

Akik szolgálatra szegődtek

Polgármester-portrék az Észak-Magyarországi régióból

- Borsod-Abaúj-Zemplén megye

Akik szolgálatra szegődtek

Akik szolgálatra szegődtek

Polgármester-portrék az Észak-Magyarországi régióból
• Borsod-Abaúj-Zemplén megye

Észak-Magyarország

AJÁNLÓ

Koncz Ferenc

országgyűlési képviselő
Borsod-Abaúj-Zemplén megye

Tisztelt Olvasó!

Engedje meg, hogy könyvajánlómat egy kérdéssel kezdjem.
Ismeri Ön a települést, ahol él?

A válasz talán – kevés kivétellel – igen lehet a kérdésre.

Igen, hisz tágabb környezetünk, otthonunk az a hely, ahol a legtöbb időt töltjük, ahol ismerünk minden templomtornyot, teret, utcát és sok-sok arcot.

Az arcok mögött pedig embereket, akikhez százféle szállal kötődhetünk.

Minden településen van azonban egy olyan ember, akire ismeretlenként is biztosan azt mondjuk: ismerjük. Aki a község vagy város élén áll, aki lehet szimpatikus vagy épp az ellenkezője, s ismerhetjük a munkáját, de őt magát, az embert nem vagy csak kevésbé.

Tapasztalatból mondom mindezt, hiszen hosszú időn át álltam magam is Szerencs város élén, képviselőként pedig csaknem minden településvezetőt ismerem a megyében, akik hozzám hasonlóan arra vállalkoztak, hogy irányítsák, építsék, szépítsék, modernizálják városukat, községeiket. Fáradhatatlanul dolgoznak településükért, dacolva a kihívásokkal, a megoldandó problémákkal. Óvják, védik a településen élőket, meghallgatják problémáikat, és folyamatosan keresik a megoldásokat. A sikert pedig nem elsősorban személyes sikerként élik meg, hanem az általuk irányított település fejlődése, az emberek jobb léte és jobb életminősége érdekében csapatban, közösségben gondolkodnak. Számukra a legfontosabb: a közösség szolgálata.

Mindemellett pedig a polgármester hétköznapi ember, ugyanolyan problémákkal, mint bárki másé, ugyanolyan érzésekkel, örömmel, bánattal, sikerrel, kudarccal, amivel munkája mellett a magánéletében is találkozunk.

Hogy miként lehet egyszerre helytállni ezen a két területen?

Hogy miért vállalták, vállaltuk ezt a feladatot, honnan indultunk, meddig értünk és hova tartunk?

A következő oldalakon erre kaphat választ az Olvasó.

Ismerjék meg azokat az embereket, akik a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei településekért dolgoznak!

Fehér Miklós

igazgató

Országos Széchényi Könyvtár – Könyvtári Intézet

AJÁNLO

Tudsz-e szeretni? S hogyan?

Ezt a két kérdést mostanában gyakran teszem fel magamnak. Ahogy idősödöm, érzem, hogy változik a szeretetem. Nem erősebb lesz, hiszen ki szerethetne erősebben a kicsiny gyermeknél, aki boldog akarattal fogja magához a búra mosolyt hozó jótündér babát, a huszonéves fiatalnál, amikor megismeri a szerelmet, a harmincas éveiben járó fiatal apukánál, amikor kézben tartja gyermekét, az ötvenes éveit taposó felnőttél, akit szülei búcsúztatása foglalkoztat, miközben gondoskodik mindennapi ellátásukról. Ma sem tudok erősebben szeretni, mint ahogyan ezt hatévesen tettem. A szeretet ereje születésünk pillanatától kezdve állandó.

A mélysége azonban változik. Az idő múltával ragaszkodóbban, féltőbben, talán mondhatom, felelősebben szeretünk. Pontosabban meg tudjuk határozni, hogy kire, mire irányul a szeretetünk. S a rangsor átalakul. A család mindig is elől kapott helyet, de most legelől az unokák vannak. És ami fiatalabb koromban csak tudatom mélyén rögzült, az most egyre szélesebben ölel át, a táj, a környezet, a lakóterem, a közösségeim, a nyelv, a magyarság, a nemzet szeretete.

A mindössze 34 évet élt költő talán legszebb üzenete, melyben a szeretet cselekvésre ösztönzéseként jelenik meg: Büszkén hirdesd mindenkinek magyar voltod, halálig! Ha baj, bánat ér, akkor legerősebben családunkba és nemzetünkbe kapaszkodhatunk, ha tenni kell, megint csak e két hívószó az, ami leginkább tette sarkall.

*Szeretni ezt a szép hazát
Korán kezd, sose végezd.
Szeretni mint szülő anyád',
Első rendeltetésed.*

*Óh, áldd meg minden porszemét
A drága honi földnek,
Melyen bölcsődet rengeték
S a melylyel majd befödnek.*

*Karod, föld, tetterőd, szived
Honod' szolgálja váltig.
Büszkén hirdesd mindenkinek
Magyar voltod' halálig.
/Reviczky Gyula: Szeresd hazádat! részlet/*

Ajánlom ezt a kötetet magunknak, olvasóknak a mai, hitet, bizalmat alig-alig megélt világunkban éppen a bizalomépítés okán. A kötet példa arra, hogy a közösségi vezetők mi mindent tesznek, tehetnek nemzetünkért, magyarságunkért, a földért, szülőföldünkért, a jövőért, a szeretett unokáinkért. Kérem, bizalommal és szeretettel forgassák a könyvet. Aki bizalmat kap, bizalmat tükröz vissza, hiszen „amilyen a fa, olyan a gyümölcse”. Nyissunk hát kaput – ez a kiadvány maga is az –, és merjünk szeretni.

Ezt üzeni a könyv, és ezt üzenem én is Mindenkinek! És ajánlom a kötetet a könyvtárosoknak is, akik pontosan tudják, hogy mit is jelent, ha egy kiadványra rámondhatjuk: forrásanyag, melyből bárki bármennyit meríthet, gazdagsága nem csökken, sőt. Az idő múltával rájövünk, hogy a ma kódolt üzenetek dekódolása számtalan új összefüggést is láttatni enged, hála a kötetet előállítóknak.

Kelt Karcagon, napisten vagy másképpen Szent Iván havának második napján.

Sári Andrea

szerkesztő

ELŐSZÓ

Akik szolgálatra szegődnek, a legnehezebb kihívást vállalják.

Mások elégedettségéért, egy egész közösség sorsáért vállalnak feladatot, hoznak áldozatot, és csak ritkán látható, hogy mindezt odaadással teszik, jóval túl a kötelezőn.

Életük a nyilvánosság előtt zajlik. Ha hibáznak, rájuk mutatunk, de ha az ellenkezője történik, csak ritkán vagy talán soha nem köszönjük meg, mondván: ezt vállalták, erre szegődtek, ez a kötelességük.

Vezetőként állni egy település élén éppen ilyen.

Úgy hozta az élet, a munkám, hogy számos polgármesterrel dolgozhattam, és dolgozhatok ma is együtt. Látom mindennapos küzdelmüket és csodálom az alázatukat. Hogy türelemmel hallgatják mindenki problémáját úgy, hogy többnyire megoldást is nekik kell találni rá.

Hogy ha kell, polgárőr mellényben járőröznek a jobb közbiztonságért, ha kell, traktorra ülnek, és maguk mennek ki az önkormányzati földre szántani, éjszaka pályázatokat írnak, nappal megvalósítanak, terveznek, szerveznek, hogy TSZ elnökök, pszichológusok, és közösségfejlesztők egyben, és csak utolsó sorban polgármesterek.

Vagy talán épp mindettől azok.

De milyen indíttatás kell ahhoz, hogy valaki egy településközösség élére álljon?

Szerkesztőként bízom benne, hogy végiglapozva és olvasva a kiadványt, a kérdés nem marad megválaszolatlan, mivel úgy érzem, fontos, hogy legyen kézzelfogható információ a jövő birtokában arról, hogy éltek, mit gondoltak, mit akartak, mit tettek és milyen hitvallással azok, akik alakítói, formálói voltak tágabb környezetünk, településeink életének.

Hosszú időn át végzett kommunikációs, televízió és újság főszerkesztő munkám során több alkalommal szembesültem azzal a ténnyel, hogy ha szakdolgozat-írás kapcsán főiskolai, egyetemi hallgató a segítségemet kérte, és helytörténeti anyagot kerestünk, nem találtunk a településvezetők személyére vonatkozó adatot, leírást, gondolatokat arról, milyennek látták, álmodták városukat, községüket.

Ezért született meg az elképzelés, majd elhatározás: létrehozni egy adatbázist, ahol elhelyezzük a magyar településvezetők portréit.

Aztán tovább gondolva és dolgozva, nyomtatott kiadvány lett belőle. Maradandó.

Könyv, amit ha valaki majd levesz a helyi könyvtár polcáról, vagy megkeres az Országos Széchényi Könyvtár állományában, akkor elolvashatja egy-egy településvezető gondolatait a munkájáról, s információkat kaphat a személyéről.

Ez a kötet Borsod-Abaúj-Zemplén megyei települések polgármestereinek portréit jeleníti meg. Köszönet azoknak, akik vállalták, hogy általa közreadják gondolataikat. Nem volt könnyű, hiszen kivétel nélkül mindenki úgy érezte, szerénytelenség, ha magáról beszél.

Nos, szerkesztőként úgy érzem: nem az. Valójában kordokumentum, lenyomata a jelennek és információ a jövőnek.

Karcolatok, melyek megmaradnak.

Dobsza település nevét hivatalos írásban először az 1332-37-es pápai tizedlajstrom említi. A szájhagyomány szerint ezt a nevet a tatárjárás idején kapta, amikor is „dobszó” jelezte a tatárok jövetelét. Valójában az ideköltöző Dobsai családról kaphatta, majd később már itt találunk egy Kázmér nevű családot is, s innen a későbbi név: Kázmér-Dobsza. A község legrégebbi gazdájának a Perényi családot említik a feljegyzések, amely család Zsigmond királytól kapta e falut, 1404. december 20-án. Ő 1405. június 19-én elcserélte a földet a Kysnemty testvérekkel. 1409. szeptember 6-a előtt már Garai Miklós nádor a tulajdonos. A pápai tizedlajstrom 1410-ben foglalkozik a dézsmaszedés ügyében a községgel, mert annak szegény lakossága alig tudott fizetni. 1465-ben a község birtokosai már a Gercsey és Csányi családok, amíg 1484-ben zálogjogon ismét a Gercsey család birtokába jut. Későbbi idők feljegyzései más birtokosokról is megemlékeznek, mint például Barcskay János özvegye, Lencsés stb. 1807–1808. sorsforduló volt a falu életében. Ekkor kezdődött meg a felköltözés az ún. Ófaluból a település jelenlegi helyére. Az új helyen a község neve Kis-Dobsza lett, egészen 1810-ig, amikor is a mostani Alsódobsza nevet kapta. 1891-ben a faluban tűzvész pusztított. Szinte minden leégett, de hamar újjá is épült. Ekkor nagy mennyiségű szőlőt termeltek ezen a vidéken (erre utal a község címere is), melynek az 1890 körüli floxéravész vetett véget.

forrás: internet

Búdi Károly
(1954) polgármester

„Az országunk együtt szép.”

A szülőfalum valaha az úgynevezett „burkolt falurombolási listán” volt, azaz nem akarták a község fejlődését. Ez az elgondolás nem volt számunkra elfogadható – sok más innen elköltözött emberrel szemben –, így az itt maradt fiatalokkal együtt elhatároztuk, hogy tennünk kell valamit Alsódobszáért. Ha akkor nem cselekszünk, akkor ma egy lepusztult faluban élénk, ahol közintézmények sincsenek.

- Melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok, mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

A 90-es évek adta lehetőségeket kihasználva gőzerővel fogtunk hozzá, hogy kis falunk megmaradjon, megszépüljön. Ehhez szükség volt térségi összefogására is, amely példásan sikerült. Közös beruházással hoztuk el a gázt a települések által létrehozott Hernád-Gáz kft. segítségével, majd a CSADOFA közműtársaság révén az ivóvíz bevezetése után teljes lett a csatornázottság is Alsódobszán, Sóstófalván, Újcsanáloson, valamint a hozzájuk csatlakozó Megyaszón is. Amit eddig sikerült elérni, az pár mondatban így vázolható:

- Teljes közművesítés, melynek egyes részei gyakran hamarabb készültek el, mint a környékbeli nagyobb településeken. Vízvezeték-rendszer, szennyvízhálózat, gáz- és telefonhálózat, közutak egy olyan helyen, ahol a csecsemők zacskós vizet kaptak, és telefon csak a postán volt.

- Az alsó tagozatos iskolánkhöz hazahoztuk óvodásainkat, majd bölcsőde építésével is növeltük a gyerekekellátási férőhelyeket.

- Közös hivatalunk van a szomszéd faluval, de saját irodahelységünkben dolgoznak a kolléganőink, emellett saját konyhát is működtetünk.

- A falugondnoki rendszer révén mikrobusszal is rendelkezünk, mellyel a konyhai beszerzések, a gyógyszerek és a gyerekek szállítása is megoldott.

- A falunak saját szeszfőzdéje is van, továbbá próbáljuk a helyi munkalehetőségek is bővíteni, melynek terén még számos tennivalónk van.

Eközben a lakosság egy része is kicserélődött. Az idősek tovább öregedtek, de a helyükre fiatalok érkeztek, akik akartak tenni a faluért. Akik a munka könnyebbik oldalát fogták meg, azok már elhagyták a falut, így ma egy megfiatalodott lakosság élvezi a jó közbiztonságot, a gyerekbérek oktatást, a helyi alapanyagokkal dolgozó konyhát.

A közintézményeink folyamatosan újulnak meg, s arra törekszünk, hogy a falunk egy nyugodt, külsőségeiben is rendezett, fás, virágos község legyen. Ma a falu közterületein sok száz tulipán és rózsza virágzik, a településen áthaladó járművek lelassítanak gyönyörködni, mert nem a fekvőrendőr készíteti őket a lassabb tempóra. A virágosítás most is folyik, pótolnunk kell a csapadékvíz-elvezető árkok építése miatt kissé megfogyatkozott töveket, de azok is hamarosan újra teljesen virágba borulnak az utak mentén.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Úgy érzem, hogy a választók nagy részével jó a kapcsolatom. A napjainkban ideköltöztek és az őslakosok közötti összecsiszolódás egy nagyon jól haladó folyamat. A lakosok körében van egy aktív, agilis mag, akik érzékelik a közösség ügyes-bajos dolgait, és tevékeny munkát végeznek azért, hogy minden megoldódjon. Sikerült minden területre megfelelő szakembert megnyerni, így megoszlik a munka, de az irányítás itt is szükséges.

Az évek során sikerült egy jól működő csapatot, a képviselő-testületet összehozni, akikkel mindig az előrehaladás a cél. Van egy jól működő hivatalunk, van óvodánk, iskolánk, konyhánk, tehát a hivatali apparátus tudja a dolgát. Úgy vélem, kiállunk egymás mellett, s így a munka meg is hozza a gyümölcsét.

- Van-e olyan emlékezetes pillanata, története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Számtalan emlékezetes pillanatom volt az évek alatt, de talán a leginkább említést érdemlő esemény, illetve helyzet az volt, amikor az iskolánkat be akarták zárni. 1994-ben és 2008-ban úgy gondolták egyesek, hogy e településre nem szükséges iskola. Mi megvédtük az érdekeinket, mert az iskola az a hely, ahol eldől, hogy hová tartozol, Alsódobszán vagy valamilyen távoli város nagyobb létszámú osztályában tanulsz. Itt tudják a nevedet, itt tudják a konyhás nénik azt is, hogy a tejberizst kakaóval vagy fahéjjal szereted. Az iskolánk pedig ma is működik, és a környék óvodásait és kisiskolásait idehozzák a falunkba.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Az, hogy milyen az ember hátországa, rendkívül lényeges. Szerencsés vagyok, mert a családom, a feleségem mindenben támogatott. A jó csapatmunka nem csak a munkaközösségekben, de a családban is nagyon fontos, egyedül semmi nem sikerülhetett volna.

-Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Természetesen szeretném folytatni a megkezdett munkát, addig teszem a dolgomat, amíg a közösség akarja. Egyéni pályafutásom alatt folyamatosan azért dolgoztam, hogy bizonyítsam, a kis falvakban is van élet. Mindig azért harcoltam, hogy – mert ez bizony harc volt – mivel Alsódobszán is építési engedéllyel épültek házaink, akkor itt is legyenek meg azok a közmű- közszolgáltatási lehetőségek, melyek a városokban vagy akár a fővárosban is természetesen, s egységes legyen e szolgáltatások ára is.

Első okleveles említése IV. (Kun) László magyar király uralkodásának idejéből, 1275-ből származik, Ozalouként; ekkor már lakott hely, az Aba-nembeli Manhard ispán birtoka. Jelentős település lehetett, hiszen papja fizette a pápai tizedet, amint ez az egri püspöki dézsmajegyzékben fel van tüntetve. 1329-ben ismét említi a dézsmajegyzék Azalo possessiót, mint Vadász és Jánostelke határvárosát. 1332-ben a dézsmajegyzékben Asalo néven szerepel. Mindezek mellett szerepelt Azolo, Azolom és Azalon néven is.

Abaúj és Torna vármegyék területének a mai Magyarországra eső részéről rendkívül kevés honfoglaláskori és kora Árpád-kori lelet került elő. A mindösszesen hat lelőhelyről (Aszaló, Monaj, Hejce, Rásonysápberencs, Hernádkércs, Alsódobsza) előkerült leletcsoportot a Szikszón talált két 10. századi temetkezés egészíti ki.

A település nevének keletkezéséről három változat ismeretes. A szájhagyomány szerint a község az Árpádok korában királyi birtok volt, lakói gyümölcsaszalással foglalkoztak és a királynak járó dézsmát is aszalt gyümölcsben szolgáltatták be. A szőlőhegyekben voltak a királyi aszalóházak. A másik magyarázat szerint „a rengeteg erdőség, amely a Felvidéket elborítja, lassan-lassan vágás alá kerül. Aszaló neve arra enged következtetni, hogy tűzzel irtott tisztáson alapították.” A harmadik magyarázat így szól: a régi magyar nyelvben az „aszó” szó völgyet jelentett. Így Szikszó szik aszó, szikes völgy, Megyaszó mély aszó, mély völgy, Aszal aszó alá, alsó völgy jelentésű.

A 15. század elején a község még királyi birtok, egészen 1407-ig, amikor Zsigmond király a váradi káptalannak adományozza. „A nagyváradi egyház 1407-től bírja Zsigmond király adományából Aszalót és Beechet.” Eszerint akkor Bécs, amely most a község egyik utcája az Ó-Bársonyos bal partján, annak idején külön település volt.

forrás: internet

Dr. Mészáros István

(1980) polgármester

„Egy polgármester a nap 24 órájában teljesít szolgálatot.”

Aszaló községben a szikszói születésű dr. Mészáros István tölte be a polgármesteri tisztséget a 2016. január 24-én megtartott időközi választás óta. Őshonos aszalói családból származóként magáénak érzi a települést, melyet korábbi képviselői munkájából fakadóan is minden erejével tovább kíván fejleszteni.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Aszalón jelentős volt a munkanélküliség, így első fontos feladatomnak azt tekintettem, hogy ennek csökkentésére helyezzem a hangsúlyt. A probléma megoldására kínálkozó lehetőséget a közfoglalkoztatási programban fedeztem fel. A program keretében foglalkoztatott létszámot 200 főre emeltük, tekintettel arra, hogy erre az időszakra már nagyobb létszámú sertés állománnyal rendelkezünk. Jelenleg is folyamatos elhelyezkedési lehetőséget biztosítunk azok számára, akik a településünkön dolgozni kívánnak, ezáltal is biztosítva részükre az alapvető létbiztonságot. A felnevelt állatok eladásából származó bevételt karácsonyi csomagra fordítjuk, mely a 2014. évet megelőzően ismeretlen intézmény volt a településen. Folyamatosan tanfolyamokat szervezünk, ennek eredményeképpen a korábbi 200 fős közfoglalkoztatotti létszám 100 főre csökkent, mivel sokan elhelyezkedtek a munka világában. Jelentős eredményünk a Gyöngy Nonprofit Szociális Szövetkezet létrehozása, melynek vegyesboltjában 4-5 főállású alkalmazott kap folyamatos munkalehetőséget. Közfoglalkoztatás keretében három telephelyen tartunk sertéseket, libákat, kecskéket, szarvasmarhákat, emellett a téli időszakban térkövet, mederlapokat, szegélyköveket gyártunk, illetve magát az üzemcsarnokot is a közfoglalkoztatásban résztvevőkkel építjük.

A másik nagy kihívás még a település fejlesztése, melynek érdekében minden pályázati lehetőséget igyekszem megragadni.

- A kitűzött célokból, elképzelésekből mi az, ami megvalósult?

Komoly sikernek az új bölcsőde megépítésére vonatkozó elnyert pályázatot tartom, mely mintegy 100 millió forintos beruházást jelent. A tavalyi évben a konyha felújítása is pályázati forrásból történt 40 millió forint értékben, de emellett további pályázatot nyertünk a helyi piac kialakítására, a tájház és a kultúrház energetikai korszerűsítésére, új önkormányzati bolt, foglalkoztatási iroda és az üzemcsarnok építésére. Saját erőből megvalósuló kivitelezéseink között meg kell, hogy említsem többek között a temető díszkivilágítását, illetve az új vonatvárót.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket tudtak építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Fontosnak tartom, hogy a választópolgárok problémáikkal bármikor megkereshessenek, ennek érdekében napi szinten megtalálható vagyok a hivatalban, hogy segíthessek. Lényegesnek tartom, hogy a lakosságot minél szélesebb körben tájékoztassam az önkormányzat folyamatban lévő nyilvános ügyeiről, míg a fejlesztések eredményeiről pedig a helyi újságban, illetve a SIXO TV-nek adott rendszeres interjúban adom közre.

Nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy a lehetőségeinkhez mérten a lakosságunk minden korosztálya támogatásban részesüljön. Ennek keretében valósul meg a helyi sportegyesületünk, az idősek klubja, valamint a minden ősszel megrendezésre kerülő szüreti fesztivál útján a fiatalok támogatása is.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Településvezetőként nagyon fontosnak tartom a csapatmunkát. A településfejlesztési elképzeléseim megvalósításához az aszalói polgármesteri hivatal munkatársai jelentős segítséget nyújtanak, a mindennapi adminisztratív feladatoktól a pályázatírásig bezárólag. A hivatalon belül jól képzett, hozzáértő és lelkes szakemberek dolgoznak, akik jelentős mértékben hozzájárulnak az eredményes munkához.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Számomra mindig emlékezetes marad egy szüreti bál megnyitása, vagy amikor egy szépen csillogó érmet akasztanak a nyakamba a futball szezon végén, ugyanakkor azok a pillanatok is, amikor a 90 éves lakosainkat köszönhetem otthonaikban, s végül, de nem utolsó sorban, ha értesítést kapok egy-egy nyertes pályázatunkról.

- Munkája legjobb és legrosszabb emléke?

Legszébb pillanataimat említettem, rossz emlékem munkám kapcsán eddig nem volt.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Természetesen a szeretett családom, akik szívvel-lélekkel segítik a munkámat, megértést tanúsítanak, amikor folyamatosan dolgozom, s elfogadják, hogy hosszabb nyári szabadságot sem tudok velük tölteni.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Természetesen folytatni szándékozom a megkezdett munkát, tekintettel arra is, hogy több pályázatunk kivitelezési munkálatai párhuzamosan zajlanak a településen. A bölcsődénket érintő közbeszerzési eljárást követően pedig rövid időn belül át kívánjuk adni a munkaterületet a kivitelezőnek. Ezek mellett folyamatban van egy további pályázatunk az oktatási intézményeink energetikai korszerűsítésére. Bízunk abban, hogy az elnyert projektek megvalósulnak, és a lakosság megelégedésére együtt, közös erővel tudjuk továbbfejleszteni szeretett településünket.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Úgy vélem, egy polgármester napi 24 órában teljesít szolgálatot, ezt vállalnia kell, s én ezt vallom: egy jó polgármester a nap 24 órájában elérhető, akár hétvégén is.

A község a Zempléni-hegység és a Nagy-Alföld találkozásánál húzódik meg, melyet északról a Naphegy véd a túl hideg és túl gyors iramú szelektől. A falu legdélibb része sík vidéken terül el. Az északi része a Zempléni-hegység egyik legnyugatibb hegyére, a Nagy-hegyre épült. Legyesbénye és Szerencs településsel egybeépült Bekecs, Takta-szada 8 km-re, Monok 5 km-re található. A legközelebbi város Szerencs, míg Miskolc 30 km-re fekszik.

A települést már Anonymus is említi. Nevét valószínűleg 12. századi birtokosáról, a Beke családról kapta. A tatárjárás, majd a török uralom idején is elpusztult a község, de mindig újra benépesült. A község református templomának 1625-ben történő felszentelésekor itt járt és beszédet mondott Szenczi Molnár Albert zsoltárfordító. A 19. századtól kezdve Bekecs már nem volt önálló település, a szomszédos Legyesbénye községhez, majd a második világháborút követően Szerencshez tartozott. 1956-ban önállósodott újra. Az önállóság hozzájárult a település fejlődéséhez, melyben sokat segített a tsz-rendszer is (Bekecs négy község termelőszövetkezeti központja volt).

forrás: internet

Dr. Bodnár László

(1979) polgármester

„Igyekeztek ezt a világot egy kicsit jobb állapotban magatok mögött hagyni, mint ahogy találtátok” Lord Baden-Powell

1979-ben született Miskolc városában Bekecs Község jelenlegi polgármestere, Dr. Bodnár László. A település irányításával járó teendőket 2014. októbere óta látja el, első ciklusában tölti be hivatalát.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Őszintén szólva ennek számos gyökere van. Az egyik az, hogy lokálpatriótának érzem magam, sok új elképzeléssel rendelkeztem, amiket számtalan alkalommal egyeztettem Bekecs lakóival, ismerőseimmel, barátaimmal. Az ő támogatásuk volt az egyik motiváció, melynek köszönhetően elindultam ezen hivatás irányába. A másik pedig egy családi érdekesség, ugyanis egyedülálló módon évekkal ezelőtt dédapám, később pedig nagyapám is vezette a települést. A családukban én vagyok a harmadik, aki ennek a községnek a polgármestere.

- Mi volt a legnagyobb kihívás amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Én inkább lehetőségként, mintsem kihívásként tekintettem erre az időszakra. Sok olyan lépést tudtunk tenni előre, ami településünk magasabb szintű fejlődését szolgálta és szolgálja a jövőben is. Korábban a közigazgatásban dolgoztam szakemberként, a Szerencsi Járási Hivatalban, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalban és Miskolcon a városfejlesztésnél, viszont elsődlegesen nem helyben végeztem a munkám. Ennek köszönhetően számos olyan tapasztalatot szereztem Budapesten és Miskolcon, amit úgy gondoltam, tudok majd alkalmazni községünk vezetése során is. Amikor elkezdtük a közös munkát, az alkotói folyamatot 2014-ben, a legnagyobb nehézség az volt, hogy meg kellett értetnünk az emberekkel, hogy a kézzel fogható fejlődéshez szemléletváltást kell eszközölni. Másképpen

kell hozzáállnunk a munkafolyamatokhoz és olyan területeken kell az önkormányzatnak tevékenykednie, ami nem feltétlen szokványos, vagy addig kiaknázatlan területnek bizonyult.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Több egymást érintő kérdés felmerült a kezdeti szakaszban. Az első számú cél az volt, hogy minél több bekecsi számára munkahelyet teremtsünk. Ennek két irányát láttam, az egyik, ami hosszabb távú eredménnyel kecsegtetett, hogy minél inkább segítsük és támogassuk a helyi vállalkozásokat, továbbá lehetővé tegyük, hogy más vállalkozások is a községbe települjenek. A másik irány pedig az volt, hogy mindenki számára elérhetővé tettük a közmunkaprogramot. A közfoglalkoztatottak létszámát már a kezdeti időszakban megháromszoroztuk, 30 főről 100 főre növeltük a programban résztvevők számát. Ennek során természetesen különböző újabb kihívásokkal kellett szembesülnünk, hiszen a közmunkaprogram nem egy "könnyű kenyér", de ennek köszönhetően úgy gondolom, egyre több család talált szerényebb, de napi szintű megélhetést, emellett pedig a település is szépen fejlődött. Megannyi közterületünk el volt hanyagolva, volt olyan településrész, amihez évekig nem nyúltak hozzá forrás vagy munkaerőhiányra hivatkozva. Azáltal, hogy a közmunkaprogramot szélesebb körben be tudtuk indítani és kiteljesítettük ennek lehetőségeit, ezekre az elhanyagolt területekre is jutott forrás és ember is. Ez számunkra nagy előrelépést jelentett, sokkal rendezettebb a faluképünk, ez mind az utak, járdák, virágosítás, valamint a közterületek karbantartása tekintetében is hasonlóképpen változott az évek során.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Azt gondolom, hogy a település lakosságával jó a kapcsolatom. Ez leginkább abban gyökerezik, hogy aki akar, bármikor megtalálhat. Ugyan van fogadóórám, de azon kívül is bárki bekopoghat hozzám a problémáival, nagyon szívesen segítségére, rendelkezésére állok. Manapság már a közösségi oldalakon is előszeretettel keresnek a helyiek.

Ezen kívül módfelett fontosnak tartottuk az egyházakkal való kapcsolat fenntartását és ápolását. Családom hagyományainak köszönhetően – ami szerint római katolikusak vagyunk – lassan két évszázada az egyháztanács tagjaiként is szolgálunk, így számomra rendkívül fontos, hogy a keresztény szellemiség tekintetében nem csak a római katolikus egyházzal, hanem a reformátussal és a görög katolikus egyházzal is jó kapcsolatot ápoljak. Szerencsére ez a dolog kölcsönös, rendszeresen segítjük egymást programjait, önkormányzatunk karbantartásokkal és minden ügyben partnere mindhárom egyháznak.

A civil szféra valami okból kifolyólag idáig nem vállalt markáns szerepet községünkben, de azért akadnak már kisebb alapítványok és egyesületek, amelyeknek mind pénzügyileg, mind pedig logisztikailag támogatjuk a rendezvényeit, pályázatait. Valamint az általános iskola is – ami mostmár a KLIK joghatósága és fenntartása alá került – a falu mindennapjaiba integrálódva fejlődik szépen, és folytatja

oktatási tevékenységét tovább. Ezen kívül van egy kiválóan működő óvodánk is, amit rendkívül népszerűnek tartanak, a környező településekről is járnak hozzánk gyerekek az óvodába, illetve az általános iskolába egyaránt. Mindkét intézményt lehetőségeinkhez mérten támogatjuk minden tekintetben.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

A háttérapparátusum több rétegű. Az elsődleges, akik a helyi lakosság érdekeit képviselik, a képviselő-testület tagjai. Minden hónapban van tesületi ülésünk, természetesen ha szükség kívánja, rendkívüli ülést is tartunk. A célunk az, hogy a lakossági igényeket minél inkább beillesszük a közigazgatás mindennapi folyamataiba. Másodlagosan az önkormányzat apparátusa, a közigazgatási szakemberek segítik a tevékenységünket. Emellett külön említeném azokat a munkatársakat, akik az oktatás területén tevékenykednek, mint az óvoda pedagóguskara, de a hamarosan épülő bölcsődének is lesz különálló személyzete. Ezen kívül pedig szociális ellátó egység is működik Bekecsen, melynek dolgozói idősgondozási, betegápolási feladatokat látnak el a településen.

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?

Minden napnak megvan a maga öröme és bánata is. Igazából én azt tudom mondani, hogy ha sikeresen végrehajtottunk egy projektet, az számomra nagy meglepetést okoz annak ellenére, hogy valamit megpályázni, megnyerni, megépíteni és elszámolni csupán az első mérföldkő, hiszen azt a későbbiekben működtetni, fenntartani is kell. Számunkra nagyon becses a Polgármesteri Hivatal előtt kialakított tér, ami részben pályázati forrásból, részben pedig az önkormányzat saját anyagi támogatásából jött létre, de a közmunkaprogram is besegített. A helyi hagyományokat eleveníti fel és valóban egy ékköve a falunak. De ugyanakkor nagyon szeretjük a Nagy-hegyi tanösvényt, amit nemrég egy turisztikai beruházás keretében készítettünk egy ökoturisztikai vízi létesítménnyel egyetemben. Az idei évben a lakosság nagy öröme megépül a Faluház, amin már nagy erővel dolgozunk, ezen belül pedig községünk történelmét szeretnénk bemutatni, s továbbvinni még élő hagyományainkat. Én úgy gondolom, ez lesz számomra az egyik legkedvesebb projekt, hiszen jómagam is történész végzettséggel rendelkezem.

- Munkája legrosszabb emléke?

A legrosszabb emlék számomra az, amikor valamiben kudarcot vallok. Itt lehet gondolni nagy dolgokra is, de én azt is kudarcént élem meg, ha esetleg valakinek nem tudok segíteni. Kudarc az mindig akad, de inkább lehetőségként kell tekinteni rá, hogy a tapasztalatokat levonva abból tovább építkezzünk és fejlesszük a községet.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Számomra az emberi kedvességnek van egy nagyon aranyos története. Nálunk szokás az, hogy az ünnepek közeledtével karácsonyi hangversenyt rendezünk. Ezt a falu főterén tartjuk, vásárral kedveskedünk a helyieknek és fellépők adnak különböző műsorokat. Két évvel ezelőtt volt egy család a községben, akik nehéz körülmények között éltek, s mindkét gyermekük súlyos betegséggel küzdött. Gyűjtést szerveztünk számukra, a rendezvény bevételét erre a célra, a család segítésére ajánlottuk fel. Sikeresen összegyűjtöttünk több százezer forintot, és amikor eljött a Karácsony, személyesen vittem el a rászoruló családnak a pénzt. Amikor át akartam adni, azt mondták, köszönik szépen, de tudják, hogy van egy másik család a községben, ahol a szülők elhunytak, s egy várandós lány maradt árván két testvérel. Nekik is szükségük van pénzre, így az adomány felét felajánlják nekik. Ez egy csodálatos karácsonyi történet volt, természetesen az összegyűjtött összeg felét elvittem a másik családnak, akik borzasztóan örültek neki. Ez példamutató, emberséges, ugyanakkor emlékezetes történetként éltem meg.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?*

A hátországot a mindennapi feladataimban a családom jelenti, az ő biztatásuk, támogatásuk. A feleségem, a kislányom, de természetesen a szüleim és a testvéreim valamint a baráti közösségem is. Reményeim szerint minden nehézség ellenére a Jóisten segítségével minden nap egy kicsit lépünk egyet előre.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Feltétlenül szeretném folytatni, hiszen az látni kell, hogy ezt befejezni nem lehet, csak abbahagyni. Mindaddig, amíg Bekecs település létezik, mindaddig, amíg egyetlen bekecsi polgár is itt fog tartózkodni, addig dolgozni kell a közösségért. Gondoskodni a mindennapok során felmerülő feladatok ellátásáról, ugyanakkor a jövőre nézve is bőven akad még munkánk, hiszen nem lehet azt mondani, hogy készen van, csak azt, hogy egy folyamat lezárult és jöhet a következő. Ezen okból kifolyólag én szeretném ezt folytatni, rengeteg tervünk és elképzelésünk van, amiket pályázatokkal, munkával és szorgalommal meg tudunk valósítani.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Meghatározó élmény volt számomra, hogy gyermekkoromban korán cserkész lettem. A cserkészlet gyakorlatilag áthatja az egész világot, emellett nagyon fontos társadalmi küldetéssel bír. Annak idején az alapítója, Lord Baden Povell azt mondta: *“Igyekeztek ezt a világot egy kicsit jobb állapotban magatok mögött hagyni, mint a hogy találtátok.”* Felelősséggel tartozunk ezért a közösségért. Én itt élek, a gyermekem is itt fog felnőni, de nagyon nem mindegy, hogy milyen környezetben. Milyenek lesznek az utcák, az óvoda és az általános iskola, diplomaink. Ez a mindennapokban kihat a munkámra. Próbálom mindig motiválni a kollégáimat is, hogy ha felseprik az utcát, vagy lerakják a térkövet, azt nem nekem kell megcsinálni, hanem mindannyiunknak. A községnek és a közösségnek is építünk, mindannyiunkért.

BORSODNÁDASD VÁROS

Első okleveles említése 1327-ből való, és a plébániája is fennállott már 1332-ben.

A török az 1500-as évek második felében négyszer pusztította el a települést, így az 1554-es dézsmakönyvben szereplő 54 családfő helyett 1608-ra mindössze 8 maradt, s a község Balaton leányegyháza lett. Döntő változást fejlődésében, a 19. sz. első harmadában megnyíló, kiváló minőségű barnaszén termelő bányák létrejötte jelentette. Ezekre alapozva kezdte meg működését 1864-ben a nádasdi vashengergyár, amely több mint 120 évig meghatározta a település és környezete helyzetét. A magyar etnikumú paraszti közösség mellé betelepült felvidéki német, szlovák munkásság és a külföldi (porosz, német, osztrák, morva), magasan kvalifikált vasipari szakember gárda munkája következtében a nádasdi lemez néhány évtized alatt fogalom lett az egész országban („Príma Nádasd”). Az őslakók és a betelepülők együttélése különleges, az ország más tájaira nem jellemző közéletet, településszerkezetet eredményezett. A gyártulajdonos Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű Rt. vállalatai között a nádasdi gyár, Ózd és Salgótarján után a hazai vasipar egyik legjelentősebb üzemévé fejlődött, az 1920-as években csak „felsőborsodi Ruhr-vidéknek” nevezett tájon.

A település 1903-ban vette fel mai nevét, megkülönböztetésül az országban található többi Nádasdtól.

forrás: internet

Kormos Krisztián

(1979) polgármester

2006-ban önkormányzati képviselő, 2008-ban alpolgármester, 2010-ben pedig a 3200 lélekszámú kisváros, Borsodnádasd polgármesteri címét is elnyerte Kormos Krisztián, aki 1979-ben született Ózdon. A településen ké szítik többek között az ország számos pontján ismert és méltán népszerű-nádasi molnárkalácsot is.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Édesanyám a Borsodnádasi Polgármesteri Hivatal jogelődjeinél dolgozott igazgatásszervező, szociális osztályvezető, okmányiroda vezető munkakörben, ebből eredően nagyon sok embert ismert, anyakönyvvezető is volt, melynek köszönhetően számos kapcsolatot kiépített, ami belém ivódott a gyermekevem során. Az eredeti szakmám erdőmérnök, illetve vadgazda mérnök, így kicsit talán az emberektől távoli szakmát választottam, valahogy mégis úgy gondoltam, hogy azért a településért, ahol születtem és ahol élek, érdemes lehet tenni. Azt gondolom, hogy ami jó lehet nekem, az jó lehet a városnak is. Hiszem, hogy ha jó cél vezérli az embert, megoldást találhat az itt élő emberek problémáira, és érdemes lehet arra, hogy a helyi közösségért felelősséggel dolgozzon. Ezért gondoltam úgy 2010-ben, hogy megpróbálom, elindulok a választáson, és megnézem, elfogad-a lakosság. Akkor egy érdekes választási helyzetben egy igen pozitív visszacsatolást kaptam, amit 2014-ben csak még inkább megerősítettek az itt élő polgárok. Azóta a helyiek bizalmával felelősségteljesen dolgozom a vidékért.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A régóta megoldatlan szennyvízkezelés. Borsodnádason 1864-ben alapult egy lemezgyár, ami 1892-ben végleg bezárt. Ennek köszönhetően a település egy része csatornázott volt, azonban jelentős, közel 70%-a nem rendelkezett szennyvíz-elvezetéssel. Ezt az áldatlan állapotot kellett valahogy megoldanunk, ami hosszas munkával ugyan, de sikerült megvalósítanunk. Néhány hónapon belül

befejeződnek a kivitelezési munkálatok, sok energiát fektettünk a beruházásba, ami nem zajlott kudarcok nélkül. A pályázati rendszer ugyanis új hálózat kiépítésére adott lehetőséget, ahol már volt, ott csak részeket lehetett újjáépíteni, a célunk azonban az volt, hogy 100%-ban új hálózat épüljön Borsodnádason. Egy elavult, csaknem 50-60 éves rendszer működött a településen. Ugyanakkor egyben ez a legnagyobb sikerélményünk is, bár még nem mondhatom teljes múlt időben, de a célegyenesben vagyunk.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Vannak olyan fejlesztések a város életében, melyek nem tervszerűek és az adott pályázati lehetőségekhez igazodnak, illetve vannak az eredeti koncepcióban szereplők. Úgy terveztük, hogy a település központi részét újítjuk meg elsőként, valamint az önkormányzati intézményekre fektetünk nagy hangsúlyt. Az évek során sikerült elérnünk azt a kitűzött célt, hogy valamennyi intézményünk korszerűsödött és kitűnően, hatékonyan működik. A város centruma jelenleg is felújítás alatt van, de sikerült egy turisztikai attrakciós pályázatot is elnyernünk, melynek köszönhetően egy turisztikai látogatóközpont hozunk létre Borsodnádason. A kivitelezés az idei év második felében fog elkezdődni, s rendkívül örömteli hír számunkra, hogy a turisztikai ágazatban is meg tud jelenni településünk. Az egyik ékkövünk a borsodnádasi molnárkalács, mint az UNESCO szellemi és kulturális örökség nemzeti jegyzékére került 12 elem. A termék elismerésével és ösztönzésével egy gyártóüzemet is kialakítottunk, ezáltal a nádasi molnárkalács megjelent a piacon, számos gasztronómiai fesztiválon is jelen vagyunk. Rendszeresen sütünk Szentendrén a Skanzenben és a Vajdahunyad várában. Jelenleg a termék gyártását 5 közfoglalkoztatott végzi, ami csaknem 6-8 millió forintos bevételt jelent az önkormányzat számára. A molnárkalácsot egy, a város 100%-os tulajdonú Kft.-jén belül forgalmazzuk. Az egykori lemezgyár romjaiból három nagyobb vállalkozás is kinőtte magát, a világon kizárólag településünkön készülnek még háromrészes teherautó felnik a mai kor modern gépeivel. Emellett több kisebb vállalkozás is működik Borsodnádason, amelyek összesen mintegy 350 ember számára biztosítanak helyben munkát. Egy német tulajdonú elektronikai üzem is létesül településünkön, melyre kifejezetten büszkék vagyunk. A városvezetés célja egy vállalkozásközpontú és vállalkozássegítő, hatékony önkormányzat kialakítása. A másik terület, amire energiáink maximumát adtuk, az egészségügy. Teljes körű felújításon esett át két háziorvosi rendelőnk, van egy fizioterápiás ellátóhelyünk, illetve egy orvosi ügyeleti központot is működtetünk, amivel 11.000 helyi és környékbeli lakos sürgősségi ellátását tudjuk megoldani. A dolgozni akaró anyák érdekeit képviselve pedig hamarosan bölcsődét is kialakítunk Borsodnádason.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Ez mindig egy nagyon nehéz kérdés, hiszen egy polgármester akkor ténykedne jól, ha minden percét a választópolgársaival, a település lakóival tölténé. Véleményem szerint azonban meg kell találni azt a

kompromisszumot, mellyel érdekérvényesítésben, koordinációban, csapatépítésben és intézményfenntartásban is eredményesek tudunk lenni. Megpróbálom ezt a viszonylag törékeny egyensúlyt kihasználni, így a lakossággal rendszeresen a fogadóóráimon találkozom, valamint igyekszem minden közösségi rendezvényen részt venni. Emellett az intézményeink révén is számos családdal vagyok kapcsolatban – az óvodán és iskolán keresztül szülőkkel, a szociális ágazaton keresztül pedig ellátottakkal –, akiktől közvetlen visszajelzéseket kaphatunk munkánk eredményességéről. Nagyon büszke vagyok rá, hogy egy mozgalmas, cselekvő közössége van Borsodnádásdnak, hiszen 14 aktív civil szervezetünk működik, akik mindenféle területen – a művészettől a sporton át a jövőépítésig – igen sokrétű feladatot ellátnak. Van Polgárőr Egyesületünk, illetve több mint 100 éve működő Önkéntes Tűzoltó Egyesületünk is, ami megyei szinten is a jól működő egyesületek között van számon tartva. Sikerült a külterületi tüzeseteinket visszatartani, minimálisra fokozni. Ezen túlmenően egy fitness egyesületet létrehozva az egykori rendőrség épületét edzőteremmé alakítottuk át, amit korszerű, modern gépekkel szereltünk fel. Felülmúlta a várakozásainkat, hiszen nem számítottunk rá, hogy mindennap telházszal működik majd a létesítmény. Nem csak városunkból, hanem a környező településekről is járnak ide sportkedvelők, akiknek 4 szakedző segít a testmozgásban. Az is büszkeséggel tölt el, hogy a labdarúgó egyesületünk megyei első osztályban sportol, melyben a játékosok mellett részben az önkormányzat, részben pedig a helyi vállalkozók is szerepet vállaltak. Összességében viszonylag széles körű civil életet tartunk fenn Borsodnádásdon.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Azt gondolom, hogy e téren el vagyok kényeztetve, nyilván vannak pillanatok, amikor ezt nem így látom, de összességében meg kell dicsérem minden kollégámat, az önkormányzati képviselőket és mindenkit, aki a településért dolgozik és tesz, még ha kritikát fogalmaz meg, akkor is. Hiszen azok az igazi őszinte vélemények. Ezekben az esetekben figyelniük kell azokra a megnyilvánulásokra, amelyek a hibáinkra hívják fel a figyelmet, hiszen ezekből tudunk tanulni. Önálló pályázatíró irodánk működik a városban, melynek köszönhetően csaknem 4 milliárd forint fejlesztési forrást hoztunk a településre, a helyi vállalkozások pedig közel 3 milliárd forint értékben tudtak fejlődni az előző és a jelenlegi európai uniós ciklusban. Minden segítséget igyekszünk megadni számukra. Azt gondolom, hogy teljes létszámban működik a hivatalunk, az intézményhálózatunk, most fogjuk bővíteni az óvodánkat is, ahova már kiválasztottuk a pozícióra legalkalmasabb szakembereket. Igyekszünk a bérezési oldalt is megfelelően átgondolni, a köztisztviselői alapbért elmozdítottuk pontosan annak érdekében, hogy a jó szakemberek hosszútávon megtalálják számításait városunkban, és hogy érdemes legyen Borsodnádásdon, Borsodnádásdért dolgozni. Jó csapatunk van, természetesen egy csapatmunka mindig igényel beavatkozásokat, és vannak árnyoldalai is, de úgy ítélem meg, hogy jelentősen többször süt a nap, mint van árnyék. Családbarát polgármesteri hivatalunk van, amire rendkívül büszke a város.

- *Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?*

Munkám legszebb pillanata az volt, amikor a gyártósoron elkészült az első nádasdi molnárkalács, és meg tudtuk kóstolni. Egy hosszú, de eredményes lobbizás és forráskihasztnálás, de kicsit élelmiszeripari mérnökké válás is volt ez a folyamat. Ebben is csapatként tudtunk együtt dolgozni, s amikor ott egymás szemébe néztünk, azt gondolom, valamennyien büszkéek voltunk arra, hogy ezt a produktumot sikerült Borsodnádason létrehozni. Ha pillanatot kell kiemelni, ez az a pillanat volt.

- *Munkája legrosszabb emléke?*

A legrosszabb emlékek egyértelműen azok, amikor az ember megpróbál a közösségért dolgozni és tenni, azonban nem teljesen azt a visszaigazolást kapja, amit várt. Egy konkrét esetet kiemelnék, sikerült leaszfaltoznunk egy utcát, ahol nagyon régóta nem volt jó minőségű az útburkolat. Másnap felkeresett egy ott élő polgár, hogy nem igazán volt jó ötlet az önkormányzat részéről ez a lépés, hiszen most már gyorsan mennek a gépjárművek az utcában. Sajnos ezekkel meg kell tanulni együtt élni, ugyanakkor mi továbbra is azt gondoljuk, hogy inkább közlekedjenek a KRESZ szabályai szerint az autók, de jó minőségű úton.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Egy számomra kedves és aranyos történetet mesélnék el, amikor sikerült a város egyik kultúrotthonát felújítanunk. Elhatároztuk, hogy magas minőségi elvárásokat teszünk a kivitelező felé, az eredményes beruházás érdekében bevontunk egy belsőépítészt is a munkába, hiszen nem mindegy, hogy a település egyik ékköve milyen színben pompázik a jövőben. Az épület átadási ünnepségén köztársasági elnök úr is jelen volt, aki megkérdezte, hogy mi motivált minket az épület korszerűsítésénél. Én akkor azt mondtam, hogy két hónap múlva ez a hely ad otthont életem legmeghatározóbb eseményének, az esküvőmnek. Mindketten jót nevtünk, ami természetesen csak a történet kedvességére és vidámságára volt nagyon szép utalás. Örök emlék marad számomra, hogy kaptunk egy elismerést egy olyan embertől, aki számtalan lenyűgöző helyen járt már, majd természetesen az esküvő is rendkívül jól sikerült az új kultúrházban. Azóta megannyi házasságot kötöttek ott a helyiek.

- *Mi jelenti a háttérját az Ön számára ebben a munkában?*

Elsősorban a feleségem, aki kellő türelemmel és alázattal áll mindahhoz a problémahalmazhoz, amit néha hazaviszek, aztán a gyerekek, akik erőt adnak, idén bővülni fog a családom, Úgy vélem, három gyermek még több energiát fog biztosítani számomra a munkám során. Eredeti, általam szeretett és becsült szakmámból adódóan, ami a családomon kívül feltölt, az a vadászat, illetve a magánvállalkozással járó teendők elvégzése. Ezek mind más jellegű elfoglaltságot jelentenek, de megadják számomra a kapcsolódási lehetőséget.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Az idei választáson, ha a választópolgárok úgy gondolják, hogy szükség van rám Borsodnádasdon, örömmel folytatom ezt a munkát, de úgy ítélem meg, hogy nyugdíjba nem ebből a pozícióból szeretnék menni. Ez a két ciklus is bizonyos tekintetben elfárasztott, és amikor az ember közönyösebb bizonyos dolgok iránt, mint az elején, mérlegelni kell, hogy meddig jó ez az egyénnek, a közösségnek. Egy, talán két ciklus még előttem van, de azt követően szeretnék visszatérni eredeti, szeretett szakmámhoz, ami mindig megnyugvással tölt el, úgy érzem, az erdő és a természet engem mindig hazavár. Addig azonban még jónéhány elképzelés vár megvalósításra, és feladat vár befejezésre, melyekre, ha felhatalmazást kapok, becsülettel végzem tovább. A jövő egy polgármester életében mindig választási ciklusokban mérendő, jelen pillanatban is egy ilyen előtt állunk, kíváncsian várom, hogy az eddig elvégzett feladatok a helyiek tekintetében pozitív visszacsatolásban részesülnek, vagy úgy ítélik meg, hogy változásra érett Borsodnádasd. Bárhogy dönt a lakosság, én elfogadom.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Nagyon sok energiát meríték a hitből, ami mégiscsak egy vezérelv az ember életében. Szorgalommal, becsülettel és alázattal kell dolgozni. Az elvégzett munka eredményességét a Jóisten bírálja el, aki minden esetben jószándékkal vezérel minket. Mindig tükörbe kell tud nézni egy-egy nagyobb tett után. Ha ezt a gyermekeink életébe is át tudjuk csempészni, valódi értéket adtunk a világnak.

BŐCS KÖZSÉG

Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, az Alföld és az Északi-középhegység határán fekvő Bőcs jelentős szerepet tölt be a térségben, melyet történelmi múltja, folyamatos fejlődése, gazdasági átalakulása is alátámaszt. A település történetének feltárásában az egyik legfontosabb forrás a Gyüker család naplója. A Borsodi Sörgyár melletti területen leletmentő ásatás során újkőkori település maradványait találták. Emellett a község határában található Nagyhalom területén bronzkori települést és a Sárgaföldes parton avar kori temető maradványait találtak a régészek. A mai község Belsőbőcs részének első említése az oklevelekben 1263-ból, míg Külsőbőcsé 1416-ból származik.

A település első ismert birtokosai a 13. század folyamán Marcell fiai voltak, a század végén pedig a Miskolci család egy másik ágának, György fiának, Baláznak és az ő fiának, Dénesnek a tulajdonába került. Az 1540-es évektől több török portyázás történt a területen, majd a török uralom alatt sok szenvedésen ment keresztül a lakosság. A 17. század folyamán Belső- és Külsőbőcs az ónodi uradalom részeként a Rákóczi családhoz került. II. Rákóczi György 1655-ben a török pusztítás következtében lecsökkent lakosságszámú településre 30 lovas hajdút telepített be.

A reformáció elterjedése idején Bőcs a legelső magyarországi protestáns gyülekezetek közé tartozott – 1546-ban már kálvinista templomot épített a lakosság –, és a település azóta is elsősorban református felekezetű. A 1848-1849-es forradalom és szabadságharc idején Külső- és Belsőbőcs is kivette a részét a harcokból. A II. világháború és a kommunista rendszer kialakulása után kezdetét vette a mezőgazdasági kollektivizálás, mely csak 1959-ben fejeződött be. 1950-ben megalakult a Községi Tanács, ekkor Bőcs néven egyesítették a két települést, és alkotnak azóta is közigazgatásilag egy egységet.

forrás: internet

Nagy László Győző

(1951) polgármester

„Jó itt lakni, Böcsön.”

2006 októberében, előző polgármesterünk sajnálatos korai és hirtelen halála miatt új vezetőt, új polgármestert kellett választania a falunak. Egyrészt adózva édesapám emlékének is, aki kétkezi munkásként elismert és köztisztelőben álló emberként nevelte gyermekeit, másrészt a településen én is közismert, köztudottan sokat dolgozó, nagy munkabírási emberként tartottak számon, a helybeliek felkérésére kilencedikként regisztráltam a polgármesterjelöltek közé. A szavazás során a lakosság bizalmát kifejezve megválasztott a település első emberévé.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Komoly kihívás volt számomra a tisztséggel járó feladatoknak való megfelelés, mivel most már nem csak a családomért kellett sokat dolgoznom, hanem a település lakóiért, a nagybetűvel írandó „KÖZ”-ért is. Izgalommal teli várakozással tekintettem előre, milyen a siker íze, ha másokért, sokakért teszem a dolgom. Természetesen első ízben, majd ezt követően még két alkalommal megpróbáltam összerakni azt a minimumot, amit szeretnék látni a ciklusok végén megvalósulni. Merész dolog ez, mert közben változik a világ, változnak a körülmények és függvényében talán az igények is. Mégis jó volt mindig visszatekinteni, nagyrészt, esetenként igen nagyrészt sikerült is teljesítenem a magamnak összeállított feladatsort.

- A kitűzött célokból, elképzelésekből mi az, ami megvalósult?

2006-ban még sokak nem értették a célokat, a programom nevét: „Élhetőbb Böcsért”. A következő választási program, a „Még élhetőbb Böcsért”, illetve a „Tovább az élhetőbb Böcsért” már világossá vált a település lakói számára. Még

világosan emlékszem első október 23-i beszédem egyik mondatára: „A szabadság szele lengi be Bőcs utcáit”, mely a filozófiám szerint azt jelenti, közvetlenül meghallgatni mindenki véle-ményét, ezeket közös nevezőre hozni egy természetes határozottsággal.

Eredményeinket említve örömmel tölt el, hogy több tucat nyertes pályázaton vagyunk túl, közel 1300 millió forintnyi pályázati pénz érkezett eddig a faluba. Elégedettségemet kifejezve jelenthetem ki, hogy elérkeztünk ahhoz a pillanathoz, amikor az összes közintézményünket felújítottuk az eredményes pályázatok útján. Példaként megemlítem a csodaszép óvoda-bölcsőde épületét, melyet az itt élők nagy örömmel használnak nap mint nap. S ha már a kicsiknél, a jövő nemzedéknél tartunk: a környezetvédelem, az energiatakarékosság az egyik legfőbb vezérfonallammá vált az elmúlt években. Az energetikai pályázatoknak köszönhetően a közintézményeink energiafelhasználása töredékére csökkent.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket tudtak építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Az általam képviselt eszme, irányvonal helyességét bizonyítja, hogy 2006-tól követően mind a második, mind pedig a harmadik helyhatósági választás során is indulva, meglepően magas arányban nyertem kihívóimmal szemben. Háromszor választottak meg polgármesternek, ez egyben visszajelzés volt a lakosság részéről, hogy jól végzem a munkámat. Minden emberrel tudni kell kapcsolatot teremteni, és természetes, közvetlen bizalmat kiépíteni bennük.

Közösségi színtereket létrehozni és azokat belakni – a szinte unos-untalan emlegetett kérésem – a közös munka sikere a legédesebb, a közösen eltöltött idő a legnyugtatóbb. Sikertült nagyon sok civil szervezet, egyesület, alapítvány létrehozásánál bábáskodnom, összejöveteleiken jól érezni magamat. A boltokban nem csak a vásárlásra szánt időt tudom eltölteni, mindig érkezik egy-egy jó szándékú mondat, egy kérdés ezzel-azzal kapcsolatban – ez az, amiért érdemes volt belevágni ebbe a „szakmába”.

A fejlesztéseknél mindig igyekszem érvényesíteni azt az álláspontomat, miszerint ne csak a polgármester „találjon ki dolgokat”, hanem a falu, a többség jó ötleteit is valósítsuk meg. Az újonnan épült „csűrben” lévő kemencében készült malacsült is jobban fog esni, s ugyanakkor jóleső érzés látni a részemről komoly értéknek számító sportudvarokon szórakozó családok örömét.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Polgármesteri tevékenységem során azt a pillanatot kell megemlítenem, amikor egy késő éjszakai órában telefonon felhívott az egyik helyi lakos édesanyja, hogy beszéljek a vejevel, aki az ő lányával tiszteltlenül, férjhez nem méltó módon bánik, helyi szóhasználattal élve „hepajkodik” vele. Kérésének eleget tettem, melynek kapcsán rövid idő elteltével örömmel újságolta, hogy köszönhetően a közbenjárásomnak, jó vége lett a családi veszekedésüknek, a veje azóta is minta családapaként viselkedik. A lakosok ilyen fokú bizalmát élvezni valóban felemelő érzés.

- Munkája legjobb és legrosszabb emléke?

A pályafutásom során, ennyi év alatt nehézségek is akadtak bőven. Kiemelem ezek közül a 2010-es árvizet, amely rendkívül megterhelte nem csak a település lakosságát, hanem engem is. Napokig nem jutottam haza, mert az otthonom a kiöntött Hernád másik partján volt, folyamatosan töltenem kellett a telefonomat, mert naponta több száz hívást kellett lebonyolítanom. Nagyon nehéz volt látni a bócsiek kétségbeesettségét, ugyanakkor büszke is voltam rájuk, ugyanis a település apraja-nagyja kivette a részét a munkából. Napokon keresztül pakolták a homokzsákokat a zuhogó esőben a nők és a nagyobb gyerekek is, nem számított, ki a tanár és ki a kőműves.

Számomra lehangoló, hogy még e kis, összekovácsolódott közösségünkön belül is néhányan a „nagy-politika” módszereihez hasonló intrikus viselkedést tanúsítanak, megfélekezve arról, hogy csak közösen tudunk boldogulni, nagy dolgokat létrehozni, és közösen jól érezni magunkat. Az egyébként is bonyolult világunkban a közösség érdekei sértő dolgokat személyes ügyek miatt nem illik tenni. S ha ellened fordulnak azok, kiken segítettél, akkor sok ellenségre számíthatok. Ha betegségnek lehet nevezni a munkát, akkor én nagybeteg vagyok.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Hátországom is a munka, és amíg tényleges betegség nem akadályoz, és községünk lakói is úgy gondolják, a munkát folytatni kell!

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Polgármesternek nem az elismerésért, hanem a csillogó tekintetekért szabad csak lenni, és ha a lakosság ezt külön kifejezésre is juttatja egy-egy rendezvény alkalmával, akkor jó igazán polgármesternek lenni és „Jó itt lakni, Bócsön”.

CSERNELY KÖZSÉG

A község a Bükk-hegység legnyugatibb lejtőjén fekszik, a Csernely-patak partján, mintegy 6 km-re Szilvásváradtól.

A hagyomány szerint már a honfoglaláskor létezett. Legrégibb említése 1236-ban fordul elő, oklevelekben "Cherne" alakban, és a XVIII. században már a környező községek központja volt. Nevezetessége a Csevice forrás, amely gyógyító hatású, szénsavas vizet biztosított. Történetét a szájhagyomány "Fehér ló mondája" címen őrzi, valamint számtalan használati tárgy (csiccis korsó, vízhordó tarisznya, kosoja stb.), ami az idősebb generáció padlásán ma is megtalálható.

A XIV. században fennálló egyházak, s 1333-ban Csernelyi plébánia néven szerepelt. A Római Katolikus Templom a XVIII. században épült, melynek architektúrája és belső berendezése barokk stílusú. Orgonája 1790-ből származik, felújítás és javítás után ma is működik. A templom hangversenyeknek is helyet ad.

Az első földbirtokos 1471-ből Csernelyi Péter volt, 1770-től pedig a község a Sturmán családé lett. A műemlék jellegű Sturmán-kastély önkormányzati tulajdon. Az épület a hozzátartozó melléképületekkel és a mögötte található ősparkkal együtt történő hasznosítása a jövő feladata. Az ősi Sturmán család tagjai számos történelmi érdekességgel szolgálnak: Gömös vármegye bánya- és vasiparának fejlesztése, Sturmán György Kossuth Lajoshoz fűződő kapcsolata, Veres Pálné Biliczky Hermina a magyar nőnevelés kimagasló alakjával való rokoni kapcsolata stb., Vidróczki Márton, a híres betyár többször járt a faluban, ennek emlékéért földrajzi hely (Betyárkútja) és a szájhagyomány őrzi.

Az itt lakókat helyhez köti a környező természet szépsége, a falu egyre szépülő arculata, a tiszta levegő és a városinál idillikusabb falusi hangulat és életmód.

forrás: internet

Borsodi László

(1988) polgármester

*„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”
(Széchenyi István)*

A 2010-es választások előtt a település számos lakója megkeresett, hogy látják az aktív jelenléteket a közéletben, s miért nem indulok a helyi választáson képviselőnek, mert akkor még inkább lenne „beleszólásom” a közélet, illetve a település dolgaiba. Az akkori, még „kopogtató cédulás” rendszerben hamar összegyűltek az ajánlások, így megmérgettem magam képviselőként. A választáson négy képviselő került a testületbe, én ekkor ötödik lettem. 2013 tavaszán az egyik képviselő lemondott, így én kerültem a helyére. Az akkori polgármester rögtön alpolgármesterének választott. Ezt követően már hivatalból is tudtam a település lakóinak apró ügyes-bajos dolgaival is foglalkozni, és segíteni a problémáik megoldásában. A 2014-es választás közeledtével ismét jött a lakosság részéről a pozitív visszacsatolás és támogatás, hogy induljak polgármesternek. Az ajánlások gyűjtése előtt megkerestem a Fidesz ózdi irodáját, hogy polgármesternek szeretnék indulni Csernelyben. Kérésem azonnal támogatást kapott, majd a szavazás eredményeként a párt színeiben meg is nyertem a választást.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Országunk kormányának köszönhetően 2012 decemberében Csernely település megszabadult a korábbi érában keletkezett 37.893.000 Ft tartozásától. Emellett azonban még mindig maradtak olyan rendezetlen ügyek, melyekkel szembesülni kellett, és igen komoly összegű követelések merültek fel, melyeket önerő hiányában nem állt módunkban törleszteni, így az ÖNHIKI pályázatba több mint 14.000.000 Ft tartozást kellett benyújtani a 2014. és 2015. évek során.

A pályázatunk sikeresnek bizonyult, ezáltal a Belügyminisztérium vissza nem térítendő támogatásban részesítette a települést, így az anyagi stabilitás megteremtése után gyakorlatilag nulláról indulva kezdődhetett az „építkezés”.

- A kitűzött célokból, elképzelésekből mi az, ami megvalósult?

2010-ben a sok tartozás miatt a közintézményeinkből leszerelték a gázórákat, így a fűtés vegyes tüzelésű kazánokkal lehetett megoldani, melyek már elavultak. A választást követő két évben új kazánok beszerzésére került sor, melyekkel a polgármesteri hivatal, karbantartó műhely, az óvoda és szociális konyha fűtését oldottuk meg. Az orvosi rendelő, védőnői rendelő és a községi könyvtár épületeibe ezt követően visszakötötték a gázt, így ezen intézményekben is zavartalanná vált a fűtés.

A településnek közel 20 éves „álmát” sikerült megvalósítani a ravatalozóhoz épített előtető szerkezettel. Korábban a végtisztesség megadásakor sok esetben az esőben, viharban, hóban állva búcsúztak a hozzátartozók elhunyt szeretteiktől.

A közmunka programjainknak köszönhetően a települést tisztábbá és élhetőbbé tudtuk tenni. A közfoglalkoztatás bővítésével mára gyakorlatilag megszűntek a tulajdon elleni jogsértések a településen, hozzáteve, hogy ezen eredményhez hozzájárult a helyi rendőri szervek aktív jelenléte, valamint a helyi polgárőr szervezet megalakulása és tevékenysége.

A nagyobb volumenű beruházásokra, fejlesztésekre pályázatokat nyújtottunk be, amelyek közül többet is megnyertünk, de a legjelentősebb a polgármesteri hivatal energetikai korszerűsítése, amellyel 67,9 millió Ft vissza nem térítendő állami támogatásban részesültünk.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket tudtak építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Csernelyen, mint általában minden kis településen, nálunk is érvényesül a „mindenki ismer mindenkit” elv. Hivatalosan minden héten szerdán 10-től 16 óráig van fogadóóráim, de ez az esetek többségében jelképes, ugyanis mindenkivel akkor beszélem meg a problémáit, amikor az érintett is ráér. A polgármesteri tisztségem mellett egyszemélyben vagyok a település harangozója és sekrestyése is, így ebből kifolyólag az az idősebb korosztály, akik a hivatalba nem tudnak eljönni, de vasárnap elmennek a templomba és a temetőbe a szeretteik sírjához, velük gyakran ott beszélem meg a problémáikat, észrevételeiket, kéréseiket. Számtalan esetben előfordul, hogy az utcán állítanak meg a lakosok, és kérnek segítséget a gondjaik megoldásában, vagy hétvégén a lakásomon keresnek fel. A mozgásukban korlátozott, egyedül élő személyeket rendszeresen magam keresem fel problémáik megoldás érdekében. A rendőri szervekkel együttműködve több alkalommal vettem részt „a rendőr házhoz megy” programban, melyek alkalmával bűnmegelőzési tanácsokkal látjuk el a lakosságot.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Véleményem szerint minden munkafolyamat csak jó csapat irányítása révén működhet. Hiszek a több szem többet lát elvben, így fontos számomra a közvetlen munkatársaimon kívül a település köztisztviselőiben

álló lakóinak a véleménye is. Sajnálatos szituáció, hogy a képviselő-testület tagjai gyakran nem nyújtanak kellő támogatást, ellenzéki álláspontot képviselnek, így terveim, elképzeléseim megvalósítása nem halad zökkenőmentesen.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Az elmúlt négy évben nagyon sok szép és jó dolog történt a tevékenységem során. Ezek közül nagyon nehéz kiválasztani egyet, mert abban a pillanatban mindig az a legfontosabb és legszebb, de talán az a reggel a legemlékezetesebb, amikor a pályázatírónk hívott, hogy gratuláljon, mert megszületett a támogató döntés a polgármesteri hivatalunk energetikai korszerűsítésére beadott pályázatunkról, melynek értelmében 67.904.180 Ft vissza nem térítendő állami támogatásban részesültünk.

- Munkája legjobb és legrosszabb emléke?

Számos olyan történet volt az elmúlt években, amelyek igazán emlékezetesek és szívet melengető dolgok. Gondolok itt a minden évben megtartandó falunapi rendezvényeinkre, a derelye fesztiválra, az őszi beköszöntével az idősek napi rendezvényre, valamint a különböző megemlékezésekre. Nagyon nehéz egy konkrét történetet kiemelni, de kettőt megemlítek. Március 8-án személyesen látogattam meg a településen élő 60 évnél idősebb női lakókat, és mindenkinek egy kis cserép virágot adtam ajándékba, hogy így köszöntsem őket a nemzetközi nőnap alkalmával. Utam során többen is voltak, akik már a kapuban vártak, mert telefonon ment a hír, hogy mit csinálok, és sokan nem akarták elhinni, hogy ilyen is megtörténik, mert korábban hasonló még nem volt.

A másik történet kissé szomorúbban kezdődik. Téli havas, fagyos időben a településen autózva figyeltem arra, hogy egy egyedül élő idős férfi udvarán a hó nincs ellapátolva, a kéménye nem füstöl. A kerítésen átmászva bementem hozzá, és félig kihűlt állapotban találtam a saját házában. A mentők és a rendőrség értesítése után betakargattam, és próbáltam megtudni tőle, mi az oka, hogy ilyen helyzetbe került. A helyszínre érkező mentők nem sok jóval biztattak, de a gyors intézkedésnek köszönhetően hamar helyrejött és meggyógyult.

Sajnos minden közösségben vannak olyan személyek, akik nem az előrehaladáson és az „építkezésen” dolgoznak, hanem feszültséget és ellentéteket gerjesztenek. Mindig könnyebb kritikát megfogalmazni és viszályokat szítani, mint együttes erővel a település fejlődésén és jövőjén dolgozni. Rombolni mindig sokkal könnyebb, mint építeni. Vannak olyanok, akiknek könnyebb az igazság elferdítése és a hamis dolgok terjesztése, mint a jó történések elismerése. Ezek a dolgok azonban csak múló állapotok, de ha már sok mondást idéztem, erre is nagyon igaz, hogy „A hazug embert hamarabb utoléri, mint a sánta kutyát”. Sajnos ez igaz a képviselő-testületen belül is. Ehhez kapcsolódik a legrosszabb emlékem, amikor is az egyik képviselő indítványára a többség megszavazta, hogy vegyék el tőlem a munkáltatói jogot és szinte mindent, amiben egy polgármesternek önálló döntése van. A „puccskísérlet” hamar visszafelé sült el, mert a

Belügyminisztérium és a Kormányhivatal rövid időn belül kötelezte a testületet, hogy vonja vissza és helyezze hatályon kívül a korábban meghozott törvényellenes döntését.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

A polgármesterség számomra nem munka, hanem egy feladat, amelyet megpróbálok a közösség igényeinek figyelembe vételével végezni. A hivatás szépsége, hogy nem monoton és sablonos, mindennap más és más feladatokkal kell szembesülni, amelyekre megpróbálok minél hamarabb pozitívan reagálni. Mindenkinek kell egy biztos pont, akire számíthat, támaszkodhat a nehéz pillanatokban. Számomra ez a biztos pontot a szüleim és a párom adják. „Minden sikeres férfi mögött ott áll egy nő.”

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Az a kérdés fel sem merült bennem, hogy nem. A mögöttünk lévő idő bebizonyította, hogy lehet tudatosan és takarékosan gazdálkodni, ha az ember nem csak egy munkahelynek fogja fel, hanem próbál úgy dolgozni és cselekedni, mint saját otthonában. A lakosság visszajelzései alapján úgy gondolom, meg van a támogatottság, és bízom benne, hogy az általam képviselt párt részéről is meglesz.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.” – Széchenyi István

Csobaj 1252 előtti időkből az Aba nemzetség tulajdona volt, Szent István király egyházában. A levéltári adatok szerint Löki Eél fiai veszik meg Csobajt. 1446-ban Perkedei Bálint Szabolcs vármegye alispánja volt itt birtokos. 1449-ben a Várady és Dobó család tulajdona. Az 1800-as évekig számtalan birtokost jegyeztek fel Csobajon és a Taktaközben. A falu sűrűn cserélt gazdát, a nagybirtokosok között, így Patay Gyuláné, gróf Tisza Istvánné, Balogh, Baranyai Dezseffy, Dégenfeld, Radvánszki családok között. Tatár-török-labanc dúlásról említésre vonatkozó adat nincs. Csobaj községet mindig magyarok lakták. A jobbágyfelszabadítás előtt néhány kisnemes élt a faluban. A lakosság zömét, jobbágyok, zsellérek és cselédek alkották. Nem kímélték a falut a természeti katasztrófák sem: árvizek, tűzvészek, járványok. 1834. október 10-én földrengés is sújtotta a falut. Az éhínség is sűrűn felütötte a fejét. 1928-ban itt járt Móricz Zsigmond. A hagyomány szerint innen ered „Forró mezők” című regényének ötlete. Az 1948 után letűnt jogi és társadalmi különbségek hatására egységes parasztréteggé alakult a cselédek, zsellérek, kisnemesek rétege. A feudális elnyomás és érdektelenség miatt a község nem fejlődhetett.

forrás: internet

Ivanics Imre

(1962) polgármester

A sajaszentpéteri születésű Ivanics Imre 2018 áprilisában az országgyűlési választások időszakában lett a 679 lelket számláló Csobaj község új polgármestere, akinek a korábbi településvezető nyugdíjba vonulását követően szavaztak bizalmat a helyi lakosok.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

12 évig voltam önkormányzati képviselő a településen, az utóbbi négy esztendőben pedig alpolgármesterként segitettem Csobaj fejlődését. 2018-ban a parlamenti választások idején volt esedékes nálunk az önkormányzati választás is, ugyanis az ekkor hivatalban levő polgármesternek a választást megelőzően három hónappal le kellett mondania. Alpolgármesterként arra az időszakra rám hárult a község vezetése. Ezalatt egyre inkább szívügyemmé vált Csobaj sorsa. Ekkor fogalmazódott meg a gondola bennem, hogy megmérettetem magam, el kell indulnom a polgármesteri székért, látva a számtalan tennivalót. Az elődöm is sokat dolgozott és tett a településért, azonban én igyekeztem olyan területeket, témákat előtérbe hozni, melyek korábban kevésbé voltak fontosak.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Évek óta vezetek egy saját tulajdonú mezőgazdasági vállalkozást, amelyben szarvasmarhákat tenyésztünk. A legnagyobb kihívás az volt, hogy az eddig megszokott feladatokat hogyan tudom összeegyeztetni a polgármesterséggel járó napi teendőkkel úgy, hogy sem a falu, sem pedig a vállalkozás ne szenvedjen csorbát. Utóbbi kicsit megsínylette az átmeneti időszakot, de a falu ennek nem látja kárát, a fellendülés elindult.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Nagyon nagy hévvel és lendülettel vettem bele magam a munkába. Gyakran

lehet látni, hogy a közmunkások az út szélén könyökölnek a lapát nyelén, ezzel szemben nálunk a közmunkások valóban értékteremtő munkát végeznek. Komoly segítséget jelentenek az önkormányzatnak, mivel valamennyi külső munkát, illetve a konyhai kisegítő feladatokat is közfoglalkoztatottak látják el. Van egy kisebb birtoka a településnek, amelyen kertészkedés folyik, s a község konyhájára szükséges zöldségek nagy részét ott termelik a dolgozók. Emellett a tavalyi évben közel egy kilométer hosszan járdát is építettünk Csobaj belterületén, szintén a közmunkaprogram keretében. Szeretném bebizonyítani, hogy igenis lehet ezekkel az emberekkel előremutató és hasznos tevékenységet végezni, megfelelő motivációval eredményt elérni.

Ugyancsak a közmunkaprogram keretein belül szeretnék létrehozni egy olyan üzletet, mely a háziasszonyok segítségére lehet a mindennapi árubeszerzés során. Befogtunk a szárasztésza gyártásba, illetve egy mini varrodát is létre kívánunk hozni a program lehetőségeinek kihasználásával. E terveink mellett a TOP-os pályázataink az idei évben jutnak el a megvalósítás szakaszába. Csobaj település valamennyi közintézménye energetikai korszerűsítésen esik át, és napelemrendszerrel lesznek ellátva. E pályázatok keretében idén tavasszal kezdődnek a kivitelezési munkálatok. Csobajon 10% alatt van a roma lakosság aránya, akik sikeresen beilleszkedtek. Szeretném élhetővé tenni a falut a fiatalok, fiatal családok számára. Községünkben üzletek, óvoda, iskola, fogorvos, orvosi rendelő, posta hivatal szolgálja a lakosságot. Továbbá szép közösségi terek kialakulásával is igyekszünk vonzóvá tenni kis falunkat. Mindezek elengedhetetlenek egy fejlődésben lévő település számára, ahol cél a fiatalok megtartása és bevonása.

Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Polgármesterré választásomat követően is megmaradt a korábbi közvetlen kapcsolatom a falu lakóival. Vallom, hogy közel kell lenni az emberekhez, az itt élőkhez, meg kell találni a közös tárgyalási alapot, ugyanis a község minden polgára egyaránt fontos, kortól és nemtől függetlenül. Nyilvánvaló számomra, hogy az embereknek szükségük van arra, hogy bejöhessenek hozzám és elmondhassák problémáikat. A mai rohanó világban mindenki elsősorban önmagával foglalkozik, ezért is volt örömteli számomra a tavalyi falunap, amikor összejött a település apraja-nagyján kívül számos helyből elszármazott is. Hiszem, hogy minden közösség alapját a család képezi, mely a legfontosabb intézmény az ember életében, ezért is tartom rendkívül fontosnak, hogy újra összehozzam az itt élő lakosokat.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Jelenleg egy fiatal csapattal dolgozunk. A polgármesterségem első időszakában azzal kellett szembe-sülnöm, hogy nem csak az elődöm, de a polgármesteri hivatal több dolgozója is megvált a hivataltól. Volt, aki nyugdíjba vonult, volt aki elköltözött, de olyan is, aki másik munkahelyen találta meg számításait. A távozókat fiatal gárda váltotta fel, s a régi csapatból mindössze egyetlen dolgozónk maradt. A jelenlegi

apparátus tagjai ugyan nem rendelkeznek sok tapasztalattal, de lendületesen és igazán lelkiismeretesen végzik el a rájuk bízott feladatokat. Próbálom ezt kihasználni. Megfelelő koordinálással ütőképes lesz belőlük, akik szívvel-lélekkel vesznek részt minden közösségi munkában. Ez nagyon fontos, lehet rájuk számítani.

- *Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?*

A már említett falunapot követő héten egy családi napot is szerveztünk a közeli Tisza-parton. Ez a gyönyörű terület évek óta nem volt kihasználva, s most nagy örömmre szolgált, hogy meghívásunkra számos család, közel 120 fő látogatott el a rendezvényre. Plédeket terítettek a fűbe, fürödtek, beszélgettek, közösen elfogyasztottunk egy ízletes ebédet, az estét pedig egy közös mulatsággal zártuk. Számomra ez volt az eddigi legemlékezetesebb nap és legsikeresebb rendezvény. Természetesen minden apró siker meghatározó, hiszen ezekből áll össze később a nagyobb elismerés.

- *Munkája legrosszabb emléke?*

Megszoktam az életem során, hogy vannak akadályok. Vállalkozásom során sok kihívással kellett szembenéznem. Nem tragédiaként fogom fel, ha valami nem úgy sikerül, ahogy azt elterveztem, folytatom tovább a munkát a kitűzött célig. Hiszem, hogy nincs lehetetlen, minden feladat megoldható, csak kitartás és hit kell hozzá.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?*

Természetesen a családom. Meggyőződésem, hogy nincs sikeres férfi, ha nem áll mögötte egy nő és a családja támogatása. Feleségem támogat engem, s ez nagyon fontos számomra. A gyermekeim fokozatosan átveszik a vállalkozásomban eddig végzett tevékenységemet, sikeresen működtetve azt. Nyilvánvalóvá vált számomra, hogy nélkülük nem lenne lehetőségem maradéktalanul elvégezni a település vezetésével járó feladatokat, büszke vagyok rájuk.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Örömteli esemény megnyerni egy pályázatot, de az igazi eredmény akkor születik meg, amikor maradéktalanul befejeződnek a kivitelezési munkálatok, megtörténik a pénzügyi elszámolás. Jelenleg is több projekt és terv vár megvalósításra, melyek befejezéséhez szükség van még az előttünk álló néhány esztendőre, ezért is folytatni kívánom a megkezdett tevékenységemet, a polgármesteri munkát.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Emberségesnek kell maradni, ugyanolyannak, mint polgármesterré választásunk előtt...

A település és környéke a honfoglalás korában került meghódításra Árpád megbízásából Zuard, Kadosa és Huba vezérek csapatai által. A község a XIII. század körül létesült. Egyháza már 1332-ben fennállott. Az itt talált ezüst, kagylóalakú keresztelődény 1342-ből való. A Hangony-patak évszázadok óta határ Borsod és Gömör történelmi vármegyék között. A község eredeti neve: Hangony-fő, ami Domahidi János földbirtokos után lett Domaháza. Mind a tatár, mind a török portyázta és rabolta. A lakosság nem hódolt be, részt vett Eger várának megvédésében, és ezért a Holló, az Elek és a Kisbenedek családok 1517-ben nemesi címet kaptak. A reformáció nem nyert teret, a község római katolikus. Az a körülmény, hogy jelenleg három megye és az országhatár zugában található, a korábbi közigazgatási határmódosítások és Trianon következménye. A szlovák területen található Jeszte, Gesztete, Détér magyar nemzetiségű településekkel rokoni, baráti kapcsolatokat ápol a lakosság.

Testvértelepülése: Gesztete (szlovákul Hostice).

Legújabb kori története a szokásos: volt termelősövetkezete, de a fő megélhetési forrását az Ózdi Kohászati Üzemek biztosították. A mezőgazdasági terület szűkös, az erdőgazdálkodás jelentősebb jövedelmet nem biztosít.

Csodálatos természeti környezetén kívül a lakosok vendégszeretete áll az ide látogatók szolgálatára. Domaháza kifejezetten környezettudatos település, hiszen az intézmények jelentős hányadának tetejére napelemeket telepítettek, így oldva meg az épületek áramellátását. A helység közterületein közfoglalkoztatottak által, domaházi fából készített bútorok, virágtartók, játszótéri elemek találhatóak. Feszty Masa készítette a templom oltárképét, a festő emlékét ma is őrzik a településen.

forrás: internet

Elek István

(1957) polgármester

„A nép szava, az Isten szava.”

Hatodik választási ciklusában, 1997 óta irányítja Domaháza önkormányzati munkáját az ózdi születésű Elek István. Ősei generációkra visszamenőleg a faluban éltek és dolgoztak. Itt töltötte gyerekkorát, itt végezte általános iskolai tanulmányait, majd az ózdi József Attila Gimnáziumban érettségizett. Egy év kiskőrösi katonai szolgálat után következtek a főiskolás évek. Az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola magasépítő szakán szerzett diplomát. Mérnökként a Fővárosi 1. számú Építőipari Vállalat tervező osztályán dolgozott. Részt vett a budai várnegyed műemlék épületeinek rekonstrukciós munkálataiban, a felújítások tervezésében.

Kalandvágyból úgy döntött, hazatér szülőföldjére. 1987-ben Ózdon a Heves Megyei Állami Építőipari Vállalatnál helyezkedett el, és évekig jelentős kivitelezéseket irányított (Általános Művelődési Központ, sportcsarnok, tűzoltólaktanya, papagájház stb.).

Amikor 1994-ben szülőfalujából invitálták, hogy induljon az önkormányzati választáson és tapasztalatával segítse a települést, még nem gondolta, hogy innen egyenes út vezet a pályamódosításhoz, melynek nyomán az 1997-es időközi választáson polgármesterré választották, ami azóta hat alkalommal ismétlődött meg. Felnőtt gyermekei, lánya Judit közigazdászként, fia Máté pedig mérnökként dolgozik.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Nagy hasznát vettem tanult szakmámnak, mérnöki végzettségemnek. A település összességében mára karakteresen látható a sokéves átgondolt munka gyümölcse. Minden intézmény megújult, funkciójában jól használható a lakosság öröme. Az infrastruktúra teljes egészében kiépített, elérhető mindenki számára. A polgármesteri hivatal dolgozói magas szinten végzik feladataikat, jó közösséget

alkotnak. A képviselő-testület „egy irányba húz”, mindenki a falu boldogulását helyezi előtérbe.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket tudtak építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Domaháza elhelyezkedése és korunk gazdasági-politikai sajátosságai miatt magán viseli az ún. „önkormányzati állatorvosi ló” minden betegségét. Foglalkoztatási gondok, etnikai összetétel, oktatási, egészségügyi nehézségek és sorolhatnánk. Ilyen körülmények között különösebb gond nélkül, a lakosság meglegedettségére működtetni egy települést – ahogy mondani szokták – már művészetnek számít. Aki faluhelyen él, jól tudja, hogy az embereket csak egyszer lehet becsapni. Az, hogy hatszor választottak újra, e tekintetben nyilván jelent valamit, melyre szerénytelenség nélkül büszke lehetek. Ez egyben válasz is a választókkal és a település lakosságával való kapcsolatomra.

Közösségépítés tekintetében elsősorban a polgármesteri hivatal dolgozóit és a képviselő-testületünket említeném. Jó szakemberekből álló, összetartó csapat segíti munkámat. Az egyéni villongások elé tudtuk helyezni a közösség érdekeit: a településünk boldogulásáért összefogva, együtt dolgozni.

Feltétlenül meg kívánom említeni még a helyi Hagyományőrző Egyesületet. Településünk hagyományainak ápolásában, továbbvitelében élen járnak. Őrzik dalainkat, táncainkat, szokásainkat. Európa számos országában felléptek, sok értékes díjat nyertek. További szép sikereket kívánok nekik!

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Mint említettem, a polgármesteri hivatal dolgozói nagyszerű csapatot alkotnak. Első számú munkatársam a jegyző. Személye a polgármesteri pályafutásom alatt már a hatodik, de így is sikerült korrekt munkakapcsolatot kiépíteni minden dolgozónkkal. Alapvető volt számomra a lojalitás irányukba, amit tőlük én is megkaptam. Munkatársaimmal szemben mindig betartottam azt a szabályt, amit egykor én is főnökömtől tanultam: ha valaki hibázik, mindig négy szemközt beszéljük meg és soha ne mások előtt. Így nem sérül az emberi méltóság, és mindig őszintén számíthatok „csapatomra”.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

A sok közül nehéz egyet kiemelni. Szívesen emlékszem vissza Mádl Ferenc köztársasági elnök úr 2000. augusztus 4-i beiktatására. Minden polgármestert meghívtak, és külön tribünről nézhettük végig a látványos ceremóniát. Ezt követően részt vettünk a Parlamentben szervezett állófogadáson, ahol velünk, Ózd térségi polgármesterekkel külön koccintott, majd beszélgetett az Országház akkori elnöke, Áder János. Ki gondolta volna akkor, hogy egyszer ő lesz majd a köztársasági elnökünk...

- Munkája legjobb és legrosszabb emléke?

Számomra a legszebb emlékek azok voltak, amikor befejeztünk egy-egy sikeres fejlesztést, beruházást, és láttuk, hogy ismét szépült a kicsi falunk, s amikor az idős emberek valamiért megdicsértek, kézfogásukból és tekintetükből szeretet áradt felém.

Mindig örömmel gondolok vissza a volt polgármester kollégákkal történő közös utazásokra, rendezvényeken történő részvételre. Ilyenkor a szakma, a munka mellett tudtunk személyesebb, kötetlenebb dolgokról is szót váltani, viccelődni. Sokan már nincsenek köztünk, de szívesen gondolok rájuk, nemcsak mint kollégákra, hanem mint jó barátokra is. Egy-egy régi fénykép láttán előjönnek az emlékek...

Azokra a helyzetekre nem emlékszem vissza szívesen, amikor igazságtalanul bántottak, de tudtam, hogy polgármesterként ezt is tűrni kell, s amikor ingatag jellemű emberekkel szemben is úgy kellett viselkednem, mintha egyenrangú partnerek lennének.

- Mi jelenti a háttországot az Ön számára ebben a munkában?

A legfontosabbak számomra egyrészt a két gyermekem, akiknek példát szeretnék mutatni elhivatottságról, kitartásról, elvekről, másrészt őseim tisztelete. Bízom benne, hogy büszkék rám a felhők fölött... Harmadrészt, de nem utolsó sorban a rendíthetetlen hitem a Jóistenben.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Természetesen olyan ok nincs, amiért ne folytatom.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

„Vox populi, vox Dei” – A nép szava, Isten szava.

Az első okleveles említés Naragh néven 1299-ből származik, így ezt tekinthetjük a község születésének. A több mint 700 éves múlt számtalan emléket, a fennmaradásért folytatott küzdelmet, dolgos munkálkodást takar. Az itt élők sokszor kerültek veszélyeztetett helyzetbe, de mindig úrrá tudtak lenni a nehézségeken, s ha kellett újjáépítették falujukat. Nyárád a XVII. század második felében a török pusztítás miatt el is néptelenedett, s csak 1687 után népesült be nagyobb részt református, kisebb részt katolikus lakókkal. A reformátusok fatemplomuk helyett 1793-ban kezdték megépíteni kőtemplomukat, a katolikusok pedig 1842 körül építettek kápolnát. A szomorú trianoni békeszerződés után 1924-ben törvénybe iktatták a hősök napját.

Ezután a településeken egymás után készültek el az emlékművek az elesett katonák emlékére. Felsőnyárádon a köszénbányatulajdonos Bódy testvérek állíttattak emlékművet. Edelstein Hermann miskolci kőfaragó alkotása, mely 83 éve állít emléket az I. világháború 17 helyi áldozatának, melyet később kiegészítettek a II. világháborúban elesett katonák nevével is.

Felsőnyárádon a legősibb és legbiztosabb megélhetést évszázadokon keresztül a földművelés adta. A településhez sok megművelésre alkalmas terület tartozott.

A XX. században azonban a szénbányászatnak volt meghatározó szerepe a település életében.

forrás: internet

Bihari Aranka

(1966) polgármester

„Ne a rendkívüli lehetőségekre várj! Ragadd meg a legegyszerűbb, leghétköznapiabb lehetőségeket, s tedd őket rendkívülivé!”
(Orison Swett Marden)

A 2014-es választások alkalmával fogadtak bizalmukba a település lakói, mint polgármestert, melyben talán a neveltetésemnek, a gyerekkoromnak is szerepe van, hiszen édesapám több cikluson keresztül volt tanácsstag, majd képviselő. Nem politizált, de mindig fontosnak tartotta a falu fejlődését. Szívesen dolgozott a faluért, az itt élő emberekért, így e szellemiségben nőttem fel. Közél negyvenévesen én is elindultam a választáson. Két cikluson keresztül voltam képviselő-testületi tag, beleláltam a testület munkájába, s láttam azt, hogy milyen kiaknázatlan lehetőségek rejlenek abban a bizonyos székben, a pályázatokban, a közfoglalkoztatásban. Édesapám példáját követve gyerekkorom óta szerettem tenni a közösségért, részt venni a közösség életében, így nem volt nehéz vállalni a megmérettetést, melyre az emberek támogatása, biztatása is motivált.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Azok az elképzelések, melyeket már a választási kampányban megterveztem, úgy gondolom, sikerült is teljesítenem az eltelt négy és fél év alatt. Igyekeztem kihasználni a közfoglalkoztatási munkaprogramok nyújtotta lehetőségeket. Ennek keretében megújultak a buszmegállóink, kialakítottunk egy rendezvényudvart színpaddal, pavilonokkal. Egy külön épületet vásároltunk és rendeztünk be a közfoglalkoztatott dolgozók részére, ahol a melegedőn kívül egy konyhát és egy ún. kreatív szobát is kialakítottunk.

Parkosítással, virágosítással tettük szebbé településünket. Kültéri bútorokat, asztalokat, padokat virágtartókat készítettünk és helyeztünk ki a település több pontjára. Fejlesztettük a temetőt, melyet körbejárhatóvá tettünk, s egy részét

lekerítettük, valamint a játszóteret is új kerítéssel vettük körbe. Megújultak a művelődési ház belső terei és az orvosi szolgálati lakás is.

Több intézményünk mellé parkolókat építettünk. Buszfordulót alakítottunk ki a helyi járatok, illetve egy másikat az iskolabusz számára, hogy a bejáró tanulók utaztatása még biztonságosabb legyen. A mezőgazdasági program keretében növénytermesztéssel, állattartással foglalkozunk. A megtermelt zöldségeket a helyi óvoda konyhája használja fel az óvodás és iskolás gyermekek étkeztetésében.

Igyekeztünk megragadni a pályázati lehetőségeket is. Ennek keretében hosszú évek után aszfaltburkolatot kapott az Ady Endre utca, megnyertük a település belterületi vízrendezésére benyújtott 126 milliós forintos pályázatot, melynek kivitelezése az idei év tavaszán kezdődik. Az „Önkormányzati épületek energetikai korszerűsítése” címen kiírt pályázat keretén belül 130 millió forintból újult meg a Nyárády András Általános Iskola. Az épület szigetelését, fűtésének korszerűsítését, valamint a nyílászárók cseréjét is meg tudtuk valósítani. Az önkormányzati épület felújítására 30.000.000 Ft-ot nyertünk.

Kiemelt feladatnak tartottam és tartom a művelődés, a szórakoztatás tárházának bővítését is. Több sikeres pályázatunk volt, amelyek segítségével színvonalas rendezvényekre tudunk invitálni a falu lakosságát. Több alkalommal rendeztünk kiállítást a helyi művelődési házban bányászati és helytörténeti anyagokból. Terveim között szerepel még egy emlékház létrehozása is, ahol mind a bányászattal, mind a helyi élettel kapcsolatos tárgyak bemutatásra kerülnének.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Magam is itt nőttem fel, ismerem a lakosokat, akik bátran megkereshetnek problémáikkal, kéréseikkel vagy éppen javaslataikkal. Nagyon jó a kapcsolatom a nyugdíjas klubbal, melynek tagjai rendezvényeink aktív szereplői, résztvevői. Korábban – még képviselő-testületi tagként – alapítottam meg az ÜDE (Üdüljünk együtt!) klubot a 30-50 éves korosztály számára, akikkel szintén sokat dolgozunk együtt. A legnagyobb öröm számomra azonban az, amikor a műsorokban, táncokban minden korosztály képviselteti magát 20-tól a 70 évesig.

Fontos partnerünk a Polgárőr Egyesület, melyet lehetőségeinkhez mérten igyekszünk támogatni. Tagjai minden rendezvényünkön jelen vannak. Jó kapcsolatot ápolunk még a Roma Nemzetiségi Önkormányzattal is.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Minden döntést közösen hozunk a képviselő-testülettel, akik számára fontos a település fejlődése, az intézményeink fenntartása. De örömmel mondhatom, hogy egy kiváló, szakmailag magas szinten álló jegyző is segíti a munkámat, aki egyben irányítja a hivatali apparátust, amelyben dolgozóknak kiemel-

kedő szerepük van a döntéseink megfelelő végrehajtásában is. Nyilvánvalóan nem hagyhatjuk figyelmen kívül a rendezvények lebonyolításában jelentős részt vállaló közfoglalkoztatott munkavállalóinkat sem. Összességében tehát van egy jó kis csapat, akikre mindig számíthatok.

- *Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?*

Sok-sok emlékezetes pillanat volt az eltelt évek alatt. Jóleső érzéssel gondolok vissza az első, megyei szinten szervezett bányásznapra. Községünk 2002-ig bányásztelepülés volt, minden család kötődött valamilyen szinten a bányászathoz. Jóleső érzéssel töltött el, hogy nálunk, polgármesterségem ideje alatt szervezhettük meg ezt színvonalas és emlékezetes eseményt. Ugyancsak szívet melengető volt számomra a legutóbbi idősek estje is, amikor több nyugdíjas bácsi odajött hozzám, és azt mondta, hogy „sok idősek estjén vettem már részt, de ilyen jó egyik sem volt.” Fontos számomra a lakosok véleménye, bár tudom, hogy mindenkinek nem lehet megfelelni.

- *Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?*

Sok-sok jó és szép emlékem van az eltelt időből. Talán az egyik legemlékezetesebb, amikor megnyertük a pályázatot a belterületi vízrendezésre, tekintettel arra, hogy a korábbi években többször volt árvízi helyzet községünkben. Már az előttem hivatalban lévő polgármesterek is pályáztak erre, de csak most sikerült nyerni.

A legkellemetlenebb emlékem az egyik legaktívabb közfoglalkoztatott dolgozónk halála, akire mindig számítani lehetett rendezvényeink szervezésekor.

Fájó pont még számomra az is, hogy nem volt lehetőségünk pályázni egy új, minden igényt kielégítő polgármesteri hivatalra. A jelenlegi, több mint 100 év épült hivatali épületünket már régen kinőttük. Rendkívül nagy szükség és igény lenne egy új, a mai kor igényeit is kielégítő község házára, ahol négy település hivatali ügyeit is intézik.

- *Mi jelenti a háttérbe szorítást az Ön számára a munkában?*

A polgármesteri munkát háttérbe sem lehet letenni. Gyakran szombatra és vasárnapra is tervezek feladatokat, dolgozom. Az otthoni munka ennek tükrében kissé háttérbe szorult, azonban a párom ebben komoly segítséget nyújt, de mellette bármikor számíthatok még édesanyámra is.

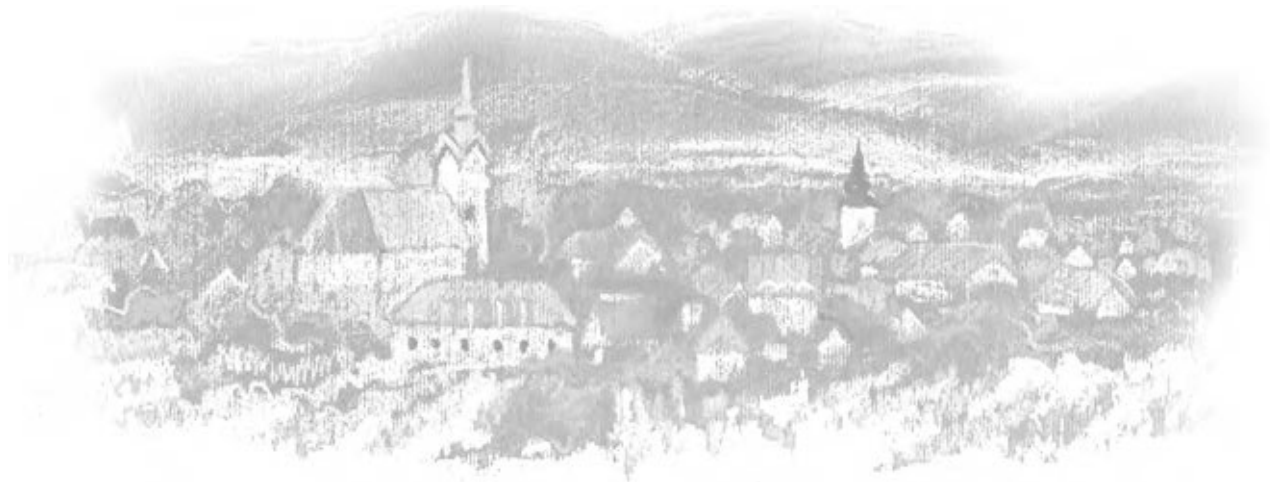
- *Tervezi-e a szolgálat folytatását?*

Számos tervem lenne még községünk fejlesztésére, így amennyiben a lakosságtól további bizalmat kapok, szeretném még folytatni ezt a munkát.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

2014-ben a választási kampánymottóm „Együtt egy más Nyárádért!” volt. Meggyőződésem, hogy csak közösen, egy cél érdekében lehet és érdemes dolgozni szülőfalunkért, Felsőnyárádért. Minden lehetőséget meg kell ragadni községünk fejlődéséért, az itt élő emberek boldogulásáért.

Polgármesterként és magánemberként is közel állnak hozzám Orison Swett Marden amerikai író szavai: „Ne a rendkívüli lehetőségekre várj! Ragadd meg a legegyszerűbb, leghétköznapiabb lehetőségeket, s tedd őket rendkívülivé!”

FELSŐZSOLCA VÁROS

A településsel kapcsolatos első írásos dokumentum 1281-ből származik, de az ásatások során előkerült leletek, tárgyi emlékek egyértelműen bizonyítják, hogy már a honfoglalás előtti évezredekben is éltek itt emberek. Bizonyított, hogy a középkori falunak a 13-14. század fordulóján már temploma volt, amely köré a 17. századig temetkeztek az itt élők. A város északkeleti határán két rejtélyes, emberkéz alkotta földhalom található, melyek egyes feltételezések szerint újkőkori földvárak, 6-8 ezer évvel ezelőtt készülhettek. A honfoglaló magyarok kis létszámú közösségekben lakó, szláv (vend) telepeket találtak itt, a Zsolca nevet is a „sárga” jelentésű ószláv „zltica” szóból származtatják, mely a sárga löszös, agyagos talajra utal. Ezen a vidéken a Bors nemzetség telepedett le, a község első tulajdonosa – akiről tudunk – Ernye bán volt, IV. Béla királytól kapta birtokát. A 15.század elején Zsolca kikerült a királyi fennhatóság alól, Nagy Lajos király halála után a zálogbirtokosok kora következett.

Felsőzsolca egyik nagy történelmi jelentőségű családja a Rákócziak, 1564-ben szerzik meg a községet, és meghonosítják a protestantizmust, így 1597-ben csupán református egyház létezik a faluban. Erre az időszakra esik egy, a későbbiekben nevezetes református család idetelepülése, a Bathó famíliáé, akiknek egyik leszármazottja Miskolcon adományaival református templom építését és harang állítását támogatja.

forrás: internet

Dr. Tóth Lajos József (1945) polgármester

„Szolgálni a közösséget, fejleszteni Felsőzsolcát, és mindenkor embernek maradni.”

Iskoláimat Miskolcon végeztem, a Földes Ferenc Gimnáziumban érettségiztem, majd 1971-ben Debrecenben szereztem általános orvosi, majd később szakorvosi diplomát is. 1979-től szülész-nőgyógyászként Algériában dolgoztam a Magyar Kórházban. Hazatérve nem csak az emberek testét, de a lelkét is gyógyítottam, sokan fordultak és fordulnak napjainkban is e tekintetben hozzám tanácsért, segítségért.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

1976-tól élek Felsőzsolcán, azóta veszek részt a város ügyeinek intézésében ügyvezető körzeti főorvosként. 1990-től képviselőként és az Egészségügyi- és Szociális Bizottság elnökeként, majd alpolgármesterként két ciklus alatt dolgoztam az önkormányzatnál. A végső lökés a nyugdíjba vonulásom után a helyi vállalkozások és a lakosság hívó szava volt, ennek hatására indultam el polgármesterjelöltként a választáson. 2010-ben a választók többségének akaratából Felsőzsolca polgármesterévé választottak.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

A legnagyobb kihívást a 2010. évi nagy árvíz utáni állapotok és a város rossz anyagi helyzete jelentette. Nem sok jót jósoltak – nekem és a testületnek – akkor, hogy egyáltalán úrrá tudunk lenni a helyzeten, amit végül kormányzati segítséggel, valamint a képviselő-testület átgondolt, takarékos és szigorúan következetes intézkedéseivel sikerült megoldani. Az első ciklus alatt a legfontosabb teendők közé tartozott az óriási árvíz utáni újjáépítés, ami nem csak a középületek, utak, lakóházak rendbetételét jelentette, hanem ennél is nagyobb feladat volt az emberek lelkében a béke helyreállítása. Ebben a munkában nagy segítséget

kaptam a három egyházi vezetőtől (római, görög katolikus és református), akik akkor kerültek városunkba. A történelmi egyházakkal az önkormányzat azóta is kitűnő kapcsolatot ápol, melyre példa az Adventi Gyertyagyújtás, a Civil Bál, az Ökumenikus Hét, de más önkormányzati rendezvény sem képzelhető el a jelenlétük nélkül. E kapcsolat jegyében az önkormányzat lehetőségeihez mérten anyagilag is támogatja és segíti az egyházak tevékenységét.

A legnagyobb bajban sem felejtkeztem meg azokról, akik szintén segítségre szorultak: első polgármesteri utam Kolontárra vezetett. Városunk részt vett a dunai árvízi védekezésénél, továbbá gyűjtést szerveztem testvértelepülésünk, Nyikómalomfalva felújításához.

Szívügyemnek tekintem a határon túli magyarság sorsát: kezdeményezésemre a képviselő-testület 100 ezer forinttal támogatja a magyar lakta testvértelepüléseink (Felvidék, Kárpátalja, Erdély, Délvidék) legjobban tanuló 8. osztályos tanulóit, akik magyar nyelven tanulnak. Bővítettem, felelevenítettem a nemzetközi kapcsolatokat (Bulgária, Lengyelország, Macedónia).

A megkezdett munka folytatására a 2014. évi őszi választások idején ismét minősített többséggel kaptam felhatalmazást a lakosságtól. Továbbra is fontos volt számomra a stabil gazdálkodás, a munkahelyek megtartása és bővítése, a város fejlesztése. Tovább erősítettem az együttműködést a hatóságokkal, a kormányhivatallal, környező településekkel, egyházakkal, civil szervezetekkel és a testvértelepülésekkel is. Szívélyes fogadtatásban részesítettem a városunkba érkező neves személyeket (Schmidt Pál köztársasági elnököt, Kövér László házelnököt, Semjén Zsolt miniszterelnök helyett, Tállai András államtitkárt, Dr. TERNYÁK Csaba egri érseket).

Rendszerben történő gondolkodásom, magas fokú felelősségérzetem, hivatástudatom mára Felsőzsolca városát eljuttatta újra a nyugodt és kiegyensúlyozottan fejlődő települések közé. Számomra a polgármesterség nem csak szolgálat, hanem életforma is.

- Hogyan látja ma a települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Városunk sokszínű település. Lakóinak egy része a megyeszékhelyről költözött ki a csendes kertvárosba, maga mögött hagyva a városi nyüzsgést. Az úgynevezett „öslakosok” – az igazi zsolcaiak – ma is a megszokott mederben, de kényelmesebb, modern környezetben élik mindennapjaikat, befogadva a ma már több mint 20 éves városi rang előnyeit. Külön érdekessége a településnek az évtizedek óta velünk élő bolgárok közössége, ők azok, akik hagyományaikkal és természetesen a zöldség-gyümölcsstermesztésben megszerzett tudásukkal segítenek a gazdálkodásban, de a hagyományok őrzésében is.

A város lakosságával való kapcsolatom közvetlen és napi szintű. Osztozom örömeimben, gondjaikban, ami kétoldalú, ugyanis mint polgármester, én is várom és igénylem a helyiek véleményét, segítségét. Az eltelt évek alatt a kapcsolat egyre szorosabbá vált. Nyilván ebben az is sokat segít, hogy generációk nőttek fel mellettem úgy, hogy akár szülészorvosként, akár háziorvosként akaratlanul is egy-egy család életéhez

kapcsolódtam. Vallom és hiszem, hogy ha a környezetemben élők tapasztalják a jóindulatot, a segíteni akarást, akkor azt meghálálják, ennek a gyümölcse az, hogy ma egy nyugodt kiegyensúlyozott városban élhetünk.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Vallom, hogy ha egy polgármester a munkája során önmagából a legjobbat akarja kihozni, annak feltétele egy hasonló beállítottságú alpolgármester és egy kiemelkedő tudással bíró jegyző segítsége. Természetesen nem hagyható figyelmen kívül a polgármesteri hivatal dolgozóinak szakmai felkészültsége, precíz és pontos munkája, valamint az önkormányzat által fenntartott és működtetett intézmények vezetőinek szakmai rátermettsége és vezetői megbízatásának szakszerű ellátása. Ha mindez együtt van, akkor lehet beszélni csapatmunkáról, közösen elért sikerekről és eredményekről.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Számomra talán a legemlékezetesebb esemény az volt, amikor 2012-ben megkaptuk a bizonyosságlevelét, melyben Orbán Viktor miniszterelnök arról tájékoztat, hogy a magyar állam mentesítette Felsőzsolcát a korábban felvett hitelek visszafizetése alól. Akkor éreztem azt először, hogy van remény a túlélésre, s arra, hogy a valódi feladatainkra tudjunk koncentrálni.

A sok nehézség mellett nagyon sok szép pillanata is van ennek a munkának. Polgármesterként minden beruházást egy kicsit „saját gyermekének” érez az ember. Örömmel tölt el, ha Felsőzsolcát járva megújult középületeket, új utakat, köztereket látunk, és tapasztaljuk azt, hogy az itt lakók, gyerekek és felnőttek egyaránt jól érzik itt magukat.

A 2017. évi 132. Magyar Közlöny számában jelent meg, hogy Magyarország legnagyobb napelemparkját (45 hektár) Felsőzsolcán valósította meg az önkormányzat és az MVM Hungarovind Kft.

Rendkívül jó érzés, hogy maradandó érték megalkotásában működhettem közre.

Minden nap emlékezetes valamiért, ha tudok segíteni. Számomra ez az abszolút siker. Azt vallom, hogy fontos az, hogy egy településen legyen rendben az intézményi háttér, legyen esztétikus, élhető a környezet.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Rengeteg öröm és pozitív visszajelzés ér. Nyilván nem mindenki nézi jó szemmel a munkámat, de az irigyek, a rosszakarók nem befolyásolnak, sőt visszajelzéseik megerősítenek, tudom, jó úton haladunk. Ugyanakkor a legapróbb sikereknek is örülni tudok, ha egy szegény, rászoruló emberen vagy családon segíteni tudok, s látom boldogulnak, ami felemelő érzés.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Számomra Felsőzsolca a minden, az otthonom, a nagy családom, ide tartozom, itt élek együtt a közel hétezer lakóval. Csodálatos érzés, amikor az év utolsó napjaiban a Nagycsaládosok Egyesületével közösen együtt köszönhetjük az adott évben született gyermekeket, a legifjabb városlakókat. Ők azok, akik majd átveszik tőlünk azt a bizonyos stafétabotot, és tovább építik szeretett településünket. Természetesen a ma élő, mellettem tevékenykedő emberek, testületi tagok, hivatali munkatársak nélkül mit sem érne a polgármesteri cím és szék. Együtt vagyunk egy egész, amit soha nem szabad sem nekem, sem másnak elfelejteni. A családom, feleségem gyermekeim mindenben segítségemre vannak. Támogatnak azzal is, hogy megértéssel viselik, milyen keveset vagyok velük.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Az idei évben ismét önkormányzati választások lesznek. 2010-ben elindultunk egy úton, kitűztünk számos, a település fejlődésének irányát meghatározó célt. Ezekből a célkitűzésekből már nagyon sok megvalósult, de még számtalan tennivaló van előttünk.

Bennünket érintően a FIDESZ csoporton belül történik a jelölés. Immár két ciklussal a hátam mögött, kellő tapasztalattal szeretném tovább építeni Felsőzsolcát. Vannak még terveim, melyek megvalósításra várnak, melyeknek szeretnék a jövőben is részese lenni, amennyiben a lakosok, a választók is úgy gondolják.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Polgármesternek lenni nem foglalkozás, hanem egyfajta kihívás, szolgálat, amely teljes egész embert kíván. Nincs a munkaidőnek sem eleje, sem vége, nincs felületes intézkedés. Mindezt hittel, szeretettel, megértéssel, sok-sok önfeláldozással lehet csinálni, azért, hogy együtt épüljünk hitben, lélekben, környezetben, mert csak így maradhatunk talpon.

Árpád kori település, amelyről az első írásos feljegyzés 1219-ből való. Ekkor királyi birtok, a zempléni vár tartozéka. 1268-ban Sándor szabolcsi főispán birtokába került. 1607-ben a hajdúk telepednek le, s a hajdúvárosok kiváltságát kezdte gyakorolni. Lakói részt vettek a Rákóczi szabadságharcban is.

Híres és diadalmas csata helyszíne volt 1849. július 28-án a település határa: itt aratott győzelmet a gróf Leiningen Westerburg Károly vezette III. magyar honvédhadtest Grabbe orosz tábornok csapatai felett.

A református templom alapjai az 1590-es években készültek. Bővítésére 1824-1825-ben került sor. Klasszicista stílusú formáját 1900-ban nyerte el. Műemlék jellegű épületként tartják számon. A műemlék római katolikus templom 1802-ben épült neobarokk stílusban. Építtetője csicseri Orosz Zsigmondné, született Boravetzky Mária, akit halála után az oltár alatt lévő kriptába helyeztek örök nyugalomra.

A község patinás épülete a Petőfi utca 44. szám alatt található Puky-kúria, a legendás "Tusculanom", melyet 1800-ban építettek parasztbarokk stílusban. Többször vendégeskedett itt barátjánál, bizáki Puky Istvánnál Csokonai Vitéz Mihály, s itt vetette papírra a Szerelem dal a csikóbőrös kulacshoz című versét.

A község előnyös fekvése kedvező lehetőségeket kínál mind a nagy történelmi események színhelyéül szolgáló helyek (pl: Szerencs, Tokaj, Sárospatak, Boldogkőváralja, Ónod, Diósgyőr) felkeresésére, valamint vízitúrázásra, sátorozásra, horgászásra.

Simon István

(1966) polgármester

-Mióta polgármester?

2010.

-Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

Elődöm a 2010-es választáson már nem indult. Még ebben az évben hatalmas árvíz vonult le a Hernád folyón, ami nagy próbatételt jelentett az itt élők számára. Mindenki tudta mi a kötelessége, a lakosság egy emberként vett részt a védekezésben, természetesen én magam is. Már ekkor sokan kérdezték, nem akarok-e indulni az őszi helyhatósági választáson polgármester jelöltként. 2002-től képviselő-testületi tagként aktívan vettem részt az önkormányzati munkában, így tisztában voltam azzal, amennyiben indulok, egy csődközeli helyzetben lévő település vezetését veszem át megválasztásom esetén. Mindig is szerettem a kihívásokat, ezért vállaltam a megmérettetést. Nyolcan pályáztunk a polgármesteri székre, s a választópolgárok engem tüntettek ki bizalmukkal, bíztak meg községünk vezetésével.

-Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Kilátásaim nem voltak igazán biztatóak. A mint egy 220 millió forint adóság kirendezése embert próbáló, ember feletti feladatnak tűnt. Mégis, megkíséreltük a majdnem lehetetlent. Az önkormányzat megszorító intézkedéseinek, s nem utolsósorban a kormány konszolidációjának köszönhetően sikerült elkerülnünk az adóság rendezést. A benyújtott pályázataink nagy része támogatásban részesült. Így sikerült az óvodát, Gondozási Központ épületét, valamint a házi orvosi rendelőt felújítanunk. Belterületi útjaink jelentős hosszban új aszfaltszönyeget kaptak, s a még burkolatlan belterületi útjaink közül is jó néhányat szilárd burkolattal láttunk el. Elkészült Gesztely belterületi csapadékelvezető hálózatának első üteme, valamint Újharangod külterületi lakott rész szennyvízhálózata. Talán ezek azok az eredmények amelyek legnagyobb volumenűek voltak településünk életében.

-Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Tösgyökeres gesztelyi vagyok, 2010-ig a helyi általános iskolában tanítottam. Nyugodtan mondhatom, szinte mindenkit ismerek, s úgy érzem mind a mai napig közvetlen kapcsolatot ápolok községünk lakóival. Az ajtóm mindenki előtt nyitva áll, hozzám bárki, bármikor bejöhet. Büszkén vallom magam gesztelyinek. Civil szervezeteket támogatjuk. Néptánc együttesünk, népdal körünk fellépéseikkel tovább öregbítik településünk hírnevét. Két legnagyobb eseményünk, az immár 9. alkalommal megrendezésre kerülő „Aratónap”, valamint a „Mikulás vonat”, amelyek évről-évre egyre több látogatót vonzanak. Negyedévente jelenik meg helyi információs lapunk a „Gesztelyi Kisbíró”. 2014-ben került ki a nyomdából községünk monográfiája „Gesztely története” címmel, amelynek segítségével megismerheti az olvasó településünk múltját. A helyi vállalkozók fontos szerepet töltenek be községünk életében, rájuk mindig mindenben számíthatok.

Két történelmi egyházzal – református, római katolikus – a kapcsolatom jó, a református gyülekezet presbitériumának tagja vagyok. A polgárőrség munkájában megalakulása óta aktívan részt veszek. A futball klub-melynek elnöki teendőit is ellátom- 2015-ben alakult újra, jelenleg a megyei első osztályban szerepelnek.

Ebben az évben ünnepeljük 800 éves évfordulóját Gesztely első írásos említésének. Szeretnénk erről az eseményről méltóan megemlékezni.

-A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Azt szokták mondani a polgármester a település első embere. Viszont kell, hogy munkáját segítse egy olyan tagokból álló testület, amely felelőséget érez községünk iránt, s ha kell építő jellegű kritikájával is segítse a polgármester munkáját. Én egy ilyen testületet tudhatok magam mögött. Fontos a Polgármesteri Hivatal valamint az önkormányzati intézményekben dolgozók elhivatott munkája is.

-Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Minden eddigi elért siker.

-Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

A legjobb emlékem amikor sikerült az adósság állományunkat a legutolsó fillérig kirendezeni. A legrosszabb talán az, amikor az általános iskolában ki akarták kapcsolni a gázzszolgáltatást.

-Van emlékezetes történetet amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Büszke vagyok arra, hogy 2014-ben senki nem méretette meg magát velem szemben. Ilyenre még nem

volt példa községünkben. Mindez nagyon jó érzéssel töltött el. Úgy gondolom ezzel is elismerték azt a munkát amit 2010-től végeztem.

-Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

A nyugodt munkához szükség van kiegyensúlyozott családi háttérre. 30 éve élünk boldog házasságban feleségemmel, aki mindig mellettem áll a nehéz pillanatokban is. Szerencsésnek vallom magam, hiszen 3 gyermekem és 1 unokám teszi még boldogabbá mindennapjaimat.

-Tervezi –e a szolgálat folytatását?

Természetesen igen, ugyanis van még feladat bőven, nem szeretném félbehagyni azt a munkát amit elkezdtem. A jövőre nézve is sok a tervem, melyek a következő ciklusban – amennyiben megkapom a további bizalmat – várnak megvalósításra.

-Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Lehetetlen feladat nincs, csak tehetetlen ember. Az élet kihívásaival szemben a kesztyűt mindig fel kell venni, hiszen semmit nem adnak könnyen.

Halmaj falu nevét leírva „Holmoy” alakban egy 1234-ben kelt oklevélben látjuk. Ez az oklevél felsorolja azokat a helyeket, melyeket II. Endre király adományozott hívének, az Aba nemzetségbeli Demeter mesternek.

Garai Miklós nádor 1406-ban kelt átíró oklevelében találkozunk ismét Halmaj névvel. 1292-ben az egri káptalan, mint köteles hely előtt megjelent Halmaji Both fia, Jakab fia László és Halmaji Baylud fia Lőrinc, valamint Halmaji Bagyiszló fia Bálint. Az említettek kinyilvánították, hogy halmaji birtokaik felét átengedik Bálintnak. Halmaj község egy magát településről Halmajinak nevező család birtoka volt. Valójában a község neve „a halom” főnév kicsinyítő képzős származéka (halom alja). Az 1332/34. évi pápai tizedösszevonásból kiderül, hogy Halmaj templomos hely.

A későközépkorból alig akad Halmajra vonatkozó adat. A XV. század utolsó harmadában a Bor és Bolcsárdi családokat emlegetik halmaji birtokosokként. 1813-ban árvíz döntötte romba a községet.

A település legősibb magját a templom köré félkörívben épült házak képezik.

forrás: internet

Tóth József
(1956) polgármester

„Munka, szerénység, alázat”

Halmaj a Hernád-völgyében fekvő 1800 lelkes település. Az intézményei révén - mikrokörzeti központként - a környék lakói számára sokrétű szolgáltatást biztosító település önkormányzatának vezetője 1994 áprilisa óta Tóth József, aki 1956-ban született a közeli Szentistvánbaksán. Édesapja kerékgyártómester volt, édesanyja varrónő. A család 1957-ben Halmajra költözött.

Általános iskolába Halmajon járt, középiskolai tanulmányait Sárospatakon, a II. Rákóczi Ferenc Gimnázium orosz tagozatán végezte. Érettségi után azonnal, 1974-ben a közigazgatásban, az Encsi Járási Földhivatalnál helyezkedett el. 1978. január 1-től Halmajon a Községi Közös Tanács apparátusában adóügyi előadói munkakörben folytatta munkáját, majd igazgatási feladatokat látott el. A településen folyó közösség-szervező munka aktív részeseként ifjúsági klubot vezetett, és a sportegyesület munkájába is bekapcsolódott. Aktív futballistaként – közel húsz évig – 1994-ig Halmaj megyei első osztályú labdarúgó csapatának vezéregyénisége volt. Szabadidejében még ma is futballozik.

Közösségi munkájának elismeréseként 1994. április 12-én időközi voksoláson a település polgármesterévé választották. Azóta hatszor kapott bizalmat újra úgy, hogy minden alkalommal elnyerte a szavazatok több mint 70 %-át.

A két és fél évtizedes vezetői tevékenysége egyik kiemelkedő eredményének tartja a Halmaj gesztorságával megvalósított 2,5 milliárdos kistérségi szennyvíz-beruházást. Emellett a kistérségi gázberuházás, az ivóvízhálózat fejlesztése, a helyi kábeltelevízió-hálózat kiépítése, jelentős intézményfejlesztések, a közúthálózat felújítása, kerékpárút-hálózat kiépítése jelzik az elmúlt időszak eredményeit a teljesség igénye nélkül.

Az infrastruktúra fejlesztése mellett fontos számára a múlt emlékeinek, értékeinek ápolása is. Kezdeményezésére Millenniumi Székely kapu, melyet azóta további hat díszes alkotás követett, Szent István-szobor, Millecentenáriumi

Emlékmű, I. és II. világháborús emlékművek, Petőfi-dombormű, '56-os emlékmű, Mária-szobor és park, Szent István-szobor, Kálvin-szobor, valamint egy egyedülálló Trianoni Nemzeti Emlékpark létesült a településen.

Szívén viseli a határon túli magyarok sorsát is. Sokat tett azért, hogy gyümölcsöző testvér-települési kapcsolat alakuljon ki a felvidéki Nagyidával (1998) és az erdélyi Nyárádköszvényessel (1999). Fáradozásának eredményeképpen közel száz erdélyi magyar tett állampolgársági esküt Halmajon.

Az intézmények fejlesztésével, bővítésével és új szolgáltatások bevezetésével jelentős számban járult hozzá, hogy a településen új munkahelyek létesüljenek. A munkanélküliség csökkentése és a foglalkoztatás növelése érdekében közmunkaprogramok megvalósításával minden évben közel 100 fő munkanélküli időszakos foglalkoztatására került sor. A közfoglalkoztatási programok keretében jelentős értéktelmező beruházások és fejlesztések valósultak meg.

Aktív munkát végez a Szikszói Kistérségi Többcélú Társulásnál és több civil szervezetnél is, valamint a helyi református egyházközség presbitériumának tagja.

1982-ben kötött házasságot. Felesége, Pekár Ágnes 40 éve szolgálja a helyi közművelődést könyvtárosként és a Közösségi Ház vezetőjeként. Gyermekai Nikolett és Gergő, akik mindketten a jogi pályát választották.

Tóth József polgármester keresztény, konzervatív és nemzeti érzelműnek vallja magát. Tevékenységének meghatározó eleme a hivatástudat, a közösség szolgálata. Eredményes munkáját nem csak Halmajon ismerik el, számos elismerésben részesült. Kitüntetései: a Haza Szolgálatáért Érdemrend Bronz fokozata (1981), a Köz Szolgálatáért Érdemjel Ezüst fokozata (2003). 2010-ben Halmaj község díszpolgára lett, 2014-ben pedig a köztársasági elnök a Magyar Arany Érdemkereszt állami kitüntetést adományozta részére.

Hosszú pályafutása sem készítette arra, hogy elgondolkozzon a visszavonuláson. További tervei és fejlesztési elképzelései vannak a település jövőjére vonatkozóan, amelyek jelentősen javíthatják Halmaj község népességmegtartó képességét. Ehhez kéri a választópolgárok újbóli bizalmát. Az elmúlt 25 évben nyújtott támogatást és biztos hátteret szeretné megköszönni elsősorban a családjának és természetesen kollégáinak, valamint a település lakosainak, akikre a jövőben is számít.

HERNÁDKÉRC S KÖZSÉG

Hernádkércs (Kércs) és környéke már a bronzkorban is lakott hely volt, határában az 1800-as években bronzkori leletek kerültek felszínre.

Kércs Árpád-kori település, nevét az oklevelek 1262-ben említették először Kerch formában írva. A magyar Kér törzs tagjainak települése és abaúji várföld volt, mely a tatárjárás alatt lakatlanná vált. 1262-ben István „ifjabb király” (a későbbi V. István) a lakatlanná vált várföldet a jászói prépostságnak adta.

Kércs másik része a Kinizs nemzetséghez tartozó Cybryan fia Myxa adományos és vásárolt birtoka volt, mely halála után rokonaira Kinizsi Jánosra és Julára szállt, akik azt közösen birtokolták.

forrás: internet

Kozma István (1985) polgármester

„Élj úgy, hogy ha lepereg előtted életed filmje, érdemes legyen végignézned!”

Szikszoói születésű vagyok. 2010-től alpolgármestere, majd az elődöm váratlan „távozása” okán 2016-tól település polgármestere lettem.

Jómagam és a családom is mindig jelen volt a közösség életében. Édesapám polgármestere és alpolgármestere volt sokáig a településnek, emellett az egyházi testület elnöke, édesanyám pedig presbiter. Amikor társaságban előkerül egy-egy beszélgetés során, hogy 10-20 évvel ezelőtt hogyan működtek a hivatali dolgok, és megjegyzik, hogy én arra biztosan nem emlékszem, viccesen meg szoktam jegyezni, hogy csak legyenek nyugodtak, mert testületi ülések jegyzőkönyvein tanultam meg olvasni. Véleményem szerint napjainkban – főleg kis falvak esetében – kell egy vállalkozói szemlélet, felértékelődött az előrelátás, tervezés, komoly pénzügyi ismeretek és menedzseri hozzáállás nélkül szinte lehetetlen tartani a lépést a folyton változó világgal. A feladat vállalása szinte adott volt, lokálpatriótaként a saját falumban telepedtem le, itt építem vállalkozásomat, és a helyet, ahol az ember él és dolgozik, azt szeretné elérhetővé is tenni és úgy formálni, hogy az neki és a környezetének is öröme szolgált.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött céljaiból, elképzeléseiből?

Folyamatosan dolgozom olyan keretek kialakításán, melyen belül a rendet és a szabályokat betartva mindenki megtalálja a problémáira a megoldást, boldogulni tud. Az önkormányzat és a település infrastruktúrája is fejlettnak mondható, folyamatosan tudjuk fejleszteni eszköz és ingatlan állományunkat. Napjainkban már a turizmus felé való kitörésnek, a jövőnek az alapjait rakjuk le.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a

település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Az elmúlt években a hagyományos rendezvények mellett újakat is létrehoztunk, sőt tavaly már a környező települések felé is nyitottunk, ami nagyban erősítette egy aktív közösségi mag kialakulását. Rendkívül jó a kapcsolat a civil szervezetekkel, a környékbeli intézményekkel, és a település legnagyobb foglalkoztatójával is több sikeres közös rendezvényen vagyunk túl. A ma oly divatos gasztronómiai vonalon elindulva nagyon jó hangulatú főzőversenyek is összekovácsolják a baráti társaságokat, a Közös Hivatal önkormányzatait. Sajnos akadnak, akik saját problémáik vagy leggyakrabban szimpla irigység miatt inkább hangos ellenzékként tetszelegnek, de aki a település érdekeit nézi, az általában látja és elismeri az eredményeket, sőt a környező települések irányából is többségében ez köszön vissza.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Örömmre szolgál, hogy a testület a legtöbb esetben egyhangú döntéseket hoz, és a tagjai a rendezvények lebonyolításából is családjukkal együtt kiveszik a részüket. A hivatali apparátus alkalmazkodik az elvárásaimhoz (önállóság, hatékonyság, precizitás), kéréseimhez, amit én emberséges hozzáállással, munkakörülményeik folyamatos javításával igyekszek meghálálni. Ettől függetlenül nem tartom magam igazi csapatjátékosnak, ha kell, egyedül is belevágok akár több embernek való feladat megoldásába is. Inkább segíteni szeretek, mint segítséget kérni. Egy ember nyilván nem érthet mindenhez, így a speciális feladatok megoldásában mindig rendelkezésemre áll egy olyan kapcsolati tőke, amelynek tagjaival szinte baráti viszonyt ápolunk.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Nagy megtiszteltetés volt, hogy védnöke lehettem „A munka, az összefogás, a hit erejével” című adventi koncertnek, melynek alkalmából szinte teljesen megtelt a templomunk, és egy nagyon színvonalas műsorral tudtunk hangolódni az ünnepekre. Beszédet tartani, megnyitni egy rendezvényt számomra nem jelent problémát, de az oltár előtt megállni és oda illő beszédet mondani mégiscsak egy felemelőbb érzés.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Legjobbat nehéz kiragadni, minden egyes megvalósított pályázat, elnyert támogatás vagy egy-egy sikeres rendezvény örömet jelent. Rosszra nem szeretünk emlékezni, tanulunk belőle, és tovább lépünk.

- Van-e olyan emlékezetes történetet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Most még nincs. Úgy gondolom, ennek érni kell, és több év távlatából fog kiválasztódni, hogy mi az emlékezetes, és mi volt a napi rutin. Egy polgármester munkaideje nem értelmezhető, vagyis inkább non-stop, hétfőtől a következő hétfőig, beleértve az ünnepeket is. Ez lehet az oka, hogy feladattól feladatba

csöppenve most még fel sem tűnik, ha valami maradandót sikerült elérni, hiszen ezt vállaltuk, ez a feladatunk.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?*

Természetesen a családom. A feleségem állandó segítségem, rendezvényszervezőm, rendszergazdám, dekoratőröm, és naphosszat sorolhatnám, de legfőképp állandó támaszom. És nem feledkezhetem meg a polgármesterségemmel egyidős kisfiamról sem, ő az, aki miatt a nehezebb napokon is van értelme elindulni, és megpróbálni jobbra tenni a világot. Nyilvánvalóan szüleim, testvéreim, barátaim is mind-mind segítenek abban, hogy megtaláljam a jó megoldásokat. Ha esetleg mégis sok lenne az iroda, a papír, akkor csak beülök a terepjáróba, és elmegeyek határszemplét tartani, ez is egy elvégzendő feladat, de a természetben hamarabb jönnek a jó ötletek, a megoldások.

- *Tervezi-e a szolgálat folytatását?*

Igen, ha elkezdek valamit, azt be is szoktam fejezni. A terveim, elképzeléseim megvalósítására szükség van még egy ciklusra. Természetesen a demokrácia híve vagyok, a település maga dönti el, hogy mire, kire van szüksége, de biztosan tudom, hogy rossz lenne látni, hogy ha a sok munkával elért eredményeinket hozzá nem értéssel, felelőtlen döntésekkel pillanatok alatt tönkretennék, és pár év múlva mindent az elejéről kellene kezdeni. Erre sajnos már volt példa a településen. Ettől függetlenül tudom, hogy a közösség szolgálata nem biztos, hogy megtérülő áldozatokat követel. A település vezetése a családtól és a vállalkozástól is rengeteg időt, energiát vesz el, ami pótolhatatlan és felbecsülhetetlen veszteség.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Polgármesterként, apaként, gazdaként vagy akár pedagógusként is ugyanaz volt a hitvallásom. „Élj úgy, hogy ha leperreg előtted életed filmje, érdemes legyen végignézned!” Én már most is büszke vagyok a filmemre, de napjainkban már azon dolgozom, hogy az másoknak is példa legyen.

Régebben tanítványaimtól, most munkatársaimtól várom el, hogy tanuljanak meg tanulni, folyamatosan fejlődni, legyenek önállóak, és merjenek nagyot álmodni. Folyamatosan alkalmazom azt a filozófiát is, hogy a gondolatnak teremtő ereje van. Vannak lehetetlennek tűnő célok, de csak akarat kell, és kemény munkával vagy jó logikával meg kell találni a célhoz vezető utat. A mezőgazdaságban megtanultam, hogy türelem és alázat is szükséges ahhoz, hogy az elvárt eredmények megszülessenek. Ezen felül megtanultam újrakezdeni is, hiszen aki feladja, az veszített, de én csak győzni szeretek. Összefoglalva azt mondanám, hogy akit életfelfogása, motiváltsága sikeressé tesz a civil életben, annak nagy esélye van, hogy közszereplőként is megállja a helyét.

HERNÁDNÉMETI KÖZSÉG

Hernádnémeti honfoglalás kori település, a honfoglaló magyarok vezérszállása volt. A községből honfoglalás kori agyagedény is előkerült, melynek mérete, alakja, formája arra utal, hogy Hernádnémeti az Aba nemzetség birtoka volt. Az Árpád-házi királyok uralkodása alatt ez a terület is állandó testvérharcok színtere. Emiatt a község egy időre teljesen elnéptelenedett, majd újra benépesült I. László uralkodása alatt.

A tatárjárás idején ismét elpusztult. IV. Béla német telepeseket hívott e vidékre, akik ma már mind elmagyarosodtak. 1527-ben Zápolya-birtok volt. Ferdinánd király Thurzó Elek tárnokmesternek adományozta, majd Thurzó György és Ferenc birtokolták. 1567-ben a török megszállás alatt elnéptelenedett, s később a Rákócziak korában – 1708-as évektől – kezdett fejlődni. A Rákóczi-birtokok konfiskálása után Hernádnémeti birtokosa az Aspremontok voltak, majd az Erdődy grófok, az Almásy, a báró Meskó család, gróf Zichyek, majd gróf Wimpffen Györgyné és báró Harkányi János. Gyakoribb családnevek: Répási, Farkas, Boros, Posta, Csontos, Dovák, Filepkó, Hajdu, Kecskeméti, Nagy, Orosz, Óriás, Homolya, Czövek, Tóth, Fésűs, Bényei.

Római katolikus temploma 1768-ban, a református templom 1895-ben épült. 1930-ban Polgári Lövészegyesület alakult, melynek elnöke Korcsmáros János volt.

1953-ig Hernádnémetihez tartozott Gyömrő-tanya, Juhász-tanya, Ósiska, Újsiska. Területe összesen 2896 hektár, ebből belterület 221 hektár.

forrás: internet

Dr. Orosz Zsolt

polgármester

1965.12.02-án született Hernádnémetiben a település első embere, dr. Orosz Zsolt, aki több, mint 20 éve, 1998 októbere óta látja el szülőfaluja vezetésével járó feladatokat. A jelenleg 5. ciklusát töltő polgármester és csapata áldozatos munkájának köszönhetően immár teljes a 3670 fős nagyközség infrastrukturális ellátottsága, szociális, egészségügyi és oktatási intézményei országos szinten is kiemelkedők.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Megmondom őszintén, magamtól nem igazán jutott volna eszembe, nem voltak korábban ilyen ambícióim. Azonban többen megkerestek ezzel a gondolattal, ugyanis az elődömmel nem voltak megelégedve az itt élők. Az ötlet elsősre meglehetősen meredeknek tűnt, de aztán sokat beszéltünk erről, s azt gondolom, egy jól megfontolt döntést hoztam mindannyiunk érdekében, vállaltam a megmérettetést. Az eltelt évek alatt pedig próbáltam mindig a jobbra törekedni.

- Mi volt a legnagyobb kihívás amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Egy meglehetősen leromlott állagú intézményi hálózattal találtam magam szemben. Elég sok infrastrukturális hiányosságba ütköztem, mindemellett a település kulturális élete igencsak hanyatlott akkoriban. Közösségi rendezvények hiányában a helyieknek tartalmas kikapcsolódására és szórakozására nem volt lehetőség. Annak idején a kampány során megígértem a lakosságnak, hogy ezen változtatni fogok, amit be is tartottam, sőt azt gondolom, ennél sokkal többet tudtam teljesíteni.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Rendkívül rossz minőségű úthálózatunk volt, amit azóta rendbe tettünk. Ebben az időszakban az oktatás területén is sikereket könyveltünk el, hiszen működött

ugyan a településen iskola, de a szülők, diákok, pedagógusok elképzeléseit korántsem elégítette ki. Már az első ciklus végén két tanítási nyelvű oktatást vezettünk be, emellett művészeti oktatást is beindítottunk, zene, néptánc és képzőművészeti területen. A tartalmi változásokon kívül teljeskörű felújításon és bővítésen esett át az épület, el tudtuk azt érni, hogy a környező településekről is számos diák jár Hernádnémetibe tanulni. A mindennapos testnevelés fejlesztése érdekében tanmedencét is építettünk az iskolához, így a gyerekek a testnevelés óra keretében díjmentesen megtanulnak úszni. Ez igen kevés oktatási intézményben valósul meg nem csak megyei, de országos szinten is. Az óvodában is hasonló fejlesztéseket tudunk eszközölni, korszerűsítettük és bővítettük az intézményt, ahol ugyancsak magas színvonalú szakmai nevelő munka folyik. Az Oktatási Hivatal Bázisintézményeként "jó gyakorlataink" vannak, amit az ország szinte minden szegletéből megtekintettek már és igyekeztek elsajátítani azokat. Csaknem 11 éve működik községünkben bölcsőde. Az iskolába, az óvodába és a bölcsődébe is hoznak gyermekeket a közeli településekről. Ez mindenképpen elismerés számunkra. Ezen túlmenően az egészségügyet illetően is jelentős fejlesztések valósultak meg az évek során. Két felnőtt és egy gyermekorvosi, kettő védőnői körzetünk van, illetve fogorvosi rendelés is működik a községben. Szociális ágazatban is előrelépés tapasztalható, nagyszerűen működik az intézményi hálózatunk. Pl. a házi segítségnyújtás keretében az idősek ingatlanjain felmerülő karbantartási igényeket is kielégítjük. A Polgármesteri Hivatalban az igazgatási feladatokat rendkívül komolyan látjuk el, igyekszünk a legmagasabb szinten kiszolgálni a helyi lakosokat. Azt gondolom, hogy amit egy ilyen településen el lehet érni, azt mi elértük. Általában a hasonló méretű településekről elmondható, hogy csökken a lakosság szám. Két évtized után 2015 óta Hernádnémetiben növekszik a lakosság száma. Ez többek között a jól működő intézményeinknek köszönhető, valamint annak, hogy ha valaki nálunk használt lakást vásárol és bizonyos feltételeknek megfelel, egyszeri 300.000 forint vissza nem térítendő támogatásban részesül. Az elmúlt időszakban mintegy 60 ilyen támogatást bíráltunk el. Ingyenes telkeket adtunk azoknak, akik építkezni szeretnének a településen. Szintén az első ciklusban bérlakást építettünk, sokan kételkedve fogadták az ötletet, azonban el kell mondjam, hogy azóta több lakásra is volna igény. Igyekszünk a bérlakás állományunkat növelni, az elmúlt években ugyanis meghirdették az "Esély Otthon" elnevezésű pályázatot, melynek keretében 10 bérlakást fogunk kialakítani Hernádnémetiben. A mai embereknek úgy látom, elsősorban erre van szükségük, kevesen tudnak építkezni, a hitel felvétele is sok éves megszorítást von maga után. Próbálunk ebbe az irányba elmenni, mert azt tapasztalom, ha lenne 5-10 bérlakásunk, azt is meg tudnánk tölteni. Nyilván, ahogy említettem, ez 20 év kemény munkájának köszönhető, én és a csapatom (képviselőtársaim, intézményvezetők, dolgozók, kollegák, támogatók, segítők) is nagyon sokan tettünk a jó ügyért. A közvetlen közelünkben is vannak olyan települések, melyek sokkal nagyobb büdzséből gazdálkodnak, hiszen jóval nagyobb bevételeik vannak. Ennek ellenére sokszor nem szembetűnő a települések közötti különbség.

Azt gondolom erre az itt élőknek és mindannyiunknak büszkének kell lennünk.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Módfelett közvetlen a kapcsolatom a választóimmal, hozzám bárki bejöhet. Gyakran előfordul az is, hogy a hivatal mellett az otthonomban is megkeresnek. A településen javarészt gyalog, vagy kerékpárral közlekedem, s ha mondhatom azt, már útközben ügyfélfogadás zajlik. Azon kívül azt gondolom, hogy a lehetőségeinkhez képest elég sok rendezvényt szervezünk. Nagyjából két évtizede megvan a rendezvényeink váza, amely 5-6 nagyobb rendezvényt, valamint több kisebb programot takar Hernádnémetiben. Van Integrált Közösség és Szolgáltató Terünk, ahol szinte minden héten történik valami. Ha valaki kikapcsolódásra vágyik, vagy szórakozási lehetőséget keres nálunk, az megtalálja. Intézményeink is önálló életet élnek, igen aktív közösségek vannak a faluban. Korábban nem igazán foglalkoztak azzal, hogy a település történetét megírják és átörökítsék az utókornak. Örömmel mondhatom, hogy az első kötet pár éve megjelent, s az idén szeretnénk a második kötetet kiadni. Ehhez gyűjtünk történeteket, tárgyi emlékeket, hogy minél pontosabban tudjuk ábrázolni a község múltját. Ennek kapcsán is megannyi érdekes és értékes emberrel találkozom. Jó az itt élőkkel ilyen közvetlen kapcsolatban lenni. Emellett egy kiváló közösség alakult ki a nagy múltú Sportegyesületünkben, illetve viszonylag régóta működik a településen Polgárórság, ami jelentősen közrejátszott a közbiztonság kialakításában.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Nyilván voltak személyi változások, hiszen néhányan nyugdíjba vonultak, de a gerinc az 20 esztendeje változatlan. Mi, akik annak idején gondoltunk valamit és szeretnénk volna, hogy a település pozitív irányba változzon, ezek az emberek most is valamennyien segítik a munkám. Jó csapatom van, ami azért is lényeges, mert nem tartozunk a tehetős települések közé. Mi elsősorban a munkánk révén értük el azt, amit elértünk. Kialakult egy folytonosság a község vezetését illetően, sokan vannak, akikkel az első pillanattól kezdve együtt dolgozunk a képviselő-testületben, s úgy gondolom, ez a siker titka.

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?

Az első ciklusom kezdete. Akkoriban a közösségi rendezvényekre óriási igény volt a lakosság részéről. Októberben volt a választás, de mi már decemberben kitaláltuk, hogy Mikuláskor minden 14 év alatti gyermeket felkeresünk és ajándécsomaggal kedveskedünk nekik. Csodálatos időben, téli hangulatban, idilli hóesésben lovasszánokkal vitték a Mikulásokat az ajándékokat. Azóta sem volt ilyen szerencsénk, hogy december elején essen a hó. A Mikulások pedig kellemes élményekkel gazdagodtak, hiszen elmondták, hogy nagy örömmel fogadták őket a szülők és a gyerekek egyaránt.

- Munkája legrosszabb emléke?

2010-ben az egész országban súlyos károkat okozott az árvíz. Hernádnémetiben a gyakori nyári esőzések után a falu lakossága látta azt, hogy ha nem fognak össze és nem segítenek saját magukon, elviszi a falut a víz. Óriási munkával ugyan, de megvédtük a települést az árvíztől. A községnek viszont sajnos vannak mélyebben fekvő részei és a belvíz hónapokon keresztül problémát okozott, jelentős károkat okozva az ott élőknek. Tönkrementek a kertek, a több évtizedes fák kipusztultak. Ez volt a legrosszabb időszak.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Csináltunk egy Szilveszteri összejövetelt 1998 decemberében, ami önmagában nem nagy dolog. Viszont nálunk éjfélkor a köszöntő után óriási tűzijáték fénye borította be az eget. Az iskola emeleti erkélyéről köszöntöttem a jelenlévőket, s amikor kiléptem, szívetmelengető látvány fogadott. Ameddig csak elláttam, mindenhol emberek voltak, számtalan gyerek, idős és fiatal töltötte meg az intézmény előtti teret. Az első időszak csodálatos élmény volt számomra.

- *Mi jelenti a háttérzást az Ön számára ebben a munkában?*

Több, mint 25 éve vagyok nő, azóta 3 gyermekkel ajándékozott meg minket a Jóisten. Én mindenképpen ide sorolnám a családot, még ha pontosan ők is azok, akikre polgármesteri teendőim miatt kevesebb idő jut. Az életben a legnagyobb öröm a család, az enyém szerencsére maximálisan támogat engem az elképzeléseim megvalósításában. Ugyanakkor a barátaimmal, ismerőseimmel, kollégáimmal, valamint az intézmények vezetőivel is közösen gondolkodunk településünk jövőjén.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Igen. 53 éves vagyok, még sok energia van bennem, ugyanakkor kellő tapasztalattal is rendelkezem. Természetesen vannak elképzeléseim, további terveim szülőfalum jövőjét illetően. Továbbra is fontos a fiatalok itt tartása, idevonzása, ezért további bérlakások kialakítása, új bölcsőde építése (melyre pályázatot adtunk be), hamarosan felépül az idősek nappali ellátását szolgáló épületünk, emellett szükség van idősek otthona kialakítására is. Megteremtettük annak a lehetőségét, hogy idetelepedjék egy komoly, innovative multinacionális cég, amely sok munkahelyet teremtene és jelentős saját bevételt biztosítana.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Én a polgármesterséget egy szolgálatnak tekintem. Azt gondolom, hogy mindannyian azt vállaltuk, hogy a településünkön élőknek szolgáljuk, érdekeiket képviseljük, nekik a legjobbat adjuk.

Emellett úgy vélem emberi életünk legfontosabb iránytűje a Tíz Parancsolat, attól függetlenül, hogy vallásosak vagyunk-e vagy sem.

Egy 1270-ból származó okirat említi először. Jelentős Árpád-kori életről tesznek tanúbizonyságot a környéken talált leletek, okiratok. Hollóháza a magyar történeti földrajzban Hollóház néven 1341-től ismert, addig Felsőkomlós néven tartották nyilván. Hollóháza középkori története összefonódik Füzér történelmével, mivel ez időben a vár tartozéka volt. A község a XVI. században a Hegyköz részeként Habsburg megszállás alá került. A XVII századig a falu elnéptelenedett. I. Lipót császár 1868. március 12-én adta füzér várát a hozzá tartozó birtokokkal (így Hollóháza-pusztával) együtt Károlyi Lászlónak. A Károlyi család a Füzér – Hollóháza birtokot 1774-ben a Rolly család kezelésébe bérbe adja. Rolly József ügyes üzletember – mit sem törődve Mária Terézia tiltó rendeletével - üveghutát alapított Hollóházán 1777-ben (a mai gyár helyén). A korábban letelepedett hollóháziak, akik eddig csak erdei munkából éltek, a huta alapításával ipari munkát is vállaltak. Az ipari munka újabb és újabb telepeseket vonzott a községbe és adott nekik megélhetést.

A XIX. század elején fellendül az üvegipar is: általánossá válik az ablaküveg használata, fellendül az üvegcsiszolás és festészet is. Az üvegipar fejlődése válaszút elé állítja Károlyit is: fejleszti a hutát, vagy – a szomszédos Telkibánya példájára – kőedénygyárat létesít. A kőedénygyártáshoz adott volt minden feltétel: a fa, a Hollóháza környéki kaolin, a hutagyár épületei s a massa keveréséhez a huta mellett folyó két hegyi patak. Nem születhetett más döntés, mint hogy Hollóházán kőedénygyár létesüljön (1831).

forrás: internet

Hegedűsné Lovas Adrienn

(1980) polgármester

„Együtt-egymásért”

Sátoraljaújhelyi születésű vagyok. A 2002-es választások alkalmával, 22 évesen kerültem be a hollóházi képviselő-testületbe, ahol tíz éven keresztül önkormányzati képviselőként tevékenykedtem a település közéletében. Ennek során szereztem némi tapasztalatot az önkormányzatiság területén, és az idősebb képviselőtársaktól is nagyon sokat tanulhattam. Ennek ellenére nagy kihívásnak véltem a polgármesteri hivatást, melyet a 2014 októberi önkormányzati választások során elnyertem. A feladat nagysága, összetettsége révén és azért, mert egy egész település, több száz ember bizalmát élvezve, több száz ember érdekeit és akaratukat képviselve és összegyúrva kell a munkámat végeznem.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Az előző időszak átvétele sok feladatot és kérdéseket tologatott fel. A megkezdett és be nem fejezett pályázatok, a közösségi élet hiánya, a kultúra hiánya, az emberek érdektelensége komoly problémákra világított rá.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Nehéz és rendkívül tevékeny, eseményekben, eredményekben gazdag éveket mondhatunk magunk mögött. Építettük közösségeinket, szépítettük településünket, értékteremtő közmunka programokkal több műhelyt is sikerült létrehozni (kézműves műhely, asztalos műhely, térkő gyártó részleg, aszaló üzem, mezőgazdasági részleg), sportparkot és meseparkot alakítottunk ki, s megvalósítás alatt áll jelenleg is a „Hollóházi ház”, ahol Hollóháza régmúltját és közelmúltját szeretnénk bemutatni.

A kulturális élet fellendülése, a közösségek felélesztése és összehangolása érdekében folyamatos rendezvényeket szervezünk, melyek célja, hogy hol szórakoztatással, hol összefogással építsük a közösségek életét.

A közeljövő legnagyobb és legfontosabb feladata a szennyvízhálózat kiépítése, mely több évtizede sikertelen próbálkozások eredményeként óriási problémaforrást jelent a településen.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A napi kapcsolat is szerény megfogalmazás, ugyanis bármikor, bárhol kereshetnek és keresnek is a lakosok, mert a segítségnyújtás, a jó tanács, bátorítás az alapfeladat számomra.

Színjátzó csoportunk alapítójaként büszkén mondhatom, hogy a legnagyobb közösséget a gyerekek alkotják. A gyerekek és a szülei, nagyszülei, nevelőszülei.

A nevelőszülők, a mozgáskorlátozottak szervezetei is nagy közösséget tudhatnak magukénak itt, Hollóházán, akik szintén napról napra részt vesznek a közösségi életben és annak szervezésében is.

A legfiatalabb közösségünk a szintén non-formális szerveződésű „Együtt-Egymásért” csoport, akik a jó szívükkel, tehetségükkel a csoport, a közösség, és Hollóháza munkáját, arculatát folyamatosan építik, szépítik.

Az önkéntes tűzoltóink szorgos munkával óvják nemcsak Hollóházát, hanem a környék falvait is, ugyanakkor a közösségi élet és közösségi munka aktív részesei is.

A kisgyermekes családok szerveződései is egyre fontosabb teret kapnak.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A helyi képviselő-testület szorgos és önfeláldozó munkája nélkülözhetetlen számomra. A vezetés egy csapatmunka kell, hogy legyen, ami nagyon kemény feladat, akár csak a közösségépítés. Úgy gondolom, s erre is kérem a velem egy csónakban evezőket, hogy úgy dolgozzunk, mint egy egyszerű családi kerítés felújításnál. „Kitalálom, hogy cseréljük le a kerítést, az egyikünk megmondja, hogy milyen formája legyen, a másikunk megmondja a színét és van valaki, aki figyelmeztet arra is, hogy ne legyen balesetveszélyes. S természetesen ott a csapat, aki le is festi. Ez csak így működhet! Tisztelettel és elfogadással egymás iránt.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

Sok ilyen pillanatot tudnék felidézni, de mégis a legemlékezetesebb az, amikor miniszteri elismerő oklevelet vehettem át Hollóháza község nevében a közfoglalkoztatási programok megvalósításában nyújtott kiemelkedő szakmai tevékenység elismeréséül.

Hatalmas megtiszteltetés s eddig tevékenységünk visszaignazolása ez számunkra, ami nem csak nekünk, hanem a közfoglalkoztatottjaink számára is erőt és iránymutatást ad arra, hogy a tisztességes és értékteremtő munka megbecsülést eredményez.

Emlékezetes pillanatként emelem még ki a gyerekeket is, a Csipet-Csapat munkáját. Ők tanulva tanít-

ják a felnőtteket. Tanulnak – mert minden egyes előadást, fellépést komoly és jó hangulatú próbák előznek meg –, és tanítják a többieket, sok esetben a felnőtteket is az egymás iránti elfogadásra, toleranciára, tiszteletre, a különbségek feloldására és sok-sok szeretetre.

Munkájuk megkoronázásaként a 2018-as évben Borsod-Abaúj-Zemplén megyét képviselve eljutottunk a Budapesti Nemzeti Színházig, ahol kis csapatunk a Pajtaszínházi program egyetlen gyermeksoportjaként szerepelhetett

- *Munkája legjobb és legrosszabb emléke?*

A mozgalmas évek alatt jutott bőven mindkettőből. Minden egyes sikert és kudarcot meg kell élni. A nem sikerült pályázatokat, próbálkozásokat nem a szőnyeg alá kell söpörni, hanem újra nekifutni, hogy legközelebb jobb legyen a végeredmény.

Nagyon rossz pillanatoknak élem meg, mikor egy-egy ember elköltözik, egy család a városba költözik. Sajnos a munkalehetőségek, a csábító, pezsgő városi élet és a jobb megélhetés reményében a fiatalok nagy része már csak szülői látogatás címén jár „haza”. Ez a demográfiai csökkenés meg fog fordulni, mert meg kell fordulnia. Ezért is dolgozunk.

A legrosszabb emlék, amikor a sok befektetett munka és álmatlan éjszaka után az eredmény nem kedvező. Egy negatív véleményt, egy nem dicsérő szót nagyon nehéz elfelejteni. Pedig emberek vagyunk, ahányan annyifélék, mégis mindenképp a lehető legjobbat kell kihozni, hiszen ezért vagyunk mi a település vezetői.

- *Mi jelenti a háttérét az Ön számára ebben a munkában?*

A háttérét az itt élő lakosság, az itt élő emberek véleménye, élethelyzete jelenti. Értük dolgozunk és nekik, az ő jövőjüknek szenteljük az életünket. E munkához a legnagyobb erőt és kitartást a családomtól kapom. A családom támogatása, jelenléte és szeretete nélkül én sem lennék ma az, aki vagyok.

- *Tervezi-e a munka folytatását?*

Igen, természetesen. Fontosnak tartom, hogy amit elkezdünk, azt tovább folytassuk Hollóháza és az itt élő emberek érdekében.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

„Együtt-egymásért” – Ezt a hitvallást választottam, mert úgy vélem, ebben a két szóban benne van minden!

A honfoglalás idején és az Árpád-korban nem lehetett sűrűn lakott terület. Katonailag minden bizonnyal megszállták honfoglaló őseink, de tömeges idetelepülés nem következett be.

Ináncs nevét az oklevelek 1271-ben említették először, Inanch néven. Ináncs már a 13. században két faluból állt, mely már a 14. században elkülönült egymástól nevében is.

Az Alsó-, vagyis a mai Ináncsot 1271-ben V. István király adta Miklós országbírónak Forróval és a hozzá tartozó falukkal együtt.

1329-től papját is említették, mely a pápai tizedjegyzék szerint 1332-ben 15 garas, 1334-ben és 1335-ben 4 garas pápai tizedet fizetett. A másik Ináncs, Fel-Ináncs a Zovárd nemzetség birtoka volt, melyet 1329-től nevében is megkülönböztettek: ez időtől ugyanis egyházának védőszentje után Szentandrásnak nevezték.

forrás: internet

www.vasarnapihitek.hu

Kiss Péter

(1962) polgármester

„Az itt élő lakosság teljeskörű kiszolgálása a cél, a település népességmentartása érdekében.”

Ináncs község polgármestere 1962. augusztus 31-én született Szalaszenden. 1992-től tölti be a polgármesteri tisztséget. A település – ahogy fogalmaz – abban az időszakban infrastruktúra hiányos állapotban volt, közművesítés nem volt a faluban, és fontosnak tartotta, hogy ha lehetőséget kap, akkor ezeket pótolja, és az intézményhálózat korszerűsítése is megtörténjen.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

A célul kitűzött feladatok 90 %-át sikerült megvalósítani a képviselő-testülettel, önkormányzati dolgozókkal, intézményeink felújításra kerültek, és több települést is ellátnak.

A közfoglalkoztatás, illetve az önkormányzati intézményi munkalehetőségek is jelentősek, akik helyben nem találnak munkát, azok a környező településeken, főleg Miskolcon tudnak elhelyezkedni, az épülő autópályával új lehetőségek nyílnak ezen a téren is.

Önkormányzatunk 2019-ben is fenntartja a korábban kialakított és jól működő intézmény hálózatát. Az óvodánk 3 települést (Ináncs, Csobád, Hernádszentandrás), szociális intézményünk 5 települést, (Ináncs, Forró, Fancsal, Csobád, Hernádszentandrás), hivatalunk 3 település lakosságát szolgálja ki (Ináncs, Csobád, Hernádszentandrás). Egészségügyi alapellátásban továbbra is Ináncs, Hernádszentandrás, Hernádbúd és Pere alkotja a körzetet (házi orvos, fogorvos, védőnő). Önállóan működő intézményünk a Közművelődési Központ és Könyvtár. Továbbra is tagjai vagyunk az Encsi Többcélú Kistérségi Társulásnak, melynek keretében kötelező feladatokat láttatunk el, mivel így a leggazdaságosabb a működési forma, belső ellenőrzés, orvosi, fogorvosi ügyelet ellátása tekintetében.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a

település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Napi kapcsolatban vagyok a lakosokkal, hiszen itt élek, itt töltöm mindennapjaimat.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Munkatársaimmal maximálisan nagyon jó együttműködést sikerült kialakítanom, kölcsönösen tudjuk segíteni egymást a kitűzött célok eléréséhez.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Magyarország köztársasági elnökétől, Áder Jánostól 2013 augusztusában a közfoglalkoztatási programok mintaszerű, értékkeremtő megvalósításáért, eredményes településvezetői tevékenységem elismeréseként a Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetését vehettem át, melyre a mai napig is nagyon büszke vagyok.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Maximális családi támogatással végezhető csak ez a feladat, melyet én meg is kapok.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, tervezem, hogy a következő választáson is elindulok, vannak még terveim, és a segíteni akarás sosem szűnik meg. Sok folyamatban lévő projekt van, amit mindenképpen szeretnék befejezni.

Terveim között szerepel a jövőre nézve a szociális ellátórendszer további bővítése. Ináncs településen és vonzáskörzetében eddig nem működött bölcsőde, mely az itt élő aktív korú lakosság egyik régi igénye. A 2014-2020 közötti európai uniós pályázati időszak Terület és Településfejlesztési Operatív Program (TOP) elnevezésű fejezete pályázati lehetőséget biztosított az erre pályázó települések számára bölcsődék létrehozására. Ináncs község önkormányzata sikeres pályázata révén 3 csoportos (36 férőhelyes) bölcsőde kialakítására bruttó 167.407.000.- Ft vissza nem térítendő támogatást nyert el. A sikeres pályázat alapján megkezdődhetett az új bölcsőde épületének a tervezése, a közbeszerzési eljárás előkészítése, a jogerős építési engedély megszerzése. A közbeszerzési eljárás során szembesült Ináncs önkormányzata azzal, hogy a 2017-2018-as években bekövetkezett építőipari áremelkedések révén a költségtakarékossági szabályok mellett megtervezett szoros költségvetésben szereplő építési költség nem fedezi a piac árakat.

Erre tekintettel Ináncs község önkormányzata által benyújtott költségtöbblet igénylési kérelmét Magyarország kormánya bruttó 19.000.000.- Ft-tal támogatta 2019. év eleji kormányhatározat alapján, így a bölcsőde felépítésének pénzügyi akadályai elhárultak.

A már Ináncson meglévő nevelési-oktatási épületegyüttes mellett létrejövő 36 férőhelyes bölcsőde építése várhatóan 2019 nyarán befejeződik, és a használatbavételi eljárást követően fogadhatja a kicsiket. Az új épület berendezéséhez szintén biztosított a TOP program forrásokat, így új épületben új bútorzat és

eszközök igénybevételel folyhat a nevelő munka, melyek beszerzésére közbeszerzési eljárást folytatott le az önkormányzat, mely eredményesen zárult.

Az épület korszerű energetikai megoldásai révén takarékos és otthonos környezet alakítható ki az új intézményben.

Az elmúlt év végére befejeződött az ún. tésztaüzem termelőüzemmé válása. Jelenleg már olasz gépekkel és szárító berendezésekkel készül a jó minőségű házi tészta, melyet elsősorban saját konyhákon és a településen használunk fel. Folyamatban van az egyéb értékesítési lehetőségek feltérképezése.

- Mi az Önpolgármesteri hitvallása?

Hiszem, hogy ha lelkiismeretesen a településért dolgozik az ember, akkor eléri a céljait.

Megőrizve a jelenleg magas szakmai színvonalon működő intézményi struktúrát, Ináncs körzeti központi szerepét szeretném erősíteni, és bővíteni az önellátási lehetőségeinket.

Az itt élő lakosság teljeskörű kiszolgálása a cél, a település népességmegtartása érdekében.

A községre vonatkozó első történeti adatok csak a XIV. századból vannak, de az ősi magvát alkotó Mocsolyásról – amely ma Borsodnádásdhoz tartozik – már 1221-ben említést tesz a Váradi Registrum. A feljegyzés szerint a csokvai (Chokoha) és ormányi (Umony) várjobbágyok, akik a borsodi várhoz tartoztak, vádat emeltek a néhány mocsolyási (Mochulas) személy ellen, és azt állították, hogy ők is várnépek. A mocsolyási népek tagadták ezt, és magukat szabadoknak, cseh vendégek fiainak mondták. Állításuk a várai tüzespróba előtt is beigazolódott. A legkorábbi történelmi hagyományok a tatárjárással és IV. Béla királlyal függenek össze. Az oklevelek tanúsága szerint a Járdánházát birtokló népesség első ismert alakja Mocsolyási Gyürk, kinek két fia és lánya volt. Miklós Somsályt birtokolta, Jordán pedig Mocsolyáson lakott. Róla kapta nevét Jordánháza, amikor kicsit északabbra, az út mellé költözött. 1412-ben a család új adományt kap birtokára, és innen kezdődően Járdánházának nevezik a községet. 1526 után a török kezdte egyre jobban szorongatni környéket. A török eleinte tiszteletben tartotta a nemesi adómentességet, de később egyaránt megkövetelte mindenkitől az adót. Az 1606-os bécsi, majd a zsitvatoroki béke a megyét a királyi Magyarországhoz tartozónak tekintette, de a török zaklatások továbbra sem szűntek meg. A törökellenes háborúk, Habsburg-ellenes függetlenségi háborúk kimerítették az egész országot, s a bajokat természeti csapások, járványok is tetézték. Az itteni emberek szívósságát és szorgalmát dicséri, hogy Bél Mátyás 1733-ban már ismét lakott településként szól Járdánházáról, mely továbbra is őrzi nemesi kiváltságát.

forrás: internet

Kovács Gábor

(1976) polgármester

„Szeretem Járdánházát.

Az a célom, hogy minden polgár szeressen itt élni.”

Járdánháza polgármestere 2010-ben foglalta el a községi önkormányzat vezetői székét, s azóta látja el a települési feladatok helyi irányításával kapcsolatos munkát. Kovács Gábor 1976. június 22-én született Ózdon.

Azt mondja, a helyben élő emberekbe vetett hite motiválta arra, hogy vállalja a polgármesteri feladatot. Úgy gondolta, a helyi erőforrásokra alapozott gondolkodás előre tudja lendíteni a településen élők életminőségét, s ezt szerette volna összefogni, ennek az elképzelésnek az élére állni.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb kihívás az önkormányzat gazdasági stabilitásának biztosítása, megteremtése volt. Azonban nem tudtam volna ezt megtenni, ha nincs mögöttem egy olyan jegyző és pénzügyes kolléga, aki segít átszervezni a gazdálkodást, megteremtve ezáltal a költségvetési egyensúlyt. Ez volt az egyik legnehezebb feladat, amivel szembesültünk 2010-ben. Ezt követően pedig, hogy a település működését zökkenőmentessé tegyük, és biztosítsuk, hogy a szükséges és indokolt fejlesztések maradéktalanul megvalósuljanak.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Gyakorlatilag szinte minden tervezett elképzelést sikerült megvalósítanunk az eltelt évek során. A település lakossága által megfogalmazott igényeket összhangba hoztuk a lehetőségeinkkel. Ezek alapján valósítottuk meg azokat a fejlesztéseket, melyek a helyben élők számára minőségi szolgáltatások ellátásához szükséges terepet adhattak. Kiemelném többek között, hogy jelentős korszerűsítésen estek át a község útjai, hiszen egy rendkívül rossz állapotú úthálózattal rendelkezünk. Egy utca kivételével mára a település minden útját szilárd burkolattal

láttuk el. Létrehoztunk egy egészségházat, egy energiahatékonysági beruházás keretében pedig felújítottuk a polgármesteri hivatal épületét. Ezen kívül új közfoglalkoztatási telephelyet alakítottunk ki, a programban jelenleg 85 fő számára biztosítunk munkát, de volt olyan esztendő is, amikor 300 járdánházit foglalkoztattunk. Emellett több eszközbeszerzést is végrehajtottunk, korszerű géppark áll az önkormányzat dolgozóinak rendelkezésére. Az évek során felújításra került a főút vonal és az ahhoz kapcsolódó vízelvezető rendszer. Korszerűsítettük a ravatalozó épületét, illetve valamennyi közintézményünk belső udvara burkolásra került, konyhánk elhasznált eszközeit is újakra cseréljük. Nagy örömmel szolgál, hogy megtörtént Cselén-patak vízvédelmi rekonstrukciója, melyhez kapcsolódik egy záportározó építése is. A helyi kistermelők, valamint minden járdánházi polgár számára kialakítottunk egy színvonalas teret, valamint az ahhoz kapcsolódó gépjárműparkolókat. Jelenleg zajló beruházásokkal és pályázatokkal is büszkélkedhetünk, hiszen most zajlik a Gyepes-patak vízvédelmi rekonstrukciója, de egy több települést érintő turisztikai projektnek is részesei vagyunk, továbbá az általános iskola épületegyüttesének teljes körű energetikai korszerűsítése is megvalósul a közeljövőben. Ezen túlmenően pedig a szegregált élethelyzetben élők életminőségének javításán is dolgozunk, melynek keretében felújításra kerül a Bányásztelephez kapcsolódó önkormányzati lakások nagy része, illetve az ahhoz kapcsolódó közösségi terek, játszóterek kialakítása is folyamatban van.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Járdánháza mindig különleges gondolkodású, összetartó emberek közössége volt, melyet a bányászok háza múlt még inkább összekovácsolt. A helyben élők közösségei településrészekenként különleges jártasságokkal bírnak, melyeket érdemes erősíteni. Munkánk fontos eleme a helyben élők közösségeinek formálása, és az önszerveződő csoportok segítése, erősítése. Főként hiánypótló egyesületeink, alapítványaink működnek Járdánházán, ilyen az általános iskola és az óvoda alapítványa, a Járdánházi Nyugdíjas Egyesület, illetve ezek mellett különböző kulturális és civil szerveződések is létrejöttek. Csak olyan rendezvény van a községben, amit önkormányzatunk támogat, ezek mindig nagy közösségformáló erőt jelentenek az itt élők számára. A Vadvirág Népdalkör évtizedek óta szervez a régióban élő kórusok számára színvonalas és elismert kórustalálkozót, de szerencsére elmondhatom, több, a térségben ismert rendezvényünk is van.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Nagyon sokat köszönhetek azon személyeknek, akik a település működtetésében, vezetésében velem együtt részt vesznek. Fontos szempont, hogy együtt lehet csak olyan szerteágazó feladatellátásban jól helyt állni, mint egy település irányítása. A sokszínűség és közös gondolkodás olyan problémák megoldásában nyújthatnak számunkra segítséget, mely előremutató, kreatív társak nélkül nem lenne

lehetséges. A polgármester ennek csak egy olyan eleme, aki közös szemlélettel irányt mutathat, de akik mellette állnak, azok nélkül elveszhet a megoldatlan problémák sokaságában.

- Mi volt eddigi munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?

Azt gondolom, hogy a munkánk legszebb pillanata az emberekkel való foglalkozás. Minden egyes olyan pillanat – értem ezalatt a rosszakat is –, amit a járdánházi polgárokkal, polgárokért élek meg. Ami valójában emlékezetes számomra, az itt élők megnyilvánulása, visszajelzése egy közösségi rendezvény, vagy egy égen várt munka elvégzése, beteljesítése után.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Az erre a kérdésre adott válaszom szorososan kapcsolódik az előzőhöz. Ugyanis, ha mi mindent megteszünk az emberekért, azonban ezt ők nem értékelik, vagy a saját elvárásaikat, nem pedig a közösség érdekeit tartják szem előtt, hiábavaló az értük végzett munka. Tipikus magyar mentalitás, hogy a 100-ból 99 kiváló dolog mellett az egyetlen rosszat vesszük észre, amit nagyon sajnálok. Az emberek miatt érdeemes, vagy éppen olykor miattuk nem érdemes végezni a polgármesteri munkát.

- Mi jelenti a háttérrel az Ön számára ebben a munkában?

A családom, a nagyszüleim, szüleim, illetve az engem körülvevő közeg az, ami irányt mutat abban, hogy mit és hogyan érdemes csinálni. A háttérrel igazából a nyugalom, amit ez a közeg megteremt számomra. Azonban a munkahelyi közösség is egyfajta háttérrel, hiszen az engem körülvevő emberek – legyenek munkatársak vagy barátok – támaszt nyújtanak nekem az eredményes munka eléréséhez. Ezek tökéletes egyensúly jelentéssel számomra a háttérrel.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen, tervezem folytatni a munkát, mivel számos évet átívelő feladat van előttünk. Már most látjuk legalább 2-3 évre, hogy mi az, amit szeretnénk tenni Járdánháza fejlődéséért. Ha tervek vannak, az ember látja a jövőt és a lelkesedés nem múlik el, akkor ennek a szolgáltatásnak a folytatása mindenképpen fontos a község kiteljesedése érdekében.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Szeretem Járdánházát. Az a célom, hogy minden polgár szeressen itt élni. Ehhez pedig minden feltételt igyekszünk megteremteni, hogy a helyiek valóban otthon érezhessék magukat a községben.

Karos az ország egyik leggazdagabb honfoglaláskori régészeti lelőhelye. A X. században valamelyik honfoglaló fejedelmünk szálláshelye lehetett a környék.

Karost 1392-ben említik először. 1880-ban tűzvész pusztította el.

A település határában található történelmi emlékhely a Honfoglaláskori Régészeti Parkhoz tartozik (a park másik része a honfoglaláskori skanzen a közeli Kisrozvágyon).

A község határában, Eperjesszög II. temetőhalma alatt tárták fel az egyik leggazdagabb sírmellékletű honfoglaláskori temetőt: a díszes szablyák, övveretek, tarsolylemezek, a sok pénzérme (arab dirhemek és nyugat-európai veretek) azt mutatja, hogy a honfoglaló magyarság uralkodó nagyfejedelme ebben a térségben építette ki első hatalmi központját. A temetőhalmon a feltárt 73 sírhely megjelölésével készült el a honfoglalók temetőjének rekonstrukciója. A sírjelek mellett a halmon kopjafa áll a hét vezér jelképeivel.

1899-ben az egyik környékbeli tanyán – a Sennyey család birtokán – gazdag lovas sírokat fedeztek fel a földművesek répavermelés közben. A leleteket Berecz Károly alsó-berecki tanító gyűjtötte össze és adta át Dókus Gyulának, Zemplén vármegye alispánjának és lelkes amatőr régésznek, aki azt tervezte, hogy a következő tavasszal ásatásokat fog végezni a területen. Hivatali elfoglaltsága miatt erre nem került sor, és csak az 1930-as években kerültek elő újabb leletek. A kapzsiságból feldúlt 40-50 sírból származó arany- és ezüstékszerek egy becsületes sátoraljaújhelyi ékszerész közreműködésével a Magyar Nemzeti Múzeumba kerültek.

forrás: internet

Dakos János

(1955) polgármester

„Ha valaki szolgál, azzal az erővel szolgáljon, amelyet az Isten ad neki, hogy így minden az Isten dicsőségére váljék.”

Dakos János 1955. március 21-én született Karcsán. 1994-től húsz éven át szülőfalujában Karcsán, majd 2016-tól Karos községben látja el a polgármesteri tisztséget. A polgármesteri hivatás irányába mind Karcsán, mind Karosban az itt élő emberek problémáinak ismerete indította el. Mint mondja, párhuzam figyelhető meg mindkét községben a megválasztása időskára vonatkozólag: mindkét településen erős lakossági megosztottság mellett a változtatás igénye fokozottan jelentkezett, egységes akaratra volt szükség, hogy közös erővel megvalósíthassák a közös célokat a település és az itt élő emberek jövőjéért. Karosban a távolabbi múltban gyökerező, még a tanácsi rendszerből örökölt ellentéteket legyőzve, a karosi lakosok többségi támogatása mellett sikerült hivatalba kerülnie, és a karosi lakosok bizalmát a mai napig magáénak tudhatja.

- Karcsa, Karos, Pácin közös földkiadó bizottság tevékenységi köre alá tartozott, melynek elnöke voltam. Az elvégzett feladat súlyát és felelősségét, valamint eredményességét jellemzi, hogy több mint 10000 Ha termőföld került szétosztásra 2400 határozattal, melyekből egy sem került fellebbezésre. Ez is bátorított arra, hogy induljak másik község önkormányzati választásán is a polgármesteri tisztségért.

Húsz esztendőös karcsai polgármesteri tisztségem alatt Karcsa visszanyerte központi szerepét is; Cigánd mellett a térség legdinamikusabban fejlődő települése lett. 11 önkormányzati tulajdonú szociális bérlakás épült fel, és felújításra került az összes meglévő közintézmény, emellett új intézményeket is létrehoztunk. Integrált közösségi szolgáltató tér, szociális szolgáltató központ is épületet kapott. Ilyen eredményekkel adtam át szülőfalum polgármesteri tisztségét utódomnak.

Karosan a település méretéhez szabott lehetőségek között elődeim megpróbálták mindent megtenni a község érdekében, ám a közigazgatás terén szerzett évtizedes tapasztalataim szélesebb körű rátekintést engedtek a község problémáira, így több lehetőséget tudunk kihasználni a fejlesztések terén. Karosan a közintézményeket újítottunk fel, művelődési ház, konyha, orvosi rendelő, óvoda, és folyamatban van egy Kelet-Magyarországon is egyedülálló feldolgozóüzem létesítése is, amely a Bodroghöz történetében a legszámottevőbb vállalkozásfejlesztési és vállalkozás ösztönzési önkormányzati beruházás lesz. Ennek megvalósulása esetén Karos község eddigi térségi szerepét méreteihez képest jelentősen kinőve a Bodroghöz gazdasági centruma is lehet.

Megalapozott, reális, a térség hagyományaihoz illeszkedő fejlesztéseket igyekszem megvalósítani, az állam által biztosított forrásokat átgondoltan és felelősségteljesen használjuk fel a község és tágabb térségünk fejlődése érdekében. Ennek a felelőssége is óriási: a választók bizalma és az állam által ránk bízott források felhasználása felelősségteljes gazdálkodást követel meg, a pénzt nem légvárat építve elszórni kell, hanem a választók és az állam bizalmát továbbra is őrizve értelmes, jövőbe mutató fejlesztésekbe forgatni.

A választókat szolgálni kell, nem uralkodni rajtuk; a polgármesternek nincs fix munkaideje, ez nem munka, hanem hivatás, szolgálat. Hiszem, vallom és gyakorlom azt az elvet, hogy nem a választóim vannak értem, hanem én vagyok a választóimért. Számomra az természetes, hogy a polgármesternek nincs fogadóórája, a nap 24 órájában polgármesterként a választópolgárok rendelkezésére kell állnia, hiszen a legkisebb problémájával is fordulhat hozzám bárki. Ezt a gondoskodást a helyi emberek nap mint nap megtapasztalva érzik, és továbbra is a feltétlen bizalom és szeretetük légköre vesz körül. Amikor az utcán megállítanak az emberek, hálásak a munkámért, mert tudják, érzik, hogy az erőfeszítéseim őket szolgálják.

Karcsán a hivatalomban töltött 20 esztendő során jegyzőm és a képviselő-testület feltétlen bizalmát élveztem. Napi szintű munkám során igyekszem olyan munkatársakkal együttműködni, akik tenni tudnak és tenni készek a településért, valamint szakmai tapasztalatukkal hatékonyan járulnak hozzá a képviselő-testület által megszavazott fejlesztési tevékenységek megvalósításához. A fent említett választópolgárokon kívül jó kapcsolatot ápolok a környező települések polgármestereivel is, melynek eredménye következtében nagy többséggel választottak meg a Területfejlesztési Társulás elnökévé 2002-ben.

Eredményeink között kiemelkedő pl. a karcsai varroda, mely országosan is egyedülálló a hasznos és értelmes közfoglalkoztatás tekintetében, valamint Karoson a települési önkormányzatok közül elsőként került kialakításra őshonos állatok törzstenyészete. Kiemelném még, hogy az említett mezőgazdasági termék feldolgozóüzem személyes kapcsolati tőkém felhasználásával, kifejezetten a személyem miatt kerül megvalósításra: A döntéshozók tudják, hogy attól függetlenül, melyik települést vezetem, tevékenységem garancia a beruházások becsületes munkával történő lebonyolítására.

A térségünk településeinek érdekében végzett hosszú szolgálati időm miatt, nemhogy egy riport, de egy könyv terjedelme sem lenne elegendő az összes emlékezetes jellegű momentum felsorolására. A színvo-

nalas és emlékezetes falunapi rendezvényeket lehetne talán kiemelni, mely a lakossági visszajelzések szerint is hozzájárultak a község közösséggé kovácsolásához.

Munkám során biztos háttérzást jelent családom szeretete, az emberek irányomban tanúsított szeretete és bizalma, valamint hitem, melyet a Zemplén Megyei Református Presbiteri Szövetség elnöki tisztségét is betöltve gyakorlom.

Amíg a választópolgárok bizalmát élvezem és egészségem engedi, a köz javát kívánom szolgálni. Polgármesteri hitvallásként a Bibliából idéznék:

„Ha valaki szolgál, azzal az erővel szolgáljon, amelyet az Isten ad neki, hogy így minden az Isten dicsőségére váljék.”

A települést 1332-ben említik először Casmar, Kasmar néven. 1388-ban Alsó- és Felsőkázsmárk néven létezett. A 17. században elnéptelenedett, majd újra benépesült. 1711-ben egy pestisjárvány miatt a falu népessége kihalt, 1726-ban telepítették be újra. 1936-ban a két település, Alsó- és Felsőkázsmárk egyesült. A településen található XIV. századi, gótikus stílusú templomot a XVIII-XIX. században átépítették.

A Péchy-kúria klasszicizáló késő barokk épületét 1780-ban emelték. Az alsó szint ajtajának kőkeretén azonban “1678 PGBR” feliratot találtak. Az évszám mellett ez Péchy Gábor és Baán Róza monogramja.

A domboldalban álló magasföldszintes, téglalap alaprajzú épület a völgy felé két szintet mutat. A hátsó, domboldali homlokzaton hatoszlopos folyosót találunk, és innen nyílik a főbejárat is. A másik hosszú és a rövidebb oldal középrésze is erősen kilépő oromzatú, és timpanonnal díszített.

Az elmúlt fél évszázad alatt csaknem teljesen elpusztult a kúria, különösen díszítése, belső kiképzése és berendezése szenvedett sok kárt.

forrás: internet

Kecskes Attila

(1967) polgármester

„A törvények betartása mellett emberségesnek maradni.”

Csupán néhány hónapja, 2018 decembere óta látja el az alig több mint 1000 fős község, Kázmárk irányításával járó feladatokat Kecskes Attila. 1967. január 9-én született Szikszón, s egy időközi választás alkalmával szavazott neki bizalmat a helyi lakosság.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

- Az előző polgármester úr betegsége hivatkozva lemondott tisztségéről, majd sajnos később el is hunyt. A tavalyi időközi választást megelőzően 13 évig tevékenykedtem önkormányzati képviselőként, s immár 4 esztendeje alpolgármestere is vagyok a településnek, ebből adódóan az elmúlt időszakban át kellett vennem a korábbi polgármester munkáját. Ezt követően indultam el a választásokon, mert szerettem volna a falut szebbé, élhetőbbé tenni, erőmhöz és lehetőségeimhez mért segíteni az itt élők problémáin, mindennapjain. 52 esztendő vagyok, Kázmárkon éltem le az életemet, szívemen viselem a település sorsát. Jelenleg a polgármesteri munka elején vagyok, most tanulom csak a szakmát.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Elfogadtatni volt a legnehezebb magam polgármesterként az emberekkel. Az elődöm 28 évig látta el ezt a felelősségteljes feladatot, rendkívül nagy kihívás volt, hogy a helyiek megszokják a jelenlétem és a személyem a település éln. A folyamat jelenleg is zajlik, hiszen ez azért több időt igényel mind a lakosság, mind pedig az én részemről. A következő kihívás pedig néhány hónap múlva az őszi választás lesz.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Jelentősebb eredményekről az idő rövidege miatt nem tudok beszámolni, azonban számos olyan futó pályázata van a községnek, ami igen előremutató a település jövőjét tekintve. Eszközbeszerzést tudunk végrehajtani a település mezőgazdasági ágazatában, illetve nagy hangsúlyt fektetünk a hátrányos helyzetű családok felzárkóztatására is. „A szegregált élethelyzetek felszámolása” címet viselő projekt keretében különböző képzéseken, oktatásokon és egészségügyi szűréseken vehet részt a helyi roma lakosság, illetve új bérházakat is építünk a szegregátumban élők életminőségének javítása érdekében. A közeljövőben pedig szeretnénk pályázni a „Falv Programban” az óvoda udvarának felújítására, a kultúrház és az orvosi rendelő épületének korszerűsítésére, modern eszközök, gépek beszerzésére. Emellett a község út- és járdahálózatának állapotán is szeretnénk javítani. Nagy figyelmet fordítunk a tisztaságra, nemrégiben vásárolt önkormányzatunk egy kisebb területet községünk szívében, ahol virágosítunk és parkosítunk, hiszen egy rendezett, esztétikus település kialakítása a cél. A tanácsi rendszerből megörököltünk egy hangosbemondót, amihez a mai kor technikai vívmányai ellenére a helyiek ragaszkodnak. Első kézből, hagyományos módon értesülnek a községet érintő aktualitásokról. Ennek a felújítását a napokban kezdjük el, valamint a meglévő kamerarendszer modernizálása is megtörténik Kázmárkon. A településünkön található kápolna külső homlokzatának festését, felújítását is elvégeztük, minden örömmel próbálom támogatni az egyházakat. Azt gondolom, hogy néhány hónap múlva érezhetőek lesznek azok az kézzel fogható eredmények a faluban, melyek a hátunk mögött hagyott hónapok közös munkáját eredményezik majd.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A település lakosságával jó kapcsolatot ápolok, főként azokkal, akik támogattak és mellettem álltak a választások idején. Négy hónap után is a választások hangulatában élünk Kázmárkon, hiszen elmúlt ugyan a decemberi, de októberben már jön a következő. A helyieknek határozott elképzelése van a község vezetését illetően, ennek pedig hangot is adnak. Nyilván vannak olyan emberek, akik kevésbé szimpatizálnak velem, de véleményem szerint a többség mellettem áll, az előző választást 64%-os fölényrel nyertem meg.

Több civil szervezet is működik községünkben, mindegyikkel jó kapcsolatot ápol önkormányzatunk. Szorosan együttműködünk a Kisebbségi Önkormányzattal és az Őszülők Nyugdíjas Klubbal, akikkel gyakran fellépünk országszerte, illetve a szlovákiai testvértelepülésünkön is. Alapvetően egy jól működő közösség van a faluban, azonban rengeteg munka vár még rám, hogy jobban összekovacsoljam és még aktívabbá tegyem az itt élőket, esetleg teljesen új közösségek jöjjenek létre.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Mögöttem áll a képviselő-testület, az önkormányzat valamennyi dolgozója, jegyző asszony, tehát

elmondhatom, hogy mindannyian maradéktalanul segítik a munkámat.

- Mi volt eddigi munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?

Nagy dolgokról nem tudok beszélni az ismert okok miatt, azonban az eltelt hónapok alatt volt néhány olyan szívhez szóló rendezvényünk, megemlíteném itt a meghitt karácsonyi eseményt vagy az idősek napját, de ide sorolnám a március 15-i nemzeti ünnepet is, melyek emlékezetes pillanattá váltak számomra. Jó volt látni, hogy együtt a falu apraja-nagyja, hiszen értük dolgozunk.

Emlékezetes volt, amikor a választás estéjén, 2018 decemberében kiderült az eredmény, a polgármesteri hivatal előtt sokan vártak és ünnepeltek. Jó érzéssel töltött el, szeretném nekik itt is megköszönni, hogy hittek bennem, és bizalmat szavaztak nekem.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Néhány emberben csalódnunk kell életünk során, s természetesen van olyan is, hogy amit eltervezünk nem, vagy nem úgy sikerül, ahogyan azt szeretnénk. Az ezekből fakadó kudarcokból születnek a rossz emlékek.

- Mi jelenti a háttérpályát az Ön számára ebben a munkában?

A családom, a feleségem, az édesanyám, a testvérem és a barátaim. Mindannyian maximálisan mellett állnak, s valódi támaszt nyújtanak számomra.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen, mindenképpen szeretnék elindulni az őszi választáson, és újra megmérgettni magam. 4 hónap nem elegendő idő ahhoz, hogy tényleges eredményeket tudjak felmutatni. Terveim vannak, azok megvalósításához pedig időre van szükségem.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

A törvények betartása mellett emberségesnek maradni.

Már a XIII. századból tudomásunk van a községről, mikor Koryty, majd Korytian, Chorithian alakban találjuk nevét. Minthogy Korithweld, azaz Korit-völgyről is szó van, valószínű, hogy földrajzi kapcsolatból ered neve. Birtokos családja, melyből Pál fia, Lukács, ispán is volt, a községről nevezte magát, s a falu nevét Korychan-nak is írják. Lukács családnévvel: Lucachius Pauli de Chorichan több ízben királyi ember is volt, fia István is, aki már Novaki előnevet is használ: Stephanus f. Lukachy de Kurychyan et de Nouak.

A családi birtokjogainak kérdésében a XV. században Perényi Imre és fiai: János és István beleszóltak, s Corygyan eladását vagy elzálogosítását tilalmazták, minthogy az sokkal inkább őket illeti, mint másokat, majd pert is folytat, mely Perényiek javára dől el. Ekkor az egri káptalan határjárást tart. Ennek eredményeképpen Kurityánból is a Perényieknek jutott egy darab.

Most már a Perényiek lettek Kurityán birtokosai, s a cseréhez Zsigmond is hozzájárult. A XVI. században, mikor a barátok, birtokosok, az összeírások, amelyekben a község neve Kxrithyan, Kwryttyan, Kwruttyan, Kvryttyan, Kwruthyan, Kwryttyan alakban fordul elő, feltűnik a Bebek neve is. Borsod megyét a török három felől is sanyargatta. A füleki bég nem csak új területeket igyekezett behódoltatni, hanem a már eddigi hódoltságig területén is adót akart szedni. Ezek a községek a budai basának fizették az adót, és nem ismerték el füleki bég uraságát. Ezért a bég sorra felégette és kirabolta őket, így pusztult el 1555-ben Kurityán is.

forrás: internet

Szirácski Sándor

(1968) polgármester

„Nem a lakosság felett vagyok, hanem a lakosságért.”

1968. március 9-én, Miskolcon született Szirácski Sándor, a Kazincbarcikai Járásban található Kurityán község első embere. A jelenleg második ciklusát töltő településvezető a korábban nyugdíjba vonult polgármester után nyerte el a lakosság bizalmát, s állt szolgálatba 2010 októberében.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Elődöm, az előző polgármester úr nyugdíjba vonult, lényegében nem klasszikus küzdelem volt, hanem tulajdonképpen a megüresedett székért szálltunk harcba jópáran. Pedagógusként sokat foglalkoztam gyerekekkel, illetve táboroztatással, s igazából az volt a kiváltó ok, hogy sokan biztattak, így elindultam és jelöltettem magam a választáson, megküzdöttem a pozícióért.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Rendkívül rossz anyagi helyzetben vettem át a települést, 2010-ben csaknem 46 millió forintos hiánnyal küzdött az önkormányzat. A középületekhez felépítésük óta nem nyúlt senki, azokon semmiféle felújítás nem történt. Meglehetősen élesnek bizonyult a polgármesteri címért zajló harc is, melyet végül 12 szavazattal nyertem meg. A kezdeti időszak éppen ezért nehéz volt, aztán jött az adósságkonszolidáció, melynek köszönhetően 32 millió forinttal sikerült csökkenteni a település adósságát. Már az első ciklus közepén sikeres pályázatokat tudhattunk magunkénak. Sikerült az akkori országgyűlési képviselővel egészséges munkakapcsolatot kialakítani, s azt követően az ő segítségével rendeztük a település sorsát. Felújítottuk az egészségházat, korszerűsítettük a sportöltözőt, illetve az első ciklus végén az óvoda fejlesztésére is nyertünk pályázatot.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

A középületeink teljes egészében megújultak, jelen pillanatban folyamatban van az utolsó két önkormányzati épület korszerűsítése. Mint említettem, az egészségház, az óvoda, a közösségi ház modern, mai kornak megfelelő állapotú, emellett kialakításra került egy színházterem, de a művelődési ház felújításán is túlvagyunk. Most zajlik az iskola energetikai korszerűsítése, valamint a polgármesteri hivatal épületének teljeskörű fejlesztésére is pályázatot nyertünk. Terveim között szerepel a község belterületi úthálózatának felújítása, napjainkig hozzávetőleg az utak 50%-át sikerült leaszfaltozni belügyminisztériumi támogatásból. Elindultunk a „Modern falvak” elnevezésű pályázaton, melynek köszönhetően a maradék utcákat szeretnénk szilárd burkolattal ellátni. Megoldódott a falu belvízelvezetése, melynek kivitelezési munkálatai reményeim szerint ez év végére elkészülnek. De talán ami a legfontosabb, hogy sikerült békét teremteni a településen. A testületi tagokkal is jó a kapcsolat, ők is a községért dolgoznak, és a falu érdekeit tartják szem előtt. Kevés ilyen egyfelé húzó testülettel rendelkező település van, mint a mienk, annak ellenére, hogy a kezdeti időszak természetesen számunkra sem volt könnyű. A lakossággal is jó a kapcsolatom, lényegében nyugalomban telnek a hétköznapjaink.

Nyilván a térség jónéhány községéhez hasonlóan itt is a közmunkaprogram az, ami áldás és kihívás is egyben. Átlagosan 100 embert foglalkoztatunk, ami egy komolyabb üzem létszámának felel meg. A dolgozókat koordinálók szerencsére maximálisan és maradéktalanul elvégzik a rájuk bízott feladatokat. A faluban számos eredményt köszönhetünk a közfoglalkoztatottaknak, többek között a buszmegállók is a kezük munkáját dicsérik, de az apróbb hibák elhárításán át a község rendben tartásáig igen sokrétű feladatot látnak el.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Gyakran megfordulok a közösségi helyszíneken, de az irodám ajtaja is folyamatosan nyitva áll mindenki előtt. Minden héten szerdai napon van fogadóóráim, de a helyiek akár hétfőig is megkereshetnek engem problémájukkal, amikre lehetőségeimhez mérten próbálok valamilyen megoldást találni. A Kurityánért Alapítvány nevéhez fűződik a templom felújítása és a Menő menzák pályázat koordinálása. Ezen túlmenően aktívan kiveszi a részét a kulturális és közösségi rendezvények szervezésében és megvalósításában egyaránt. Ez jellemző a könyvtárunkra is, hiszen az is egyesületként működik a faluban. Nyárbúcsúztatót, illetve több kisebb rendezvényt szerveznek, ami teljes körűen kielégíti az itt élő lakosság igényeit. Hasonlóan aktív az Összejöttünk nevezetű csapat, de a Búzavirág Népdalkör is országos szintű rendezvényeken szerepel. Eredményes sportegyesület is működik a településen, ezen kívül pedig a Polgári Egyesület bonyolítja le minden esztendőben a Trianoni megemlékezést. Összességében elmondhatom, mozgalmas közösség él Kurityánban.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Háttérként, akikre támaszkodni lehet, az a képviselő-testület, a civil szervezetek és az intézmények. Itt mindenképpen meg kell említenem a hivatali dolgozókat, akik lelkiismeretesen, kellő szakértelemmel segítik a munkámat, illetve a közmunkaprogramban részt vevők is, hiszen valamennyien hasznos, értékteremtő tevékenységet végeznek a községért.

- Mi volt eddigi munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?

Talán azok a legszebb pillanatok, amikor a lakosság is örül annak, aminek mi örülünk. Esetleg ha valaki megköszöni az érte végzett munkát. Nyilván egy elkészült és befejezett pályázat lezárása, vagy egy kisebb átadó ünnepség is emlékezetes pillanatok tud okozni.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Számomra a legborzasztóbb emlék a szociális tűzifa programhoz kapcsolódik. Mégpedig azért, mert sajnos nem tudunk mindenkinek kiosztani az adományból. A támogatás sajnos egy bizonyos jövedelemhatárhoz van kötve, aminek nem mindenki felel meg, ezért sokan érezhetik igazságtalannak, hogy nem jogosultak a szociális tűzifára. Ez minden évben megismétlődik, ami feszültséget generál a faluban, ugyanakkor viszont sokaknak tényleg valódi segítséget jelent a támogatás.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

A családom mindenképpen. A feleségem szintén polgármester egy másik településen, de nem visszük haza a község ügyeit. Gyakran fáradtan, feszülten megyünk haza, hiszen a hátunkon hordozzuk a lakosság gondjait, de próbáljuk úgy igazítani az életünket, hogy ez ne nyomja rá a bélyegét a mindennapokra. Az otthon az a hely, ahol ha nem tudunk regenerálódni, akkor nincs másnap.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen, még van egy pár elképzelés, amit szeretnék, ha megvalósulna.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Leginkább talán az, hogy nem a lakosság felett vagyok, hanem a lakosságért. Az, hogy én itt lehetek, az azért van, mert a lakosság úgy gondolta, hogy érdemes vagyok rá, lehetőséget láttak bennem, s ezt kötelességem megszolgálni, úgy vélem. Ezzel a bizalommal élni szeretnék, nem pedig visszaélni vele.

A múltban itt élő emberek főként a mezőgazdaságból, erdőgazdálkodásból éltek. Érdekeség, hogy az apró község két templommal is büszkélkedhet, melyek egy utcában, szinte egymás mellett helyezkednek el. A település hagyományos, oszlopos parasztházai érintetlen állapotban tükrözik a múlt hagyományait. Gyönyörű építészeti remekművek. Fáj irányából a településre érkeve a Fő utcán barangolhatunk végig, amelyhez párhuzamosan csatlakozik egy másik utca (szintén Fő utca névvel). Egy szakaszon párhuzamosan futnak egymással, majd a két utca a párhuzamos tengelytől szétnyílik csakúgy, mint a falu elején. A lakóházak egy sorban, többnyire oldalhatáron helyezkednek el. Az utcák közt árokrendszer húzódik, amely egy korlátos híd, illetve azt nélkülöző, kisebb átkelők segítségével átjárható. A tradicionális, tornácos épületek mellett találunk palatetővel rendelkező kockaházat, illetve új építésű, modern lakóházat egyaránt. A földművelés fontos szereppel bírt a múltban, ennek vetületei a lakóházakhoz épített gazdasági épületek, illetve ólak. A településen számos gazdasági épület található, amely az állattenyésztéshez, növénytermesztéshez köthető. A Litkát határoló legelő, illetve szántók körülölelik a községet.

forrás: internet

Kardos Endre

(1964) polgármester

„Itt még a levegő is a más, mindig megnyugszok, ha hazaérek.”

2010 októbere óta vezeti a festői szépségű abaúji kistelepülés Litka önkormányzatát Kardos Endre. Litka a belső csereháton fekszik Cserehátot elválasztó trianoni vonal mentén. Elődje visszavonult, s 2010-ben felkérték a falu lakói, hogy vigye tovább a munkát, s ezt örömmel vállalta, mivel voltak elképzelései, hogy miként lehetne Litkát fejlődési pályára állítani, s kiaknázni azokat az értékeket, amivel rendelkezik a település. Első sorban azt szerette volna, hogy ismertebbé váljon Litka, s aki ide látogat, az tudja hová érkezik, s fellendüljön az idegenforgalom, gyarapodjon a lakosság száma.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Amikor polgármesterként elkezdtem a munkát, rögtön egy olyan tapasztalattal lettem szomorú módon gazdagabb, ami megerősített abban, hogy Litka van, de még sincs. Az történt ugyanis, hogy egy később megismert felvidéki kollégám meglátogatta a faji kastélyt, a látogatás végeztével elindultak egy számukra ismeretlen úton, kb két km megtétele után feladták az az elképzelésüket, hogy erre még települést találnak. Ennek az volt az oka, hogy a települést még útjelző tábla sem jelezte. Lehet, hogy ez másoknak nem nagy dolog, de mégis egy olyan apróság, ami jelzi a létünket. Innen indultunk, így indult a munkám, és olyan problémákkal, megoldandó feladatokkal találtam szembe magam, mint az idősök ellátásának javítása, komfortosabbá tenni számukra a mindennapi életet, az addig nem létező kulturális életet pedig felpezsdíteni, hogy okot adjunk arra, hogy érdemes legyen ellátogatni és maradni is a településen.

Nekem úgy tűnt, hogy sok mindent a nulláról kellett kezdeni a településen. Például nem volt vizes blokk az önkormányzat épületében, ezt pótoltuk. Azóta az idősöket gondozónő segíti a mindennapokban.

Az önkormányzat épületében megújult a fűtési rendszer, a belső terek is megszépültek, vásároltunk ingatlanokat, megvettük a református parókia épületét, ami omladozó állapotban volt, a tető beszakadva, de meg akartuk és akarjuk

menteni. Az állagmegóvás elkészült, terveink szerint itt egy turistaszállót alakítunk ki. Sajnos még anyagiak hiányában teljesen nem készült el. Magyarország akkori Kassai Főkonzuljával Szesztay Ádám úrral többször folytattunk arról az elképzelésemről megbeszélést, hogy a határon túli gyerekek ne csak a nagyobb településekre látogathassanak el az anyaországban, hanem ilyen apró kicsi vidéki helyekre, mint Litka, teszünk is ennek érdekében jelen esetben azzal, hogy szálláshelyet és programokat fogunk biztosítani. Ma már mutatós, rendezett képet mutat az épület itt a falu közepén. Sikerült pályázat útján felújítani a belterületi utunkat.

Településünkön is működik a közmunkaprogram, elmondhatjuk, hogy a falu arculatán is látszik az elvégzett munkák eredménye. Talán legszembeötlőbb a régi buszváró újra építése, ami olyan jól sikerült, hogy az idelátogatók jó része meseházként emlegeti. Külszíni csatornázás történt, térburkolás, felújítottuk a temető kerítését, utcai bútorokat, virágládákat, filagóriát készítettünk. Termelői tevékenységet is folytatunk, sertést tartunk és zöldséget termelünk.

A falu lélekszáma 48, de 26-an lakunk itt állandó jelleggel. Olyan ez, mint egy nagy család. Persze minden előnyével és hátrányával együtt. A közösség összetartó, – mint általában minden magyar település – ez az összetartozás lehet a megmaradásunk kulcsa. Egy évben több rendezvényt tartunk, a legnagyobb természetesen a nyári „össznépi” találkozó, nemzeti ünnepeinket méltón megünnepeljük, közös karácsonyi ünnepséget tartunk, és a tél folyamán felelevenítjük a régi disznóvágás hangulatát, amit disznótoros vacsorával zárunk. Röghöz kötött embernek vallom magam, annak idején több felé gondolkodtam a letelepedésen, de mindig arra jutottam, hogy nem akarok elmenni innen. Ennek a helynek olyan varázsa van, amit máshol nem találtam meg.

Amikor arról volt szó, hogy elvállalnám -e a feladatot, sokan azt mondták ez könnyű lesz, mert Litka kis település. Ez nem így van, ugyan úgy vannak nehézségek, mint egy nagyobb községben, attól függetlenül, hogy nincsenek saját intézményeink sőt, mivel kevesen vagyunk ez még inkább megmutatkozik. Engem a tenni akarás motivált. Egyszer ezt úgy sikerült megfogalmaznom, hogy nem szeretném megélni, hogy a falu végére is keresztet kelljen tenni mementóként, hogy valamikor itt emberek éltek.

A népesség fogyás folyamatát nehéz megállítani, de ha nem teszünk semmit, akkor elnéptelenedik Litka. Az idősek száma az elmúlt időszakban jelentősen csökkent, egy-két itt maradt család illetve a betelepülőknek köszönhetően döntően fiatalok alkotják az apró közösséget. Többen kedvet kaptak ahhoz, hogy ingatlant vásároljanak és ide költözzenek. A faluban jelenleg nem található eladó ház.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Ilyen kisközösségben elkerülhetetlen, hogy naponta összetalálkozzunk. Sőt, azokkal is, akik már nem élnek itt. 2011-ben néhányan megkerestük az elszármazottakat, hogy újra a falujukban összejöhessenek. Ebből a tevékeny kis csapatból alakult meg a Litka Baráti Kör, majd született meg a Litka Alapítvány.

Testvértelepülési kapcsolatot ápolunk a felvidéki Buzitával és Péderrel. Ezen kívül több településsel tartjuk a kapcsolatot a Felvidéken és a Páciumban nagyon jó szellemiségű és magyarságtudatú emberekkel. A kassai főkonzulnak például annyira megtetszett a tevékenységünk, hogy ő szavaival élve elnevezte „Litkai folyamatnak”, melynek lényege a Trianoni határok által gúzsba kötött zsáktelepülések, illetve a szomszédos magyarlakta települések kapcsolatának erősítése. Ahogy már említettem nyáron tartjuk az éves nagy rendezvényünket, ami ugyan 2011-ben „csak” elszármazotti találkozóknak indult, mára kulturális fesztivállá nőtte ki magát a rendezvény, ahol minden éven 5-600 ember jön össze.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Mivel önálló hivatallal nem rendelkezik a település segítségemre vannak a Körjegyzőségünk Jegyzője és Aljegyzője és a hivatal munkatársai. Kulturális téren a Litka Baráti Kör, ők segítik a munkámat minden ellenszolgáltatás nélkül, a falu iránti szeretetből.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Elszomorító számomra, amikor azok kritizálnak akik nem tesznek a faluért, akik nem segítik a fennmaradást, de élvezik a pozitív előnyöket.

Megtisztelő amikor magas beosztású emberek látogatásukkal megtisztelik a falut vagy azok, akik nem voltak már itt 10-20 éve, és úgy nyilatkoznak, hogy látják van gazdája a falunak. Egy konferencia után egy cégvezető azt mondta nekem: gratulál a konferencia megszervezéséhez és színvonalához, és az itt tapasztalható vendégszeretethez és a közösségi munkához. Mert a kenyér sem lisztből és vízből van, kell hozzá a kovász is. Ő engem tart ebben az esetben a kovásznak, aki összefogja a csapatot. Ezekért az elismerésekért érdemes dolgozni, mert látszik, hogy van aki észreveszi, hogy van eredménye a munkánknak.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Szeretném megérni, hogy a munkám illetve a csapatmunka gyümölcse – amit eddig tettünk a településért az a jó és helyes út –, amely elvezet a település megmaradásához, illetve a fejlődéséhez.

- Mi jelenti a háttérpártot az Ön számára a munkában?

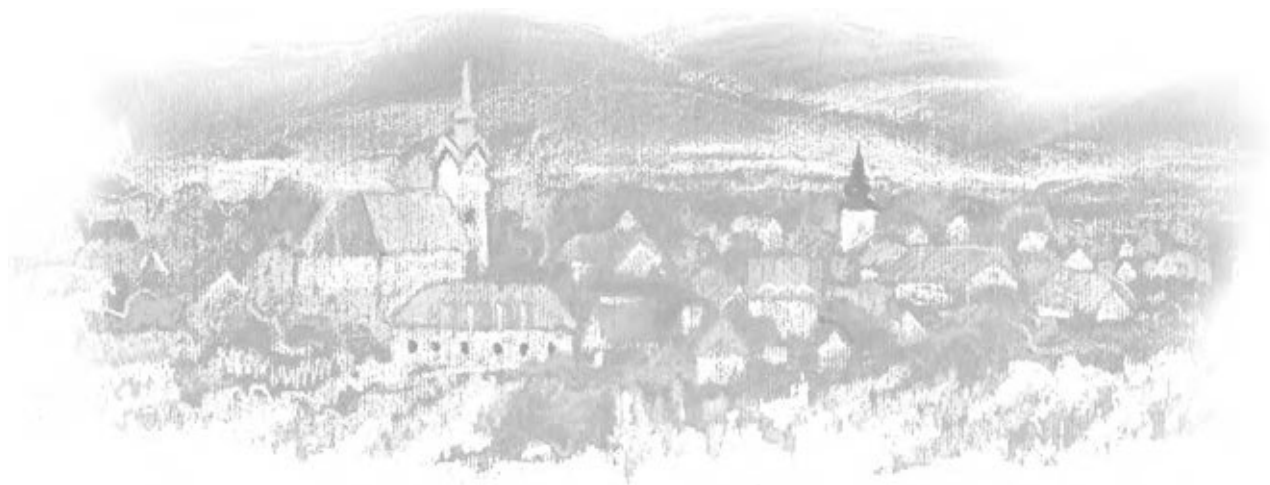
A családom a fő segítségem. Én népes családban élek, a támaszaim az 5 gyermekem az unokám és a párom, ők a háttérpárt számomra. Az ő körükben mindig fel tudok tölteni, és mindig új impulzusokat kapok a munka folytatásához.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

- Igen.

-Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Haza, aztán a szűkebb hazám Litka, és a Család.

MEGYASZÓ KÖZSÉG

Megyaszó község a Zemplén délnyugati csücskében fekszik, Harangod-vidékének központja. Az itt talált bronzkori leletek és a feltárt népvándorlás kori temető bizonyítja, hogy a terület már évezredek óta lakott hely. A falu északi részén áll a Baksi halom, mely egy népvándorlás kori temetőhely. A település neve először 1219-ben fordul elő írásos emlékekben. A 18. században mezővárosi rangot kapott, ebben az időszakban a Miskolc-Kassa kereskedelmi útvonal érintette települést. A fokozott műemléki védelem alatt álló, gótikus stílusú református templomot az 1600-as években építették újjá, mely köré lőrészekkel ellátott várfalat emeltek. Orgonáját a kassai református templomból vásárolták, szószékeit kararai márványból faragták. A katolikus templomot 1949-ben építették, itt található Fadrusz János híres művének, a „feszület”-nek másolata. Fadrusz másik munkája a „Mátyás fej” a polgármesteri hivatal előcsarnokában tekinthető meg. A református templommal szembeni épületben tekinthető meg a községi múzeum. Megyaszó fokozottan védett természeti értéke a tátorján nevű növény, mely csak néhány helyen él az országban. Idegenforgalmi látványosságok a szürke-marha csorda, a halastó, a fogathajtó pálya.

A falu 116 borházat számláló hangulatos pincésora az úgynevezett Kis-Megyaszó, a településsel szomszédos összefüggő akácerdőben található. A helybeliek kedvelt kirándulási célpontja, melynél keresve se találnánk ideálisabb helyet borkóstolásra. A pincékben található igazán régi borászati eszközök tanúsítják az itt élők hozzáértését, szeretetét a borkultúra iránt

Mivel a falu lakosságának kedvelt időtöltése a szőlőművelés, ma is sok család tárolja itt az ízes nedűt, a bort.

forrás: internet

Hajdú Istvánné (1965) polgármester

„Úgy érezzük, hogy amit teszünk, csak egy csepp a tengerben. Anélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger.” (Teréz anya)

Szerencsen születtem, Megyaszón nőttem fel. Szüleim, nagyszüleim is itt születtek, itt élnek. Férjem is megyaszói, itt alapítottunk családot, gyermekeink ide jártak óvodába, iskolába, itt cseperedtek fel.

1985. március 1-től az akkor még Községi Közös Tanácson kezdtem közigazgatási pályafutásomat. Akkor még nem gondoltam, hogy ez lesz az a pálya, ami az egész életemet végig fogja kísérfni. Végigjártam az önkormányzati igazgatási munka „szamárlétfraját”, munka mellett végeztem el az akkor még Államigazgatási Főiskolát, hogy még jobban elsajátítsam közigazgatási ismereteimet.

A 2014. évi helyhatósági választások előtt elhatároztam, hogy Megyaszót, ezt a Harangod-patak völgyében, gyönyörű természeti környezetben található települést szebb, élhetőbb lakóhellyé változtatom.

A választások előtt nagyon sokan biztattak, a támogatásukról biztosítottak, hogy próbáljam meg a megmérettetést, mert a falunak változásra, megújulásra van szüksége.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

A választások után egy olyan község vezetését vettem át, ahol voltak ugyan a szépen felújított közintézmények, iskola, óvoda, orvosi rendelő, de azok az intézmények, melyek a falu közösségi életében meghatározóak – az Általános Művelődési Központ, a polgármesteri hivatal – mind külső, mind pedig belső felújításra, modernizálásra szorultak, mert ezen épületekben az 1970-es években „megállt az idő”. Az itt élő emberek és az átutazók figyelmét pedig az ragadta meg, hogy nincsenek kiépített parkolók, hiányoznak a közterületekről, a parkokból a virágok, mindent csak fű borít.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Polgármesterként azt tartom a legfontosabbnak, hogy a településen élők jól érezzék magukat, „otthon legyenek” saját falujukban. Jó érzéssel tölt el, ha az em- berektől pozitív visszajelzéseket kapok a munkámmal kapcsolatban. Azok, akik régebben elköltöztek a faluból, de a szülőkhöz hazajárnak látogatóba, elmondják, látszik a településen a változás, a fejlődés. Nyugodt szívvel mondhatom, az itt élőkkel nagyon jó a kapcsolatom. Nincs hivatali fogadóórám, hozzám bármikor, bárki bejöhethet, és elmondhatja a problémáit, ügyes-bajos dolgait. Gyakran az utcán, a boltban is megállítanak, én pedig szívesen meghallgatom az embereket.

Tudom, mindenkinek a maga problémája a legnagyobb, igyekszem ezt mindig szem előtt tartani, és a lehető legjobb megoldást megtalálni.

Megyaszón több civil szervezet is működik, a kapcsolatunk nagyon jónak mondható. Megválasztásom idején az akkori polgárörtség és az olvasóköri is éppen felszámolás alatt állt. Nagy örömmel tölt el, hogy azóta mindkettő újjá alakult, s a település javára fejtik ki tevékenységüket.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A településvezetés kétségkívül csapatfeladat, csapatmunka. Csak akkor lehet sikereket elérni, új dolgokat megvalósítani, ha együtt akarjuk. Megválasztásom után vegyes érzelmekkel fogadtam a képviselő-testület tagjait, mert az előző polgármesterrel dolgozó képviselők kerültek az új testületbe is. Az első képviselő-testületi ülés után azonban megértettem, hogy minden megválasztott képviselő elsődlegesen Megyaszó fejlődését, az itt élő emberek boldogulását tartja a legfontosabbnak. Az elmúlt években mindig mindenben teljes egyetértésben hoztuk meg a település életét nagyban meghatározó, legfontosabb döntéseket.

A hivatali munkatársaim, az önkormányzati intézmények vezetői és dolgozói is képzett, elhivatott munkatársaim. Hiszem azt, hogy egy jól működő „csapat” háttere nélkül egyetlen polgármester sem tud kiteljesedni, eredményeket felmutatni.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Polgármesteri tevékenységem ideje alatti legemlékezetesebb pillanat sajnos ugyanahhoz a naphoz kötődik. 2017. június 21-én délután egy jégeső a településen található 765 lakásából 563 tetőszerkezetét megrongálta, tetemes kárt okozva. Természetesen igyekeztünk mindenkinek a segítségére lenni, de ezt csak kormányzati segítséggel tudtuk megvalósítani. 365 ingatlantulajdonos részesült kárenyhítésben a belügyminisztérium által meghatározott feltételek szerint.

Nagyon sok emlékezetes esemény történt ez elmúlt közel öt év alatt. Számtalan rendezvényen, több

beruházás átadásán, falunapokon, fesztiválokon vettem részt, melyekhez mindig kötődik egy-egy emlékezetes pillanat.

- *Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?*

Legjobb, legszebb emlékeim hivatali időmből a települési karácsonyokhoz, az idők napi megemlékezésekhez kötődnek. Jó érzés tölt el, amikor a szűkös gazdálkodásunkból ugyan, de szerény ajándékokkal mégis meglepjük a lakosságot, s azt milyen örömmel fogadják. Itt bizonyosodik be a közmondás: „jobb adni, mint kapni”.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?*

Hiszem azt, hogy minden közszereplést vállaló ember számára a családja kell, hogy legyen a „hátország”, az a biztos pont, ahol a mindennapi munka után feltöltődhet, újabb energiával töltődhet fel. Amikor családanyaként megfogalmazódott a gondolat bennem, hogy 2014-ben elindulok a helyhatósági választáson, a családom teljes támogatásáról biztosított. A férjem és két felnőtt gyermekem az azóta eltelt időben is segítségemre vannak, legyen erre szükség akár a hivatali munkában, akár otthon a háztartásban.

- *Tervezi-e a szolgálat folytatását?*

Természetesen tervezem az általam elkezdett beruházások, felújítások befejezését, amennyiben a választópolgároktól a következő ciklusban is bizalmat kapok. Nagyon sok mindent szeretnék még megvalósítani, hiszen egy ciklus alatt nem lehet ez elmúlt évtizedek lemaradását behozni. Amikor megválasztottak polgármesternek, egy lakos azt kérdezte, mit lehet még ebben a faluban csinálni? Az elmúlt évek bebizonyították, hogy egyetlen nap sem telt el munka nélkül.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

A legkisebb cselekedetbe is tedd bele a szíved-lelked! Ezt a munkát csak így lehet végezni. Azt hirdetem, hogy minden lakos, akinek építő jellegű ötlete van, nyugodtan keressen meg, s amennyiben mód és lehetőség van rá, meg fogjuk valóstani. Akinek problémája van, szintén bizalommal fordulhat hozzám, és a megoldást próbáljuk megtalálni. Csak közösen, mindannyian összefogva tudjuk még jobban végezni a megkezdett munkát, így leszünk eredményesek.

Teréz anya szavai sokszor eszembe jutnak: „*Úgy érezzük, hogy amit teszünk, csak egy csepp a tengerben. Anélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger*”.

MISKOLC VÁROS

Az ország negyedik legnépesebb városa Budapest, Debrecen és Szeged után, 155 650 fővel, illetve a második legnagyobb belterülettel/beépített területtel rendelkező város Magyarországon Budapest után.

A környék Európa egyik legrégebben lakott területe, mint azt paleolit kori leletek tanúsítják. A különböző tájegységek találkozásánál, fontos kereskedőutak mentén épült település már a középkorban kereskedőváros volt, és 1365-ben Nagy Lajos királytól kapott városi rangot. A török hódoltság után ipara is fejlődésnek indult. A szocialista időszakban Magyarország egyik legjelentősebb iparvárosaként élt a köztudatban, ebben az időben érte el legnagyobb kiterjedését – számos szomszédos település, köztük a középkorban az uradalom székhelyéül szolgáló Diósgyőr hozzácsatolásával – és legnagyobb népességszámát is.

A rendszerváltás óta kulturális és idegenforgalmi szerepét igyekszik erősíteni; ebből a szempontból főbb látványosságai közé tartoznak a miskolctapolcai barlangfürdő, a diósgyőri vár, a lillafüredi Palotaszálló és a Miskolci Nemzeti Színház, illetve a Bükki Nemzeti Park. A régió vezető városaként az ennek megfelelő funkciókat is betölti; egyetemi város, a megye és környéke gazdasági, oktatási, kulturális központja. Miskolc város napja: május 11.

Miskolc neve szlovákul és csehül Miškovec, németül Mischkolz.

forrás: internet

Dr. Kriza Ákos
(1965) polgármester

**„A közboldogság templomába, bár egy téglát tenni!”
(Bolyai Farkas)**

Mindig közösség szervező ember voltam. Már az egyetemen is diákvezetővé választottak, vagyis fiatal koromtól kezdve a közügyekbe való beleszólást, majd a döntésekben való részvételt egyszerűen feladatommak tartottam. Erre mondják, hogy mindig is politikus alkat voltam.

Nagyváradi születésüként a nemzetben és magyarságban gondolkodást is hoztam otthonról magammal, ahogy az antikommunista attitűdöt is.

Nem volt kérdés, hogy fiatal orvosként Miskolcon milyen pártformációhoz csatlakozom. Már kórházigazgatóként kért fel a Fidesz 2006-ban, hogy vállaljam el a miskolci polgármester-jelöltséget.

Ahogy mondani szokták, a többi már történelem.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

A célok és az elért eredmények mások voltak 2010 és 2014 között, és mások lettek a 2014-2019-es időszakban.

Az első ciklusban romeltakarítást végeztünk. Ez a legnehezebb egy politikus számára, mert bizony a romok eltakarítása után még semmi sincs, csak maximum átlátható terep, amire és ahol végre el kell kezdeni építkezni. A választók pedig nehezen értik meg, hogy egy gazos, lomokkal teli, elszennyezett telek sok-sok munka után is maximum még mindig csak egy szép üres terület. Nekik a politikusok a kampányban mindig a már csodásra épített csillogó, villogó házat, kertet ígérik. Ezt akarják látni, a felépült csodát, nem az üres telket.

Hálás vagyok a miskolciaknak, hogy 2010 után látták, megértették, hogy előbb rendet kell tennünk. Rendet a gazdaságban, ahol 36 milliárd forint adósságot küzdöttünk le a kormány segítségével. Rendet a köztereken, a közbiztonságban, ahol a városi rendszet megerősítésével a közterületeken elkövetett bűncselekmények

számát előbb megharmadoltuk, aztán mára megfeleztük a rendőrséggel karöltve. A munkahelyteremtésben az első ciklus végére 6000 új munkahelyet teremtettünk ugyancsak a kormánnyal együtt, és mára már ott tartunk, hogy mindenki, aki akar, talál magának munkahelyet Miskolcon, sőt bizonyos területeken munkaerőhiány van.

A romeltakarítás után a város bizalmat adott nekünk a folytatásra. Elmondtuk a miskolciaknak, hogy a szocialisták által az Avas városrészbe a „fészekrakó programban” beköltöztetett alulszocializált elemeket ki fogjuk költöztetni. Ugyanígy megkérdeztem a miskolci lakosságot, hogy támogatják-e a nyomornegyed felszámolási programomat, amiért aztán kaptam hideget, meleget a hazai és nemzetközi jogvédőktől.

35 ezer miskolci aláírásával fejezte ki a program támogatását. Ma az úgynevezett „számozott utcák” nyomortelepi részén már parkosítást végzünk, parkolóhelyeket alakítottunk ki, és fiataljainknak nem kell rettegniük este, ha arra járnak. Újjáépült a diósgyőri vár, újra nyitottuk a miskolctapolcai strandot, és mind a város turisztikai, mind az adóbevételei azt mutatják, újra pezseg a város mind gazdasági, mind kulturális tekintetben. Ám az elért eredmények számokban, kimutatásokban semmit sem érnek, ha a közösség szíve nem dobban együtt mindezzel. Úgy érzem, ma a miskolciaknak van mire büszkének lenniük.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Miskolc fantasztikus város lett az elmúlt tíz évben. A városi rendezvénynaptár protokolláris része is sűrű, ám az azon kívüli kínálat lenyűgöz. Fesztiválózó, sportrendezvényekre járó ember vagyok. Én is – mint mindenki – családdal és barátokkal megyek a nagy rendezvényeinkre. Velem bárki megehet egy kocsonyát a Miskolci Farsangon, vagy megihat egy sört a sörfesztiválon. Én ugyanúgy sorba állok csü-lökért a Népkertben két koncert között. Ahogy a színház büféjében is az előadás szünetében örömmel hívom meg egy pezsgőre a régi barátokat, ami fontos. Én Kriza Ákos vagyok, aki most épp polgármester, de a polgármesterség is csak egy munka, amit becsülettel el kell végezni.

Közösségépítés terén azért van egy nagy büszkeségünk. Ez a Salkaházi Sára mártír apácáról elnevezett nyugdíjas programunk. 2014-ben már a közösségépítés jegyében kezdtük el ezt a szervező munkát. Minden 60 év feletti miskolcinak, aki Miskolcért dolgozott, évi 10 ezer forint prémiumot adtunk, és egy egész éven átívelő programsorozatot, melynek két csúcspontja van minden évben. Az egyik az őszi szüreti batyusbál, a másik pedig a szépkorúak sportcsarnokos előszilveszteri mulatsága. Ennek a korosztálynak alig volt már nagy generációs közösségi élménye, és öt év után elértük, hogy ma 33 ezren tagjai a Salkaházi programnak, ez ma Magyarország legnagyobb nyugdíjas közössége.

Emellett a DVTK sportklub is egy nagy családnak számít. Jelszavunk: „Csak a Diósgyőr!” Ma már elmondhatjuk, hogy a 2018-ban átadott stadionunkat egy nemzetközi szakmai zsűri a világ legjobb stadionjának választotta. Ez is büszke közösségé teszi a miskolciakat.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A csapatmunka terén három lábra támaszkodom. Politikusként nyilván van egy politikai oldala munkámnak, egy másik láb az önkormányzat és apparátusa, a harmadik láb pedig a gazdasági vezetés és irányítás oldala.

Mindhárom területen erős személyiségű, kreatív és sikerorientált vezetőket kértem fel a csapatvezetésre. A politikai kommunikációba és a gazdasági feladatok elvégzésére az ország ismert és elismert szakembereit is igyekeztem bevonni munkánkba, míg a hivatali apparátust Miskolc legjobb kádereiből építettük. Új politikához új emberek kellettek, ám azt is mindenki tudja rólam, hogy ha valaki bizonyított a maga területén, de netán más politikai nézetei vannak bizonyos kérdésekben, azt én tiszteletben tartom, amíg a munkára ennek nincs kihatása. És bizony mára sokan mondják, hogy igenis látszik, hogy jó csapatot hoztunk össze Miskolcon.

Legutóbb épp a Lufthansa repülőipari világcég vezetői nyilatkozták azt, hogy az egyik fontos szempont, amiért Miskolcot választották, a hivatali működés gördülékenysége, profizmusa. Ez komoly elismerés.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Talán, amikor megkérdeztem a miskolciakat, hogy támogatják-e a nyomornegyed-felszámolási programot, ami miatt országos szinten óriási támadások zúdultak rám. Nemzetközi fórumokon mindennek elmondtak a különböző jogvédők. Hiába mondtam, hogy egészségügyi, közbiztonsági és gyermekvédelmi szempontok szerint tarthatatlan állapotok vannak bizonyos városi területeken, ők csak rasszistáztak, és semmilyen értelmes párbeszédre nem voltak hajlandók. Sohasem voltam és leszek rasszista. Keresztény, polgári-demokrata nem tud rasszista lenni, én pedig ennek vallom magamat. Közben elkezdődött az aláírásgyűjtés, és az emberek sorban álltak a standoknál, hogy kiálljanak a politikánk mellett. Azokat a napokat nem tudom elfelejteni. Két hét alatt 35 ezren írták alá, hogy támogatnak minden támadás ellenére.

Másik emlékezetes pillanat: nemrég temettük Koós Jánost. Ő többször is volt vendégünk, mint miskolci kötődésű művész. Köztudomású, hogy nem voltunk egy politikai oldalon, de ezt mindig viccelődéssel, hatalmas nevetésekkel ütöttük el. Sosem mulasztotta el, hogy a fésűjét kínálja nekem, mindig csöbe akart húzni valamivel. Pro Urbe Díjra is javasoltam, amit 2016-ban átadhattam neki. Örülök, hogy nagy kortársként ismerhettem meg. Valójában inkább személyesen búcsúztam tőle a Farkasréti temetőben, nem pedig mint polgármester.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

A legjobb emlékem a 2014-es önkormányzati választások éjszakája volt az eredményváróban. Egy politikus számára a választás az igazi indikátor, s a miskolciak jelentős része adta szavazatát arra, hogy folytassam.

A legrosszabb talán az volt, amikor a stadionátadón tartott beszédem alatt fütyülni kezdett a stadion egy része. Nem a személyes sértettség miatt rossz emlék ez, hanem az értetlenségem miatt. Adott egy stadion, ami később elnyeri 2018 világ legjobb stadionja díjat. A csapatnak, a szurkolóknak épült, egy városi sikernap ez Miskolc életében. Mi volt a fütyülés tárgya? Hogy nem kellett volna ezt elérnünk vagy megépítenünk? Nyilván nem.

De még a világ legnagyobb „sztratégoszt”, Periklészt is kifütyülték az athéniak, hát akkor ez nekem is belefért Miskolcon.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?*

A család. Örülök, hogy még én is gyerek vagyok, ugyanis mindkét szülőm velem van még, hála Istennek, s a feleségem és a gyerekek ugyancsak. Erőt meríteni mindig csak otthonról lehet.

- *Tervezi-e a szolgálat folytatását?*

Amíg feladat van, szolgálat is van.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Hitvallásomat Bolyai Farkas, a magyarság legnagyobb polihisztora foglalta össze legjobban: „A közboldogság templomába, bár egy téglát tenni!”

Monok neve a szerzetest jelentő szláv monoh szóból ered. Az azonban bizonytalan, hogy a település honfoglaláskori alapítású, vagy csak a tatárjárás után hozták létre. Monokot 1273-ban kapták meg a Bogátradvány nemzetségből származó Lúciak, akik ezt követően a faluról Monakyaknak nevezték magukat. A 13. század végén Monok már biztosan létezett, birtokosai fontos nemesi családnak számítottak.

A török korban Monok sem kerülhette el sorsát. Hasszán temesvári pasa 1567-es hadjárata során a törökök felégették a falut, az 1567-es adóösszeírás pusztaként említi. A 16. század végére a falu újra benépesült, a Monakyak pedig a felemelkedés útjára léptek. A felemelkedés azonban csupán rövid tündöklés volt, mivel 1643-ban Monaky János halálával férfiágon kihalt a dinasztia. Ekkor Monaky Anna házasságot kötött gróf Andrássy Mátyással, így a település az Andrássy család tulajdonába került. Az Andrássyak felújították a kiskastélyt, de csak rövid ideig használták. A nemesi rang kiérdemlése ugyanis lehetővé tette számukra, hogy a szomszédos domboldalon egy újabb és nagyobb méretű kastélyt építtessenek.

Ez egy barokk stílusban emelt palota volt. A kastély sokáig a nemesi kulturális élet egyik központja volt, azonban gróf Andrássy György 1881-ben bekövetkezett halála után a pazar kastély hosszú időre gazdátlanul maradt. A család már nem tartott igényt a kastélyra, ezért örököse, gróf Andrássy Dénes a Gyermekvédő Ligának ajándékozta, és benne általános iskolát alakítottak ki.

forrás: internet

Bártfay Emese

polgármester

„Célozd meg a Holdat! Még ha elhibázod is, a csillagok közt földet érsz!”

Bár nem a szülőföldem, mégis életem meghatározó települése Monok, ahol élek, és 2010-től polgármesteri feladataimat látom el. Amikor arról döntöttem, hogy indulok a község irányításának lehetőségéért, nem volt kérdéses, hogy hallatlanul nehéz feladatra vállalkozom. Optimista élet-szemléletem, kitartásom átsegít a nehézségeken, így összességében elmondhatom, szerencsés az életem.

Igényes ember vagyok, a környezetemben is ezt igyekszem létrehozni, megvalósítani, ezért szépül, épül Monok is. Általában „ékszerdoboznak” nevezem, mert olyan természeti, környezeti adottságai vannak, melyek szépsége csodálattal tölti el az ideérkezőt, nem beszélve a történelmi emlékeinkről: három felekezeti részére épült templomaink, két kastélyunk, Kossuth Lajos szülőháza vonzó milliót biztosít.

A munka szeretetét, a kitartásomat és a sok-sok biztatást drága szüleimnek köszönhetem, akik a mai napig tevékenyen élik mindennapjaikat 80. életévük felett is. Számomra ez olyan útmutatást, példát ad, amellyel jól boldogulok a kihívásokkal, akadályokkal teli hétköznapiakban, holott nőként keményen kell küzdeni ebben a férfias világban.

A változások útján...

A Magyar Köztársaság „ideiglenes” Alkotmánya helyére lépett Alaptörvény az előző húsz esztendő államfelfogásával és közjogi megoldásaival merőben szakított, új államfilozófiát fogalmazott meg. Az Alaptörvény az alapvetésében kifejti: „Mindenki felelős önmagáért, képességei és lehetőségei szerint köteles az állami és közösségi feladatok ellátásához hozzájárulni.” Az Alaptörvény már nem tekinti alkotmányos alapjognak a polgárok önkormányzáshoz való jogát, az önkormányzatokat lényegében az egységes állami szervezetrendszer sajátos, részleges önállósággal rendelkező végrehajtó egységeként szabályozza. Magyarország Alap-

törvénye és az új önkormányzati törvény, valamint egyes kapcsolódó törvények egyértelműen új dimenzióba helyezték az önkormányzatokat, illetve az önkormányzatiságot 2013-tól.

A jelenlegi ismereteink szerint önszervező önkormányzat alatt azt értjük, amikor a települési önkormányzat tudatosan, tervszerűen, felkészülten és partnerségben tárja fel épített és természeti, környezeti adottságait, lehetőségeit, ismeri és céltudatosan hasznosítja belső és külső szervezeti, szervezési, személyi, kapcsolati és társadalmi erőforrásait, a közfeladatai ellátása és közösségszervező tevékenysége részeként törekszik az önkormányzás önfenntartóvá tételére oly módon, hogy egyben erősíti a helyi közösség öngondoskodó képességét. Az önszervező önkormányzat feltétele a nyitott, átlátható, demokratikus, interaktív és innovatív önkormányzás. Az önszervező önkormányzat, miközben teljesíti a törvényben rá ruházott kötelező feladatait, képes a helyi lakosság igényét figyelembe véve élhető és fenntartható településfejlesztést megvalósítani.

A saját forrás előteremtése a helyi adókból, illetve a szolgáltatási díjakból arra ösztönzi a települések vezetőit, hogy innovatívak, kreatívak és nyitottak legyenek. A szűkösség ugyancsak arra ösztökéli a településen élőket, szervezeteiket és képviselőiket, hogy keressék a fenntartható önkormányzás pénzügyi, szervezeti, szervezési bázisát.

Mindazon községeknek, amelyeknek a lakosságszáma nem haladja meg a kétezer főt, az adott járason belüli másik községi önkormányzattal, önkormányzatokkal, amelyek közigazgatási területét legfeljebb egy település közigazgatási területe választja el egymástól, közös önkormányzati hivatalt kellett alapítaniuk. A közös önkormányzati hivatalhoz tartozó települések összlakosságszámának legalább kétezer főnek vagy a közös hivatalhoz tartozó települések számának legalább hétnek kell lennie, függetlenül a lakosság számától

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján állítható, hogy a több mint félszáz hivatal megszűnése a helyi közigazgatási közszolgáltatások minőségére negatív hatással volt, vagyis a kisebb települések újabb közössége került ki a mindennapi közigazgatási támogatásból. Az elmúlt két évtized egyértelműen bizonyította: meghatározó az adott település életében, hogy kit választ polgármesternek, és milyen képviselő-testület működik az önkormányzatnál. Amennyiben a polgármester teljes odaadással tevékenykedik a település érdekében, részt vesz az önkormányzatok életét befolyásoló folyamatokban, képezi magát, megfelelően felkészült és folyamatosan informált, abban az esetben a települése az adottságait legjobban kihasználva képes talpon maradni és fejlődni. Míg az állandóan vitatkozó, belső feszültségekkel terhelt települések, valamint a napi feladatellátást nem biztosító közösségek egyértelműen lemaradnak, lemaradtak.

Az önkormányzás ereje és legfőbb értéke a komplexitásban rejlik. Egy településen felmerülő közösségi problémák megoldását akkor is az önkormányzattól várják az ott lakók, ha azok nem tartoznak az önkormányzat kompetenciájába, mint például a rendőrségi ügyek. Az új állami-önkormányzati feladat- és felelősség-megosztás következtében azoknál a közszolgáltatásoknál, amelyek már nem tartoznak

önkormányzati kompetenciába, a polgármesternek, a képviselő-testületnek teljesen új szerepe van: nem az övék az ellátás felelőssége, hanem a szolgáltatást igénybe vevő polgárok érdekeinek képviselőiként léphetnek fel a szolgáltató állami szerveződéssel szemben. Ez az új helyzet akár a köznevelésben, akár a hatósági ügyintézésben az önkormányzat vezetését és a civil szerveződések egy közösségbe tömörítheti.

Tanulva az elmúlt évtizedek tapasztalataiból, az önkormányzatok működésében meghatározó szempontnak kell lennie a fenntarthatóság érvényesítésének, a fejlesztések és működtetés területén egyaránt. Tervezni, számolni és visszszámolni kell a fejlesztési pályázatoknál, annak érdekében, hogy a legjobb szándék ellenére se kerüljön működésképtelen helyzetbe a sikeresen pályázó és megvalósító önkormányzat. E tekintetben is szükséges a térségben és a térségi együttműködésben való gondolkodás. A fejlesztésekben előtérbe kell helyezni az önkormányzati önfenntartó képesség kérdését, a helyi erőforrások és hasznosítási lehetőségek feltárását.

A polgármester, ahogy azt a neve is kifejezi, a polgárok bizalmából a települést vezető első számú képviselő, aki a tevékenységét „mesterként” látja el. Természetesen senki sem születik polgármesternek, és itt is érvényes a közmondás, mely szerint „a gyakorlati teszi a mestert”. A főállású községi polgármester menedzser, településfejlesztő, pályázatíró és lebonyolító, ugyanakkor lelki tanácsadó, szociális munkás és békebíró is egyben, továbbá az önkormányzati intézmények vezetőinek munkáltatója, továbbá közfoglalkoztató szerepet is betölt, ami jelentősebb közfoglalkoztatotti létszám, illetve tartós mezőgazdasági tevékenység esetén „téeszelnöki” szerepkört is eredményezhet.

Mind a kistelepülési, mind a kis- és nagyvárosi polgármester meghatározó a település fejlődése szempontjából: az adott közösség jövője nagymértékben függ a településvezető egyéniségétől, hozzáállásától, felkészültségétől és eltökéltségétől. Amennyiben a polgármester híve a társadalmi párbeszédnek, a partnerségnek, és ezt a mindennapokban gyakorolja is, abban az esetben vélhetőleg a településen lévő gazdasági és civil szervezetek, intézmények a településfejlesztési folyamat részeseivé válnak.

Települési polgári minőségében lehet számítani azokra a személyekre is, akik korábban önkormányzati intézményben dolgoztak, így a pedagógusokra, az orvosokra, a hivatalnokokra egyaránt. Ezek az értelmiségiek a szakmai ismereteikkel járulhatnak hozzá a település sikeréhez. Minden településen, de leginkább a kistelepüléseken megtalálhatók azok a köztisztviselők álló személyek, akiknek véleményformáló szerepe vitathatatlan. Lehet, hogy nem viselnek semmilyen tisztséget, de a település és a közösség iránti elkötelezettségük miatt a közös ügyekbe történő bevonásuk elkerülhetetlen, amennyiben valódi társadalmi párbeszédre törekszünk.

Elsődlegesen a kisebb települések – mint Monok – is, fordulnak a településről elszármazottak felé, és próbálják bevonni őket a helyi folyamatokba a közösség megmaradásának érdekében. Nagyon sok település él ezzel a kézenfekvő lehetőséggel és a lokálpatriotizmus ápolásával nem csupán anyagi, de szellemi segítségre szert tenni.

Monokon jól láthatóak azok a változások, melyeket megválasztásom óta a velem együtt dolgozókkal, közösen értünk el. Ebben a „csapatmunkában” élen járnak az önkormányzatnál dolgozó munkatársaim, a képviselő-testület és a fenntartásunkban lévő intézmények dolgozói. Hála és köszönet jár azoknak a lakosoknak, akik támogatásukkal biztosítják, előmozdítják a fejlődést. Szinte minden pályázati lehetőséget kihasználunk, ami csak adódik, mert más források nem állnak rendelkezésünkre.

2010 óta megépült az egészségház, mely egy komplex, minden igényt kielégítő egészségügyi szolgáltatást nyújt az itt élők számára. Teljes körű felújításon esett át településünk frekventált helyén lévő, különböző eseményeinknek méltó helyet adó kultúrház. Részleges felújítást kapott a Kossuth Emlék-házunk is. Sikeres pályázat keretében került beszerzésre a vidéki gazdaság és a lakosság számára nyújtott alapszolgáltatások fejlesztésére irányuló falubuszunk. A településkép arculatát javító beruházások között említeném a Kossuth-sétány és park fejlesztését, a Közösségi tér, a Szent Orbán-sétány kialakítását, a Széchenyi utca szilárd útburkolatának felújítását.

Jelenleg a megvalósítás szakaszában lévő projektek között szerepel az Andrassy kastélyban található Szent Orbán kápolna turisztikai célú fejlesztése, a helyi identitást erősítő programok megvalósulása, vagy „Az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférés biztosítása Monokon”, humánkapacitások fejlesztése térségi szemléletben, az idősek számára új napközi-otthonos épület létrehozása, továbbá az önkormányzat épületének energetikai fejlesztése tárgyú pályázatok.

A községben jelenleg 100 közfoglalkoztatottunk van. Ettől volt nagyobb létszám is, kevesebb nem igazán, így napi szinten konfrontálódok, keveredek viszályba e területen, ami még a férfi polgármesterek számára is küzdelmes feladat, nőként még kimerítőbb. Nagy beruházások nincsenek a közelben sem, ezen okok miatt a munkalehetőség is csekély, tehát biztosítani kell az emberek megélhetését, boldogulását, de természetesen ezt nekik is akarniuk kell.

Az önkormányzat községünkben a fő foglalkoztató. Minden évben a helyi adottságainkat figyelembe véve számos értékteremtő közfoglalkoztatási programokat valósítunk meg. Ezekben belül foglalkozunk állattartással, növénytermesztéssel, száraz térsza készíttéssel, melyekből az egészséges végtermékek a központi konyhánkon közétkeztetési célra kerülnek felhasználásra. Kiemelendő a betonelem- és térkőgyártásunk, melyekkel a felszíni csapadékvíz-elvezető rendszereink folyamatos karbantartását tudjuk elvégezni, illetőleg a belterületi gyalogos járdák felújítását valósítjuk meg ütemezve.

Biztosítjuk a községben fennálló közösségek életét, létezését a szép korúaktól a kicsinyekig, a Levendula Nyugdíjasklubtól a Kossuth Népdalkörön át a Mikimánó Gyermekházig. Sajnos a lakosság száma évről évre fogyó tendenciát mutat, sok az idős polgár.

Polgármesteri feladataim mellett a családom életének is ugyanilyen cselekvő részese vagyok. Három önálló felnőtt gyermekem már megtalálta a saját útját, végtelenül büszke vagyok rájuk. Sikeresek, és éppen ezért én már az unokáimnak szentelhetem magam, amikor csak szükséges, amikor csak igénylik. A

törődés, az odafigyelés kölcsönös, ügyvéd fiamtól tanácsokat kapok, a sebész gyermekem az egészségemre vigyáz, a legkisebb fiam sportterületen tevékenykedik, kitartásra ösztönöz. Egy anya nem is kívánhat többet!

A jövőt tekintve mindig is voltak, és vannak céljaim, amelyek attól kezdve, hogy formát öltenek olyan erősen élnek bennem, hogy nincs, ami eltántorítana, sőt több megoldás is születik bennem. Kedvenc jelmondatom, amit teljes mértékben a magaménak tartok: Célozd meg a Holdat! Még ha elhibázod is, a csillagok közt földet érsz! S van még valaki, aki egész életemben mellettem áll és támogat: a Jóisten!

Szülőfalunk, Nekézseny, a Bükki Hegyhát egyik 687 fős, kis települése, 2015-ben ünnepelte első írásos említésének 600. évfordulóját, Nekesen formában. Az eltelt több száz év történelmi léptékkal nézve nem nagy idő, de egy település életében nagy jelentőséggel bíró évforduló, mely mérföldkőnek tekinthető. Ezért is tartjuk fontosnak, hogy megismertessük másokkal mindennapjainkat, gazdag történelmünket, csodálatos természeti környezetünket, kulturális értékeinket. Büszkék vagyunk falunk szülöttére Balogh Béni ifjúsági íróra, a magyar mondavilág megörökítőjére, a temetőnkben nyugvó, anyai ágon nekézsenyi gyökerekkel bíró nagy színművészre, Szeleczky Zitára, akitől fentebb olvasható jelmondatunkat is választottuk.

Csak hit van és cselekvés!"

Uj-Tózsza Csabáné

(1968) polgármester

„Csak hit van és cselekvés!”

Ózdon 1985-ben kitűnő eredménnyel végeztem a szakmunkásképző kereskedelmi és vendéglátóipari szakát, majd a Bródy Szakközépiskolában érettségiztem kereskedelmi-áruforgalmi és gazdálkodási szakon. Ezután a Magyar Posta lett 18 éven keresztül a munkáltatóm, ahol 2005-től 9 éven keresztül vezettem a helyi postahivatalt. 2010-től alpolgármesterként vettem részt a település életében. Ezalatt megérett bennem az az elképzelés, hogy ennél többet is tudok tenni ezért a kis közösségért, mert mindig is szerettem olyan célokért dolgozni, aminek van eredménye. Így a 2014. évi helyhatósági választásokon elindulva a település lakói polgármesterré választottak.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Számomra a legnagyobb kihívás az volt, hogy azok részére, akik nem bíztak bennem, és úgy gondolták, hogy egy nő nem tud igazán ilyen nagy feladatot ellátni, bebizonyítsam, hogy igenis képes vagyok a nagyobb feladatokkal is megbirkózni. Első feladatomban a közösség széthúzásának megállítást tűztem ki magam elé. „Ne azt keressétek, ami széthúz és megoszt benneteket, hanem azt, ami összeköt”.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

2015. március 28-án első alkalommal került megrendezésre önkormányzatunk, a Szeleczy Zita Alapítvány és az Együtt Nekézsenyért Egyesület közreműködésével az „Üzennek a csillagok” Szeleczy Zita szavalóverseny általános iskolások részére, ápolva Szeleczy Zita emlékét.

A 2015. évi Start munkaprogramban a József Attila utca felső szakaszán beton-elemek lerakásával megvalósult a vízvezetés. A Kossuth Lajos utca posta felőli szakaszán járda felújításával, átfolyók kibélelésével végeztünk munkálatokat. A

helyi sajátosság program keretében buszmegállók felújítását, hidak javítását, virágtartók, padok készítését végeztük el.

2015. április 18-án a „Szelezky Zita centenáriumi ünnepség” rendezésére került sor a névadó születésének 100. évfordulója alkalmából.

2015 augusztusában az óvoda és az iskola festését végeztük el. Az iskola épülete átalakítására került, felkészültünk az épület új funkciójának befogadására, kialakítottuk helyi múzeumunkat, a Hagyományok Házát.

2015. szeptember 19-én Nekézseny 600 éves évfordulójára Faluköszöntő Napot tartottunk, melyet három pillérre építettünk fel. Az EMMI NKA által nyújtott, összesen 1.800 ezer Ft pályázati támogatás segítségével. Elsőként egy emlékmű és emlékpark kialakítását sikerült kiviteleznünk. Második pilléreként megjelentettük Bánfalvi László hiánypótló munkáját, az „Évszázadok a Bükki hegyháton” Fejezetek Nekézseny történetéből című falunk történetét bemutató monográfiát. Harmadsorban pedig ekkor adtuk át ünnepélyes keretek között a Hagyományok Házát, mely gyűjteményeivel azóta is nagy népszerűségnek örvend a látogatók körében.

2015. október 3-án ismét megrendezésre került az idősek napja, együtt az egyesülettel.

2015 novemberében a ravatalozót kifestettük, új székeket, sötétítő függönyöket vásároltunk.

Újabb sikeres pályázatunk, a közművelődési érdekltség-növelő támogatás volt. Ennek keretében 4.178.000 millió Ft-ot nyertünk, melyet a régi iskola épületének felújítására fordítottunk.

2015 decemberében ismét útnak indult a falu Mikulása, és megrendezésre került a Luca bál is. Az anyagi terhek csökkentésére 688 darab 2.000 Ft értékű Erzsébet utalványt osztottunk szét minden állandó lakcímmel rendelkező és életvitelszerűen is itt tartózkodó lakosnak karácsonyra.

2016 januárjában pályázati pénzből elkezdődött a Községi Ház felújítása. Március és június között elkészült a fedett szabadtéri színtér közfoglalkoztatási kereteken belül. Megvalósult a Kossuth utcai járda melletti árok kibélelése, az Éger patak és a Jócsős-völgyi vízárók tisztítása.

2016. június 28-29-én került sor a Duna TV „Ízörzők” című gasztronómiai sorozatának felvételére.

2016 augusztusában a Nemzeti Kulturális Alaptól 2.036.423.- Ft-ot kaptunk a kistelepülések könyvtárainak szakmai eszközfejlesztése, korszerűsítése pályázatunkra. Ebből az összegből könyvespolcokat, asztalokat, számítógépet, üveges vitrint, hatrészes értékmegőrzőt, ruhatár kialakításához pultot, paravánokat, gyerek kuckóhoz bútorokat, babzsák foteleket, párnázott székeket tudtunk beszerezni.

2016. szeptember 24-én a Hálaadó Napra az NKA-hoz beadott pályázatunk segítségével, a Nekézsenyi Református Egyház Emléknapja alkalmából az „És emlékezzél meg az egész útról” című könyv nyomdai költségeihez és templomi emléktábla elkészítéséhez 1 millió Ft állt rendelkezésünkre.

2016. december 30-án aláírásra került az Emberi Erőforrások Minisztériumában, Závogyán Magdolna, a kultúráért felelős helyettes államtitkár és az önkormányzatunk részéről a támogatási szerződés a Szelezky Zita Emlékház tetőcseréjére. A támogatás összege: 2.800.000.-Ft

A Nemzeti Kulturális Alapnál már elnyert nyertes pályázataink 2017:

Kulturális rendezvények megvalósítására Nekézsenyben / Fények éjszakája, Sportnap, Hagyományörzők II. találkozója, Reformáció500 ünnepnapja, Balogh Béni Községi Ház és Könyvtár átadása, Idősek Napja, Luca bál / - elnyert támogatás mintegy 4 millió Ft.

Könyvek, kiadványok megjelenítése – elnyert támogatás nyomdaköltségre 2 millió Ft, Szülőföldem szép határa – Írások a Bükki Hegyhátról című könyv, Balogh Béni életéről, munkásságáról szóló monográfia, Üdvözlét Nekézsenyből Képes Album

Terület – és Településfejlesztési Operatív Programban (TOP) kiírt, nyertes pályázataink:

- Nekézseny, Csernely-patak mederszelvény helyreállítása – elnyert támogatás: 115.630.812.-Ft,

- Óvodai ellátás fejlesztése Nekézseny községben – elnyert támogatás: 72.039.135.-Ft,

Önkormányzati hivatalok energetikai felújítása, – elnyert támogatás: 58.833.650.-Ft

Belügyminisztériumnál elnyert pályázatunk „Közös önkormányzati hivatal bővítése„ témában – megítélt támogatás: 29.994.962.-Ft

Helyi identitás és kohézió erősítése Sáta és Nekézseny településeken: Hagyományörző programokra és eszközökre kapott támogatás: 5.308.000.-Ft.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

„Csak az tudja, hogy meddig mentünk, aki azt látta, hogy honnan indultunk el” – írta Jókai Mór. Úgy vélem, hogy mi, nekézsenyiek már sokat tudunk arról, honnan indultunk. Ahogy változott a világ, változtak az emberek is, de az itt élők mindig is a közös gondolkodás, a kemény munka, a jövőbe vetett hit mellett tették le voksukat.

A mai Nekézseny lakói, fiataljai az elmúlt években elindultak egy olyan úton, melynek segítségével szeretnék megtalálni maguk és gyermekeik boldogulását. Megalapították az Együtt Nekézsenyért Egyesületet, munkájukat az önkormányzat teljes mértékben támogatja, személy szerint én is a tagok közé tartozom. Bármilyen rögzös is ez az út, erőért, biztatásért mindig vissza-visszakanyarodik a gyökerekhez, hogy aztán újult erővel induljon tovább, őrizve emlékeit, megújítva hagyományait. Több évtizedes, hosszú némaság után pedig újra együtt énekelnek a nekézsenyi asszonyok, és szólnak a régi citerák a férfiak kezében, őrizve népzenei hagyományainkat. Megújult a Nekézsenyi Hagyományörző Pávakör és citerazenekar, melynek magam is tagja vagyok. Talán a legtalálhatóbb szó, ami jellemző rám, hogy mobilis és sokoldalú vagyok, szeretem a pörgést. Akár idős, akár fiatal lakos keres meg gondoljaival, lehetőségemhez képest mindig megkeresem a megfelelő megoldást!

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Csapatom tagjai a képviselőtársaim, Szilágyi Tamás alpolgármester, munkatársaim, intézményeink dolgozói, egyházi tagok. Az Együtt Nekézsenyért Egyesületnek, annak vezetője, Balogh Kitti, akivel jó partnerségi kapcsolatot ápolunk.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

2017 évben, pályázat keretében megvásároltuk a település első kis traktorját, melyet hátolólappal is el tudunk látni, amit a téli időszakban már hasznosítani is tudtunk a helybéliek nagy örömeire.

- Munkája legrosszabb emléke?

A prioritásként kezelendő óvoda épületének megépítésének határidő csúszása.

- Van-e olyan emlékezetes története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

A választás utáni decemberben, egy kóbor ötletként két manóval a falu Mikulásaként indultam útnak, minden kis gyermeket meglátogatva. Ez a megmozdulásunk olyan jól sikerült, hogy azóta hagyományként minden decemberben útnak indulok. A tavalyi évben a gyermekek az utcán már kis műsorral várták a „Télapót”. Azok a csillogó picike örömteli szemek mindent elárultak, felejthetlenné tették azt a téli estét.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Az a helyi közösség, amely lelkiismeretesen végzi munkáját, hogy a megálmodott tervek valóra válhassanak.

- Tervezi-e a munka folytatását?

Igen. Nagyon sok munka áll még előttem, és ha Isten is úgy akarja, akkor kapok még lehetőséget a terveim megvalósítására.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Nem csak az enyém, hanem Nekézseny település kis közösségének hitvallása is: „Csak hit van és cselekvés!”

NYOMÁR KÖZSÉG

Nyomár nevét 1267-ben említették először az oklevelek Nomar alakban írva, egy Ziliz határjárásával kapcsolatos oklevélben. 1284-ben Máté nyomári öröklött földjének Ziliz felőli részét átadta vejének, Synik fia Benche-nek, és határát megjáratták. 1330-ban Nyomári Bethlen fiaié volt. Bethlen megbízottként is szerepelt 1332-ben egy oklevélben. 1332-ben Szent Mihályról elnevezett egyháza is említve volt, papja ekkor 7 garas pápai tizedet fizetett.

Itt született Szathmáry Király Ádám (1692. július 9. – Boldva, 1752. december 18.). II. Rákóczi Ferenc fejedelem apródja és íródeákja volt, a szabadságharc bukása után elkísérte a fejedelmet Lengyelországba és Franciaországba. Naplója, melyet e két országban töltött idő alatt vezetett, érdekes adalék a fejedelem bujdosásáról. Szülei kegyelmet eszközöltek ki számára az uralkodónál, III. Károly királynál, így 1717-ben hazatérhetett Franciaországból. Munkája: Szathmári Király Ádám Napló-Könyve 1711-1717. esztendőkből II. Rákóczi fejedelem bujdosásáról, Pest, 1866.

forrás: internet

Bártfay Attila (1958) polgármester

**„Hiú ábrándokat nem kergetek.
Amit lehet, azt becsülettel, kitartással végzem a közösségért!”**

Bártfay Attila 1958. május 18-án született. 1990 óta látja el a polgármesteri feladatokat Nyomár községben. 1987-ben került a településre feleségével, aki tagiskola-vezetőként dolgozott, míg ő állami erdészként a környező erdők kerületvezetője volt. 1990 őszén a lakosság felkérésre indult az első választáson, melyet 74 %-kal megnyert.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

1990-ben a település a társközség minden hátrányával küzdött, a fejlesztések nagyrésztben a székhely települést bővítették. Nem voltak aszfaltozott útjaink, nem volt csapadékvíz-elvezető árok. Két középületünk (az általános iskola és az önkormányzati hivatal) lerobbant állapotban volt. Az elmúlt 29 évben legnagyobb részt támogatásból, pályázatokból sikerült elvégezni a felújításokat. Új iskolát, konyhát, ifjúsági klubot, könyvtárat és teleházat kialakítani, ravatalozót, sportpályát felújítani.

Teljes egészében aszfaltozott újaink, jó minőségű járdáink vannak. A 90-es évek elején az ivóvízhálózat is elkészült. 94-re a gázhálózat, a 90-es évek végén pedig a szennyvízhálózat is bekötésre került a településen.

Közben, mint sok más település, mi is fejlődtünk. Új falugondnoki gépjárművel, új iskolával, ravatalozóval, szolgálati lakással, ifjúsági klubbal és teleházzal gyarapodtunk.

Nem volt könnyű dolgunk, mert egy hátrányos helyzetű település igen nehezen gazdálkodta ki az esetleges önerőt, de nem kellett fedezet miatt pályázatot visszamondanunk.

A temetőnk úgyszintén, ahová aszfaltozott út vezet. A sportpályánk öltözővel ellátva szintén felújításra került.

Mindig új feladatok adódnak, és mindig új célok vezetnek, melynek a megvalósítása nagy feladatokat ad.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

1990-től minden választást megnyerve vagyok a lakosság bizalmából ebben a székben. A választókkal, a lakossággal mindig is jó kapcsolatot ápoltam. Több alkalommal egyedüli jelölt voltam a választáson. Az ajtóm mindig nyitva áll, bármikor megkereshetnek, kijelölt fogadóórát nem adtam meg. Ezt a munkát csak elhivatottan lehet végezni. Úgy érzem, a mindennapi munkához rengeteg támogatás kapok.

Települési rendezvényeken (falunap, lángossütés, nyugdíjas est, Mikulás ünnepség, iskolai rendezvények) a lakosság nagy számban vesz részt, sokan aktívan segítik a rendezést, szervezést.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Az önkormányzat képviselő-testülete régi tagokból áll, több ciklus óta választják újra a tagokat, így együttesen tudjuk a település érdekeit képviselni. Az iskolavezető és a hivatal dolgozói önzetlenül segítik és támogatják tudásukkal a munkámat. Közösségi munkában együttműködünk a Nyomár Községért Közalapítvánnyal és a Nyomári Polgárőr Egyesülettel.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Minden olyan pillanat emlékezetes volt, amikor egy-egy nagyobb beruházásra támogatást nyertünk.

Nagy élmény volt 1992-ben az, amikor a régi út helyett elkészült az aszfaltozott út, melyet a település gyermekei még szinte melegen, kerékpárral, azonnal birtokba is vettek.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

29 év nem rövid idő, ebben nagyon sok jó történt településünkkel és velem is, melyeket mindig eltároltam magamban. A legrosszabbakat igyekeztem gyorsan elfelejteni.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Család, gyermekeim, unokáim.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, úgy gondolom, hogy még egy megmérettetésen elindulok, ha a lakosság bizalmát megkapom és erőm bírja, folytatom a megkezdett munkát.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Csak olyan munkát tervezünk, olyan munkára teszok ígéretet, amit el is tudunk végezni. Hiú ábrándokat nem kergetek. Amit lehet, azt becsülettel, kitartással végzem a közösségért.

A település első név szerinti említése 1222-ből ered. A középkorban kicsiny falut a török 1588-ban felégette, de a lakosok hamarosan újra felépítették. A török elleni felszabadító háború, majd a Rákóczi-szabadságharc küzdelmei Ongát sem kímélték. A falu azonban átvészelte a nehéz időszakokat. A XVIII. század már lassú fejlődést hozott a község életében.

Az 1750-es években református betelepülők érkeztek Ongára. A lakosok főleg a sókereskedelemből és állattenyésztésből éltek. A falu legismertebb földesúri családja a Darvas család volt. A nagy magyar történelmi személyek közül megfordult itt II. Rákóczi Ferenc, Csokonai Vitéz Mihály és Görgey Artúr is. A XIX. század második felétől Onga a megye legdinamikusabban fejlődő települései közé tartozott. Megépült a vasút, javultak az életkörülmények, jobb lett a közegészségügyi helyzet, új utcák, utak épültek. Miskolc közelsége, gazdasági fejlődése kedvező hatással volt Ongára. A község lakosai a XX. század első felében még a mezőgazdaságból éltek, majd nőtt az iparban dolgozók száma. A II. világháború után a növekedés felgyorsult. Egyre többen költöztek ki a közeli nagyvárosból. 1950-ben az addig önálló Ócsánalost Ongához csatolták.

forrás: internet

Dr. Madzin Tibor

(1967) polgármester

„Mindig vannak új célok, új elképzelések, melyekért érdemes dolgozni.”

1994 őszén választották polgármesterré Dr. Madzin Tibort az ongaiak, s azóta minden ciklusban biztosította a település lakossága töretlen bizalmáról. Az előző településvezető nyugdíjazásával a megüresedett hely lehetőséget kínált számára 1994-ben, hogy az oktatás mellett egy település irányításában is kipróbálhassa magát. Ez a feladat és a megannyi lehetőség nagyon csábító volt számára – emlékszik vissza.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Szerencsésnek mondhatom magam, hisz eddig kitűzött céljaink szépen lassan teljesülnek, ez azonban nem jelenti azt, hogy ne lennének újabb és újabb elképzeléseink. Szinte folyamatosan pályázunk, s önerőből is rendkívüli dolgokat értünk és érünk el. Településünk folyamatosan megújul, igyekszünk magas színvonalú szolgáltatásokat, jó életkörülményeket nyújtani lakosainknak.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Miskolc szomszédságában egy csendes, kertvárosias lakóövezet a településünk, mely rendkívüli adottságokkal bír. Igyekszünk ezekkel a lehetőségekkel élni, kulturális egyesületünk, művelődési házunk folyamatosan látja el közösségi programokkal a lakosságot. Ezek a programok – legyenek akár kulturális, sport vagy gazdasági jelentőségűek – mindig pozitív fogadtatásra találnak.

Személy szerint nagyon szeretem, s büszke is vagyok rá, hogy településünk s lakóközösségünk sokrétű és színvonalas programokat tud megrendezni. Most már lassan világhírű az évről évre már 10. alkalommal megrendezésre kerülő rendezvényünk a Quintessence pálinkaverseny, mely ez éven 2006 zsűrizett parlattal

az ország legnagyobb ilyen jellegű szakmai versenyévé nőtte ki magát, Japántól az Egyesült Államokig több országból és földrésről érkezett már jelentkezés rá.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Szerencsére egy felkészült, jól szervezett hivatali tudhatok magam mellett. Az elmúlt évek közigazgatási átalakítása megmutatta, hogy határidőre pontos adatot csak akkor tud egy település a társszervek részére szolgáltatni, ha gyakorlott, elhivatott munkatársak látják el a feladatokat. Büszkén mondhatom, hogy nálunk ez teljesül, hiszen az elektronikus közigazgatásra való átállás mellett is meg tudtuk őrizni a Jó Adatszolgáltató Önkormányzati Díját a Magyar Államkincstárnak, megyénkben egyedül.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Szeretnénk egy olyan élhető települést fenntartani, mely élni tud lehetőségeivel. Mai változó világunkban azt hiszem, ez a legfontosabb.

- Mi jelenti a háttérrel az Ön számára a munkában?

Egy dolgozó hétköznapi elengedhetetlen feltétele, hogy kiegyensúlyozott családi háttér álljon az ember mögött. Számomra a legtöbb erőt ennek megléte adja.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, mint említettem, mindig vannak új célok, új elképzelések, melyekért érdemes dolgozni. Így tervezem a további munkát.

PÁCIN KÖZSÉG

A falu első említése az írott forrásokban 1247-es keltezésű, amikor Roland nádor birtokába került. Pácindra pedig a középkorban ezután is jellemző volt, hogy földesurai a korabeli Magyarország legbefolyásosabb főnemesei közé tartoztak.

Előbb Brankovics György szerb fejedelem uradalma lett, majd miután a szerb despota 1444-ben kiegyezett a török szultánnal, magyarországi birtokai – így többek között Pácin is – Hunyadi János kezére került. 1526, az oszmán seregek győzelme Mohács mellett, majd az ország három részre szakadása Pácint sem hagyta érintetlenül. 1560-ban előbb Alaghy János, majd rajta keresztül 1571-ben gyermekei gyámjának, Mágocsy Gáspárnak a tulajdonába került.

1586-ban az egykori Mágocsy-birtokot pedig feldarabolták, és Pácin több Tokaj-hegyaljai szőlőbirtokkal együtt Alaghy Ferenc, majd Alaghy Menyhért tulajdonába került. 1631-ben Alaghy Menyhért alig 44 évesen, örökösök nélkül távozott az élők sorából, így birtokai, köztük Pácin is visszaszállt II. Ferdinánd királyra. Az uralkodó még abban az évben a habsburgokhoz mindvégig lojális Sennyey család tagjának, Sennyey Sándornak, aki a király tanácsadója és kamarásmestere volt, és később a szatmári kapitányi címet is elnyerte. Pácin ezt követően pedig több, mint 300 éven keresztül, egészen a II. világháború végéig, a szovjet csapatok bevonulásáig a Sennyey család birtoka maradt. 1977 és 1987 között az Országos Műemléki Felügyelőség munkatársainak köszönhetően a pácini kastélyt helyreállították eredeti, XVI. századi formájában.

Pácin határa napjainkban 3.480 hektár, melyet korábban a karcsai Dózsa Termelőszövetkezettel egyesülve műveltek. 1990 óta pedig magángazdálkodások, társulások művelik a földet.

forrás: internet

Gégény Zsuzsanna

polgármester

„Nem a polgármesternek van községe, hanem a községnek van polgármestere.”

Születésem óta Pácinban élek, lakosként és munkám révén együtt lélegeztem a községgel. Megválasztásom előtt mindig is a közigazgatásban dolgoztam, köztisztviselőként, majd kormánytisztviselőként. Az önkormányzat köztisztviselőjeként sok szeretetet, megbecsülést kaptam a község lakosaitól, úgy gondoltam, az általam a köz szolgálatának tekintett, felelősségteljes polgármesteri munkámmal visszaadhatok valamit mindebből.

Jól ismerem az itt élők nehézségeit, megoldásra váró gondjait, de ugyanígy az örömeit és a mosolyait is. Reméltem, ez is hitelesíti a szándékomat, hogy ennek a tudásnak a birtokában polgármesterként hozzájáruljak a község fejlődéséhez, az itt élők életminőségének javításához. Terveim között szerepelt egy olyan közösség kialakítása, amely az eddigieknél is jobban kötődik a helyhez, ahol élünk, ahol sokunk döntött úgy, hogy itt éljük le az életünket. Mert bennünket minden ide köt, s ugyanazt mondhatjuk Pácinról, amit faluházunk névadója, Czinke Ferenc vallott: Pácin az ő gyökereinek tündérkertje. Egyik jelszavam volt: Pácin, az élő falu! Tenni akartam azért, hogy a kínálkozó lehetőségeket kihasználva jobbítsam, komfortosabbá tegyem az itteni létet, a páciniak mindennapjait. Szolgálni kívántam Pácin, mert jól érzem itt magam, és örömet jelent számomra, ha az itt élőkért dolgozhatok. Együtt a képviselő-testülettel, a helyi közösségekkel, egyesületekkel, helyi szerveződésekkel, a polgárőrséggel.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Magyarország négy legszegényebb régiója közé tartozik Borsod-Abaúj-Zemplén megye. A települések lakossága folyamatosan csökken, az itt élők sokszor mindennapos nehézségekkel küzdenek. Mellbevágóan magas a

munkanélküliség. Ezért is igyekeztem kihasználni az adott lehetőségeket, melyek életben tarthatják a települést. Tudatosítani, nehogy azt gondoljuk, itt már nem lehet élni, innen már nincs kitörés. A legfontosabb teendők közé tartozott a közmunka program által nyújtott lehetőségek maradéktalan kihasználása. További infrastrukturális fejlesztésekre volt szükség, kerestem a közösségetermelő alkalmakat, hogy még jobban összehozzam az itt lakókat annak érdekében, hogy közösen tegyünk a településünkért. Fontosnak tartottam, minél több, médiaeseménynek is számító rendezvény legyen Pácinban, hogy a reneszánsz Mágócsy-kastély idegenforgalmi vonzerejére turizmust építsünk, miként azt is, hogy a sajtóban minél többször szerepeljen Pácin neve.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

A közfoglalkoztatási programban mintegy száz embernek adunk munkalehetőséget. E tevékenységi körben savanyúság-tartósítás, tésztakésztítés, tanyasi csirketartás, tojástermelés, sertéstartás folyik, továbbá zöldség- és virágkertészetet üzemeltetünk. Több olyan család van, amelynek valamennyi tagja kapott munkát a programban. A különböző, elnyert pályázatoknak köszönhetően mini-bölcsödét nyithatunk az óvodában, elkészült a polgármesteri hivatal és a Czinke Ferenc Faluház hőszigetelése, nyílászáró cseréje, napelemekkel való felszerelése, a Honvéd utca egy szakaszának felújítása. Úgy vélem, megváltozott a település hangulata, egyre többen járnak a rendezvényeinkre, különböző kulturális programokat kínálunk, és örömdetes, hogy ezek előkészítésében, megszervezésében egyre többen és lelkesen vesznek részt. Létrehoztuk az Összefogás Pácin Fejlesztéséért Alapítványt, amely sok segítséget adhat a település további életének javításához.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A település lakosságával közvetlen, mindennapos és személyes ez a kapcsolat. Hozzám bármikor be lehet jönni a hivatalba, meghallgatok és menedzselek mindent, ami az itt élőket a falu fejlődése, élhetővé tétele szempontjából foglalkoztatja. Tartom a kapcsolatot az emberekkel, rendszeresen járok a közfoglalkoztatási program helyszínein, folyamatosan meglátogatom otthonukban az idős embereket, akiknek sokat köszönhet ez a település. Napi kapcsolatban vagyok az idősek klubjával, ott vagyok az énekkaruk fellépésein a különböző falunapokon, a helyi rendezvényeken. Számomra fontos az itt élők véleménye, nem véletlenül ügyelek arra, hogy a települést érintő döntések nyilvánosságot kapjanak.

- A településvezetői feladat csapatmunka. Milyen csapat, háttérapparátus állt Ön mögött?

Megfelelő háttérapparátus nélkül a polgármesteri szolgálat sem lehet hatékony. Időbe telt, de ma már elmondhatom, hogy lelkes segítők vannak, akikre mindig, minden helyzetben számíthatok. Vonatkozik ez a hivatali és önkormányzati dolgozókra és a faluház munkatársaira is. Bármilyen rendezvényünk van,

odafigyelnek a részletekre, kreatívak, ötletesek. Hozzám hasonlóan nekik is fontos, hogy jól produkáljanak, és minőséget hozzanak a település életébe. Persze nem kell nagy létszámú háttér csapatra gondolni, miként mondani szokás, kicsiny, de lelkes társulat dolgozik a kulisszák mögött.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

Amióta polgármester vagyok, minden évben megünnepeljük az idősek napját. Ezek az estebéddel összekötött ünnepi alkalmak az igazán emlékezetesek. Tartozunk a pácini időseknek ezzel az évenkénti felkészítéssel, ajándékozással. A hálás szavak, a csillogó szemek a legemlékezetesebbek. Az idősek élete megkérdőjelezhetetlen érték számunkra. Nagy öröm, hogy így is megköszönhetjük nekik, amiért hozzájárultak községünk életben tartásához. Mindent tudnak az életről, bölcssek, érzelmekben, tapasztalatokban ők a leggazdagabbak. Tőlük lehet megtanulni, hogyan öregedhetünk meg úgy, hogy ne legyünk öregek, nekünk, fiatalabbaknak, az ő életreceptjeiket kell kiváltanunk.

- Munkája legjobb és legkevésbé jó emléke?

Többes számba tehetném az „emlék” kifejezést. Hiszen polgármesterként sok nagyszerű emléket őrzök az elmúlt évekből. A Bodrogi Napok térségünk egyik legnagyobb és a határon túlról is sokakat vonzó kulturális találkozója. Rendezésével mindig bizonyítottuk, hogy megmaradt a frissességünk, az újító kedvünk, a lendületünk, és évente megmutathattuk, hogy a hagyományait kreatívan őrző emberek élnek e tájékon, a határon innen és túl.

A Bodrogi Napok egyikén ástunk el a Rendezvénytér parkjában egy időkapuszulát, melyben – a bodrogi összefogás jegyében – a térség magyar és szlovák településeinek polgármesterei helyezték el a jövőnek szóló üzeneteiket. Az időkapuszulát, melyet negyven év múlva nyitunk fel, az első magyar úrhajós, a pácini kötődésű Farkas Bertalan zárta le, aki egy másik alkalommal könyvbemutatót is tartott a faluházban.

Nagyszerű emlék a Hofi Géza-karikatúra kiállítás, amelyet Kőbánya polgármestere, Kovács Róbert nyitott meg a budapesti bemutató után első vidéki helyszíneként Páciban, a Mágócsy-kastélyban. Itt rendeztünk konferenciát a reformáció születésének 500. évfordulójára, de említhetem a nagy hírű teológus professzor, a Páciban született Gál Ferenc születésének századik évfordulóján a községben rendezett eseménysorozatot. Mindkét rendezvény arra is példa, hogy az önkormányzatnak nagyon jó a kapcsolata az egyházakkal. S persze említhetném a Nemzetközi Kulturális Gyermekfesztivált, melyet 2018-ban Páciban rendeztek s a Mágócsy Kupa Nemzetközi Kerékpárversenyt, melyet a szervező Sportos és Egészséges Zemplénért Egyesület minden évben hozzánk hoz el, s melynek fővédnöke dr. Hegedűs Csaba, olimpiai bajnok birkózó.

A legkevésbé kellemes emlékem a munkahelyteremtéssel kapcsolatos. Fájó, de szinte lehetetlen feladat itt tartani a fiatalokat. Páciból is egyre többen találtak megélhetést máshol az országban és Nyugat-

Európában, főleg Angliában. Becsapódással fenyeget az elszegényedett régiók mélyrepülése, amelyet meg kell akadályoznunk, ez azonban erőnket és lehetőségeinket meghaladó feladat. Mégis próbálkozunk. Adódtak persze konfliktusok – ugyan melyik polgármester tudja a munkáját konfliktusmentesen végezni –, de odafigyeléssel, emberséggel, érvekkel, kompromisszumokkal többségükben ezek is megoldhatók.

- Van-e emlékezetes történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Sok ilyen van, ezek elsősorban a rendezvényeinkhez kapcsolódnak. A kedvező visszhangok a hozzánk ellátogató művészekről, közéleti személyiségekről, de idézhetném a Pácinból elszármazottak véleményeit is. Gyakran jelzik, hogy követik a település épülését-szépülését, olvassák a honlapunkat, és gyakran megjegyzik, hogy büszkék egykori szülőhelyük fejlődésére. Öröm, hogy a község történetében először tanulmánykötet is megjelenik majd Pácinról, ez is pályázhat majd az „emlékezetes történet” címkére. S jó viszontlátni eredményeinket a megyei, az országos sajtóban is. S persze nem hagyható ki a legkellemesebb emlékek közül a családi napok sem, amelyek már az én megválasztásom után kaptak életre, és mindannyiszor igazi közösségteremtő alkalomnak ígérkeztek. Azt hiszem, minden ilyen nap igazi pácini ünnep volt.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

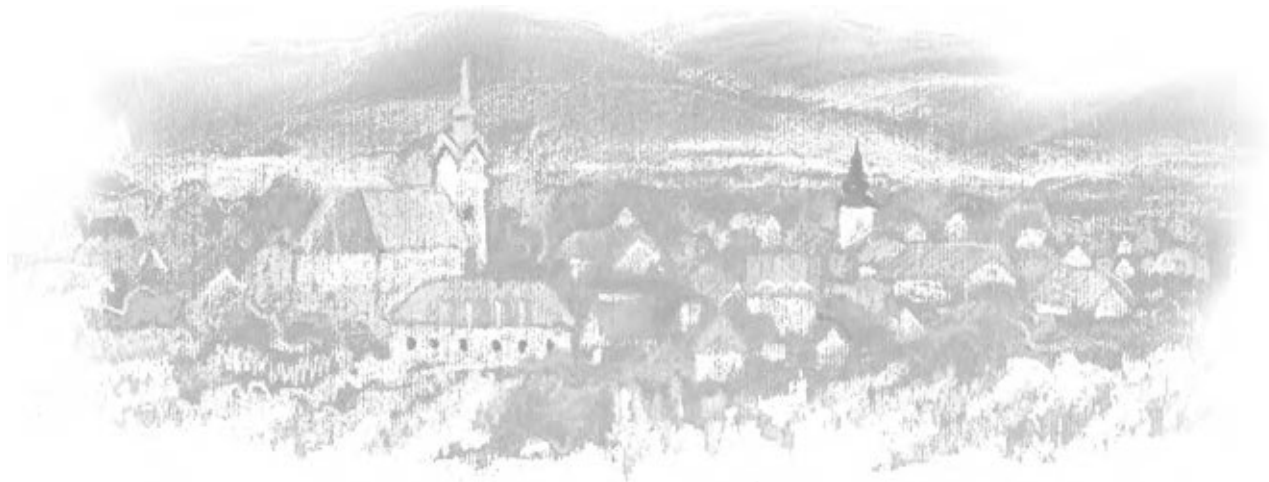
Inkább azt mondanám el, hogy kik. Talán meglepő lesz a válaszom: az igazi hátország maga Pácin község, mert meggyőződésem, hogy csak közös munkával fordíthatjuk jobbra a falu sorsát. Mindenkire szükség van. Az itt élők bizalmából, polgárokat szolgáló mesteremberként igyekeztem dolgozni, azt vallva, hogy a kormányos is a legénység egyik tagja, aki őszintén, szívből igyekszik intézni Pácin dolgait. Csak megköszönni tudom a képviselő-testület munkáját, a közvetlen munkatársaim segítségét, az egyházakkal és az egyházi közösségekkel való jó viszonyt, sőt a hamarosan századik születésnapját ünneplő focicsapatunknak azt, hogy győzelmeikkel is Pácin hírnevét öregbítették.

- Tervezi-e a munka folytatását?

Ha a választóim is így gondolják, akkor igen. A továbbiakban is azon dolgoznék, hogy bizonyítsam, együtt bizonyítsuk: az itt élők ragaszkodnak szülőföldjükhöz, nem engedve, hogy e tájéknak a méltatlanul elfeledés legyen a sorsa, a jövője és tenni akarást felmutatva ahhoz, hogy e szép vidék igenis új életre kaphat. A következő időszakban is a pácini faluközösséget szeretném szolgálni, mert jól érzem itt magam, és örömet jelent számomra, ha az itt élőkért dolgozhatok. A választók bizalmával felvértezve szeretnék hozzájárulni a kormány Modern Falu Programjának megvalósításához, melytől újabb fejlődést remélek. Van még tennivalónk bőven, s számos megvalósításra való terv szerepel az elképzeléseim között.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Bízom benne, hogy ez a fentiekből már kiderült. Engem nem a polgármesteri széknek a kényelme vonz, ha egyáltalán van kényelme, hanem a megoldandó feladatok sokasága, a falu szebbé és komfortosabbá tétele. Emellett azt vallom, nem a polgármesternek van községe, hanem a községnek van polgármestere.

PRÜGY KÖZSÉG

A Taktaköz falvai – így Prügy is – középkori eredetű. Az Árpád kori oklevelekben Prügymonostora (PrügYTELEK) néven szerepel. Az Aba nemzetség Bodrog-Keresztury ágához tartozó Prud ispán volt a névadója. Később Pugtelek (1372), Pygh (1437), majd Pugh (1463) néven említik a források. Ebben az időben a Bekényi és a Cseh (14-15. sz.), majd a Farkas, a Rakamazy és a Parloghy család (15. sz.) a falu birtokosa. A 18. században a Patay, az Almássy és a Meskó családok a község birtokosai. Az 1908-as névrendezés a falu nevét Pthrügyről PrügYRE változtatja. Ekkor gróf Széchenyi Wolkenstein Ernő, gróf Szirmai Ottó és Dr. Csobaji Gyula a terület birtokosa.

A település természetes határai (a Takta és a Tisza folyók) mocsaras, lápos környezete miatt a tatárjárás és a törökdúlás idején – a Taktaköz más településeivel együtt – kitűnő rejtékhelyül szolgált a menekülő lakosságnak.

Egy véletlen tüzeset folytán szinte az egész falu leégett (1752), majd járványok tizedelték meg a lakosságot (kolera 1831), később szélvihar (1859) és árvíz (1862) okoz jelentős károkat.

A történelem vihara először igazán az első világháború idején és az azt követő román megszálló csapatok jelenlétekor éri el a községet, mely ennek következtében jelentős károkat szenved. Nem került el Prügy a második világháború okozta megpróbáltatásokat sem. 1944 őszén harcok dúltak a falu határában: épületek sérültek meg, pusztultak el. Az újjáépítés után, 1950-től a községet Szabolcs vármegyétől Borsod-Abaúj-Zemplén megyéhez csatolták.

forrás: internet

Csehely Richárd

(1982) polgármester

„A fő célom az, hogy minél több embernek eleget tudjak tenni.”

1982. május 26-án született Miskolcon Csehely Richárd, a várostól mintegy 43 km-re fekvő Prügy község polgármestere, aki első ciklusát tölti településvezetőként a több mint 2600 fős község élén.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Mindig is közösségszerető és összetartó ember voltam, emellett tősgyökeres prügyi vagyok. Születésem óta itt élek, jól ismerem az embereket. A 2014-es választások előtt a helyi családsegítő szolgálatnál dolgoztam, mint családgondozó, szívesen viseltem a helyiek sorsát. Esélyt láttam arra, hogy nem csak a családon, hanem a település valamennyi lakóján segíthetnék. Ezért indultam el a polgármester választáson, amit meg is nyertem, azóta aktívan és tevékenyen próbálok összetartani a közösséget, illetve amennyire csak lehet, fejleszteni a települést.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb kihívás a meglévő eszközállomány bővítése volt, hiszen óriási eszközhiánnyal küzdött az önkormányzat 2014-ben. Ezen kívül a középületek állapotának felújítása is elsődleges feladataink között szerepelt a kezdeti időszakban. Elődeim az évek során próbálkoztak a ravatalozó korszerűsítésével, azonban mi 2015-ben a közfoglalkoztatás keretében elvégeztük a szükséges munkálatokat. Volt egy rendkívül rossz állapotú szociális bérletünk, melyet két ütemben sikerült rendbe tenni. Ezek a beruházások voltak, amiket első körben meg szerettem volna valósítani, s melyeket szerencsére a ciklus elején el is végeztünk.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Valamennyi pályázati lehetőséget megragadunk településünk fejlődése és előrelépése érdekében. 264 millió forintból egy minden igényt kielégítő piacteret építünk a lakosság és a kistermelők nagy örömeire, de 60 millió forintból elkezdtek az orvosi rendelő korszerűsítését is a kivitelező cég munkatársai. Hosszú évek óta váratott magára a szennyvízberuházás is Prügyn, ez is elkezdődött a közelmúltban csaknem 2 milliárd forint értékben egy másik településsel közösen. A régi sportöltözőt egy funkcióváltást követően közösségi házként használhatják a lakosok, a beruházást mintegy 50 millió forintból valósítottuk meg. A helyi közmunkaprogram keretében térkövet kezdtünk el gyártani, melynek köszönhetően sokszáz méter vízvezető árkot tudtunk szilárd burkolattal ellátni. Létrehoztunk egy energiahálózat ültetvényt, amit 2 évente levágunk, és az orvosi rendelő vegyes tüzelésű kazánjában használunk fel, kiváltva ezzel az intézmény fűtési költségeit. Ami még nagyon fontos, hogy van egy 12 hektáros kertészetünk, ahol sok embernek biztosítunk hasznos, értékteremtő munkát. Az ott megtermelt javakat a szociális étkeztetés keretében használjuk fel, valamint egy előkészítő folyamatot követően az iskolás, óvodás gyermekek fogyasztják el. 30 millió forintos belügyminisztériumi támogatásból sikerült felújítanunk a polgármesteri hivatal épületét, 100 millió forintból pedig a külterületi utak állapotát hozzuk rendbe. Elmondhatom, hogy csaknem 5 esztendő alatt közel 2,5 milliárd forint uniós és hazai támogatás érkezett Prügyre, melyből jó ütemben tudjuk fejleszteni a települést a közeljövőben.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Jelentős problémának tartottam, hogy nem volt a településen olyan rendezvény, ami sok embert vonzott és megmozgatott volna. Hagyományteremtő szándékkal az idei év januárjában már IV. alkalommal szerveztük a meg a Taktamenti Böllérfesztivált, ami az ország számos pontjáról vonz Prügyre csapatokat. A feladat az, hogy minden csoport levágjon egy malacot, és tájegységére jellemző módon feldolgozza azt. Elkészült termékeiket szakmai zsűri értékeli, mindezen idő alatt pedig táncos, zenés műsorok sokasága szórakoztatja a látogatókat a színpadon. A rendezvény helyszínét egykori sportpályánk adja, ahová alkalmanként több mint ezer ember kilátogat. Az itt élőknek nincs sok lehetősége a szórakozásra, éppen ezért szervezzük ezt a népszerű programot évről évre. Ezen kívül vannak kisebb rendezvényeink is, és természetesen a nemzeti ünnepekre is méltóképpen emlékezünk. A vélemények megoszlanak, de azt gondolom, hogy a Jóisten sem tud mindenkinek eleget tenni. A visszajelzések jelentős része pozitív, s számomra ez a legfontosabb, továbbra is erre az irányra törekszem.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Nem akarom dicsérni az apparátusomat, de azt gondolom, hogy az egyik legkiválóbb csapat van mögöttem. Nagyon elégedett vagyok a dolgozóimmal, ezt próbálom is velük éreztetni, ahogy tudom. Tagjai

főként idősebb generáció képviselői, sokan közel állnak a nyugdíjkorhatárhoz is, de olyannyira naprakészek és lelkiismeretesek, hogy minden rájuk bízott feladatot fennakadás nélkül meg tudnak oldani.

- Mi volt eddigi munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?

Minden apróságnak örülök, azonban ha mindenképpen ki kellene emelni egyet, akkor talán az lesz a legszebb pillanat számomra, amikor átadjuk az elkészült piacteret. Azt gondolom, hogy az egy monumentális épület lesz, s nagy öröm számomra, hogy a beruházás a végéhez közeleg. A környékünkön csak Mezőzomboron épült hasonló piaccsarnok, azonban a Taktaközhöz tartozó települések közül egyedül községünkben épül ilyen létesítmény.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Egy halmozottan hátrányos helyzetű település vagyunk, igen magas a roma lakosság aránya. Minden nap egy kihívás számunkra, de kirívó rossz emlékem nincsen.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Van egy 5 éves kisfiam, mindenképpen ő jelenti számomra a hátországot, illetve a párom. Sajnos édesanyámat, aki nagyon nagy támogatóm és támaszom volt, a tavalyi évben elveszítettem. De édesapám, valamint az öcsém is maximálisan mellettem állnak, és erőt adnak a munkám során.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen, tervezem, mert azt gondolom, van még mit tenni a községben, a községért. Legutóbb bölcsőde kialakítására adtunk be pályázatot a település egy frekventált helyére, melynek kivitelezési munkálatai – amennyiben pozitív elbírálásban részesül – csak a következő ciklusban kezdődhetnek el. Emellett a szennyvízberuházás végeztével, amely szintén nem fejeződik be a jelenlegi ciklusban, a belterületi úthálózat fejlesztését tűztem ki célul.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

A fő célom az, hogy minél több embernek eleget tudjak tenni. Ez a legnehezebb feladat, de próbálkozom, mert ezt vállaltam. További célkitűzéseim között szerepel, hogy az itt élőknek ne kelljen nélkülözniük, legyen az embereknek munkája, elsősorban az elsődleges munkaerőpiacon, akinek ott nem sikerül elhelyezkednie, azt igyekszem lehetőségeinkhez mértén foglalkoztatni. Emellett minden adódó pályázati lehetőséget megragadni és fejleszteni, fejleszteni, fejleszteni.

PUTNOK VÁROS

Első ismert okirata 1283-ból származik, akkor IV. László királyunk a Rátolth nembeli Olivér két fiát, Miklóst és Radnoldot ajándékozta meg hű szolgálatuk jutalmául Putnokkal és a hozzá tartozó birtokokkal. Miklósnak minden cselekedetében a dinasztia-alapító szándékát fedezhetjük fel: 1286-ban plébániát alapít, rövidesen templomot emel, erős udvarházat épít, a család birtokainak központjává Putnokot teszi meg. A Putnoky-család 300 éven át volt a vidék ura. Miklós halálával azonban évtizedekig tartó testvérharc kezdődött, és végül Miklós fiai az egri káptalan előtt osztozkodtak az örökségen. 1349-ben Putnok lakossága pártokra szakadt. 1388-ban a család Zsigmond királytól pallosjogot kapott. Az állandó viszályok és az átvonuló seregek miatt a város egy időben el is néptelenedett. A szatmári béke (1711) után Orlay Borbála, Serényi András feleségeként visszaperelte a putnoki uradalmat, így lettek 1717-től a Serényi grófok a város hűbérurai. A XVIII. sz. harcoktól, háborúktól mentes évszázad volt Putnok számára, de a lakosságot súlyos terhek és természeti csapások sújtották. A XIX. sz. viszont gazdasági, társadalmi és kulturális szempontból Putnok fejlődésének fénykorát jelentette: 1825-ben megnyílt a helyi gyógyszertár, az 1830-as években a vár romjaiból a gróf kastélyt és templomot építtetett, a házakat kötelezően kőből építtették, elrendelték a kötelező himlőoltást. 1830-ban megalakult a kaszinó, 1861-ben a méhésztársulat és az ország egyik első kiseddóvója, 1863-ban a műkedvelő társaság.

forrás: internet

Tamás Barnabás

(1952) polgármester

„A bizalom láncja hatalmas erő, ez köt engem össze Putnok polgáraival. Ez a megtisztelő, megismétlődő bizalom ad erőt munkám végzéséhez.”

Tamás Barnabás, Putnok város polgármestere fogalmazott így a 2014 évi önkormányzati választáson a választópolgároknak küldött üzenetében, s a bizalom továbbra is megmaradt, hiszen hatodik alkalommal választották meg Putnokon polgármesternek.

Tamás Barnabás putnoki születésű, s viszonylag fiatalon, 33 évesen 1985-ben vállalt közeleti szereplést, először közvetlen lakókörnyezetében tanácstagként.

Hatékony munkája eredményeként a rendszerváltást követően 1990-ben önkormányzati képviselővé, illetve alpolgármesterré választották. Ez annál inkább nagy eredménynek számított, mivel súlyos autóbeleset következtében a választási kampányban nem tudott részt venni, hónapokig kórházi ápolásra, majd hosszú időre rehabilitációra szorult.

A megelőlegezett bizalom irányába olyan erős volt, hogy nagyban elősegítette gyógyulását. Felépülését követően nagy erővel vetette bele magát a munkába, ami olyannyira eredményesnek bizonyult, hogy a következő, 1994-es önkormányzati választáson a polgármesteri posztot eredményezte számára. 2019-ben pedig már 25 éves „polgármesteri jubileumát” ünnepli!

Tamás Barnabás sokirányú érdeklődéssel érkezett a pályára. Nagymértékben eladósodott, szinte romokban heverő, a régióban korábbi rangját elvesztő városban kezdte a munkát.

A település adottságait felmérve a lakosság igényeihez, az erőviszonyokhoz igazodva kellett ciklusról ciklusra átgondolt városfejlesztési stratégiával a települést újjáépítenie.

Életének polgármesterként eltöltött negyedszázada egyáltalán nem volt zökkenőmentes, sőt inkább küzdelmesnek mondható. Egyik nehézség után jött a másik, s ezekkel mind meg kellett és meg tudott birkózni.

Irányításával az eltelt időszakban dinamikus fejlődés zajlott le Putnokon. Nap-

jainkra egy külső képében is tetszetős, régió-központi szerepét fokozatosan visszanyerő gömöri kisvárossá nőtte ki magát.

A város vagyona jelentősen gyarapodott, közintézményei mind felújításra kerültek, nyertes pályázatok sokasága, a polgármester hatékony lobbitevékenysége eredményeként folyamatosan fejlődő pályára került, s 2013. január 1-jén járási székhelytelepüléssé vált.

Tamás Barnabás a polgármesteri tisztsége mellett jelentős szerepet vállalt egyéb társadalmi és szakmai szervezetekben:

- - 2000 évtől – magyarországi elnöke a Sajó-Rima Eurorégióknak,
- - 2012-től – elnöke a Sajó-Rima EGTC-nek,
- - 1995-től – elnöke a Putnok és Térsége Önkormányzati Társulásnak.

Elnöki és társelnöki pozíciókat töltött be a kistérségi társulásokban, hosszú időn át elnöki posztot töltött be (jelenleg tiszteletbeli elnöke) a Gömöri Népfőiskolai Egyesületnek, alapító tagja a Putnok Városért Egyesületnek és a Sajó völgye Focisulinak. Megalakulásától a megszűnéséig elnöke volt a Gömöri Településszövetségnek is.

Három alkalommal – 1994-től 1998-ig, 2006-tól 2010-ig, majd 2014-től napjainkig is – tagja a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Közgyűlésnek, ahol bizottsági elnöki tisztségeket töltött be. Jelenleg a Pénzügyi és Társadalmi Bizottság elnöke.

Hatékony közreműködésével példaértékű és tartalmas testvérvárosi kapcsolatok jöttek létre Szlovákiában Tornaljával (18 éves kapcsolat), Tiszolc városával (19 éves kapcsolat), Lengyelországban Nowy Żmigróddal (15 éves kapcsolat), Csehországban Ludgeřovice (11 éves kapcsolat), Franciaországban Fécamp (23 éves kapcsolat) településekkel. A partnerségi kapcsolat elmélyítésében szerzett érdemeiért valamennyi testvértelepülés kitüntetéssel ismerte el polgármester úr tevékenységét, melyek közül a legmagasabb a 2016-ban kapott Lengyel Köztársasági Elnök ezüst keresztje.

Putnok város fejlődése érdekében végzett több évtizedes munkáját a képviselő-testület számos helyi kitüntetéssel ismerte el.

2010-ben a kazincbarcikai 7. sz. választókerület FIDESZ-KDNP jelöltjeként egyéni országgyűlési képviselői mandátumot szerzett. Ez annál is inkább kiemelkedő eredménynek számít, mivel a 2010-es időszakot megelőzően ebben a választókerületben nem volt jobboldali országgyűlési képviselő. Ember feletti munkát kívánt a „szocialista fellegrárban” olyan bázist felépíteni, mely a jobboldal győzelmét eredményezte, s mely a kemény alapoknak köszönhetően 2014-ben és 2018-ban is sikert hozott a kormányzó pártnak.

Elkötelezettségét a polgármesteri hivatás iránt mi sem bizonyítja jobban, minthogy 2014-ben nem indult újra az országgyűlési képviselő-választáson, a polgármesteri poszt mellett döntött.

Tamás Barnabás munkásságát minden túlzás nélkül lehet sikertörténetnek nevezni. Egyéniség, aki, ha kell, tud nagyon kemény de egyben engedékeny is lenni. Elvei mellett következetesen kitartó, törvénytisztelő ember, aki a maga erejéből (patrónusok és protekció nélkül) jutott egyre magasabbra, és érte el sikereit, és ahogyan ő fogalmaz: „minden reggel nyugodtan, lelkiismeret-furdalás nélkül néz tükörbe”.

A városának pedig azt adja, amit ő is közel 25 éve kap: hűséget, tiszteletet és szeretetet.

SAJÓBÁBONY VÁROS

Árpád-kori alapítású település. Neve először Babun (valószínűleg személynév) néven szerepel egy 1325-ös oklevélben. Kezdetben a királynék birtokolta diósgyőri vár uradalmához tartozott. Később többször elzálogosították. Tulajdonosa volt a Nyáry, Drugeth, Jászy és a Rákóczi-család is. A 18. században, mikor a diósgyőri uradalom újra a koronához került, Bábony ismét a kincstáré lett. A török uralom idején a hatvani szandzsák része volt. A hódoltság időszakában tért át a lakosok nagy része a református hitre. Bár iskolájuk 1600-tól működött, templom építésére csak II. József türelmi rendelete idején kerülhetett sor. Lakói a 20. század elejéig jellemzően a mezőgazdaságból éltek.

Sokak szerint a völgyek szabdalta, sűrű erdővel borított dombos vidék volt az egyik fő oka annak, hogy az 1940-es évek végén, a nagy hadiipari-fejlesztések idején itt kezdtek el építeni az Észak-Magyarországi Vegyiművek (ÉMV) elődjét, az „1040”-es vállalatot, amely eredetileg hadiüzem volt. A gyár építésén több ezer rab – közöttük szép számmal politikai elítéltek – is részt vett, amit valószínűleg a koreai háború kitörése miatti erőltetett ütem tett indokolttá (az első kapavágás 1949-ben történt, a termelés 1951-ben indult meg). A koreai háború végével a hadianyag-termelés erősen visszaesett, bár a hadiipari potenciál a rendszerváltásig konzerválva maradt, fokozatosan teret engedve a polgári célú vegyipari tevékenységnek.

forrás: internet

Dr. Szilva István
(1986) polgármester

**„Higgy magadban, dolgozz keményen,
de soha ne feledd, ki voltál, és honnan jöttél!”**

Egészen fiatalon, mindössze 28 esztendősen foglalta el Sajóbábony város polgármesteri székét Dr. Szilva István. Az ifjú településvezető 1986. május 31-én született Miskolcon. A jelenleg első ciklusát töltő polgármesternek fiatal kora ellenére igen határozott tervei és elképzelései vannak az országosan is egyedülálló zsákváros jövőjét illetően.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Azt gondolom, hogy általánosságban nem az a jellemző, hogy ilyen fiatalon polgármesteri székbe kerülnek az emberek, nálunk azonban egy speciális helyzet adódott. Az előző településvezető csaknem 24 éven keresztül vezette Sajóbábonyt, s jelezte, hogy nem kíván tovább ebben a pozícióban tevékenykedni. Többen megkerestek a városból, hogy próbáljam meg, mérettessem meg magam. Egyrészt kötődöm Sajóbábonyhoz, lokálpatrióta vagyok, itt élek a településen, illetve itt képelem el magam 20 év múlva is, a falu legrégebbi utcájában. A családom hosszú generációkon át visszavezethető, mind sajóbábonyiak. Ennek hatására, illetve mint mondtam, lakossági biztatásra indultam el a választáson.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Természetesen nem a közhelyeket ismételve, de minden egyes munkakörben voltak kezdeti nehézségek. Szakmából adódóan volt egyfajta rálátásom a közgazgatásra, illetve jogi tanulmányaim során gyakorlatot töltöttem, s egy rövid ideig dolgoztam is a polgármesteri hivatalban. Ismertem a munkatársak egy részét, nem ismeretlenként érkeztem ide. Mindenképpen fel kellett mérnem azt, hogy milyen erőforrásokkal rendelkezünk, gondolok itt személyi és anyagi forrásokra, illetve, hogy milyen fejlődési, kitörési lehetőségeink vannak. Ezt kiválóan

feltérképeztük, hiszen földrajzi és egyéb adottságainkat tekintve Miskolc közelségéből többet tudunk profitálni, mint amennyi hátrányunk lenne. Jelentősen megkönnyíti az itt élők munkahelyhez jutását, az Ipari Parkban közel félszáz vállalkozás működik, melyek mintegy 1500 munkavállalót foglalkoztatnak. Ez egy magabiztosságot ad a település jövőjét tekintve. Van egy egész jónak mondható bevételi oldalunk, amiből lehet tervezni és fejlesztéseket megvalósítani.

Azt gondolom, hogy volt mit törleszteni az elmúlt időszakhoz képest. Egyrészt az infrastruktúránkat szeretnénk volna mindenképpen erősíteni annak érdekében, hogy meg tudjuk nyerni a lakosságot és a vállalkozókat is, hogy érdemes ide befektetniük, valamint hogy az itt élők is itt maradjanak. Itt a klasszikus út- és járdafelújításon kívül gondolok a középületeink energetikai korszerűsítésére, ez volt az egyik legfontosabb, amit a jelenlegi ciklus végére sikerül is elérni. Kevés település mondhatja el, hogy közel 5 esztendő alatt valamennyi intézményét felújította, emellett újakat tudott létesíteni, továbbá a teljes út- és járdahálózatát korszerűsítette. Sajóbáony egy ilyen kisváros. Munkahelyteremtő beruházásokkal járultunk hozzá a lakosság helybentartásához, ezzel pedig olyan intézkedéseket próbáltunk hozni, melyekkel a mostani versenyhelyzetben mi is aktívan részt tudtunk venni. Olyan szociális támogatásokat vezettünk be, ami elsősorban a családoknak és az idősebb generációnak kedvez.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Szerencsés helyzetben vagyunk, hiszen jól szerepeltünk a különböző pályázati kiírásokban, nem csak az uniós, hanem a hazai forrású pályázatokon is. Emellett önerőből is jelentős beruházásokat tudtunk megvalósítani. A kampány során tett ígéretek vagy azok a fejlesztési irányok, amelyeket megfogalmaztunk, azok közül nagyon sok mindent sikerült megvalósítani, van még néhány dolog azonban, amivel adósok vagyunk. Viszont az is hozzá tartozik, és úgy teljes a történet, hogy számos olyan fejlesztést is megvalósítottunk, amire nem számítottunk. Hiszen előre azért nem lát az ember akár 4 vagy 5 évre. Természetesen fel tudjuk térképezni és meg tudjuk határozni a fejlesztés irányát, de emellett megannyi olyan lehetőség is adódhat, amely időközben alakul ki. Jónéhány sportfejlesztést valósítottunk meg, amire álmunkban sem gondoltunk volna, hogy lehetőségünk nyílik. Ilyen például, hogy szabadtéri fitness parkot, valamint két új játszóteret létesítettünk, felújítottuk a tekepályánkat, illetve egy műfüves pályát is kialakítottunk. Ezek mind minőségi szabadtéri kikapcsolódást biztosítanak a helyiek számára.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Bízom benne, hogy mondhatom azt, nem változott a lakossággal való kapcsolatom a megválasztásom óta. Úgy tartom, hogy azelőtt is egy közvetlen ember voltam, és ez mostanra sem változott. A hétköznapi teendőimet ugyanúgy elvégzem, eközben sokan állítanak meg az utcán. Kellő türelemmel és alázattal végzem a feladatomat, s tudomásul veszem, hogy ez ezzel jár. Vannak olyan emberek, akik nem feltétlenül

a fogadóórán keresnek fel, hanem szóba elegyedünk egy bevásárlás során vagy sportolás közben. Próbálom úgy végezni ezt a munkát, hogy lehet, ma még polgármesterként tevékenykedek, de holnap már nem biztos. Az a hitvallásom, hogy szeretnék egyenes gerinccel végigmenni a település járdáin, bármikor. Mindig az itt élők rendelkezésére állok, természetesen az ésszerű határokon belül, hiszen vannak olyan alkalmak, amikor nem vagyok elérhető. Azért az nem jellemző, hogy az otthonomban felkeresnek, de mindig igyekszem a valós problémákra megoldást találni.

Vannak civil szervezeteink, akikre rendkívül büszke vagyok. Nagyon aktívak Sajóbábony életében, a számuk is jóval magasabb, mint egy átlagos településen. Közel 10 egyesület, civil szervezet működik városunkban, akik szinte a teljes korosztályt felölelik. Nagyon színes a paletta, a klasszikus népdalkörön keresztül a különböző sportegyesületeken, kertbarátkörön, életmód klubon át egészen a kisebb nyugdíjas szerveződésekig. Támogatjuk őket, nem csak azzal, hogy ingyenes helységeket biztosítunk számukra, vagy a közösségi rendezvényeikhez járulunk hozzá anyagilag, hanem kiránduláson vagy szakmai körúton való részvételükhöz is biztosítjuk a szükséges feltételeket. Valamennyien aktívan részt vesznek az önkormányzat rendezvényein is, szinte kivétel nélkül megjelennek a nemzeti ünnepeken, adventi programsorozaton, városnapon. Nagyon számítunk rájuk, és rendkívül fontosak.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Önkormányzatunknál a klasszikus polgármesteri hivatal működik. Azt gondolom, egy kiváló apparátussal már a kezdetek óta jól megértjük egymást, és a képviselő-testület céljait maradéktalanul végre tudják hajtani. De nem ők az egyedüliek, mert azt nem mondanám, hogy csak ebben az intézményben dolgozók, hiszen egyértelműen a polgármesteri hivatal vezetője, jegyző asszony, illetve az itt dolgozó munkatársak végzik a munka dandárját. A másik mindenképpen a műszaki ellátó szervezeti csoport, akik a munkák leglátványosabb részét végzik. Ők főként a közterületek rendben tartásával foglalkoznak, illetve részt vesznek a kisebb volumenű fejlesztésekben, beruházásokban. Rajtuk keresztül valósítjuk meg a különböző közfoglalkoztatási programjainkat, ami szintén látványosabb munkafázis, a hétköznapi emberek is találkoznak velük nap mint nap. Ezen kívül hozzájárulnak a munkánkhoz az intézményeink, óvoda, iskola, konyha dolgozói is. A művelődési ház felel a rendezvények maradéktalan megszervezéséért, ez is óriási feladat, hiszen egy évben átlagosan 50 programot valósítanak meg, ami azt jelenti, hogy szinte minden hétvégén van valamilyen rendezvény a településen. Van miből választani az itt élő, illetve az ide ellátogató lakosságnak is.

- Mi volt eddigi munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?

Nehéz ilyen rövid idő alatt kiválasztani egyet, hiszen nagyon sokat tudnék mondani. Azért az mindenképpen nagy örömmel töltött el, amikor tudomást szereztem arról, hogy az emberek nekem adtak

bizalmat, ugyanakkor rájöttem, hogy ez óriási felelősséggel is jár. Meglehetősen nagy előnnyel nyertem meg a választást, pedig 4 másik nagyon jó jelölt is volt a listán. Ez mindenképpen egy kiemelkedő esemény volt az életemben, ezt követően pedig ugyanúgy örültem egy sikeres pályázatnak, vagy ha segíthettem egy helyi lakos problémáján. Engem az is nagy örömmel tölt el.

Általában nem az a jellemző, hogy hasonló korú polgármesterek irányítanak 1-1 települést, mint én, bár már ebben a szakmában is érezhető egyfajta változás, hiszen itt is egy generációváltás figyelhető meg. Az emberek többségében azért az a kép él, hogy egy polgármester általában kopaszodó, 50-60 év körüli pocakos férfi. Egy beruházás munkaterületének a megtekintése során a kivitelezővel folytatott beszélgetést szeretném megosztani. Szóba került, hogy ilyen fiatalon településvezető lettem, és hogy sok mindenben meglátszódik ez, többek között pl. másfajta szemléletet vittem az önkormányzatiságba. Jólnevelt emberként megköszöntem az elismerést, de udvariasan vissza is utasítottam azzal, hogy azért nem vagyok én olyan fiatal (akkor pont 30 éves voltam), illetve tőlem jóval fiatalabb polgármester urak és asszonyok is vannak, akik jóval nagyobb településeket vezetnek. Hozzátettem azt is, csak azért tűnhetnek ilyen fiatalnak, mert megborotvákoztam. Majd a kivitelező reakciója a következő volt: azért 40 évesen nagyon kevesen vallhatják magukat polgármesternek. Majd finoman jeleztem neki, hogy 30 éves vagyok, azért ne öregítsen ennyire. A történet tanulsága, hogy soha, semmilyen körülmények között ne ítélkezzünk, ha nem vagyunk birtokában a tényleges információknak.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Azt szokták mondani, hogy csak a szépre emlékezünk, én ezt tartom is. Természetesen sok nehézséggel jár ez a munka, bár nem gondolnám, hogy ez annyira speciális lenne. Számos más olyan munkakör van, ahol még ennyire sem hálás feladatot végeznek, mint mi, polgármesterek. Mivel minket elég sok sikerélmény ér, talán ezek a rossz pillanatok eltörpülnek mellettük. Nehezen tudnék kiemelni negatív emléket az eddigi munkámból, mert azt gondolom, hogy bár vannak holtpontok, ezeken mindig sikerül túllendülni.

- Mi jelenti a háttérét az Ön számára ebben a munkában?

Mindenképpen a család, azt gondolom, hogy ezt a munkát nem lehet egy biztos családi háttér nélkül végezni. A család és a barátok óriási támogatást adtak már a kezdetekkor is. Emellett számomra a sport is ugyanilyen fontos, hiszen gyermekkorom óta rendszeresen, versenyszerűen sportolok, amit a mai napig nem fejeztem be. Természetesen már nem olyan intenzitással, mint régen, de nekem ez feltöltődést jelent, próbálok rá minél több időt fordítani.

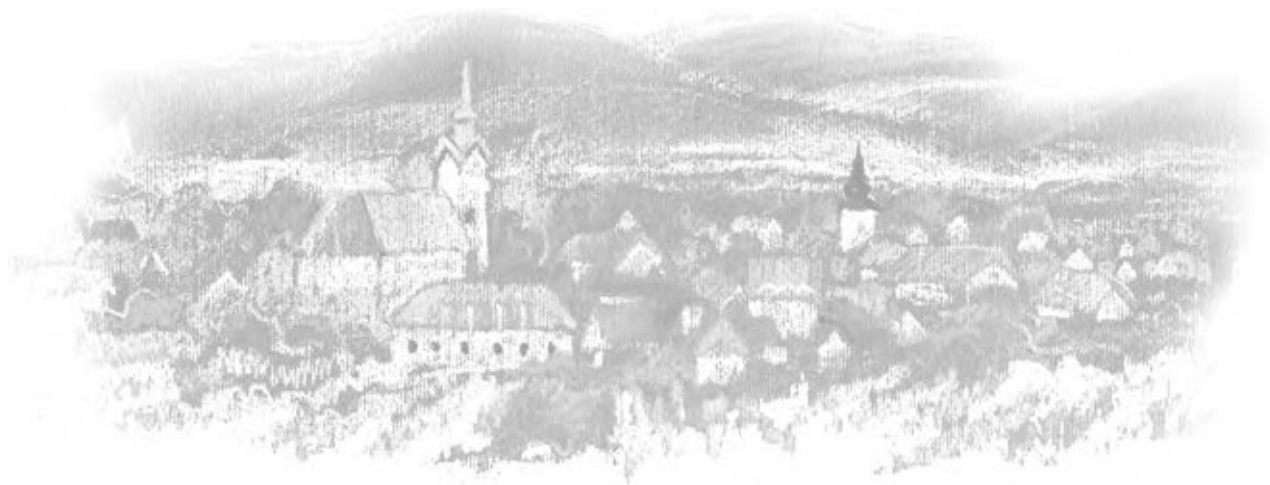
- Tervezi-e folytatni a munkát?

Amennyiben az emberek is úgy gondolják, hogy az elmúlt időszakban jó irányt céloztunk meg, akkor

természetesen igen. Meg fogom kérdezni a lakosságot, hogy ugyanúgy alkalmasnak tartanak-e arra, hogy megmértessem magam, én bízom benne, hogy igennel fognak válaszolni. Ebben az esetben mindenképpen újra elindulok.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

A hitvallásom kicsit a sporthoz is köthető, miszerint: Higy magadban, dolgozz keményen, de soha ne feledd, ki voltál, és honnan jöttél. Ezt nagyon fontosnak tartom, hiszen én egy egyszerű családból jöttem, ehhez képest úgy gondolom, sok mindent sikerült elérnem. Azért, mert keményen dolgozom, s azért, mert soha nem felejtettem el azt, hogy honnan is indultam.

SAJÓGALGÓC KÖZSÉG

Neve szláv eredetre utal, Galgov (Galgau) amely galagonyával benőtt helyet, galagonyást jelent. Már az Árpád korban lakott volt, az első írásos emléket 1283-ban egy adományozó levélben találunk. A későbbiek folyamán a sajókazai Kakas család birtokába került a falu. Az 1440-es évek környékén a cseh Griska János huszita rabló uralja a vidéket. Ez idő tájt építette Galgócon és a szemközti Vadnán azokat a várakat, ahonnan fosztogatták, rettegésben tartották az itt élő embereket. A legendák szerint ez a két vár földalatti összeköttetésben állt egymással.

Mátyás király 1459-ben a Fekete seregével és a vármegye bandériumával felszámolta, kiűzte a környékről a rablókat. Az ütközet a falu határában található ún. Buzsik dűlőben volt. A galgóci várat Mátyás király földig romboltatta. A török inváziót Galgóc sem tudta elkerülni, 1555-ben a török kirabolta, felgyújtotta és 86 lakosát elhurcolta.

1703-tól 1711-ig II. Rákóczi Ferenc által megszállt részhez tartozott. A szabadságharc bukása után a habsburg király uralkodott itt. A régi falu a Sajó partján húzódott sokáig, de a folyó gyakori kiöntése arra kényszerítette az itt lakókat, hogy 1772-ben magasabb, biztonságosabb helyre költözzenek. Itt építették fel a környék egyik legszebb és legnagyobb katolikus templomát, amit 1788-ban szenteltek fel Sarlós Boldogasszony tiszteletére. A falu határában található kereszt őrzi a hajdani település helyét. Az 1868. július 30-án pusztító tűzvészben sok ház és a templomtető is leégett.

forrás: internet

Jaskó Péter (1972) polgármester

„Jó gazdaként kell gondját viselnünk, és sajátunkként kell tekintenünk a településünkre és az ott élő valamennyi polgárra.”

Kazinbarcikán született 1972-ben a kicsit több mint 370 fős apró település, Sajóalgóc polgármestere. Jaskó Péter társadalmi megbízatású polgármesterként jelenleg első ciklusát tölti a községben, főállásban azonban a település falugondnokaként tevékenykedik.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

2002. december 1-je óta látom el Sajóalgóc falugondnoki feladatait, 2006-tól pedig a képviselő-testület tagja vagyok. Falugondnokként beleláltam a település történéseibe, alakításába, részese vagyok olyan célok meghatározásának, melyek a település fejlődését segítik elő. 2014-ben, az elődöm nyugdíjba vonulását követően adódott a lehetőség, hogy a helyiek biztatására elinduljak a polgármesteri székért. Megválasztásomat követően megtartottam a falugondnoki hivatást is, mert úgy gondolom, hogy a két munkakör együttes betöltése, azok feladatainak elvégzése előre mozdítja a község jelenét és jövőjét.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Kis település lévén igen szűkösek az anyagi lehetőségeink. A fő feladatom az volt, hogy stabilizáljam a település helyzetét. Biztosítani kellett a működéshez szükséges feltételeket, megragadni a pályázati lehetőségeket, illetve olyan további utakat keresni, melyek Sajóalgóc fejlődését elősegítik. Ahogy mondani szokták, Sajóalgóc a világ közepe, és én ezt így is érzem.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Az előző ciklusban a településen megtörtént a közművek kiépítése, illetve az

úthálózat karbantartása. Ami hiányzott még, az a csapadékvíz elvezetése. Sajóalgóc egy hosszan elnyúló zsáktelepülés Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, ahol egy jelentős nagyságú területről vonul itt le a csapadékvíz. 2010-ben e jelenség villámárvízvet okozott. Ezt a vizet levezető patakmeder rendbetétele prioritást élvez, s egy pályázat segítségével – mely hamarosan a kivitelezési szakaszba lép – a továbbiakban megakadályozhatók lesznek az árvíz jellegű problémák.

Településünkön rendkívül sikeres még a közmunkaprogram, magas a munkanélküliek és a közfoglalkoztatottak aránya. A faragásra, illetve arra építve, hogy régen valamennyi használati tárgyat maguknak készítettek az emberek, létrehoztunk egy országosan egyedülálló programot, a Galgóci Faragdát, mellyel azt gondolom, megérdemelt hírnévre tettünk szert. A program népszerűsége miatt a közelmúltban a Start Plusz Díjjal járó támogatásból korszerű eszközöket, szerszámokat is beszereztünk, továbbá kialakítottunk egy műhelyet is, melyet rövid idő alatt sikerült gépesítenünk, s erre rendkívül büszkék vagyunk. A jövőben ennek továbbfejlesztése, új tervek kidolgozása a cél. Itt a legkülönbözőbb fatányérokat, kinalókat készítenek el a dolgozóink, mind egyedi és különleges, kizárólag kézzel készült termék. 2017-ben elsőként vettünk részt a Megyei Közfoglalkoztatási Kiállításon Miskolcon, majd az országos rendezvényen első bálózóként a második legszebb stand díját hoztuk el, ami hihetetlenül felemelő érzés volt önkormányzatunk számára.

Régi vágyam volt, hogy legyen községünknek saját terméke. A mezőgazdasági programban is lehetőségünk nyílt pályázni, melynek keretében egy korábban elhanyagolt területet ültettünk be galagonyával, reméljük, lassan termőre fakad, a termését pedig értékesíteni fogjuk, hiszen van rá igény. Jelenleg 16 fő közfoglalkoztatása zajlik két csoportban.

Említést érdemel még, hogy 2014-ben Sajóalgócon volt a XXX. Benkó Dixieland Band koncert, ők a világon az egyik legjobb, Magyarországon a legnépszerűbb jazz együttes. Nevük az évtizedek alatt összefonódott településünkkel.

2007-ben megalapítottuk a Sajóalgócért Egyesületet, melynek én vagyok az elnöke. Az önkormányzat és az egyesület között a falu javát szolgáló, gyümölcsöző és harmonikus kapcsolat alakult ki. Közös szervezzük a kulturális programokat, gyermekműsorokat, Anyák napját, koncerteket, illetve valamennyi közösségépítő eseményt. Az egyesület jóvoltából immár kétszer szerveztük színvonalas koncertet, neves előadó közreműködésével, az idei évben lesz a harmadik alkalom. Határozott szándékunk a kulturális terület további fejlesztése, mert más lehetőségünk nincs. Évek óta aktív tagja vagyok a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Tanya és Falugondnokok Egyesületének, jelenleg pedig az egyesület elnöki tisztségét is betöltöm. Az egyesület székhelye a településünkön található, s itt zajlik az Észak-magyarországi Régió öt megyéjének a falugondnoki alapképzése is. Szerencsés helyzetben vagyunk, mert az ide érkezők betekintést nyernek e szolgálat rejtelmeibe, és messze viszik községünk hírnevét.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A településen élek a családommal, s a szakmából adódóan is mindenkit ismerek a faluban. Apró, 370 lelket számláló falu vagyunk, így gyakorlatilag napi kapcsolatban állok a település lakóival. Az időseknek ebédet hordok, gyógyszert viszek a betegeknek, ugyanakkor őket szükség esetén kórházba is szállítom. Ez a falugondnoki hivatás lényege, a település méretéből adódó hátrányok aktív leküzdése. Aki hozzám fordul, mindenkinek megpróbálok segíteni, ami általában sikerrel jár, ugyanakkor olyan is előfordul, hogy tőlem független okokból nem találunk megoldást a problémára. A Sajóalgócért Egyesület tagjai igen aktívak, mindig lehet rájuk számítani, a programok ötletein, témáján közösen törjük a fejünket. A helyiek közvetlenek, odafigyelnek egymásra, és azt gondolom, ez egy rendkívüli adottság.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Egyfajta „jó gazda” szemlélettel mind a mai napig sajátomnak tekintem a települést, és azon fáradozom, hogy gazdaságosan, minőségileg fejlesszem a falut, annak érdekeit helyezzem előtérbe, ami a képviselő-testület tagjairól is elmondható. További segítséget nyújtanak a polgármesteri hivatal munkatársai és a közfoglalkoztatásban résztvevők is.

- Munkája legrosszabb emléke?

Csak kudarcok és csalódások vannak és persze megoldásra váró feladatok, de említést érdemlő rossz emlékeim szerencsére nincsenek.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

A legemlékezetesebb történet, ami egyben a legnagyobb elismerés is számomra, a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódik. A Megyei Közfoglalkoztatási Kiállítás és Vásáron egy tehetséges népi iparművész úriember is megtekintete és méltatta a termékeinket. Beszélgetésünk során elmondta, hogy véleménye szerint az általunk készített egyedi fatermékek megegyeznek a népi iparművészek által készített alkotások minőségével. Ez óriási elismerés volt számunkra, és egy meghatározó történet is egyben.

Polgármesterként, illetve falugondnokként legalább ilyen emlékezetes volt számomra az Országos Falugondnokok Napja Jósvafőn. Ezek mellett azonban a leírhatatlan öröm, amikor idegenek érkeznek településünkre, s általuk visszajut hozzánk a dicséret, amit máshol az elért eredményeinkért kapunk.

Sok szép pillanat van az ember életében, de a legszebb talán az, amikor olyan sikereket érünk el, melyek túlterjednek a falu határain, amikor más települések is elismerik a munkánkat, és tudják, hogy hol van Sajóalgóc: a világ közepe.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Egyértelműen a családom, akik nem csak a háttérből támogatnak a munkám során, hanem például

egyres rendezvények szervezésében, lebonyolításában is jelentős szerepet vállalnak. Számomra megnyugtató érzés, ha tudom, hogy ott vannak, és számíthatok rájuk. Elsősorban a feleségem, de szükség esetén a fiam és a lányom is szívesen támogat, akikkel a munkámból adódóan sajnos kevés időt tölthetek, de ők ezt türelemmel és megértéssel viselik.

-Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen, úgy gondolom, hogy folytatni szeretném. Vannak még célok és befejezetlen tervek, projektek. Erőm van hozzá, és remélem, a családom továbbra is kitart mellettem.

-Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Sajógalgóc a világ közepe. „Jó gazdaként” kell gondját viselnünk, és sajátunkként kell tekintenünk a településünkre, az ott élő valamennyi polgárra, és örülnünk kell minden apró sikernek.

A település elnevezése elsősorban a „kaza” szóból származtatható. A „kaza” szó magyarázatára több hipotézis is fellelhető a régi olvasatokban. Csíkváry Antal azt írja, hogy az általa forrásmunkának használat Borovszky vármegye leírása az ószláv kecske szóval hozza rokonságba. Eszerint a település az itt pásztorkodó népről kapta az elnevezést. Ugyanebben a szócikkben azt jegyzi meg, hogy „holott a Kaza török szó, és magyar törzsnév volt”.

A „kaza” török eredetű szó mellett is vannak bizonyítékok, hiszen a magyar nép gyakran felvett nyelvébe idegen jövevényszavakat, így hihető, hogy a település jelzőjére a török szó – melynek jelentése veszély, veszedelem. Ám a név eredőjéül hivatkozhatunk László Gyula kettős honfoglalás elméletére, miszerint az Árpád hadaival bejövő magyarok itt már atyafiságot találtak. Ennek fényében hihető az a névmagyarázat, amelynek értelmében a KAZA szó törzsnév ugyanúgy, mint a Jenő, Keszi, Kér vagy Kürtgyarmat nevek. A településen 1200 körül már állt templom. A tatárjárás után Kaza a Rátót nemzetség birtokába került, mely nemzetség tagjai a templomot még a XIII. század második felében kibővítették nyugat felé, impozáns toronnyal toldva meg.

forrás: internet

Stefán László Mihály

(1948) polgármester

Csaknem 13 éve szülőfaluja, Sajókaza polgármestere Stefán László Mihály. Az idei évben 71. életévét betöltő településvezető 1990 óta megszakítás nélkül a képviselő-testület tagja, de ellátott bizottsági elnöki és alpolgármesteri feladatot is a községben, 2006-ban pedig a lakosság bizalmával elfoglalta Sajókaza Önkormányzatának polgármesteri székét.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Sajókazai lakosok és különböző szervezetek is megkerestek a 2006-ot megelőző években, hogy induljak el a helyi polgármester választáson, azonban a családomk tulajdonában van egy vállalkozás, aminek alapítója és egyben ügyvezetője voltam. Alaposan át kellett gondolnom, hiszen egy település és egy Kft. együttes vezetését nem tudtam volna összeegyeztetni. Így gyakorlatilag a vállalkozás ügyvezetéséről le kellett mondanom. Mindaddig nem tudtam elindulni a polgármesteri címért, amíg a családommal meg nem beszéltük, hogy a cég irányítását a feleségem veszi át. Ez 2006-ban megtörtént, így megmértem magam a választáson, amit jelentős, 64.9%-os fölényrel nyertem meg. Úgy gondoltam, hogy tenni tudok szeretet szülőfalumért és szerettem volna, ha intenzívebben fejlődik a település.

- Mi volt a legnagyobb kihívás amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb feladat az volt, hogy Sajókazát a fejlődés irányába állítsuk. Ennek érdekében felmértem a legfontosabb intézkedéseket, melyet követően a közintézmények fejlesztésére a lakosság életkörülményeinek javítására összpontosítottunk.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Meggyőződésem, hogy amit 2006-ban elterveztem, azt merőben túlteljesítettem. Számtalan beruházásunk volt ez idő alatt, de a legfontosabb célkitűzés ezek

mellett mindig az volt, hogy önkormányzatunk gazdálkodása stabil és kiegyensúlyozott legyen, ne kerüljön sor hitel felvételére. Ezt sikerült is megvalósítani és büszkén jelenthetem be, hogy mi az adósságonkonsolidációban kapott pénzből, ami 224 millió forint volt utakat, járdákat építettünk, ingatlant vásároltunk, elkészítettük Sajókaza településrendezési tervét. A község 39 útjából mára csupán 4 nem rendelkezik szilárd burkolattal, de még az idei évben terveink között szerepel egy újabb utca leaszfaltozása is. A legnagyobb volumenű beruházásunk a szennyvízhálózat kiépítése volt, illetve az ahhoz tartozó szennyvíztisztító telep kialakítása. Ezen kívül több alkalommal is energetikai felújítást végeztünk az oktatási intézményünkön, legutóbb mintegy 580 millió forintból bővítettük az iskolát egy új épületszárnyal és építettünk, felszereltünk egy 400 fő ellátására alkalmas főzőkonyhát. Mindkét orvosi rendelők korszerűsödött, az egyik helyett szinte újat építettünk, de mára XXI. századi követelményeknek megfelelő helyen működik a fogorvosi rendelő és a védőnői szolgálat is. Négy közintézményünkön napelem rendszer biztosítja a költséghatékony működést. Sajókaza két óvodával rendelkezik, melyből az egyiket újonnan építettük, a másik tagóvodát pedig teljes körűen megújítottuk, biztosítva a helyi kisgyermekek mindennapi, sajátos nevelését. A ravatalozót felújítottuk, környékére aszfalt burkolatú parkolókat építettünk és a település központjában főteret alakítottunk ki, a falu büszkesége pedig a Radvánszky kastély, amelyen közel 110 millió forintból belső renoválást végeztünk. Itt kerülnek megrendezésre a falu kulturális eseményei, de a lakosok is igénybe vehetik családi rendezvények céljára. Jelenleg folyamatban van a nappali szociális otthon és a családsegítő szolgálat átépítése, valamint egy belvízelvezetést célzó projektben is részt veszünk még ebben az évben.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Úgy gondolom, megértő és igazságos a településen élőkkel a kapcsolatomban. A hozzám fordulókat igyekszem segíteni, amennyiben lehetőségem van rá. Amennyiben nincs próbálom velük megértetni, hogy kérésük teljesítése nem rajtam és nem is az önkormányzaton múlik. Hiszem, hogy intézményeinkkel, civil szervezeteinkkel kapcsolatomban remek és együttműködő. Amióta polgármester vagyok, szinte nem volt olyan közösségi rendezvény, melyen nem vettem részt, ezzel is példát igyekszem mutatni a lakosságnak. 2018-ban jelentkezők hiányában elvállaltam a Polgárőr Egyesület vezetését is, annak érdekében, hogy a település közbiztonságát javítsuk a Sajókazai rendőrséggel szoros együttműködéssel. Az egyesület személyi állományát még fejleszteni kell, mert teljesen érthető módon az emberek nem szívesen konfrontálódnak egymással, de azt gondolom, hogy a faluban működő rendőrőrsrel közösen elfogadható életkörülményeket és közbiztonságot tudunk biztosítani az itt élők számára.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Hiszem és vallom, hogy amennyiben nincs segítőd, nincs csapatod, egyedül és eredménytelenül maradsz. Eredményt elérni csak összefogással lehet, a munkában ott állnak mellettem és támogatják ötleteimet a képviselő-testület tagjai, ez így volt mindhárom választási ciklusban. Tudták, hogy érdemes engem támogatni, mivel mindig azt tartottam szem előtt, ami a település érdekeit szolgálja. A csapathoz tartoznak a hivatal dolgozói, valamint az intézmények vezetői is, akik pótolhatatlanok. Az eredményes munkához azonban elengedhetetlen a lakosság biztatása és a családom támogatása is.

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?

Akár a teljes időszakot, a 29 évet, akár a polgármesterként eltöltött 13 évet nézem, nem tudok és nem akarok egyetlen pillanatot kiemelni, de mindig emlékezni fogok azokra a momentumokra, amikor valakin segíteni tudtam, vagy egy beruházás sikeresen befejeződött. Ez mindig örömmel töltött el, főként akkor, amikor láttam az embereken, hogy megelégedéssel vették tudomásul, hogy újra gyarapodott településünk.

- Munkája legrosszabb emléke?

A legrosszabb emlékem a 2014-es választáshoz fűződik, mert a választás előtt közvetlenül egy gerincműtétem volt, ami megnehezítette a felkészülést. A jelenlegi ciklusban a lakossági szavazatok 46.97%-át nyertem el, a második helyezett 243-mal, a harmadik pedig 318 vokssal kapott kevesebbet és választási csalással vádoltak. Gyakorlatilag olyan meggyőző fölényrel nyertem, hogy nem is értettem, mire alapoztak, viszont találtak négy olyan embert, akik hajlandóak voltak hazugságot állítani a témában. Minden választáskor törekedtem a korrekt, tisztességes lebonyolításra, nem is volt gond egészen a 2014-es polgármester választásig, amikor egyes emberek nem akarták tudomásul venni a választók akaratát és próbáltak tisztességtelen eszközökhöz nyúlni. Szerencsére győzött az igazság.

- Mi jelenti a háterszágot az Ön számára ebben a munkában?

A háterszágot, mint ahogy az előbb is utaltam rá, elsősorban a családom, a képviselő-testület, valamint a hivatal munkatársai jelentik számomra, amihez természetesen hozzátartozik a lakosság is. A polgármesteri feladatokat, az ezzel járó kööttségeket nem lehet biztos családi háttér nélkül végezni. Minden támogatást megkaptam feleségemtől, felnőtt lányaimtól és azok családjától. Úgy gondolom, hogy elhunyt édesapám is, aki haláláig tanácselnökként vezette a települést lelki erőt adott nekem ehhez a munkához. Nagy segítséget jelent számomra a barátok és a lakosság támogatása is.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Nem. 57 év munkában töltött idővel rendelkezem, ennyi év után talán megérdemlem a pihenést. Ez év augusztusában, ha az Isten is úgy akarja, megszületik a negyedik unokám. Szeretnék több időt tölteni velük és a családommal. Ők is, mint sokan mások a fővárosban és annak környékén találták meg számításaikat.

Amennyiben segítségre van szükségük az utazás és a velük eltöltött idő hiányozna a jelenlegi munkámból, mert úgy gondolom a polgármesteri feladatok ellátása teljes embert igényel. Az új polgármester munkáját amennyiben igényt tart rá természetesen segíteni fogom, átadom számára tapasztalataimat, kapcsolati tőkémemet. Hiszen a célunk a továbbiakban is az kell legyen, hogy Sajókaza a jövőben is töretlenül fejlődjön ne térjen le a fejlődés útjáról.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Tisztességgel és becsülettel szolgálni azokat, akik lehetővé tették, hogy ezt a tisztséget betöltssem. A közjót szolgálni nemes, ugyanakkor időnként hálátlan feladat, de szívesen tettem.

SAJÓKERESZTÚR KÖZSÉG

Első írásos említése a Miskolc nemzetség birtokainak összeírásából, a XIV. századból származik Kerestwr formában. Nevét egyházáról kapta, amit a pápai tizedlajstromok ecclesia SancteCrucis-ként említettek. A XVI. században az egyik legjelentősebb felvidéki birtokos család, a Bebekék tulajdona volt, a XVII. században mezővárosi rangot kapott. Sokat szenvedett a török idők alatt, mégis, a lakosság megmaradt benne. Sajókeresztúr határában a régészeti kutatás során eddigi egy nagyobb (140 cm átmérőjű és 100 cm mély) és egy kisebb, csupán 45 cm mély tárológödört találtak. Ezekből sajnos a korhatározáshoz szükséges kerámiatöredék nem került elő. A harmadik nagyobb méretű gödör egy kb. 10-12 m² alapterületű lakóházhoz tartozott. A ház egyik sarkában kőből épített kemence maradványait is sikerült feltárni. Az innen előkerült pár darab kicsiny kerámiatöredék elárulja, hogy a területet - és így a házat - a Római császárkor kései szakaszában barbár (talán szarmata) törzsek családjai lakhatták. Élénk kereskedelmi tevékenységet folytathattak a mai Dunántúlon élő római lakossággal, amit jól szimbolizál egy a felszínen talált római bronz pénz (follis) is, melyet I. Licinius császár veretett 313-317 között.

forrás: internet

Kollár Miklós

(1974) polgármester

„Kihozni a legtöbbet magunkból és a környezetünkől a rögös úton is, de mindenki meglelégedésre.”

2006-ban – a tanulmányaimnak megfelelően – az autós szakmában helyezkedtem el. Miskolcon a BMW gépjárművek forgalmazásával és szervizelésével foglalkozó Szinva Motor Kft ügyvezetője voltam. A településről delegációk jöttek hozzám, azt a kérést megfogalmazva, hogy vegyem át a település vezetését. A leköszönő polgármester helyett nagy előnnyel nyertem a választást.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

A településen nem volt szennyvízhálózat, ez volt az elsődleges lakossági igény. A közösségi rendezvények is fontos célkitűzések voltak a lakosság összekovácsolására.

Az intézmények és az utak felújításra szorultak, nem volt a településnek egy közösségi rendezvényre alkalmas tere, pihenőparkja. Azt mondhatom, hogy a szennyvízprojekt Sajóecseggel összefogva sikeresen megvalósult a lakosság nagy örömére. A múlt évben sikerült zárni ennek a pénzügyi részét is, amelyben a többletfinanszírozást ki tudtuk osztani az ingatlantulajdonosoknak. Az épületeink folyamatosan megújulnak, az útjaink közül minden évben sikerül valamelyiket felújítani. 2013-ban lett egy közösségi Főterünk, mellette Kossuth teret avattunk, és a református templom előtt is lett egy picike Templom tér. A rendezvényeink nagy látogatottságnak örvendenek, szeretik az emberek az önkormányzat és a művelődési ház közösségépítő rendezvényeit.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Sajókeresztúr összetartó, remek közösség lett az idők folyamán. A rendezvényeinket a civil szervezetek, a nyugdíjas klubunk kiapadhatatlan energiával

támogatják. A télűző, a húsvétváró, az adventi ünnepeksorozat, augusztusi falunap, „Szeretlek, Magyarország!” programsorozattal, a művelődési ház ki nem fogyó ötleteivel életben tartjuk a közösségi lét lángját. Immáron a harmadik ciklus végén azt mondhatom, hogy a közösség aktív tagja vagyok, és ezt a lakosok támogatásukkal viszonzják. A köszönet és a hála az ellenértéke a küzdelemnek és a pályázatokba fektetett energiának.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Úgy érzem és tapasztalom, hogy a képviselő-testület nagyon jó, egy irányba húzzuk a szekeret. Folyamatosan egyeztetünk, a feladatokat közösen hajtjuk végre, a sikereknek együtt örülünk. Azt szoktam mondani, hogy a hatos lottót töltötte ki a település a választásokkor, mert a siker titka a közösen elvégzett jó munka. Az ötleteimet támogatásukkal fogadják, a megvalósításban segítenek.

Az önkormányzat intézményeit is csapatjátékos vezetők irányítják, így az összhang láthatóan jelen van a működésükben, melynek kapcsán megemlítem a hivatalt, az óvodát, a művelődési házat, a konyhákat, a falugondnoki és szociális gondozói szolgálatunkat, a védőnői szolgálatot és az általános iskolát is. Van sportkörünk, közalapítványunk és polgárőrségünk is. Az egyházi életet a történelmi egyházak biztosítják a településen a katolikus és református templomainkban.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Azt nem állítom, hogy a polgármesteri munkámnak nem voltak nehéz időszakai, főleg az elején, de a sikerek, a megvalósított projektek elhomályosítják a nem éppen kellemes emlékeket. Fontos számomra az emberek visszajelzése, ami különösen választások alkalmával mutatja meg a csendes többség bizalmát.

Nagyon fontos megjegyezni, hogy településünk tagja a Kárpát-medencében található Keresztúr nevű települések szövetségének. A KNTSZ (Keresztúr Nevű Települések Szövetsége) minden évben megrendezi a nemzetközi találkozóját augusztus környékén. A település nevében már két alkalommal vállaltuk el a házigazda szerepet, mert a települési lakosság egyként állt a testület mögé a megvalósításban. 2012-ben és 2017-ben több mint ezer vendég 27-28 település delegációját láttuk vendégül a településen 3-4 napra. Ekkor felállítottuk az 1000 négyzetméteres fesztiválsátrat, ahol a sztárfellépők mellett a települések művészeti csoportjai szórakoztatták a közönséget. Ezeken az estéken elsősorban táncos programok keretében tudták megismerni az Őrvidéktől Székelyföldre, a Felvidéktől a Vajdaságig a magyar nyelv hangját az emberek. Egy-egy ilyen nagyszabású rendezvényen 150-200 fő szükséges a sikeres rendezvény lebonyolításához. A testületi tagok részfeladatokat kaptak (szállásoltatás, étkeztetés, színpadi műsor, őrzés stb.), illetve a lakosságból verbuválódtak a további segítők. Örömteli volt, amikor a rendezvény után csak a meglepedés szavaival köszönték meg a vendégek az itt töltött időt.

Az első alkalommal még a szűk és egyszerű kialakítású főutcánkon vonult végig a fesztivál felvonulás a

kavicsos központi területről, azonban a második alkalommal már a kiszélesített, felújított és megszüpült főutcán át közlekedtek a központi főtér alatt kialakított „Sajó-beach”-ünkre. A vendégek is elismeréssel nyilatkoztak a látványos fejlődés kapcsán.

2017-ben a szövetség díszoklevelet adományozott részemre a szövetségben végzett munkámért. Az éremre az én nevemre került, de a szívem szerint a település nevében vettem át.

-Van-e olyan kiemelkedő történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Amikor vendégként és nem szervezőként veszünk részt a KNTSZ találkozón, akkor nem csak a település vezetősége kirándul, hanem a segítőinket is visszük magunkkal. 2013-ban két 50 személyes busszal jöttünk el az akkori találkozóra, Murakeresztúrra. A túra felénél Budapest határában megálltunk kis pihenőre, és ott ért a meglepetés, ugyanis aznap volt a 15. házassági évfordulónk, melyre titokban készült az egész csoport. Egy esküvői képet adtak át nekem és a feleségemnek, amelyet mindenki aláírt, sőt a pihenőben éppen ott kávézó Csepregi Éva művésznővel is aláírtatták az üdvözlő lapot.

A felejthetetlen élmény emlékére a 2017-es találkozón Sajókeresztúrtban a Neoton Familia volt a sztárvendég.

-Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, hogyan fogalmazna?

Radnóti Miklós „Nem tudhatom” című verse mindent elmond helyettem. A családom alapításakor elkerültem a szomszéd településre, és feleségemmel, Rékával ott építkeztünk. Oda született három gyermekünk: Kitti, aki már 20 éves, és Debrecenben tanul, Kinga 13, Kristóf pedig 12 éves. Ők a Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium tanulói Miskolcon. A napi tevékenységünkből adódóan – a feleségem is Sajókeresztúrtban dolgozik – szinte csak aludni járunk haza. A gyerekek is kiveszik a részüket szeretettel a közösségi rendezvényekből.

A lányok mazsorettel és akrobatikus balettel foglalkoznak, így a rendezvényeinken mindig tudnak valami újat mutatni. A fiam imád horgászni, így a Sajó-part jó kikapcsolódást biztosít a nagypapjával.

-Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Nagyon fontos, hogy távlatokban gondolkozzunk. Úgy tervezzük, hogy az idén a települési alapszolgáltatásból hiányzó bölcsödét építjük fel, melyre pályázatot nyújtottunk be. Közfoglalkoztatási Centrumot hoztunk létre, ahol dolgozóinkkal a településüzemeltetést látjuk el, valamint az elvégezhető felújításokat végezzük. Vegyszermentes gazdálkodást folytatunk a saját kertjeinkben, illetve a díjmentesen bérbe vett, nem használt ingatlanokon.

A település határában a helyi közakarat útján bezárásra került egy ipari létesítmény, melynek helyén önkormányzatunk befektetők bevonásával ipari parkot valósít meg. Már vannak betelepülők, akik a

jövőben termelésükkel munkát biztosítanak az itt élőknek és a környékbelieknek, befizetett adójukkal pedig segítik az önkormányzatunk pénzügyi helyzetének javulást. Örülünk, hogy a közel 100 hektáros terület megújul, és egy újfajta jövőképet biztosít a településünknek.

Az üres ingatlanok száma minimálisra csökkent, mert a fejlődéssel és település szépítésével idevonzottuk az ingatlanvásárlókat, akik lelkesen kapcsolódnak be a társadalmi élet vérkeringésébe.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Nagyon fontos, hogy a kollégákban megbízom, számíthatok rájuk ugyanúgy, mint a települési intézmények dolgozóiban. A képviselő-testület segítőkészsége és a jegyző asszonyunk támogatása mellett sikeres fejlesztéseken vagyunk túl. Sok erőt ad, hogy a családom is támogatja a tevékenységemet. Nagyon jó a kapcsolatunk az országgyűlési képviselőnkkel, Csöbör Katalin képviselőasszonnyal, aki támogatja munkámat, és szívesen jön el meghívásunkra a sajtókeresztúri rendezvényeinkre. Azt gondolom, hogy a jó csapatmunkához jó csapattagok is kellenek, akiket én az apparátusban megtalálok. A játéklemező szélén a szurkolótáborunkat képező lakosság lelkesedéssel fejezi ki elismerését. Ezért érdemes dolgozni.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Természetesen nekifutok az októberi megmérettetésnek, mert szeretem a kihívásokat, és a lakosság sem engedne el. Úgy vélem, ez mindent elmond a településhez való viszonyomról.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Kihozni a legtöbbet magunkból és a környezetünkől a rögös úton is, de mindenki megalégedésre.

Neve személynévből keletkezett, alapja a szög /szeg/, mely személynévnek is használatos volt (Cegu). A szó az ék, sarok jelentésű „szög” névből származtatható. Általában olyan helyen jött létre ilyen nevű falu, település, ahol egy-egy folyó szöget alkot.

A község neve először 1327-ben fordul elő oklevelekben, egy nemes nevében, aki az Abaúj megyei Büdön mint királyi ember volt jelen. A 14. században a település birtokosai a Berentei és Peres, majd a Petri, majd 1425-ben mellettük egyes részbirtokokban a Hodászi és Siketh családok is. Szögedi Syketh Bálint később is birtokos volt itt. Birtokot szereztek itt a sajóládi pálosok is, a 16. század közepén pedig a (szuhafői) Rinóth és Ludnai családok

A reformáció hamar elterjedt a községben, 1580-ban már önálló egyház volt. A település 1599-ben és 1705-ben leégett. A puszta hely betelepítésére sok jövevény, elsősorban szlávok települtek be, akik vallásuk szerint görögkatolikusok voltak. A görögkatolikus plébánia keletkezésére vonatkozó pontos adatok nem állnak rendelkezésre, de annyit biztosan lehet tudni, hogy a török időben már állt. A római katolikus plébániát 1737-ben állították fel, és Szent Mihály tiszteletére szentelték fel.

forrás: internet

Dr. Gulyás Mihály

polgármester

2012 áprilisában, egy időközi választás alkalmával foglalta el Sajószöged község polgármesteri székét Dr. Gulyás Mihály. A korábbi településvezető tragikus halálát követően választotta meg a helyi lakosság a falu első emberének. A korábban ügyvédjelöltként is tevékenykedő polgármester 1979. március 2-án született Miskolcon.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

A jogi egyetem elvégzése után ügyvédjelölt voltam, de dolgoztam földhivatalban és okmányirodában is. Időközben elindultam a helyi választáson, bekerültem a képviselő-testületbe, később alpolgármester lettem, és úgy gondoltam, hogy a jogi ismereteimet polgármesterként is eredményesen tudnám kamatoztatni a település érdekeit szem előtt tartva.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Örömmel mondhatom, hogy nagy gond nincs a településünkön, kiváló a lakosság összetétele is. A napi feladatok elvégzésére alpolgármesteri munkám során rálátásom nyílt, ugyanakkor nem volt egyszerű átvenni és megszokni azokat. Egy kisebb község irányítása teljesen más, mint egy nagyobb városé, itt sokrétűbb az elvégzendő feladatkör. Csaknem egy esztendőre volt szükség, mire felnöttem a feladathoz, ám mind a mai napig tanulom a polgármesteri címmel járó kötelezettségeket és tennivalókat.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Amikor az ember a polgármesteri székbe kerül, vannak bizonyos elképzelései a község jövőjét illetően, az önkormányzatok élete azonban a pályázatokhoz van igazítva. Elképzeléseim között szerepelt egy bölcsőde kialakítása és létrehozása Sajószögeden, ez mostanra realizálódott olyannyira, hogy bele is

kezdünk az építkezésbe. A Területi Operatív Programban sikerült pályázatot nyernünk, melynek keretében egy 28 férőhelyes intézményt működtetünk majd 2020 évtől. Vannak még nyilván olyan feladatok, melyek megvalósításra várnak, esetleg komplexebb, nagyobb időintervallumot felölelő projektek, de én azt gondolom, hogy szépen tudunk előre haladni. Befejeztük az óvoda felújítását, bővítését, és az év folyamán az általános iskolánk is megújul. Boldogsággal tölt el, hogy ez a három projekt sikerrel zárult, hiszen minden fejlesztésben a fiatal generáció érintett, az ő jövőjük a tét. Örömmre szolgál, hogy számos kisgyermekes család költözik és telepedik le Sajószögeden, így a község lélekszáma növekvő tendenciát mutat. Ezek mellett önkormányzatunk zártkerti utak korszerűsítésére is nyújtott be pályázatot, de a Magyar Falu Programban korszerű orvosi eszközökre is pályázunk. Terveink között szerepel továbbá a polgármesteri hivatal épületének teljeskörű felújítása is.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Azt gondolom, hogy a legfontosabb az, hogy az alapoktól építkezzünk. Az előbb ejtettem szót a fiatal korosztályról, óvodáról, iskoláról, azonban Sajószöged vezetése és lakói nagy hangsúlyt fektetnek az idősekkel való kapcsolattartásra is. Idősbarát Önkormányzat vagyunk, ezzel kapcsolatban 2017-ben nyertünk elismerést, valamint Idősek Tanácsa és több nyugdíjas klub is működik nálunk. Ez azért is nagy öröm számomra, mert sok nyugdíjas magányosan tölti mindennapjait, ezek a civil szerveződések pedig kikapcsolódási alternatívát biztosítanak számukra. Szinte minden héten összejönnek a különböző témájú szakkörökön, foglalkozásokon. Különösképpen jó kapcsolatot ápol egymással a három működő nyugdíjas egyesületünk.

Azt gondolom, a település lakosságával jó viszonyt tudtam és tudok kialakítani. Legalábbis erre törekszem. Mindenkinek nem tud megfelelni az ember, akármennyire is úgy gondolta pályája elején. A közösségi érdek nem minden esetben egyezik az egyéni érdekekkel. Nekem azonban polgármesterként egy közösséget kell képviselnem. Egy nagy családként tekintek a Sajószögeden élőkre. Szoktam mondani, csak annyit tegyél meg a közösségért, mint amit a saját családodért vagy magadért megtennél, mert csak akkor lehet eredményes a munka, és csak akkor részesülhetsz elismerésben.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Azt gondolom, hogy ebben is rendkívül szerencsés vagyok. Címzetes főjegyző úr maximálisan ellátja a feladatát, de valamennyi kollégám a saját területén végzett önálló és lelkiismeretes munkájáért dicséretet érdemel.

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?

Amikor az óvodások visszaköltöztek ideiglenes helyükről a felújított, kibővített intézménybe. Örök élmény lesz számomra, amikor láttam a kisgyermek arcát, mennyire örültek, hogy a jövőben modern körülmények között zajlik majd a nevelésük.

- *Munkája legrosszabb emléke?*

Biztosan volt olyan, ami negatívan érintett, de nem hagyott bennem mély nyomot. Hála Istennek, ebben is szerencsés vagyok.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Van Sajószögeden három idős házaspár, akiknek az évek során megadatott, hogy családuk körében ünnepelhették az 50. házassági évfordulójukat. Nagyon emlékezetes és örömteli esemény volt számomra, amikor személyesen gratulálhattam nekik a neves alkalmon. Az én nagyszüleim sajnos már nem élnek, s önkéntelenül is eszembe juttatták őket.

- *Mi jelenti a háterszágot az Ön számára ebben a munkában?*

Minden sikeres ember mögött ott van a családja. Bármiben számíthatok a közvetlen családomra, a feleségemre, s van egy négy és fél éves kisfiunk is. A tágabb családom és a barátaim is mögöttem állnak, ők azok, akik első kézből kapnak örömet, bánatot. Valamennyien biztosítják számomra azt a fajta háterszágot, ami kell ehhez a munkához, hogy megfelelő és kellő lendületben tudjak maradni. Próbálok a családot összeegyeztetni a munkával, ami nem könnyű, de azt gondolom, ez a polgármesteri hivatás egyik szépsége.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Mindenféleképpen, ha erre a továbbiakban bizalmat és lehetőséget kapok. Vannak még elképzeléseim, amiket szeretnék megvalósítani, azt gondolom, a lendület is megvan hozzá. El fogok indulni az ideai választáson.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Úgy kell tekinteni a településre, mintha az a családunk lenne. Tisztelni kell minden lakóját, és legalább annyira figyelembe kell venni a véleményüket, mintha azt otthon hallanánk.

A település első ismert okleveles említése 1219-ben a Várad Regestrumban található, amikor Vamusalakban írják a nevét. Az írott neve Villa Vamus. A család Pelsőczi Bebeknek nevezte magát, de Sajóvámosról Vámosi előnevet is használt. A település a Bebek-uradalom központja volt, ők építették a várat. A XIV. században a község neve nem változott: Vamus vagy Wamus névalakokat találunk a korabeli forrásokban. 1320-ban a Bebekek birtokát felosztották, a később már több birtokosa volt a településnek.

A község a XIV. században már jelentős vámszedő hely. Jellemző fontosságára, hogy a megye többször is – 1343-ban, 1353-ban – itt tartotta közgyűlését. 1445. évi törvény is megengedte a Bebekeknek a vár fenntartását, a család továbbra is ura a településnek.

A XV. században a Csetneki család is birtokos lett, mert 1492-ben örökjogon magáénak mondta Vámost. 1500-ban Szapolyai János birtokában találjuk Vámost.

Amikor Ferdinánd jutott trónra, Mária királyné Bethlenfalvi Thurzó Eleknek adományozta a Szapolyai-birtokokat. Sajóvámos ekkor már mezővárosi rangú település, s mint ilyet a következő évben Ferdinánd Azzwpathaki Hencz Máténak adományozta. A Bebek-családon kívül tehát még két birtokosa lett a településnek.

A második világháború előtt egy református, egy római katolikus és egy görög katolikus iskolája volt a községnek. Kulturális intézményei a Gazdakör és a Levente egyesület voltak. A XX. század második felében a község mezőgazdasági termelése a helyi „Aranykalász” MGTSZ keretein belül folyt.

A község lakóinak egy része ma is a mezőgazdaságból él. Helyben fő foglalkoztatónak az önkormányzat és intézményei, valamint a helyi vállalkozások, kereskedelmi egységek, szolgáltatók számítanak.

forrás: internet

Váradi Lajos

(1980) polgármester

„Hiszem és vallom, hogy a kimondott szónak és a becsületnek még mai napig van jelentősége.”

Sajóvámos polgármestere 1980. december 26-án született, s fiatalon, 2014 októberében került a település élére. Ezt megelőzően 2006-tól önkormányzati képviselőként dolgozott, de előtte is a község aktív tagja volt. Tösgyökeres sajóvámosiként szívügyének tekinti lakóhelye fejlődését és versenyképességét, dinamikusan fejlődő világunkban.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Több 10 éve húzódó települést érintő problémák megoldására került pont, például a Szirmabesenyő és Sajóvámos közötti 2619-es út felújítása, a Kis-Sajó mederkotrása, árvízi probléma megoldása, bölcsőde építése, orvosi rendelő, védőnői szolgálat felújítása, helyi piac kialakítása, sportöltöző felújítása, műfüves pálya építése, több km belterületi út és járda felújítása és még sorolhatnánk. Talán ezek a legfontosabbak.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

A kimondott szó értéke és súlya mentén kijelenthetem, a legnagyobb siker az, hogy a választási ígéreteim nagyon nagy százalékát az önkormányzati képviselő-testülettel karöltve sikerül megvalósítani, az előző válaszomban taglaltak szerint.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A polgármester egyik legfontosabb ismérve az emberség. Elkerülhetetlen, hogy az ember ebben a pozícióban valamennyit változzon, de a változás mértéke nem mindegy, tapasztalatom szerint. Soha ne felejtse el az ember, hogy honnan jött, és próbálja meg megtalálni a települése minden lakosával a közös hangot

kortól, társadalmi helyzettől függetlenül. Azt gondolom, hogy ezt sikerült Sajóvámoson megvalósítani, a legfiatalabbaktól a legidősebbekig, de tudjuk, hogy egy választott vezető mindenkinek nem tud teljes mértékben megfelelni.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Elmondható, hogy ez a bizonyos szekér csak akkor tud haladni, ha mindenki azonos irányba tolja. Kijelenthető, hogy a képviselő-testülettel az elmúlt több mint 4 évben közösen gondolkozva és összhangban hoztuk meg azokat a döntéseket, melyek a település érdekeit segítik, de mindenképpen meg kell említeni a hivatalban dolgozó apparátus lelkiismeretes munkáját, az önkormányzathoz tartozó intézmények dolgozóinak munkáját és a település lakosságának aktív hozzáállását, hiszen ez így együtt alkotja a nyugodt munkavégzés hátterét.

- Munkája legemlékezetesebb pillanata?

Sajóvámos település életében elért pályázati sikerek és a sikeres a kultúra minden formájára kiterjedő települési közösségépítő rendezvények. Személy szerint nagy büszkeséggel töltött el, hogy a 2016. október 23-i ünnepi közgyűlést Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Önkormányzat Sajóvámoson tartotta.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Példaképeim a szüleim. Három gyermekes családból származom, ahol mindig példamutató családi életet láttam, ahol a szüleimnek mindent háttérbe szorítva a gyermekeik segítése és boldogulása volt a fő cél, és testvéreimmel együtt ezt a mintát vittük tovább a saját életünkben.

Feleségem és gyermekem támogatása nélkül nem lehetne ezt a munkát csinálni, köszönöm nekik, hogy mellettem vannak, bár sokat kell az elfoglaltság miatt nélkülözniük engem. Összefoglalva: számomra egyértelmű, hogy a mai világban csak a családjára számíthat és családjában bízhat meg az ember.

- Tervezi-e a munka folytatását?

Természetesen, aki ezt a hivatást választja és úgy érzi, hogy alkalmas rá, és a választók is úgy gondolják, hogy alkalmas a folytatásra, akkor az ember nem egy ciklusra tervez. A településvezető fejében folyamatosnak kell lennie a települést érintő feladatok és elképzelések jövőbeni megvalósítása. Természetesen mindenképpen szeretném folytatni a megkezdett munkát Sajóvámos fejlődése érdekében.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Hiszem és vallom, hogy a kimondott szónak és a becsületnek még mai napig van jelentősége, vagy legalábbis én ezeket a tulajdonságokat hoztam magammal a szülői házból. Emellett hiszek a közös

munkában, karöltve a lakosság minden szegmensével, ugyanis Széchenyi István gondolatával élve:
„Egynek minden nehéz; soknak semmi sem lehetetlen.”

Első birtokosai a Bariuskok voltak, akiket a 13. század elején új adomány címén iktattak be Sáta birtokába. 1378-ban Csokva és Omány határbejárásánál szomszédként jelen volt egy bizonyos Sata-i Antal fia Barleus. Az illető valószínűleg már a második volt a családban, a névadó ős korábban élt. Az említett oklevél egyébként kimondja, hogy Csokva és Omány határa e községeknél éri el a szántóföldek között Barleus Sata possessioját (tulajdonát). A község tulajdonosai ebben az időben valóban a Bánfalván (Jétyőn) élő Báriuskok voltak. A család egy része, amely feltehetően Sátán élt, minden bizonnyal a birtokok elkülönülése miatt egyre gyakrabban Sátai-nak nevezi magát.

A Bariuskok már a 14. század végén új adományt szereztek a községre, ezzel együtt engedélyt kaptak arra is, hogy a hét második napján hetivásárt tartsanak, ezzel mintegy hozzájárulva a község fejlődéséhez. A 16. század közepére a térség legnagyobb községei közé emelkedett, ekkor Bárius özvegye volt a tulajdonosa.

A török pusztítás utáni időszakban Sátának több évtizedre volt szüksége, hogy fejlődése újra a régi kerékvágásba zökkenjen. 1564-ben a pestis tette tönkre a falut. A Báriuskok kihaltával a birtok a rokon Vayak kezére került, de a kuruc felkelésben való részvételük miatt a kamara elkobozta a birtokot. Annak egy részét csak magas áron tudták visszaszerezni. A többi rész a Plathy, Rajcsányi, később az Ágoston család kezére jutott. A Plathy család kastélyt is épített a faluban. Birtokosok voltak még később Radvánszky Károlyné, özv. Decsi Istvánné, Kilián Gyula és Kiszely Sándor is.

forrás: internet

forrás: napkeletnepe.hu

Szalmás Zsoltné

(1970) polgármester

„Tevékenyen Sátáért!”

Már születésem óta Sáta községben élek, láttam ennek a településnek a fejlődését (gyermekként és fiatal felnőttként), majd később megtapasztaltam a hanyatlást: azt, hogy egyre kevésbé szerettek itt élni az emberek, a fiatalok elvándoroltak a jobb lehetőségek reményében. A lakóházak sora vált lakatlanná, elhanyagolttá, a falu vezetése nem foglalkozott a település fejlesztésével, az élhetőbbé tételével. A Bükki-Hegyhát legnagyobb településén élőként elképzelhetetlennek tartottuk, hogy ne legyen iskolánk, de a faluvezetés ezt nem így gondolta. A 2011-ben történt intézménybezárás után fogalmazódott meg bennem először, hogy jelöltessem magam polgármesternek. Rengeteg biztatást, támogatást kaptam, s igen nagy fölénnyel nyertem meg 2014-ben a választást. A lakosság véleményét mondtam ezzel a korábbi vezetésről, és a fejlődésre szavazott.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Alapvető célom volt, hogy pályázatok segítségével a még működő intézményeinket megújítsuk, rendezetté, széppé tegyük a lakókörnyezetünket, rendezvényekkel tarkítsuk a mindennapokat, tehát élhetővé tegyük a falut. Céljaim teljesültek, ugyanis minden intézményünkben elindult a fejlődés: óvoda- és bölcsőde-építésre, szociális konyha fejlesztésre, orvosi rendelő bővítésre-felújításra, a polgármesteri hivatal és a kultúrház épületének energetikai fejlesztésére nyertünk pályázatokat. A településkép is egészen más képet mutat a fejlesztések óta. Sok még a teendő, de jó úton járunk, szó szerint is, mert a közútfelújításból is részesült Sáta: eddig 6,6 km felújítása történt meg, sőt a rendezvényeinket is a nyertes pályázatokból tudjuk finanszírozni.

- Hogyan látja ma a települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a

település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Apró falu lévén napi szintű a kapcsolat a lakossággal. Véleményem szerint támogató a környezet, sok a pozitív visszajelzés. A nemrég megalakult nyugdíjas- klub életében folyamatosan részt veszek, de a gyermekrendezvényeken, az óvoda és egyéb közösségek életében szintén.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A település hivatali apparátusa messzemenő támogatást nyújt részemre a munkám során, de ugyanúgy a lakosság köreiből, az intézmények dolgozóiból is kerülnek ki aktív, jó szervezőkészséggel rendelkezők, akik maximálisan segítenek a céljaim elérésében.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Rendkívül nehéz lenne erre választ adnom, mert rengeteg dolog történt a négy és fél év alatt, amire szívesen emlékszem vissza. A pályázatok elnyerése, egy-egy rendezvény pozitív visszhangja mind-mind olyan emlék, melyekre mindig szívesen és örömmel gondol az ember.

Számos alkalommal megmutatkozott az összefogás a településen, de talán a legmeghatóbb eset a lélekharangunk avatásával kapcsolatos. A lakók adták össze az árát, a falusiak építették a haranglábat (az önkormányzat támogatásával), közmunka révén szépült-épült ki a harangláb környéke a temető szélén, és egy mindenkit megmozgató rendezvény keretein belül került sor az átadására. Az első „hivatalos” megszólaltatásában részt vettek a település legfiatalabb és legidősebb lakói. Szinte fizikailag volt érezhető az az erőt, ami a településen élőket összeköti.

- Mi jelenti a háttér csapatot az Ön számára a munkában?

Reményeim szerint a teljes lakosság, de elsősorban a családom, akik nélkül nem tudnék a munkámra koncentrálni. A kiegyensúlyozott, nyugodt családi környezet a meghatározó számomra, az adja az alapot, az erőt a polgármesteri tisztség betöltésével járó feladatok ellátásához.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Természetesen igen, és bízom abban, hogy törekvéseimhez, a kitűzött hosszú távú céljaim megvalósításához ismét elnyerem a lakosság bizalmát.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

„Tevékenyen Sátáért!”

SZALASZEND KÖZSÉG

Szalaszend mai nevét 1936-tól viseli, amikor három községet közigazgatásilag egyesítettek. Addig Alsószend, Felsőszend, Szala külön községként szerepelt.

Alsószend: A királyság kezdetétől ősi családbirtok, 1269-ben a Szendy-család kezén van. A család megszakadtával 1435-ben a kis- és nagykállói Kállay-család kapta Zsigmond királytól. További birtokosai Matolcsy György (1780), a Kandó-család (1833), az 1900-as évek elején Edelenyi Árpád miniszteri tanácsos és Kállai Ubul nyugalmazott főispán.

Felsőszend: Első adatát 1292-ből ismerjük. A Szendy család birtokában volt. 1361-ben megyei gyűléseket tartottak itt. Különösen birtokperekben döntöttek. 1573-ban portyázó török csapatok a falut felégették. 1592-ben a Szendy és a Fuló család tagjai bírói úton szólítják fel Abaffy Jánost, hogy a felszendi, korláti, felsőlánci jószágokat birtokba ne vehesse. Itt megbomlott a nemzetiségi birtok. Már csak birtoktöredéke van a Fuló-családnak. Az osztozkodáskor meghúzott határ egy várnak nevezett dombon kezdődött (Földvár).

Szala: Első történelmi nyoma a XV. század elejéről való. 1427-ben birtokosa Piros László volt hét portányi birtokkal. Huszti Bálint 1479-ben új adományként kapta Mátyás királytól. Ugyanő volt 1484-ben a megye alispánja is. Zálogjogon Buzlai Miklós bírt részeket a Méhész családtól a faluban. Földesura volt 1489 körül az alszelenyei Bakó család is.

forrás: internet

Dr. Tóth István
(1957) polgármester

„Tiszteld az embert!”

2013 szeptembere óta – egy időközi választás megnyerését követően – vagyok Szalaszend polgármestere. A településen komoly problémák voltak, melyek következményeként az elődömet a bíróság 2013-ban méltatlanság miatt felmentette tisztségéből. Ebben az időszakban Szalaszend néhány köztisztviselőben álló lakosa megkeresett, hogy elindulnék-e az időközi választáson, mert új irány, új szemlélet kell a településnek. Meggyőztek, elindultam s nyertem, azóta szolgálom a szalaszendi lakosokat, képviselem a település érdekeit.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Nagyon rossz állapotban lévő települést vettem át. Komoly volt az adósság-állomány, alig történt fejlesztés, éles volt az emberek közötti ellentét, szemmel látható volt, hogy a falunak hosszú ideje nincs igazi gazdája. A gazdasági programom ebből eredően nyilvánvaló volt. Megszüntetni az adósságot, pályázni, fejleszteni, és megkísérelni az emberek közötti ellentéteket tompítani. Ezek nagy része úgy, ahogy teljesült, bár örök elégedetlen vagyok, mindig többet és többet szeretnék kihozni a lehetőségekből. Nagyon sok még a feladat, hiszen egy település soha nincs „kész”. Valamit mindig alakítani kell rajta, szépítgetni, az elért eredményeket pedig meg kell őrizni, ami igen komoly és embert próbáló feladat.

Az elmúlt hat évben Szalaszend nagyot lépett előre, sokat fejlődött, elsősorban az alaposan megtervezett és végrehajtott közfoglalkoztatási programoknak köszönhetően. A falu lakossága szerint korábban elképzelhetetlen lett volna, hogy az önkormányzat platós és zárt kisteherautókat, traktort, úthengert, betonelemgyártó gépet, árokásó traktort, telephelyeket vásárol, tyúk- és sertéstelepet hoz létre, térszakészítő helyiséget, savanyító egységet, asztalos- és lakatosműhelyt alakít ki és szerel fel szerszámokkal gyakorlatilag maradéktalanul. A mezőgazda-

sági programok keretén belül felépült két, egyenként 240 nm-es fóliasátor, a földeken szemestakarmány terem stb.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen csapat, háttérapparátus áll Ön mögött?

Úgy érzem, a település lakosságával a kapcsolat jó, bizalommal fordulnak akár hozzám, akár az önkormányzathoz. Igyekszünk maximális segítséget adni ügyeik intézéséhez, problémáik megoldásához.

Szalaszend egy nyolc településből álló társulás székhelye. Viszonylag fiatal a közös hivatali köztisztviselői apparátus, aktívak, jól képzettek, szívükön viselik a települések ügyes-bajos dolgait. Nagyon jó a kapcsolat a jegyzőnővel, aljegyzőnővel, komoly részük van az eddig elért sikerekben. Nagyon sok esetben együtt alakítunk ki állásfoglalásokat, készítünk elő döntéseket, minden esetben kérem és meg is kapom a megalapozott döntéshez szükséges információkat.

- Eddig munkájának legemlékezetesebb és legkevesbé örömteli pillanata, eseménye?

Nem a legjobb, legrosszabb emlékre koncentrálnék, hanem emlékek folyamatára, leginkább a 2013–2014- évekből, amikor elkezdtünk a településfejlesztésen dolgozni. Az emberek egyfajta reménnyel teli várakozással nézték a kezdő lépéseinket. Jelentős közfoglalkoztatási létszámot fogtunk össze, nagy volt a feladat. Szalaszendet ki kellett rántani a gödörből, el kellett indítani a fejlődés útján. A közfoglalkoztatásban dolgozók meglepődtek, hogy munkaidő van, a munkaidőben dolgozni kell, nem mehet senki oda, ahová csak akar. Tiszta és világos elvárásokat fogalmaztam meg, melyekhez következetesen tartottam magam. Jó néhány szankció jellegű munkaviszony-megszüntetés kellett hozzá, hogy az emberek megértsék, mit várok el tőlük. Ma ezek közül az emberek közül a legtöbben vállalkozásoknál dolgoznak, ahol a jelek szerint maximálisan megállják a helyüket, komoly béreket kapnak, tisztességesen dolgoznak. Úgy gondolom, már csak ezért is megérte a sok bosszúság, a sok energia-befektetés. Nyilvánvaló, hogy ehhez az eredményhez ők is kellett, az akaratuk, a hozzáállásuk, a gondolkodásmódjuk. Gratulálok nekik, nagyon sokat hoztáttek a szűkebb és tágabb lakókörnyezetük szépítéséhez, fejlesztéséhez.

Ami viszont a legkevesbé ad öröme okot, hogy a kisebbséghez tartozó fiatalokat nem tudtam rávenni arra, hogy tanuljanak, szakmát szerezzenek, pedig a hosszú távú megélhetésük múlhat rajta. Sajnos a többségük meg sem hallotta az üzenetet, persze ez alól is vannak kivételek.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Természetesen a családom. Három gyermekem, két unokám van, akiket nagyon szeretek. A feleségem igazi társ, neki dicsekszem, de neki is panaszkodom. Ő fogja össze a családot, különleges miliót teremt számomra, ahol jó megpihenni. Ugyanakkor el is szeparálom őket a nyilvánosságtól, csak a legszükségesebb esetekben vesznek részt eseményeken. Nekem ők a béke szigete.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Lassan itt az első ötéves ciklus vége. Sok elképzelést megvalósítottunk, de rengeteg még a feladat. A családdal úgy döntöttünk, hogy újra megmérettetem magam, de maguk a lakosok is akceptálnak erre, már most nagyon sok biztatást kapok tőlük, pedig október még nagyon messze van.

Szalaszendet már az 1200-as években különböző írásos emlékekben említik, úgyhogy komoly múltja van a településnek. Az itt lakó emberek megtanultak túlélni, küzdeni, ezért bízom benne, hogy Szalaszend még hosszú ideig fennáll, működni és fejlődni fog. Egy békés, nyugodt, virágzó települést szeretnék, ahol az emberek jól érzik magukat, megélhetésük biztosítva van, és eszük ágában sincs innen elköltözni, s erre biztatják a gyerekeiket is.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

A szüleim arra neveltek, hogy tiszteljem az időseket, segítsek a rászorulóknak. A hitvallásom: tiszteld az embert! Véleményem szerint a település polgármestere – mint választott vezetője – csak úgy lehet eredményes, ha példát mutat a mások iránti tiszteletből, emberségből, valamint a települése és elfoglaltsága iránti alázatból.

SZENDRŐ VÁROS

A település ősidőkig visszamenő múltját bronzkori és szkítakori feltárások igazolják. Nevét Szend nevű birtokosától kapta, aki a Bódván révet állíttatott. Róla nevezték el Zendrew-nek, mely az idők folyamán Szendrővé formálódott. A település a tatárjárást követő várépítések korában lépett a történelem színpadára, az 1300-as években építette fel Bebek György a szendrői várat, mely a megye első kővára volt. Szendrő neve először 1317-ben bukkant fel írásos emlékekben. 1554-től mezővárosi rangot viselt, 1613-tól 1660-ig vármegyei székhely, 1615-től 1908-ig pedig a szendrői járás székhelye volt. A település életében meghatározó szerepet játszó várat II. Rákóczi Ferenc 1707-ben leromboltatta, így a város katonai, stratégiai szerepét elveszítette.

A kiegyezést követő évek nagy gazdasági fellendülést hoztak Szendrő életében.

1896-ban épült a Bódva-völgyi vasút, megerősítve a település kereskedelmi szerepét. A II. világháború pusztítását követően az 1950-es években kezdett ismét fejlődésnek indulni a város, a térség. Szendrőn megélénkült a szellemi élet, képviselt a település térségi feladatokat ellátó intézményhálózata. Napjainkban tovább erősödik gazdaságirányító szerepe. Ennek elismeréseként 1996. július 1. napjával a Magyar Köztársaság Elnöke várossá nyilvánította Szendrőt.

forrás: internet

Tomorszki István

(1964) polgármester

„A szendrői közösségért tenni!”

Az Edelényi Járás egyik kis városának, Szendrőnek első embere Tomorszki István, aki 1964. július 27-én született Miskolcon. Egy 2013-ban megtartott időközi választás alkalmával foglalta el a 4300 fős település polgármesteri székét, valamint azóta látja el az ezzel járó feladatokat. Az ezt megelőző időszakban önkormányzati képviselőként, később alpolgármesterként segítette a város fejlődését csaknem 25 évig.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Volt egy időközi választás, amikor alpolgármesterként átvettem a település irányítását, s az ezzel járó teendőket. Az akkori polgármester a járási hivatal vezetője lett, néhány hónap múlva pedig kiírták a választást. Számomra akkor természetes volt, hogy 20 év távlatából megmérettetem magam, illetve erre voltak ösztönzések is. A jelöltek között sem volt olyan személy, aki korábban bármilyen módon részt vett volna az önkormányzat munkájában, így a lakosság nekem szavazott bizalmat.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A 2013-as időszak éppen az uniós ciklus zárása volt, lényegében akkor már nagy fejlesztésekre nem lehetett tervezni. A legnagyobb feladat az volt, hogy előkészítsük a jelenlegi ciklus forrásainak felhasználását. Az önkormányzat munkatársaival már korábban is dolgoztam együtt, nem volt olyan nagy kihívás, ami gondot okozott volna. Az átadás-átvételkor, illetve az intézmények működésénél voltak ugyan problémák, hiszen akkor érte el térségünket a válság, azonban ezt úgy éltük meg, hogy a munkahelyeket meg tudtuk tartani, lehetőségeinkhez mérten pedig próbáltuk a város fejlődését szem előtt tartani.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Az elsődleges feladatomból volt, hogy megtartsuk a meglévő munkahelyeket, és a térségre jellemző nagy létszámú munkanélkülinek tudjunk biztosítani munkalehetőséget. Városunkban 140 ember dolgozik az önkormányzat égisze alatt, emellett pedig közel 500 fő számára biztosítunk munkát a közfoglalkoztatás keretein belül. Ennek a rendben tartása nagy feladat volt, azonban a valódi kihívások akkor jöttek, amikor az uniós források kidolgozását és előkészítését végeztük. Ki kellett alakítani egy egységes arculati képet, ami valamennyi pályázathoz csatlakozik. Az elhúzó pályázati elbírálások miatt jelen európai uniós ciklus vége, a következő ciklus eleje fogja hozni a kézzel fogható eredményeket Szendrő számára. 24 évvel ezelőtt végeztük el a Szendrői Vár feltárási munkálatait, egy turisztikai projekt segítségével a fokozottan védett műemlékhez kapcsolódóan kiállítóterem és török kávézó kerül kialakításra, valamint egy szabadidőpark is létesül Szendrőn. A másik jelentős beruházás városunkban a főtér rendbetétele, a polgármesteri hivatal épületének energetikai korszerűsítése. A gondozóházban idősek átmeneti gondozását végzik az ott dolgozók, ez az épület is felújításon esik át a közeljövőben, valamint egy szolgáltatóház is kialakításra kerül egy nemrégiben megvásárolt épület funkcióbeli átalakítását követően. Ugyancsak a város főterét érinti a Zöld Város Projekt, így a Ferences templom és a Felsőpásti lakótelep környékének a rendbetétele is a jövőbeli feladataink között szerepel. De nem csupán települési, hanem térségi feladatot is ellát városunk, ezek fejlesztésére is adtunk be pályázatot.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Tösgyökeres szendrői vagyok, itt nőttem fel. Ennek köszönhetően jó a kapcsolatomban a lakossággal, ahogyan a településen működő közösségekkel, egyházakkal, civil szervezetekkel is. Egy ekkora településen ugyanakkor nem lehet mindenkinek megfelelni, van, akinek jó, amit teszek, és van, akinek nem. Néhányan ennek hangot is adnak, ez pedig mindig alakítja az aktuális hangulatot a városban.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Elsősorban a képviselő-testület, akikkel közösen hozzuk meg azokat a fontos döntéseket, melyekkel a várost előre tudjuk vinni. A hivatali kollégák, hiszen egy remek kollektíva segíti a munkám. De meg kell említenem a külsősöket is, értem ezalatt a pályázatírókat, a szakmai stábokat, mindazokat, akikkel üzleti vagy vállalkozás szinten vagyunk kapcsolatban. Ők mindannyian jelentős szerepet játszanak abban, hogy az elvégzett munka zökkenőmentesen és eredményesen záruljon.

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?

Az ember az apró dolgoknak is tud örülni. Ha valami úgy sikerül, ahogy az ember azt szeretné, annak

mindig örülni kell. Egy intézmény átadása vagy egy épület felújítása óriási örömet okoz számomra, de egy idősek napja vagy egy gyermeknap rendezvény is maradandó, élményekkel teli pillanat. Nem tudnék egyet kiemelni.

- Munkája legrosszabb emléke?

A 2010-es árvíz egy borzasztó időszak volt Szendrő életében. Közel 150 ház töltött víz alatt csaknem 2 hónapot, s láttuk azt, hogy milyen pusztításra képes a természet. Tehetetlenek voltunk, ezt sajnos nem lehet szavakkal kifejezni. A lakossági, egyházi, intézményi és hivatalos szervek összefogása ellenére a vizet nem tudtuk megállítani. Több ház dőlt össze, és vált lakhatatlanná. Mindenki a csodát és megváltást várta, ez az időszak eddigi munkám legrosszabb emléke.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Amikor látom az összefogást. Mondok egy példát, a jelenetről fotó is készült. A főterén településünk díszpolgára, Dr. Urvári Sándor, aki 76 esztendősen, együtt lapátol a Kassáról érkezett szlovák anyanyelvű fiatalokkal, akik életükben nem jártak a városban, de eljöttek segíteni. Ezek a pillanatok azok, amelyek igazán megfogják az embert.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

A családom és a kollégák, akik nélkül nem tudnám végezni ezt a munkát. Azt vallom, hogy egyedül az ember semmit nem ér el, ha nincs mögötte háttér. Rendkívül fontos az adminisztrációs feladatok elvégzése, a jogi, közgazdasági vagy pályázatíró feladatkörrel járó munkák pontos, precíz végrehajtása. Egy kisebb lélekszámú településen lehet, hogy a polgármester mindent egyedül el tud végezni, de egy ilyen intézményi hálózatot, egy ekkora méretű önkormányzati stábot képtelen lennék egyedül irányítani.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen. Sokat gondolkozom rajta, mert vannak olyan helyzetek, amikor az ember azt mondja, be kellene fejezni. De éppen az előbb elmondottakból következően, mi szerint az elmúlt években végzett pályázati előkészítésnek, közbeszerzéseknek az előttünk álló időszakban érik be a gyümölcse, szeretném folytatni a munkát. Egy olyan komplex fejlesztés előtt áll településünk, ami érinti a turisztikát és a vendéglátást, a kereskedelmet és az egészségügyet, s pontosan ez az, ami engem motivál.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

A szendrői közösségért tenni.

SZIKSZÓ VÁROS

Első írásos említése 1280-ra tehető, ekkor ugyanis IV. László itt keltez három oklevelet, a következőkkel zárva sorait: Datum in Zekzou, feria tertia proxima post dominicam judika MCCLXXX. Újabban egyes történészek arra a következtetésre jutottak, hogy a fenti dokumentumban megjelölt hely nem a mai Szikszó helyén álló településre vonatkozik, így ők az első írásos említést 1307-re teszik, amikor is Károly Róbert adott ki oklevelet „in Zyko”. 1320-ban 96 garas pápai tizedet adózott, mintegy 10 %-kal kevesebbet, mint Gönc. Ennek alapján mezőváros lehetett. Ebben az időben még az Aba család birtoka volt; az ő kihalásukkal került 1391-ben Zsigmond király, majd felesége, Mária királynő birtokába. Ekkor már királyi városként említették. A bortermelés már ebben a korban is jelentős volt. A 16. században a város uraival, a Perényiekkal együtt áttért a református hitre. Ekkor került gótikus temploma a református egyházhoz. 1558. október 13-án Velicán füleki bég kirabolta és felégette a várost. 1564-től adót fizetett a töröknek; ennek ellenére 1566-ban, 1567-ben és 1573-ban is fosztogatták a török csapatok. 1577. november 10-én Ferhát füleki bég támadta meg a vasárnap délelőtti prédikáció közben. A kóborló török martalócok elleni védekezésül 1586-tól sövénnel és árokkal erősítették meg a várost, erődített kastélyá építették ki a templomot. 1588-ban 11 000 fős török had támadta meg Szikszót. Rákóczi Zsigmond egri várkapitány vezetésével a várost sikerült megvédenie a 2000 lovasból és 400-500 gyalogosból álló magyar seregnek. A harmadik szikszói csatában 2000 török mellett több száz magyar és német katona esett el. 1679-ben Thököly Imre erdélyi fejedelem serege győzte le itt a labancokat.

Mivel a polgárok 1703-ban Rákóczihoz csatlakoztak, Jean Rabutin császári generális 1706-ban teljesen felégette a várost. Ekkor tűnt el végleg az a büntető kard, amellyel addig a halálos ítéleteket hajtották végre.

forrás: internet

Füzesséri József

(1963) polgármester

„Közös erővel, hittel, egymásban bízva...”

Tősgyökeres szikszói vagyok, mindig is a szülővárosom volt a fontos számomra. Szüleim egyszerű emberek – édesanyám még mindig velünk van, édesapámat elvesztettem több mint egy éve –, mindig arra tanítottak, tiszteljük azt a környezetet, ahol élünk, és ne csak magunkért éljünk, hanem másokért is, a családért, a rokonainkért, a szomszédainkért, a barátainkért. Tőlük tanultam azt is, hogy a közösségnek komoly ereje van. Ma is abban hiszek, hogy a megosztás szétválaszt, az együttműködés megerősít. A tanulmányaim alatt sem szakadtam el a városunktól, és a feleségem is született szikszói.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Izgó-mozgó, tenni akaróként nem véletlen az sem, hogy művelődésszervezői diplomával rendelkezem, és a polgármesterségem előtt vezetői és közösségépítői tapasztalatokra tettem szert. A rendszerváltás után, még az önkormányzatiság hajnalán szükség volt olyan emberekre, akik tetre készek voltak, és érezték a felelősségét annak, hogy önmagunk mit tehetünk a sorsunk javításáért.

1994-ben lettem önkormányzati képviselő, de a helyi művelődési ház vezetőjeként még szorosabb kapcsolatot sikerült kialakítani a szikszóiakkal, még inkább megértettem az itt élők problémáit, láttam a folyamatokat, az irányokat, és a tapasztaltak sokszor nem töltöttek el kellemes érzéssel. Ennek nyomán döntöttem el 2006-ban, hogy élére állok annak a folyamatnak, amely új irányt, a fejlődést és gyarapodást hoz az itt élőknek. Olyan várost alakítunk ki, ahol jó élni, ahol emelt fővel és büszkén járhatunk. Ez alatt az idő alatt megtapasztaltuk: együtt vagyunk erősek. Évről évre gyarapszik a város, lépésről lépésre haladunk, s bátran állíthatjuk: jó ma szikszóinak lenni.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Szikszó nagy utat járt be az elmúlt több mint egy évtizedben. A kétezres évek elején zsákutcába került, az akkori városvezetésre a széthúzás, a belső problémák generálása, az egymással történő viták és harcok voltak a jellemzőek. Szikszó akkoriban mindössze a bűzt árasztó állati fehérje-feldolgozójáról híresült el az országban, az ingatlanok árai estek, az emberek nem találtak munkát, nagy volt az elvándorlás.

Miskolc, a megyeszékhely melletti kisváros jövőkép nélkül maradt annak ellenére, hogy minden adottságunk megvolt ahhoz, hogy virágzóvá váljunk. Ipari területekkel, ipari parkkal rendelkezünk, amelyek üresen álltak. Mindannyian tudjuk, a befektetők önmaguktól nem jönnek, ezért a legfontosabb céloom az volt, hogy új üzemek és gyárak települjenek a városba. A szikszóiak barátságosak, tenni akarók, szorgalmas emberek. Az ő támogatásával és hitükkel nyertem el a polgármesterséget 2006-ban, de sajnos a képviselő-testületben az újítók kisebbségben maradtak. Az akkori négy év alatt úgymond ellenszélben kellett dolgoznunk, apró lépésenként haladtunk csak előre, elérve azt, hogy az első beruházó, a Hell Energy Kft. első üzemét 2010 őszén avassuk. Ekkor már olyan képviselő-testületünk volt, melynek tagjai számára az együttműködés, a jövő építése, a beruházások megnyerése volt a fő cél. Elindultunk egy olyan úton, ami meghozta azt az eredményt, hogy Szikszó nevét ma naponta ötszázezren mondják ki az országban a településről elnevezett üdítőitalnak köszönhetően.

Néha elgondolkodom azon, hogy ha valaki a kezdetekben garantálni tudta volna a mostani eredményeink felét, akkor beleegyezem-e abba. De félre téve a tréfát: Szikszó egy dinamikusan fejlődő kisvárossá vált, ahol jó élni és jó dolgozni.

Az Újfalusi dombról letekintve az egykori üres mezőn ma üzemcsarnokok láthatók. A Hell cégcsoport dinamikusan fejlődik, energiával, üdítőital gyár, dobozgyár, logisztikai központ, automata magas-raktár található itt. A tavalyi év sikere volt, hogy összesen 5 milliárd forintos beruházással több mint duplájára növelik gyártókapacitásukat, ezzel közel 70 új munkahelyet teremtve. A HELL a most megvalósuló bővítéssel – amelyet az exportpiacok biztonságos kiszolgálásának igénye ösztönzött, mert már 31 országban találhatóak meg a termékeik – több mint duplájára növeli gyártókapacitását. A cégcsoport fejlesztése az Angel Station, amely nemcsak egy benzinkút csupán, hanem olyan élmény-szolgáltatás, ami tovább öregbíti Szikszó jó hírét. A Hell Energy Magyarország Kft. Szikszón otthonra talált, partnerségben működünk, egymást segítve és támogatva.

Nem szabad azonban megfeledkeznünk azokról a kisebb üzemekről sem, melyek csak néhány vagy néhány tíz embernek adnak megélhetést. Az ipari parkunkban található szaunagyár ma szépen fejlődik, és Ausztriában is öregbíti a szikszói szakemberek jó hírét. Beszélhetünk még a sportpálya melletti kék csarnokról is, ahol ma már snack-eket gyártanak gyerekeknek.

Nagyon büszkék vagyunk még a Redo Water System Kft.-re is, ahol víztisztító berendezéseket gyártanak. Nemrég jelentették be, hogy egymillió eurós fejlesztést hajtanak végre, Szikszóra hozzák a fejlesztő részlegüket is, ami nagy előrelépés. A világ számos országába, illetve nagy repülőgépgyártók részére is a

Szikszói Ipari Parkban készülnek a víztisztító berendezések. Ezek például Omán lakosságának húsz százalékát látják el egészséges ivóvízzel, és a következő években három vízművet és hat víztisztítót telepítenek majd.

Az elmúlt év egyik kiemelkedő önkormányzati pályázati eredménye, hogy az ipari területünkön 18 hektáros fejlesztést hajthatunk végre, ahol ipari csarnokot, utakat, ipari közműveket alakítunk ki 630 millió forintos beruházással. Ez azért is kiemelkedően fontos, mert egy újabb ipari park létesül így Szikszón. A kivitelezési terv elkészült, az engedélyeztetés folyamatban van, és még ebben az évben elindulhat a megvalósítás. Itt olyan csarnokokat, irodákat alakítunk ki, amelyek lehetővé teszik újabb és újabb vállalkozások Szikszóra települését.

Egy újabb fejlesztési területet abban látunk, hogy kiaknázzuk a Szikszón található termálvíz készletünket. Az uszoda udvarán jelenleg is egy 42 fokos termálkút üzemel. A jövőben szeretnénk ezt a természeti kincset az energiatermelés szolgálatába állítani. Egy pályázat kapcsán 50 millió forintot nyertünk termálkút fúrására, amelynek a munkálatai a napokban kezdődtek meg. Ha minden a terv szerint halad, akkor az itt talált meleg vizet energiatermelésre és mezőgazdasági célokra is fel tudjuk majd használni. További lépés lehet még a turisztikai célú fejlesztés is.

Az elkövetkező években megépül az M30-as autópálya tovább folytatása, amely még inkább a befektetők figyelmének középpontjába állítja majd Szikszót.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Szikszó intézményi és közösségi hálózata fejlett, hiszen csak úgy tudunk eredményeket elérni, ha a közösségre támaszkodunk. Városunkban egyházi és állami iskola is működik, de már óvodásként is a legjobbat kapják a szikszói gyerekek. A gazdasági helyzetünk megengedi, hogy segítsük az arra rászorulókat, de fenntartsunk olyan intézményt is, mint a városi uszoda, amely kicsik és nagyok egészségét, szórakozását szolgálja. Rendkívül büszkék vagyunk az egyházközösségeinkre, a számtalan közösségi rendezvényünkre – melyekhez biztosítjuk az infrastruktúrát –, ahol ott az egész város, bizonyítékul: az együtt töltött percek megerősítik a közös gondolkodást, az előrehaladásunk hitét. Az országban egyedülállóan a 62 év felettiek Szikszó jegyben részesülnek, amely 20 000 forintos utalványt különféle helyeken válthatják be az érintettek. A közösség erősítését szolgálja az is, hogy önkéntes alapon utcamenedzserek gondoznak egy-egy kis mikroközösséget, így vigyázunk is egymásra – különösen ott, ahol idősebbek laknak -, és azonnal tudomást szerzünk a problémákról.

Kiemelkedően fontosnak tartom a személyes kapcsolatot az emberekkel. Még tavaly ősszel indítottuk el a keddi esti összejöveteleket, ahol az emberek egymással és a városvezetéssel is megoszthatják ötleteiket, elképzelésüket, mert Szikszó sikere az összefogásban és a nyitottságban rejlik

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Mivel az elvem az, hogy a megosztás szétválaszt, az együttműködés megerősít, ezért az igazi csapatmunkában hiszek. Motivált, lelkes intézményvezető gárdával dolgozunk együtt, akik a saját szakterületükön kiválóak. Rendszeresen tartunk olyan összejöveteleket, ahol az emberek megosztják egymás között a sikereket, a kudarcokat, mert jó egymástól tanulni.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Az ember szívesen gondol vissza az első sikerekre, az első tárgyalásokra, aztán azokra az eseményekre, amikor a magból termés születik. Az első kapavágásokra, az első épületekre, a pályázati sikerekre és azokra is, amikor végre sok nehézség árán révbe jutunk, s elmondhatjuk magunkról, hogy ugye milyen jó, hogy akkor nem adtuk fel. Ugyancsak rendkívül jó érzés, amikor egy ünnepen összegyűlünk, és látom az emberek elégedettségét. A közös ünneplések, a megemlékezések, a gyerekeink színpadi produkciója egy-egy közösség újabb sikere mindig arra sarkall, hogy ezért érdemes élni és dolgozni.

Örömmel tölt el, amikor Szikszó díszpolgárait avatjuk, mert ők azok az emberek, akik egy egész életen át segítették a várost. Felderül a lelkem akkor is, amikor Szikszó ösztöndíjasainak adjuk át a város támogatását, mert rendkívül sok jó képességű fiatal él nálunk, akikre büszkék vagyunk. Boldogság tölt el akkor, amikor olyan fiatalokat látok az utcán, akik hazatelepültek, mert újra megtalálják Szikszón a számításukat, vagy amikor fiatal házaspárok döntenek úgy, itthon maradnak, mert olyan munkahelyet találtak, ami a megélhetésüket biztosítja.

Életem legnehezebb időszaka 2010 tavasza volt, emberként és vezetőként is. Ma is összeszorul a szívem ennek emlékére, de a rosszban akkor is megtaláltuk a jót. Szikszóra nem volt jellemző soha a természeti katasztrófa, azonban 2010 májusában és júniusában a városon áthaladó Vadász-patak – amely szelíden csordogáló kis patakocska volt mindig – örült folyóvá duzzadt, és néhány óra alatt elöntötte a fél várost. Családok munkája vált enyészetté néhány nap alatt. Mentettük, ami menthető, éjt nappallá téve állt az egész város a gáton. Abban az időben minden sötéten gyülekező felhőre úgy gondoltunk, add Uram, hogy ne essen belőle az eső. Ebből is talpra tudtunk állni, miközben megtapasztalhattuk más városok gondoskodását, szeretetét, ami rendkívül jó érzés volt. A károk felmérése után a közösségünk kiállt magáért – olykor az érdekvéonyesítés keményebb eszközeit is használva –, és még azon az őszön megindult a helyreállítás is.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Természetesen a családom. A feleségem, a lányom, akik, nagyon fontosak számomra, az ő türelmük és megértésük nélkül nehezen boldogulnék. Mellettük nagy támogatást kaptam, kapok a szüleimtől, az édesanyámtól is.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

A következő ciklusban is indulok a megmértetésen, mert mint minden úton, itt is vannak további teendők. A tárgyalások a befektetőkkel állandóak, mert területeink továbbra is nyitottak az új befektetők számára. Még jobb pozíciókat teremt városunk számára ezen a befektetői térképen az autópálya megépítése, mely áldás lesz a helyi közlekedésre is, mert mára mindannyian tapasztaljuk, lassan elviselhetetlen a városon áthaladó forgalom.

Az autópálya megépítése után saját erőből fogunk majd hozzá a belső útjaink felújításának, mert a gazdasági helyzetünk már ezt is lehetővé teszi. Igyekszünk új profilokat is menedzselni a városban a turizmus, egészségutizmus és további innovációk tekintetében.

Nagy megtiszteltetés volt a város számára az, hogy az országból három település küldöttsége vehetett részt nemrégiben egy kínai turisztikai és befektető konferencián. Ennek várható eredményeivel is számolunk. Szikszó tovább szeretne haladni, bővülni és gyarapodni. Az út, ahol járunk, a minőségi fejlesztés felé inspirál, ezekkel a kihívásokkal nézünk szembe a következő esztendőben.

- Szikszó 2019-ben ünnepli újra várossá válásának 30. születésnapját. Minden születésnap egyben a múlt lezárása és a jövő feladatainak megfogalmazása. Milyen célokat tűztek ki ezen a születésnapon?

Szikszó évszázadokon keresztül mezővárosként élte az életét. Az újra várossá válása 1989-ben történt meg. A születésnapot egy nagyszabású egész évig tartó „Szikszó30” elnevezésű rendezvénysorozattal ünnepeljük, ami szintén a közösség összefogásán alapul. A szórakoztató programok mellett a közösségek bemutatkozására is nagy hangsúlyt fektettünk, de az országban egyedül álló módon egy programban pecsétgyűjtő akcióval egy BMW Mini személygépkocsit is lehet nyerni 2019 szilveszterén stratégiai partnerünk, a Hell Energy Magyarország Kft. jóvoltából.

Szikszó számára fontos, hogy ismerje a történelmi gyökereit, mert jövőt építeni csak a múlt ismeretével lehet. Az egykori szikszóiak, a mezőváros polgárai mindig is tudtak élni a lehetőségeikkel. Ha odafentről néznek bennünket, úgy gondolom, büszkék ránk. Látják a tenni akarásunkat, a szorgalmunkat, az összefogásunkat, a kreativitásunkat, ami mind azt a célt szolgálja, hogy méltó városban éljünk, olyan körülmények között, amit megérdemlünk. Az elmúlt évtizedben ennek a munkának és összefogásnak köszönhetően gyarapítani tudtuk Szikszó gazdasági és szellemi életét.

Ha a jövőt szeretném röviden meghatározni, két szó az, ami ezt igazán kifejezi: minőség és innováció. Eltökélt szándékunk a turizmus fejlesztése, lakóparkok építése, innovatív megoldások Szikszóra telepítése. Ez utóbbi létrehozására tárgyalásokat folytatunk nemzetközi és hazai szakemberekkel. Hiszek abban, hogy közös erővel, hittel, egymásban bízva, együtt alakíthatjuk tovább sikeressé, gazdaggá és boldoggá a városunkat.

SZIRMABESENYŐ KÖZSÉG

A települést 1291-ben említik először Besenew néven, első lakói a Miskóc (Miskolc) nemzetséghez tartozó Besenyeiek voltak. 1291-ben Besenyei Sándor fiai voltak Besenyő birtokosai. 1332-ben már megemlékeztek a Mindenszentekről elnevezett egyházát is. A pápai tizedjegyzék adatai szerint Besenyő település papja 1332-ben 6, 1333-ban 5, 1334-ben 6 és 1335-ben 3 garas pápai tizedet fizetett. Nevének másik elemét a Rákóczi-birtoklást követően tulajdonba lépő grófi Szirmay családról kapta, melynek egyik kiemelkedően tehetséges sarja volt gróf Szirmay Alfréd (1852-1900). Az ő sokoldalú érdeklődésének és adományozási készségének, továbbá a múlt században történő, számos ásatásnak köszönhetően ma a miskolci Herman Ottó Múzeum régészeti tárában bőségesen található olyan újkőkori, réz- és bronzkori leletek, amelyek azt bizonyítják, hogy Szirmabesenyő mai közigazgatási területén már kb. Kr. e. 6000-től földműveléssel is foglalkozó emberek telepedtek meg. A koravaskor idején a Bükk lábánál található földvárak egyikét is itt építették meg, amelynek sáncai egy 1977-ben készült légi felvételen még jól kivehetők voltak.

forrás: internet

Husztai Gábor

(1974) polgármester

„A befektetett munka előbb-utóbb megtérül...”

Miskolcon születtem, de szívesebben írnék Szirmabesenyőt, mert nem értem, miért a néhány kilométerre lévő kórház mérvadó e tekintetben, és miért nem az állandó lakhely kerül be szülőfaluként az anyakönyvi kivonatba. A dátum viszont „hiteles”: 1974.

A településünk, Szirmabesenyő nagyközség polgármestere a 2014 októberi választások óta vagyok, immár négy és fél éve.

Öt évvel ezelőtt, negyvenévesen átgondoltam addigi életemet, és arra a következtetésre jutottam, hogy a közel húszéves szakmai tapasztalatomat, helyi, megyei és országos kapcsolati tőkémet a korábbiaknál is láthatóbban, egy adott helyen lenne célszerű gyümölcsöztetni. Erre a legalkalmasabb „terepnek” szülőhelyem kínálkozott. Talán nagy szavak, de a szülőfalumat szeretném szolgálni, alkalmazni a településmérnöki diplomámat a terület-és településfejlesztésben, kamatoztatni a vállalkozóként szerzett szakismerteteimet, s kézzelfogható eredményeket elérve még élhetőbbé, komfortosabbá tenni a település lakosságának életét, mindennapjait.

Fontos megemlítenem, hogy polgármesterként mintegy apám örökébe is léptem, hiszen az önkormányzat egykori műszaki vezetőjeként évtizedekig a település szolgálatában állt. Szeretném besenyői lakosok és a településünk iránt érdeklődő fiatal családok számára is vonzóvá tenni községünket. Minden teremteni vágyó ember olyan jelet, eredményeket szeretne hagyni maga után, ami nem öncélúan az ő személyét fémjelzi, hanem az általa vezetett települést gazdagítja. Az alkotás vágya vezetett és vezet tehát a köz szolgálatában, amire első számú vezetőként kínálkozik a legtöbb lehetőség.

Természetesen versenyző típus is vagyok, s nem szeretek veszíteni.

- Ön szerint melyek egy településvezető legfőbb ismérvei?

Egy vezető előrelátó, van távlati koncepciója, rövid- és középtávú terve. Van saját elképzelései, kreatív ötletei és képes befogadni mások ésszerű javaslatait

is. Elképzeléseiről meg tud győzni másokat, maga mögé tudja állítani a képviselő-testületet, adott helyzetben pedig érvekkel vitára kész és „ütésálló”. A településvezető képes kell, hogy legyen a már meglévő erőforrásokot is optimálisan kihasználni, megérti a kor szavát, megérzi a jövő kihívásait, képes 5. vagy 6. fokozatba is kapcsolni, nem elégszik meg a kényelmes poroszkalással. Ezért hirdetem meg 2014-ben, hogy „Szirmabesenyő többre képes”. Alaposan és szakszerűen tekintettük át a helyzetünket, széleskörű felmérést követően készítettük el gazdasági programunkat az általában jellemző maszatolás helyett konkrétumokkal, számon is kérhetően, melynek épp ez a veszélye is, de másként értelmetlen lenne.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Pontról pontra haladtunk a gazdasági tervünk megvalósításán. Pályáztunk, építettünk, fejlesztettünk, felújítottunk, korszerűsítettünk, lemaradást pótolunk. Támogatásból és saját forrásból korszerűsítettük a közkonyháinkat, komfortosabbá tettük az óvodánkat, az egészségügyi központunkat, felújítjuk iskolánk energetikai rendszerét és segítő szolgálatunk épületét. „Öko-tantermet”, műfüves focipályát, gumiborítású kosárlabdapályát, sportparkot, fogadóparkot, új parkolókat építettünk, sportpálya-világítást, öntözőberendezést avattunk, továbbá új aszfaltburkolatot kapott a főutcánk. Új buszmegálló öblöket alakítottunk ki, az idén új megálló-építményeket telepítünk, és folytatjuk az utcabútorok cseréjét is.

Napirenden van egy új sportcentrum építése is. Szakmai befektetőkre vár a leendő ipari parkunk 50 hektáros területe. A 26-os út mentén található cégek betelepülését minden eszközünkkel segítjük, további fejlődésüket támogatjuk. Az Ongropack Kft., a S.E.G.A. cég logisztikai központja, a Cordys Capital összesen tízmilliárdos nagyságrendű beruházásai, a négy autószalon – és saját törekvéseink eredményei is – talán mindenki számára egyértelműen jelzik: Szirmabesenyő „szalonképes” település a szó átvitt és eredeti értelmében is. Alapvetően kijelenthetjük, hogy beléptünk a XXI. századba.

- Milyen tervek várnak még megvalósításra a korábbi elképzelésekből?

Négymilliárdos pályázati portfóliónknak eddig a negyede teljesült. Ez nem kevés, de nagyon bíztam például a Szirmay-kastély projektünk támogatásában, melyre igen jó szakmai tervdokumentációnk van. A kastély jelképünk, szívügyünk, a vele kapcsolatos céljainkat egy percig sem adtuk fel. Emellett számos tervünk van még a fiókomban.

Öröm számomra, hogy egyre többen térnek vissza az „elsődleges” munkaerőpiacra, ezzel viszont drasztikusan csökken a közfoglalkoztatásba bevonhatók száma. Márpedig munkájuk nélkülözhetetlen az intézményeinkben és a közterületeken egyaránt. Mára oda jutottunk, hogy problémát okoz a település elvárásaim szerinti üzemeltetése, a közterek, parkok, temetőkertek rendszeres karbantartása. A közfoglalkoztatás visszaesése időzített bomba. Ismét eggyel több ok arra, hogy megerősítsük községünk anyagi helyzetét, hiszen a feladatokat közmunkások hiányában állandó, szakmailag képzett foglalkoztatottakkal és korszerű gépekkel, profi módon kell elvégezni.

- Hogyan látja, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A gazdaságfejlesztés mellett a közösségépítést tartom a legfontosabbnak. Sorrend nincs, egyik feltételezi a másikat. Községünk helyzete Miskolc testközelsége miatt speciális, azaz kedvező, akár a munka-, tanulási, szolgáltatási vagy éppen a szórakozási feltételeket és lehetőségeket tekintjük. Ugyanakkor fontos a helyi identitástudat, a településhez kötődés erősítése. Céltudatos munkával generáltuk, felkaroltuk a lakossági kezdeményezéseket, támogatjuk a helyi civil szervezeteket. Új erőre kapott a Szirmabesenyői Sportkör, országos rangot vívott ki a Székítia Harcművészeti Egyesület. A Sakk- és Szabadidő Sportkörünk is remekül helytáll a bajnokságban, és tanítja a fiatalokat. A Balogh Liget lovardájában – a tankerület, az általános iskola és önkormányzatunk együttműködésében – tanóra jelleggel lovagolni tanulnak gyermekeink. A nyári gyermektáborainkban évente mintegy 150 fő vesz részt, rendkívüli önkormányzati kedvezményeket élvezve.

Személyes sikeremnek is tekintem a ma már ötven tagot számláló Ezüst Szirmok Nyugdíjas Egyesület létrejöttét, amely egyik meghatározó civil közössége lett Szirmabesenyőnek. Éves nagy rendezvényeinkkel hagyományt teremtettünk. A Röfi Napunk, a Szinyei Majálisunk, az adventi rendezvénysorozatunk programjai a szomszéd települések lakosai számára is egyre vonzóbbak. Ünnepeink és egyéb hagyományőrző rendezvényeink is a különböző korosztályok együttműködésének szép példái. Korábban nem volt testvértelepülésünk, ezért a közösségépítés fontos részének tekintem a Huszt városával kialakított, egyre bővülő kapcsolatunkat is, melynek egyik részeként a kinti magyar tannyelvű iskola tanulóinak csoportját nyári testvértáborunkban fogadjuk.

Ugyancsak közösségformáló erőnek tartom írásos kiadványainkat, közöttük a Besenyő Világa című lapunkat, illetve településünk weblapját is (www.szirmabesenyo.hu).

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

A honlapunkon olvasható szlogenben szinte minden benne van: Zöld-Biztonságos-Élhető. A Sajó ölelésében, a Királyhegy lábánál, mindenhez közel, de mégis csendes és harmonikus környezetben élhetnek a legfiatalabbtól a legidősebb korosztályig azok, akik nem csupán lakhelyre, de otthonra vágnak nálunk. A folyó közelsége, a bányatavak, a hegy kétszáz pincéjével, a helyi és környékbeli tanulási és munkalehetőségek, az ipari területek biztos alapot nyújtanak ahhoz, hogy virágzó, kisvárosi jellegű mintatelepülés váljék Szirmabesenyőből.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Azt, amit lelki szemeimmel naponta látok. A 26-os út két oldalán újabb termelő és szolgáltató, környezetkímélő üzemet, egy beépített ipari parkot, egy új sporttelepet, a Szirmay-kastélyt új ruhában, kulturális, művészeti központként, továbbá egy multifunkcionális sportcsarnokot és uszodát egy legalább

25 méteres medencével. Az infrastrukturális fejlesztések mellett természetesen látványos, izgalmas és igényes közösségi programokat is, valamint a különböző korosztályok harmonikus együttműködését, egy gyermek- és felnőttbarát, békés, biztonságos virágos, zöld és élhető települést. E felsoroltakat együtt, ahol a szép forma mögött a vonzó tartalom is megvan.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, ugyanis az említett tervek megvalósításához még több idő kell. Mindig is hangsúlyoztam, hogy nagyszabású terveink megvalósítása legalább két-három cikluson átívelő feladat. Sajnálom, ha bármilyen ok miatt megtorpanna az a rendkívüli lehetőségekkel kecsegtető folyamat, aminek jómagam elindítója és képviselő-testületünkkel együtt eddig részese lehettem. Meggyőződésem, jó kezekben, céltudatos irányítással Szirmabesenyő sikerre van ítélve.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Közhely talán, de vallom, hogy a befektetett munka előbb-utóbb megtérül. Hihetetlenül sok ember összefogásával alakult ki a jelenlegi eredmény az elmúlt négy és fél évben. Hogy személyes törekvéseimből, munkámból mit ismer el a választópolgár, az más kérdés. Aki csak olcsó népszerűsége vágyik, azt könnyen elérheti. Az alibizés nem az én műfajom, így én a nehezebb és személy szerint hálátlanabb utat választottam: önmenedzselés helyett lakosságunk jövőjének szolgálatát, szívós munkával, amely – egy feladatát komolyan vevő polgármesternek – napi 24 órás műszakot jelent számomra úgy, hogy közben ötéves kisfiam és hétéves kislányom nevelésére, építgetésére is jusson idő.

Taktabáj Borsod-Abaúj-Zemplén megye dél-keleti csücskében, a Taktaköz vidékén elterülő kis falu. A Tisza közelében fekvő település megközelítése Tokaj vagy Szerencs felől a legegyszerűbb.

A falu eredete az időszámítás előtti időkre nyúlik vissza. Ezt igazolják az 1981-es ásatások leletei, melyek a Tokaji Múzeumban kerültek kiállításra. A községet eredeti nevén 1413-ban említik oklevélben:

“Iktassa be Bay-i István diákot a Szabolcs megyei BAY birtok felébe.”

1446-ban már BÁJ néven szerepel, a Zombori Cseh család volt itt birtokos, majd 1700-tól a PATAY család, amely innen nyerte nemesi előnevét is. Patay Sámuel és felesége, Udvarhelyi Mária építtette a faluban a ma is megtalálható kastélyt 1726-ban Tornyossi Tamás kassai mesterrel. Majd a szomszédságában lévő lovarda épületet. Ma újra élet zengi be, hiszen iskola és óvoda működik a kastélyban, a lovarda épülete pedig a község kulturális központja lett.

Mai elnevezését 1953-ban kapta, addig egyszerűen Báj volt a neve.

A Kossuth u. 5. sz. alatt található a 18. század fordulóján épített református templom a késő barokk stílusban. Különlegessége a – református templomokban teljesen szokatlan – gazdag ornamentális rokokó festés, amely az egész templombelsőt beborítja. Itt található a Patay család címere valamint sírboltja.

A templom nevezetessége az az asztal, amelyen az állítólag SZATMÁRI BÉKÉT írták alá 1711-ben.

Pedálos orgonája valamikor a Rákóczi családé volt, később a Patay kastély orgonája lett, ismeretlen mester építtette 1869-ben.

Virág Zoltán Károlyné

(1952) polgármester

„Tiszteld az embert, szeresd a szépet, tanulj küzdeni, mert ez az élet!”

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Itt születtem, és az általános iskolát is Taktabájon végeztem, majd a Tokaji Ferenc Gimnáziumban érettségiztem. Ezt követően képesített könyvelői, adó-pénzügyi előadói, majd mérlegképes könyvelői képesítést is szereztem. 1991-től az önkormányzati hivatalban dolgoztam gazdálkodási-pénzügyi előadóként. A polgármesterség irányába a településen élők biztatása indított el 2002 őszén, amit örömmel fogadtam, és a választók bizalma alapján el is nyertem.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Az önkormányzatnál dolgoztam már 12 éve, így pontosan ismertem a település gazdasági-pénzügyi helyzetét, a községben élő embereket és gondjaikat, valamint a község adottságait is. Láttam azokat a fejlesztési célokat, melyeket ebben a kis községben szükséges elkezdni a pályázati lehetőségek kihasználásával.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Büszkén állíthatom, hogy az eltelt négy ciklus alatt községünk gyors és látványos fejlődésnek indult, kihasználva minden pályázat nyújtotta lehetőséget. Időt és fáradságot nem ismervem törekedtem megvalósítani mindazt, amit 2002 évben célul tűztem ki magam, magunk elé. Felújításra került az 1726-ban épített Patay-kastély, melyben óvoda és általános iskola működik, továbbá a mellette található lovarda épülete is, ahol „Integrált Közösségi és Szolgáltató Tér” és egy tornaterem is helyet kapott. Felújítottuk a konyha ebédlőjét, az idősek napközi otthonát, az orvosi- és védőnői rendelőt, valamint polgármesteri hivatal épületét is. Játszóteret építettünk a gyerekeknek. Utakat újítottunk fel, járdákat építettünk, az épületekre napkollektorok kerültek elhelyezésre, sőt a ravatalozó felújítása, új urnafal építése is megtörtént. Nem feledkeztünk meg egyetlen egy évben sem a

nyugdíjasokról, a hátrányos helyzetű családok támogatásáról, a lakosság kirándulásairól, ami számukra is felejtethetetlen volt.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Úgy érzem, hogy a lakosság, választópolgárok bizalma alapján töltöm be a tisztségemet már 2002 óta. Polgármesterként a legjobb tudásom szerint szolgálom és segítem mindazokat, akik hozzám fordulnak, s arra törekszem, hogy mindig elfogultság nélkül intézzem az ügyeiket. Nekem minden ember egyformán fontos, mindenkinek vannak értékei, és én ezt igyekszem megtalálni. Számomra a munka, a hivatással járó feladatok az elsődlegesek.

- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Az eddig eltelt négy választási ciklusban olyan képviselő-testülettel dolgoztam, akik megértették, én mit akarok, és közösen mit kell tennünk azért, hogy fejlődjön ez a község. A hivatal dolgozóival együtt a csapatunk mindig egységes volt és most is az.

Településünk legfontosabb jellemzői az elért eredmények. A siker kulcsa egyértelműen a jó csapatmunka, az együtt gondolkodás, az együttműködés. Nélkülözhetetlen a mindenkori képviselő-testülettel történő összhang, a kölcsönös tolerancia, mert eredményesen dolgozni csak közösen és összefogva lehet. Szerencsés helyzetben vagyok, ugyanis a képviselő-testület minden tagjának – pártállástól függetlenül – Taktabáj érdeke az első. Az emberi kapcsolatok végtelenül fontosak, mint ahogy a közösségépítésben, úgy a munkahelyen is abban, hogy partnerként számíthassunk egymásra.

- Munkája legszebb emléke?

Nyugodt szívvel mondhatom, hogy ez mindig a pályázatok elnyerése és megvalósítása az önerő biztosításával. A szigorú gazdálkodási elveket alapul és figyelembe véve önkormányzatunk 2002-től hitel felvétele nélkül gazdálkodott. Az adósságrendezésben sem kellett részt vennünk, de ettől függetlenül örömmel töltött el bennünket, amikor a kormány a rászoruló önkormányzatokat is külön támogatásban részesítette.

- Munkája legrosszabb emléke?

Ha lehet ilyenről beszélni, akkor azt említem meg, amikor az általános iskolánkat be akarták zárni, ami nagyon fáj, mert a mi kis iskolánknak minden komoly felszerelése meg volt ahhoz, hogy az oktatás, a tanulók minden igényét kielégítse. Ezek a viharfelhők sajnos még mindig árnyékot vetnek ránk a mai napig, de bízom benne, hogy az iskola a továbbiakban is fennmarad.

Reményik Sándor szavaival élve: „Ne hagyjátok a templomot, A templomot s az iskolát!” Ahol iskola és templom nincs, az a község nem falu, hanem tanya.

- Van-e olyan emlékezetes története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Több emlékezetes pillanatom is volt az eltelt idők során, de mégis van egy, amit a község „gyöngyszemeként” emlegetünk. Ez pedig az 1800-as években épített lovarda épülete, ami teljes egészében felújításra és átadásra került.

Ezen kívül sok kedves és szép emléket hordozok magamban az elmúlt évekből. Van két emlék, amelyekre szívesen gondolok vissza. Egy – már ágyban fekvő – idős asszonyt mentünk el felköszönteni 90. születésnapja alkalmából. Mellé ültem az ágy szélére, és beszélgettünk. Mesélt a gyermekkoráról, a munkájáról, gyermekeiről. Halkan, erőtlenül, néha már alig érthetően beszélt. Mielőtt elbúcsúztunk, az idős asszony felült, megfogta és megszorította a kezem, majd annyit mondott: „mindent köszönök”.

A másik, amikor az 50. házassági évfordulóját ünneplő idős párnak szerveztem meg az aranylakodalmát, akik most is megerősítették előttem a hajdanán tett esküjüket, a kimondott boldogító „igen” szót.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Fáradtságot nem ismerve, első helyen mindig a munkám áll. Ez a település, ez a kis község egy nagycsalád, melyben én is élek. Megváltozott az életritmusom, megváltoztak a mindennapok, mert egy polgármester a szabad idejében is polgármester. Ahhoz, hogy munkámat a lakosság megelégedésére tudom végezni, a családomnak is köszönhetem, akik az otthoni munkák nagy részét átvállalják tőlem, így egész emberként tudom szolgálni településünket.

- Tervezi-e a munka folytatását?

Bár még van idő a következő helyi önkormányzati választásig, azt válaszolom, hogy igen, amennyiben ezt az egészségem is engedi.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Polgármesternek lenni nem csupán presztízs, hatalom vagy pénzkérdés, hanem sokkal inkább felelőség, határozottság, tapasztalat és kötelességtudat. Ma egy településvezetőnek mint közszereplőnek, jóval az átlag fölötti tolerancia-küszöbvel kell rendelkezni. A polgármesterséghez hozzá tartozik a példamutatás, elkötelezettség, az emberek tisztelete, a nyitottság, az új iránti fogékonyság, a helyi igények, problémák pontos ismerete. Munkámat ezek szerint próbálom végezni. „Hivatásod legyen, élned másokért s mások boldogságában keresni a magadét!”

TAKTAHARKÁNY NAGYKÖZSÉG

A község nevét a „Várad Regestrum” említi 1219-ben, s ekkor már lakott hely volt "Horkyan" néven. A honfoglalás idején Töhötöm fiáról, Horka vitézről kaphatta nevét, s hamar birtokba vették, mint kapuvidéket.

Nagy Lajos király 1352-ben Harkányt 10 másik faluval együtt az ónodi és bőcsi Zudar családnak adományozta. 1405-ben Izsépyek, Cseleyek és Dabaik voltak a birtokosai, 1435-ben királyi adományként a Monokiak és Dobaiak kapták. 1561-ben és 1567-ben törökök elpusztították a községet. 1598-ban I. Rákóczi Zsigmond egri és szendrői várkapitány vette birtokba a Harangod vidékét, és Rákóczi birtok lett a település. A XVII. század közepén több alsó-zempléni és borsodi faluval a hajdúvárosok között szerepelt Harkány, ahová a Rákócziak telepítették vitézeiket. 1687-ben a törökök ismét elpusztították, a település 30-40 évben át kihalt táj képét mutatta, lakói a Taktaköz nádasában, zombékosaiban húzódtak meg. 1697 júliusában a község határában verték le a Tokaji Ferenc vezette felkelést a harangodi csatában. 1722-ben már papja is volt a községnek, s rendelkezett pecséttel. is. 1787-ről már a parasztok gazdasági helyzetét is ismerjük.

Fényes Elek 1837-es Statisztikai szótára szerint 1097 lakosa van, s a szabad jobbágyoknak 2688 hold földje.

Az 1850-es években Koppely Fülöp bérelte a környéket, mint Almássy-birtokot, s hamarosan meg is vásárolta. Ő maga felvette a Harkányi nevet, és nagy kiterjedésű birtokát mintagazdasággá fejlesztette. Bárói rangot kapott, s 1945-ig a volt szabad jobbágyok és nemesek mellett birtokból élt a lakosság jelentékeny része.

forrás: internet

Dr. Szemán Ákos

(1986) polgármester

„Isten országát építjük már itt a Földön is.”

Azt tapasztaltam, hogy ez a település, ahol a családom az 1700-as évek elején megtörtént újratelepülés óta él, többre képes. Nagyobb lendülettel fejlődhetne, kiaknázatlan lehetőségei vannak. Szerettem volna tenni ezért, s elindultam a 2014 és helyhatósági választásokon, amit a választók akaratából megnyertem.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Nagyon sok feladattal találkoztam, amire nyugodtam mondhatom azt, hogy egész pályás letámadásba kezdtünk, ugyanis minden területen hozzá kellett valamihez nyúlni, javítani, igazítani. A legelső megdöbbenő emlékem az első munkanap, amikor megtudtam, hogy az a 121 millió forint lekötött pénz, amellyel az elődöm kampányolt, nem létezik. A közmunkaprogram csak minimális szinten működött, eszközök alig voltak. A kulturális programok terén nagy hiányosságok voltak, nem tartottak május 1-Jét, falunapot, idősek világnapját stb. A sportélet 2003 óta lényegében nem létezett. A félelem légköre uralkodott. Önmagától nem mert tenni senki semmit. Le voltak fojtva az energiák, az alkotó erők.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Örömmel jelenthetem ki, hogy minden fontos elképzelésem megvalósult. Célom volt a munkahelyteremtés, amely a közfoglalkoztatási és más pályázati lehetőségek kihasználásával megoldódott. Sajnos 2014-ig csak részben vették igénybe a közfoglalkoztatást a településen, holott arra már 2011-től volt lehetőség. 2015-től mindenki, aki dolgozni szeretne, dolgozhat a közfoglalkoztatásban, mely fejlesztéseket is lehetővé tett. Célként tűztem ki a közbiztonság megerősítését is, így pályázati forrásból bővítettük a térfigyelő rendszert, amelyet három kollégánk felügyel, figyel, ami a környéken egyedülálló. Emellett segítjük a polgárőrséget, és működtetjük a mezei őrszolgálatot is.

Lényeges elképzelésem volt a kulturális és a sportélet fellendítése is, melyet azzal kezdtünk, hogy művelődésszervezőt alkalmaztunk, a települési programok számát megsokszoroztuk, és törekedtünk arra, hogy összehozzuk az embereket. 2003 óta a 3700 lakosú Taktaharkányban nem volt labdarúgó csapat, ezért azt is megszerveztük. A csapatunk 2015-től működik, s ma már megye másodosztályban játszik. Összesen nyolc csapatunk van, a női csapattal és az utánpótlás csapatokkal együtt. Fejlesztjük az öltözőt, a pályát, eszközöket szerzünk be, kihasználjuk a TAO adta lehetőségeket. A hazai meccseken több mint 200 néző vesz részt. Fontosnak tartottam a demokratikus értékeket is, így havonta tartunk képviselő-testületi üléseket, amelyeket rögzítünk, és visszanezhető, ellentétben a korábbiakkal, ahol csak a minimumot tartották zárt ajtók mögött. Tartunk évi két közmeghallgatást, ami korábban egy sem volt.

A bölcsőde létrehozása is nagyon fontos volt. 2015-ben az egységes óvoda-bölcsőde beindításával meg is tettük megelőzve korunkat, mert csak később tették kötelezővé. Céлом volt bentlakásos idősek otthona indítása, mely a kormány támogatásával 2018-ban megvalósult. Ehhez kapcsolódott az időskorúak anyagi támogatásának megduplázása, mely 2015-re sikerült, s ezt azóta is tartjuk.

Terveim között szerepelt a középiskolai oktatás elindítása is. 2016-tól nálunk működik az egyik gimnázium tagintézménye, és esti tagozaton elvégezhető a középiskola, ahol az idei évben lesz az első érettségi.

Ezeket túl számos olyan fejlesztést tudtunk megvalósítani, amelyet nem is terveztünk, de Isten kegyelméből elérhettük.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Úgy gondolom, hogy kiegyensúlyozott a kapcsolatunk. Igyekszem minél szorosabb kapcsolatot tartani az emberekkel, bevonva őket a döntésekbe, meghallgatva ötleteiket, javaslataikat. Korábban lényegében csak papíron volt közmeghallgatás, azóta nálunk évente két alkalommal kerül erre sor. A képviselő-testületi üléseket – amely minden hónapban van – ha kell, többször is kamerával rögzítjük, és elérhetővé tesszük interneten.

13 év kihagyást követően sikerült beindítani a labdarúgó csapatot. Ma már nyolc csapatunk van és mintegy 200 gyerek, fiatal futballozik. Létrehoztuk a horgászegyesületet, amelynek vízterületet (halastavat) is sikerült szerezni, igaz, sok feladat vár még elvégzésre. Segítjük működésükben a két énekkart, a két nyugdíjas klubot, a gyerek néptánc csoport mellett beindult a felnőtt néptánc csoport, egy moderntánc csoport is működik. Mint említettem, beindult az esti tagozatos gimnázium, melynek keretében 2019-ben az első taktaharkányi érettségiző csoportnak, mint helyi közösségnek is örülhetünk.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Sikerült egy jó csapatot összehozni, nagyrészt ugyanazokból az emberekből, akik korábban is itt

dolgoztak, csak a tenni akarásuknak szabott kereteket a korábbi településvezetés. Jó szervezéssel nagy célok is elérhetőek. A település elöljárói közül a jegyző új, aki 2015 óta segíti munkánkat, és az iskola élére is új igazgató került. Az apparátus nehéz munkát végez, rengeteg pályázatot nyújtunk be, nyerünk és hajtunk végre, ez sokakat érint és terhel. Új szolgáltatásokat indítottunk be (bentlakásos idősek otthona, de feltöltöttük a nappali ellátást is és bölcsődét is nyitottunk). A közfoglalkoztatás keretében rengeteg fejlesztés megvalósítható, ahol nem könnyű a munkavezetők feladata sem, hiszen 2015-től dolgozhat mindenki, aki akar, így a munkatapasztalat, a munkabírás és az igényesség terén van mit fejlődni köz-munkásainknak.

- *Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?*

Kiemelni igazán egyet sem tudok, inkább arra utalok, hogy a település közösséggé formálása iránt tett lépések és a rohamtempóban beindított fejlesztések terén szinte minden lépés és eredmény ilyen.

- *Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?*

Nagyon sok jó emlékem van. Jó azt látni, ha sikerül közösségeket létrehozni, ha egy rendezvényen sokan vannak, és jól érzik magukat. Jó részt venni új dolgok létrehozásában, népességmegtartó fejlesztésekben. Jó érzés, amikor fiatalok költöznek hozzánk.

Rossz emlékem szerencsére kevés van. Ami számomra ilyen, ha valaki nem értékeli a neki nyújtott segítséget. Nehéz megérteni azt, ha valaki olyan ügyben fordul hozzánk, amelyben nincs mozgásterünk, legfeljebb tanácsot adhatunk, mégis ránk neheztel, ha az ügye elintézetlen marad. Nem jó érzés az sem, ha vannak, akik úgy gondolják, hogy máshová költöznek a településről.

- *Mi jelenti a háttországot az Ön számára ebben a munkában?*

A családom a háttorszag. A feleségem, aki amellet, hogy egy másik település református lelkipásztora, Taktaharkányban is igyekszik megfelelni és közben a háztartást vezetni, a gyermekünkkel foglalkozni. A legnagyobb boldogság pedig a kisfiunk.

- *Tervezi-e a szolgálat folytatását?*

Szeretném folytatni a megkezdett munkát, hiszen nagyon sok minden elkezdődött, amelyet folytatni és erősíteni kell. A fejlesztések vonalán sem végeztünk el még mindent, és egyébként sincs olyan pillanat egy település életében, ha a vezetője kellően elhívatott, hogy hátra lehetne dőlni. Egy falu, egy város soha sincs kész, mindig adódnak újabb kihívások, feladatok, elérendő célok.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Vallom, hogy „Isten országát építjük már itt a Földön is”.

TAKTAKENÉZ KÖZSÉG

Anonymus szerint az Aba nemzetség ősi birtokához tartozott a település. Az 1352-es Anjou-kori okmánytárban „Kenbez Tacta” formában említették. A XIII. században Patay Sámuel birtokában volt, Takta-Kényes néven. A XIX. század elején Drevenyák-, majd Andrássy birtok lett. Ebből az időből őriznek egy emléket, a régi református egyház keresztelőkannácskáját, mely 1767-ben készült. A kannán a község neve Kenyízs-ként szerepel.

Az itt élő ember gazdasági tevékenységét elsősorban az őt körülvevő vízi világ határozta meg, ennek ellenére a források szerint „rétes ember”-nek titulálták Taktaköz lakosait. A legkisebb alkalmas területet is szántóul használták, takarmányt gyűjtöttek, állattenyésztéssel foglalkoztak. A földosztásig az itteni gazdasági tevékenységet a felvidéki Andrássy gróf családi birtokai határozták meg. A lakosság cselédként dolgozott a gróf birtokain, erre utalnak a még ma is fellelhető több család részére szolgáló közös konyhás, több család lakhelyéül szolgáló cselédlakások az úgynevezett „Dohányos tanyán”.

Taktakenéz a háború után lett Borsod-Abaúj-Zemplén megyéhez csatolva, addig a többi taktaközi településsel együtt Szabolcs megyéhez tartozott. Jelenleg lakosainak száma 1250-1300 között mozog. 1989-ben vált Taktakenéz közigazgatásilag önállóvá.

forrás: internet

forrás: boon.hu

Molnár Tibor

(1960) polgármester

„Akkor élsz, ha másokért élsz!”

Nem sok olyan polgármester munkálkodik jelenleg az országban, aki elmondhatja magáról, hogy két-három évtizede bírja a lakosság bizalmát, hogy a rendszerváltás előtt s azóta is töretlen hittel végzi munkáját, és ezt a településközösség minden önkormányzati választás alkalmával a szemé lyére leadott szavazatokkal erősíti meg újra és újra.

Molnár Tibor, Taktakenéz polgármestere ezen kevesek közé tartozik. 1989. január 6-tól tanácselnök, majd 1990. szeptember 30-tól polgármestere lett a településnek, s az jelenleg is.

Ahogy ő fogalmaz: Taktakenéz rendszerváltó település, hiszen már a tanácsi rendszerben visszanyerte közigazgatási önállóságát. Hosszú levelezések, egyeztetések után az Elnöki Tanács igent mondott a települések önállóságára. Az önálló helyi tanács alakuló ülésére 1989. 01. 06-án került sor (30 éve).

- Hosszú rábeszélés után vállaltam el a tanácselnöki teendők ellátását, hiszen nem sok közigazgatási gyakorlatom volt, pedagógusként ballagó osztályt hagytam el. Akkor úgy éreztem, hogy bedobtak a mélyvízbe. Kérdés volt, hogy megtanulok-e úszni. Az alakuló ülésen jelen levő „elvtárs” az újságírónak megjegyezte (ami szó szerint meg is jelent a Szabad Föld 1989. 03. 10-i számában is): „Pucér fenékkal, üres marokkal, lerobbant szellemileg kiürült környezetben kezdhet mindent előlről...”. A lakosságban óriási örömmérsék uralkodott. Mindenki bízott abban, hogy a település több évtizedes, a környező településekhez képest tapasztalt lemaradását (infrastrukturális, intézményhálózat) sikerül ledolgozni. Már a különválás évében elkezdtuk építeni az orvosi rendelőt. A szükséges építőanyagot a tanács biztosította, a munkaerőt pedig társadalmi munkában a lakosság. Az önkéntes munkát egy tál meleg étellel tudtuk megköszönni. Öröm volt látni: bizonyítani akarja a település, hogy élni tud és akar az önállósággal. A házi orvosunk az új orvosi rendelőben a következő év őszén (1990) már fogadhatta betegeit.

Adományoknak köszönhetően felavattuk az I. és II. világháborús emlékművet.

Már az önállóvá válás évében beadtuk pályázatunkat a Megyei Tanács és az illetékes Minisztérium felé iskola és tornaterem építésére, amelyen sikerült 31 millió forintot szereznünk. 1991. október 6-án átadtuk a nyolc tantermes, 300 m²-es tornatermet, természettudományi előadóval, vizesblokkal ellátott intézményt. Az avató ünnepségen sok százan voltak jelen, és büszkék voltak az új, modern épületre. Legjobban természetesen a diákok és pedagógusok örültek rajtam kívül.

Akkor úgy éreztem, hogy a fent említett beruházások megvalósításával el is lőttem a puskaporomat. Pedig még mennyi teendő várt rám! Járhatatlan utak, siralmas állapotú és felszereltségű óvoda, konyha, művelődési ház, korszerűtlen közvilágítás, sport-kulturális lehetőségek hiánya, buszmegállók, kegyeleti hely (temető, ravatalozó) áldatlan állapota... Az elvégzett sikeres munka lökést adott számomra és képviselő-testületünknek is. Folyamatosan éltünk az új pályázati kiírásokkal. Megújult a polgármesteri hivatal épülete, átadásra került az egészségház is, melyben helyet kapott a felnőtt- és gyermekorvos, a védőnői és családsegítői szolgálat, valamint a fiókgyógyszertár is. 2007-ben új, jól felszerelt 3 csoportos óvodába költözhetek a kicsik, rendelkezésükre állt 3 csoportszoba, tornaszoba, aula. Közben 4 tanteremmel bővítettük az iskolát, melyet sikerült leszigetelni, és kialakítottuk, felszereltük az új informatikai szaktantermet. Az oktatás területén végzett kiemelkedő munkáért az önkormányzat megkapta a Pedagógus Szakszervezettől az „Eötvös József Emlékérmét”.

Útépítésben is előrelépett a falu, hiszen 12 utcát leaszfaltoztunk. A „Faluközpont kialakítása” megjelölésű pályázatnak köszönhetően 4db fedett buszváró épült, díszburkolattal láttuk el a közterületek egy részét. Végre megújult a kegyeleti hely és környezete, büszkék is voltunk rá mi, kenéziek. Nem feledkeztünk el a környezetünkről sem. Parkosítottunk az egészségház előtti téren, a polgármesteri hivatal udvarán, a Millenniumi Emlék-ligetben, ahol a község védőszentjének, István királynak a bronz mellszobra áll. Felemelő érzés volt e szobornak az avatása is.

A polgárőrség megalakításában országosan is Taktaköz járt az élen, természetesen Taktakenézen is az elsők között alakítottuk meg a polgárőrséget, mely egyesület az „Év Polgárőr Egyesülete” kitüntető címet is elnyerte. 8 db térfigyelő kamera is örködik, hogy jobb legyen a közbiztonság.

Közben megalakult a Taktakenézi Népdalkör, mely nem csupán helyben, hanem távoli rendezvényeken is sikeresen szerepelt. Testvérközösségi kapcsolatot építettünk ki a szlovákiai Bodrogszög településsel.

Megalakult a Szabadidő Sportegyesület is, mely eleinte a tömegsport fejlesztésére törekedett. 1993-ban már a labdarúgó szakosztály is megkezdte működését. Néhány év múlva sportöltözött és labdarúgó pályát is avathattunk., melyre a Diósgyőr csapata fogadta el meghívásunkat. A nyitó- és pályaaavató mérkőzés 800-1000 néző láthatta. Az avatót a rendőrség fúvós együttese, kommandó bemutató tette emlékezetessé. Emlékszem, 606 db töltött káposztát fogyasztottak el a vendégek.

Sikerült széppé, otthonossá tenni a művelődési házat is, ahol sok szép rendezvény került megtartásra. Nyertünk – szintén pályázati pénzből – mikrobuszt, személygépkocsikat is, melyek mind az önkormányzat javát szolgálják. Megalakítottuk a „Taktakenéz Községért” Egyesületet is, mely szervezett már bált,

adományokat gyűjtött az arra rászorulóknak. Közben kiépült a gáz- és kábeltévé-hálózat is. Modernizálódott a közvilágításunk is. Építettünk az iskolában sportudvart, filagóriát búbos kemencével, felújítottuk és kibővítettük a konyhát és az ebédlőt.

Jelenleg energetikai pályázatunk kivitelezésére várunk, mely a polgármesteri hivatalban és a Bóbita Óvoda és Konyhában valósul meg.

A szennyvízberuházás előkészítését már 10 éve elkezdtük. 2019-20-ban már a kivitelezéssel is elkészülünk. Így elmondhatjuk, hogy minden infrastruktúrával rendelkezik a település.

Az elért eredmények közel hozták egymáshoz az embereket, a közösséget.

Napi jó kapcsolatban vagyok a választópolgárainkkal. A hivatal köztisztviselői és a képviselő-testület szinte mindenben támogatott az évek folyamán, de a közalkalmazottak és az „irodai” közmunkásokra is mindig számíthattam.

Számomra minden építés, felújítás, átadási ünnepség örömmel töltött el, hiszen a közösség érdekében tettük. Ezekért az átélt percekért, pillanatokért érdemes volt dolgozni.

Munkám elismeréseként 2010-ben „Taktakenéz Díszpolgára” kitüntetést adományozott számomra a képviselő-testület. Köszönöm Taktakenéz!

A 2014-es helyi választáson 4 polgármester-jelölt indult. Fölényesen nyertem a választást. Az eredmény kiderülte után már aznap éjszaka legalább 50 fő jött el a lakásomra. Örültem... Néhány nap múlva (már sötétedett) zeneszóra, zibogásra lettem figyelmes. Egy „felvezető” autóból szólt a zene, mögötte legalább 150-200 fős tömeg, kezükben égő gyertyákkal és fáklyákkal: jöttek köszönteni. Megálltak a lakásom előtt, az árokspartra tették és szúrták le a gyertyákat, fáklyákat.

Nehezen jutottam szóhoz, hogy köszönetet mondjak nekik.

Szép élményem még – ez még a pedagógusi időszakra nyúlik vissza, és az interneten nem régen jelent meg –, mikor egy szegény cigány családból származó diák nyilatkozta: „Én nem éreztem jól magam az általános iskolában, mert cigányként csak cigány osztálytársammal ülhettem egy padba... Aztán negyedikes koromban Molnár Tibor lett az osztályfőnököm (aki azóta Taktakenéz polgármestere). Ő ezen a helyzeten változtatott, és sokat segített mindenben. Sokszor elmondta, hogy tanulni kell, mert csak így lehet érvényesülni, szakmát kell tanulni...” Ez a diák már felnőtt, csodálatos ember, Tarcalon lakik. Szakmunkás lett belőle, munkáját dicsérik, segíti idősebb szüleit, akik Taktakenézen élnek.

Munkám során voltak ám álmatlan éjszakáim... ilyenkor a családomtól kaptam lelki segítséget. A feleségemnek sokat köszönhetek (mellesleg a helyi általános iskola igazgatója). Mindenben segített: választási kampányban, egyszerű hétköznapi esetek feldolgozásában. A költő szavaival szeretném neki megköszönni mindezt:

„Te vagy aki gyámolítsz, ha nem találom önmagam...!”

A 2019-es választáson indulni kívánok polgármester-jelöltként, hiszen vannak még terveim a következő ciklusra. A „Magyar Falvak” - program biztosítja majd a pályázati lehetőségeket, ezt szeretnénk megragadni.

Ezúton pártállástól függetlenül szeretnék köszönetet mondani minden országgyűlési képviselőnek, akik segítettek és segítik ezt az 1300 fős, hátrányos helyzetű falu fejlődését. További jó egészséget kívánok számukra.

Befejezésül gróf Széchenyi István gondolatai jutottak eszembe:
„Akkor élsz, ha másokért élsz!”

TAKTASZADA KÖZSÉG

A település az Árpád-házi királyok idejében alakult ki, melynek emlékét a falu alatt fekvő korabeli nagy temető őrzi. Az oklevelek szerint az 1270-es években a falu birtokosa a Zud nemzetségből való Bikkfiai Jakab fia, Simon volt. A XIV. században a falunak már sáncokkal megerősített földvére volt, melynek a közeli patak, a Takta adott nevet /Takta-földvár/.

A középkori Taktaszadát 1567-ben a török teljesen elpusztította, de a visszatérő jobbágyok újra felépítették kedves falujukat, melynek létéről az 1620-ból való levéltári adatok is beszámolnak. A szadai jobbágyok közül sokan harcoltak Rákóczi zászlaja alatt, ezért a szabadságért való küzdelmek elfojtása után a császári csapatok megtorlása sem maradt el, így 1711 után a falu ismét teljesen elpusztult. Ám néhány év múlva a szadaiak követték őseik példáját, és már 1717-ben újabb falu született a többször is megsemmisült község helyén.

1831-ben a faluban kolera pusztított, aminek 41 helybéli esett áldozatul.

1848-ban a szadaiak nagy lelkesedéssel fogadták a forradalom hírért, és sokan beálltak innen katonának a forradalom honvédseregébe. A bukás után ismét nehéz lett az élet a községben, ahol 1855-ben ismét megjelent a kolera, 37 áldozatot szedve, majd 1862-ben marhavész tört a falu szarvasmarha állományára. A fokozódó nélkülözés miatt megindult a kivándorlás Amerikába, mások a szomszédos birtokokon igyekeztek munkát találni zselléreként, cselédként vagy napszámosként.

forrás: internet

Filep András (1958) polgármester

Második polgármesteri ciklusát tölti a jelenleg 2008 lelket számláló Taktaszada község élén a szerencsi születésű Filep András. A településvezető 1958. szeptember 23-án látott napvilágot, s elmondása szerint világ életében érdeklődést mutatott a közösségi megmozdulások iránt.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja ezt a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

A rendszerváltás óta helyi szinten megszakítás nélkül politizálok, tagja voltam a képviselő-testületnek, illetve alpolgármesteri tisztséget is betöltöttem Taktaszadán minden ciklusban. Mindenképpen tenni szerettem volna a helyi közösségért, nem csak az előzőekben képviselt szerepekben, hanem polgármesterként is, hiszen ő a feladatok végrehajtója.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A legnagyobb horderejű beruházás a szennyvízelvezető-rendszer kiépítése volt. Akadozott a projekt megvalósítása, hiszen a finanszírozás tekintetében csak 85%-os támogatottságú volt a pályázat, a közel 600 millió forint értékű Taktaszadára vonatkozó összeghez több mint 230 millió forint önerő volt szükséges. Szerencsére a kormányzati intézkedéseknek köszönhetően a kivitelezés 100%-ban finanszírozásra került, így 2015-ben megépült a szennyvízelvezető-rendszer Taktaharkánnyal közösen, a víztisztító berendezés kiépítésével együtt csaknem 2 milliárd forintos fejlesztést hajtottunk végre a két településen.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Községünk egy hegy lábánál fekszik, s gyakran gondot okozott a belvíz az itt élők számára. Éppen ezért 2014-ben ezen a területen szükségessé vált a csapadékvíz-elvezető rendszer egy szakaszának kiépítése. Ezen a területen pályáztunk egy első és egy második ütemre is, a projekt kivitelezési munkálatai a napokban

kezdődtek el. Valamennyi középületünk új arculatot kapott az évek során, felújítottuk az egészséghá-
zunkat, ami 92 millió forintba került, itt működik a házi orvosi rendelés, a védőnői és családsegítő szolgálat,
valamint a házi segítségnyújtás is. Ezt követte a műfüves sportpálya kialakítása egy sportöltözővel, ami 24
millió forint értékű beruházás volt. A közmunkaprogram indulásával vásároltunk 6 darab ingatlant a
község belterületén, ahol mintegy 3 hektáron zajlik kertészeti tevékenység, az épületek pedig telephely-
ként funkcionálnak. A közmunkaprogram keretein belül számtalan értéktárgyhoz, vagyonhoz jutott a
szövetkezet, összesen 40 hektáron gazdálkodnak a közfoglalkoztatottak, modern mezőgazdasági gépekkel.
Sor került a település emlékművének teljes körű renoválására. A pályázati lehetőségek kapcsán sor került
8 fő számára bölcsődei férőhely kialakítására is, de az egykori orvosi rendelő roma közösségi házzá
alakítását is elvégeztük mintegy 50 millió forintból. Az eddig szilárd burkolattal nem rendelkező utak
aszfaltréteget kaptak közel 88 millió forintos nagyságrendben. A külterületi útjaink korszerűsödtek, és 6
millió forintból több parkolót is létrehoztunk az oktatási intézményünk és a polgármesteri hivatal épülete
előtt. Egy több mint 1,5 millió forintos beruházás keretében újra aszfaltoztuk a temetőn belüli útszakaszt,
ahol teljes egészében új kerítést is építettünk. Hűtőkonténereket vásároltunk a művelődési házba a
községi rendezvények biztosításához. A nyári nagy meleg ellen a konyhán, a művelődési házban és az
önkormányzat épületében légkondicionáló berendezéssel védekezünk. Sor került a taktaszadai térfigyelő
kamerarendszer bővítésére is, összesen mintegy 33 kamerát telepítettünk a községben. 2015-ben önkor-
mányzatunk egy 10 millió forint értékű Volkswagen típusú gépjárművet vásárolt. Örömmre szolgál, hogy
a 9 év alatt hozzávetőleg 1,5 milliárd forint értékű beruházást és fejlesztést sikerült a település javára
fordítani. Mindig kapcsolódtunk a szociális tűzifaprogramhoz, melynek köszönhetően átlagosan 220 fő
kapott támogatást minden évben. A szociális földprogram keretein belül 4 alkalommal került sor házi
kertek művelésére, illetve háztáji sertések tartásának támogatására.

***- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült
építeni, azok mindennapjaiban részt venni?***

Mivel helyi lakos vagyok, illetve itt éltem, gyakran mozgok a községben, úgy gondolom, jó a kapcsola-
latom a polgárokkal. Kilenc civil szerveztünk van, ők heti rendszerességgel a művelődési házban tartanak
rendezvényeket. Kiemelném, hogy 20 éve gyümölcsöző testvértelepülési kapcsolatot ápolunk két erdélyi
községgel. Éppen a napokban tértünk vissza Kárpátaljáról, hiszen egy pályázat kapcsán új kapcsolatot
építettünk ki a határtól nem messze található 100%-ban magyarlakta Halábor településsel. Bízom benne,
hogy az erdélyi kapcsolathoz hasonlóan tudjuk majd egymást segíteni a jövőben.

***- A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus
áll Ön mögött?***

Elsősorban a képviselő-testület, azon túlmenően támaszkodom a hivatal dolgozóira, az intézmények

vezetőire és munkatársaira, illetve egyesületeink, civil szervezeteink támogatására is maximálisan számíthatok. Hiszem, hogy az eredményes munka elengedhetetlen része a mindennapos kapcsolattartás a polgárokkal.

- *Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?*

Számomra azok a legszebb pillanatok, amikor megoldást találok olyan helyi lakosok problémáira, akik önhibájukból, vagy azon kívül kerültek nehéz, szorult helyzetbe.

Emlékezetes pillanat, amikor 2015-ben az a megtiszteltetés ért bennünket, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Közgyűlés kihelyezett ülését Taktaszadán tartották augusztus 20-a alkalmából. Megannyi szervezőmunka és előzetes forgatókönyv készítést követően pozitív visszajelzésben részesült önkormányzatunk.

- *Munkája legrosszabb emléke?*

A Roma Nemzetiség elnökszónyával sajnos nem ápol jó kapcsolatot önkormányzatunk. Ez abból adódik, hogy az elnöki tisztséget önös érdekeinek kibontakoztatására fordítja, nem pedig a helyi roma közösség érdekeit tartja szem előtt. Több feljelentést is tett az elmúlt időszakban, illetve a közösségi oldalakon valótlan, nyomdafestéket nem tűrő bejegyzések kerültek napvilágra velem kapcsolatosan, ami meg lehetőségen megnehezíti a mindennapi munkát.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?*

Elsősorban a családom és a helyi lakosság. Nélkülük nem menne.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Igen, tervezem, hiszen számtalan olyan projekt van, ami áttolódik a következő ciklusra, illetve olyan elnyert pályázatokkal is büszkélkedhetünk, melyek megvalósítás előtt állnak. Van még tennivaló a községben, hiszen folytatnunk kell a csapadékvíz elvezetésének megoldását Taktaszadán, járdaépítésre van szükség, illetve közterületi játszóterek és sportpark kialakítása is tervben van. Munkahelyet nem egyszerű teremteni, de nem adtam fel a harcot, továbbra is azon fáradozom, hogy a környezetünkben élőnek a közfoglalkoztatáson túl alternatívát s ezzel megélhetést biztosítsak.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Minden nap, amikor felébredünk, az alkotás vágya hajtson minket előre. Az elvégzett munkának csak akkor lesz eredménye, ha azt elég szorgalmasan tesszük.

TISZALADÁNY KÖZSÉG

Tiszaladány nevét a Kállay család levéltárának egy 1446-ból származó oklevele említette először. A település régen Rákóczi birtok volt, majd a Kincstáré lett. A XX. század elején báró Győrffy Róza birtokának írták. Az 1900-as évek elején 1142 lakosa volt, valamennyien reformátusok voltak. A házak száma ekkor 120 volt. A XX. század elején feljegyezték régi érdekesebb dűlő- és helyneveit is, melyek a következők: Ladány, Ively, Úri-rét, Dicse, Dávid homoka, Hajdu domb, Pozsoros, Recskés, Arany-kert, Égető-halom, Karakó-halom, Karahaj.

Tiszaladány hazánk északkeleti részén, Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, az Alföld Taktaköz nevű tájegységében, a tokaji Nagykopasztól délre fekszik, Tokajtól alig hat km-re. A község határában három tájegység találkozik: a határ északi része mély, déli része pedig - különösen a Tisza mentén - dombos. Mai arculata a pleisztocén – holocén folyamán alakult ki, formálásában döntő tényező a víz és a szél volt. A múlt században a Tisza szabályozása során a Taktaköz peremén több mint hat kanyarulatot vágtak le a folyóból. A községtől északkeletre kanyargó medret – ez ma bent található a községben, s a ladányiak Hótt Tiszának vagy Kis-Tiszának nevezik – észak-déli irányú átvágással zárták el a Tiszától. Napjainkban a folyó, vagy ahogy a község lakói mondják, a „Nagy Tisza” 600-700 méterre folyik a falutól. 1855-ben épült a falu alatti töltés már képes volt a községet megvédeni az árvizektől.

Része volt a tokaji várnak, valamint Rákóczi-birtok is volt. A lakosok túlnyomó része református, templomuk a község központjában áll, építési ideje ismeretlen.

forrás: internet

Dr. Liszkai Ferenc

(1958) polgármester

E faluban születtem 1958-ban, majd tanulmányaim Tokajba, később Budapestre szőlítettak. Amint megszereztem az állatorvosi diplomát, azonnal hazajöttem Tiszaladányba, és itt kezdtem el dolgozni. Volt ugyan egy kisebb kitérő, azonban itt érzem magam igazán otthon, a szülőfalumban. Mindig is itt akartam élni, azonban nem mindegy, hogy ezt milyen körülmények között teszi az ember. 2010-ben értem el életem egy olyan szakaszába, ahol megerősödött bennem a szándék, tenni akarok a helyi közösségért, a falu fejlődéséért. Úgy gondoltam, addig megszerzett tapasztalataim, tudásom és munkabírásom segítségével rendbe tudom tenni Tiszaladány helyzetét. Erről tanúskodik az elmúlt 8 év, ami mindenki által látható.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Leginkább az, hogy az elmúlt 20 évben a faluban nem történt semmi. 2010-ben egy eladósodott önkormányzatot vettem át, kifizetetlen gáz- és villanyszámlák sorakoztak az asztalon. A polgármesteri hivatal épülete 1890-ben épült, ami rendkívül elhanyagolt állapotban volt ekkorra. Amikor bementem az épületbe és felnéztem a mennyezetre, ahol komoly beázások nyoma látszódott, úgy éreztem, nem gondoltam át jól, hogy mire vállalkoztam. Sokkal korábban kellett volna lépnem, hiszen, ha csak egy ciklussal később határozom el magam, minden bizonnyal nagyobb lett volna a baj. Az első négy esztendő arra kellett, hogy megteremtsem azokat a feltételeket, körülményeket amelyben egyáltalán normális munkát lehet végezni.

Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Látott korábban ez a falu szebb időket is. Volt itt ravatalozó, de működött idők elotthona is, csak ezek mind, akkor megépült és nem kellően karbantartott, elavult épületek voltak. Rögtön azzal kezdtem, hogy egy minden igényt kielégítő 150 adag ételt előállító konyhát alakítottam ki, az önkormányzat épületének alapját

mege erősítettük, tetőszerkezetét felújítottuk, valamint korszerűsítettük a faluházat is. A járdaprogramomra rendkívül büszke vagyok, ugyanis korábban a lakosság, idősök, gyerekek egyaránt a gépjárművekkel közös úton közlekedtek. Több kilométer hosszú járdaszakaszokat építettünk az elmúlt időszakban, s ezt az idei évben is tovább folytatjuk. A felsoroltakon túlmenően utakat tettünk járhatóvá átereszekkel, illetve hidat is építettünk, mert sajnos a Tisza gátja nem volt alkalmas az átkelésre.

A mozgást kedvelők számára új sportpályát építettünk, amit egy lovaglásra alkalmas területtel is kiegészítettünk, alternatíva a fiatalok kikapcsolódására. Megyei másodosztályú labdarúgó csapatunk van, akik az élvezőnyben játszanak, s állatorvosként egyre több családnak ajánlottam a lovas sportot. E mozgásformára mára jelentős igény alakult ki a községben. Ezeket a tevékenységeket közösségformálás szempontjából rendkívül fontosnak tartom.

A településen található szeméttelp nem az önkormányzat tulajdona volt, csak a terület megvásárlása után tudtunk belépni a rekultivációs programba, melynek keretében néhány éve gyönyörűen rendbe lett téve a lerakóhely.

Közfoglalkoztatási jutalomban részesültem két évvel ezelőtt, melyből nem nagy értékű személygépjárművet vásároltam, hanem új kovácsoltvas temetőkerítést készíttetek a közfoglalkoztatottjaink. Az önkormányzat intézményhálózatában olyan fűtésrendszert alakítottunk ki, amelyhez a szükséges tüzelőanyagot magának állítja elő a falu. Így működik a faluház, az idősök otthona, a sportpálya öltözője, az önkormányzat, valamint az orvosi rendelő is, így értelmes munkát tudok adni a téli időszakban is a közfoglalkoztatottaknak.

Természetesen egy ilyen kis faluban nem válik el az egyház és a civil élet, így nagyon aktívan közreműködtünk a helyi templom felújításában is. Új védőnői szolgálatot alakítottunk ki, rendbe tettük az orvosi rendelő épületét, amivel fejlesztettük az egészségügyi alapellátást a községben.

A tavalyi évben fejeztük be az általános iskola, illetve az idősök otthona energetikai korszerűsítését, melynek keretében teljes nyílászáró csere és külső szigetelés valósult meg ezekben az épületekben, továbbá az oktatási intézménybe új kazánt is szereltünk be. Ugyancsak TOP-os pályázati forrásból, csaknem 86 millió forintból kezdtük el egy dűlőút építését, ugyanis településünkön a termőterületek jelentős része árterületre esik, így a földeket kizárólag a töltésen lehet megközelíteni. Tavaszi időszakban, a mezőgazdasági munkálatok dandárjának idején ott nem lehet közlekedni. A pályázattal megszűnik ez az állandó probléma is.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Helyi születésű lévén mindenki ismer a faluban. Az első megválasztásom óta ez már a második ciklusom polgármesterként, s ennek valószínűleg komoly oka van. Nincs olyan ember, akit mindenki szeret, ami természetes, de olyan még nem volt, hogy valaki felkeresett, és ne segítettem volna neki. Tőlem úgy nem

ment még el ember, hogy ne találjak megoldást a problémájára. Nem mindig úgy, ahogy ő gondolta, de mire hazaért, ott volt a segítség. Egy falusi polgármester számára ez a legnagyobb kihívás, hogy tudjon a helyi közösséggel együtt élni és együtt gondolkodni, alternatívát adjon az életminőségük javítására.

Rendkívül fontosnak tartom, hogy a fiatal generációnak sportolási lehetőségeket kínáljunk. Évente 32 bajnoki meccset játszunk két labdarúgó csapattal. Tavaly nyáron 28 lóval mentünk le a Hortobágyra. Ez azt jelenti, hogy legalább ennyi embert vittem magammal egy-egy felejthetetlen útra. A Baráti Kör vezetőjeként pályáztam, és a falu fiatal és középkorú lakosainak társaságában a Balatonra utaztunk tíz napra. Ez a kirándulás olyannyira jól sikerült, hogy később saját költségen ugyan, de többször megismételtük.

Jó örömet okozni, újat nyújtani, élményt adni az ez iránt érdeklődő lakosságnak. Nem tettem még említést arról, hogy gyümölcsöző testvértelepülési kapcsolatot alakítottam ki Bodok településsel. A jelenlegi református lelkész asszony pedig pótolhatatlan támogatást nyújt a polgármesteri tevékenységemhez, kiválóan tudunk együttműködni.

- *A településvezető feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?*

Olyan emberek vannak körülöttem, akikkel hatékonyan tudok együtt dolgozni. Még a polgármester-ségem kezdetén létrehoztam egy kft-t, hogy a megnyert pénzeket a községben tudjam tartani, és az itteni emberek vigyék haza a családjuk számára. Ez azóta megszűnt, de azóta is tartom az egykori alkalmazottakkal a kapcsolatot. Kiváló jegyző ügyel önkormányzatunknál a rendelkezések betartására. Próbálok meggyőzni valamennyi munkatársamat, hogy az általam képviselt politikai értékrend a követendő, hiszen a kormányzati részről érkező programoknak az is haszonélvezője, aki esetleg más politikai nézetet vall.

- *Munkája legrosszabb emléke?*

Leginkább az volt, amikor nem tudtam éjszaka aludni, mert azon járt az eszem, hogy fogom másnap kifizetni az önkormányzat számláit. Több egymást követő álmatlan éjszaka után azonban megtanultam ezt kikapcsolni, azóta nyugodtan alszom, s reménykedek, ha másnap kipihenten ébredek, talán lesz megoldás a gondokra. A legrosszabb pillanat véleményem szerint a kudarc érzése, amikor szeretnék tenni valamit, de a legelszántabb akaratom ellenére sem tudok célt érni.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

A Tiszaladány által megnyert útépitési pályázat ügyében jártam bent a Környezet- és Természetvédelmi Hivatalnál. Ott egy fiatal osztályvezető fogadott, és megkérdezte, honnan érkeztem. Amikor válaszoltam, hogy Tiszaladányból, azt mondta, hogy ő onnan csak egyetlen embert ismer, Liszcai Öcsit. Én vagyok a második fiú a családban, ezért sokan Öcsinek szólítanak. Kiderült, hogy egyszer gimnazista korában tartottam neki egy előadást az állatvilágról, amit nagy érdeklődéssel figyelt. Amikor szembesítettem vele,

hogy én vagyok az, barátként üdvözlöttük egymást. De az is emlékezetes pillanat számomra, amikor a focicsapatom feláll a dobogóra. Emellett pedig azok a szép momentumok, amikor település számára egy-egy feladatot, munkát befejezünk, valami új elkészül.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?*

Számomra nagyon fontos a sikeres kormány. Úgy vélem, nem is lettem volna soha polgármester, ha nem a FIDESZ színeiben indulok. Egy ilyen csapatban, ahol szükség van rám, szívesen dolgozom. Meggyőződésem, hogy az ország helyes irányba halad, s szülőfalumban is hasonló gondolkodású emberekre találtam. Itt élek velük, együtt osztozunk a sikerekben, örömeinkben, gondokban. A közvetlen hátországom a falu és az itt élő közösség, a tágabb értelemben vett hátország pedig a kormány s a velem hasonlóan gondolkodó emberek. A családom nélkül ugyanakkor egy lépést nem tudnék tenni. Az állatorvos lányom, az agrármérnök fiam jelentős segítséget nyújtanak a munkában, de az első számú támaszom természetesen a feleségem.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Úgy fogalmaznék, még nincs itt a kampány ideje, sok minden szól ellene, még több mellette. Jelenleg a munkámra koncentrálok, amit nagyon át kell gondolni, hiszen 60 éves elmúltam. Mérlegelnem kell, képes vagyok-e egészségügyi és mentális szempontból is a maximálisat nyújtani, ezért a kérdésre érdemben még nem tudok válaszolni, de természetesen nem zárkozom el a gondolattól. Számomra legfontosabb azonban az, hogy a településünk lakóközössége, akik megválasztottak, elégedettek legyenek a munkámmal.

A Tokaji borvidék névadó települése, amiben nem csak a bortermelésben és kereskedelemben játszott szerepe, hanem stratégiai, közlekedési csomóponti fekvése is szerepet játszik.

Tokajt, mint a környék nevét először 1067-ben említik, ekkor már szőlőtermesztő vidék volt. Magát a települést 1353-ban említik először Tokaj néven. Első vára egy földvár volt, amely a tatárjárás során elpusztult. A 14. századra már kővár állt a településen, mely a diósgyőri uradalom része volt.

1450 után Tokaj a Hunyadiaké, majd a Szapolyaiaké volt. Szapolyai János egy időre elveszítette a birtokot, de fia, János Zsigmond idejében már ismét a családé volt, így királyi uradalommá vált. A borvidék bevételének köszönhetően Tokaj mezővárossá fejlődött, népessége növekedett. 1705-ben II. Rákóczi Ferenc leromboltatta a várat nehogy idegen kézre kerüljön.

A kiegyezés utáni békés évtizedekben Tokaj fejlődött, polgárosodott, a két világháború azonban ezt félbeszakította. 1944-ben először a német, majd a szovjet hadsereg foglalta el Tokajt.

A második világháború után Tokaj csak lassan fejlődött, még a borkereskedelemben betöltött központi szerepét is egyre inkább Sátoraljaújhely vette át. 1952. február 1-jén elveszítette járási székhely szerepét. Városi rangját csak 1986-ban kapta vissza.

Ekkortól újra dinamikus fejlődésnek indult. Tokaj a turisták kedvelt úticélja. A borvidék a Világörökség része.

forrás: internet

Posta György

(1964) polgármester

„Hagyományt őrzünk, értéket teremtünk.”

Tokaj 2014-ben, a választások évében is hatalmas változások előtt állt, annak ellenére, hogy az 1986-os városi státusza visszaszerzése óta óriási fejlődésen ment keresztül. A közel három évtizedig regnáló előző polgármester nyugdíjba vonulásával – aki a fejlődés útján elindította és kísérte Tokajt – felmerült bennem a polgármesteri tisztségért való megmérettetés gondolata annál is inkább, mert tősgyökeres tokajiként elhivatottságot éreztem a leendő feladatban. Hittem és jelenleg is vallom, hogy nem állhat meg Tokaj a fejlődésben, s mint a választási elvem is kifejezi, elhatároztam, hogy „hagyományt őrizve, értéket teremtve” fogom megválasztásom esetén a várost képviselni. Korábban a Munkaügyi Központ, majd a Városi Kincstár vezetőjeként sok tartalmas információval, hasznos tudással rendelkeztem a helyi lakosságot, intézményeket illetően, mely – így utólag elmondható – hitelessé tett a választópolgárok szemében, és 48,54%-os többséggel Tokaj Város polgármesterének választottak.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Fontosnak tartottam már 2014 évben is a temető rendbetételét, ami ez évben már megvalósult. Az elmúlt években több belterületi utat sikerült leaszfaltozni, köztük olyat is, melyen még sosem volt aszfalt.

Számos pályázatot nyertünk – bölcsődeépítés, zöld város programban (közpark, parkoló kialakítása, Finánc-dombon felújítás, játszótér, zöldfelület csere, díszter, pihenőpark, kandeláberek, az Országzászló előtti tér fejlesztése, vásártér rehabilitáció, városháza udvarának parkosítása, a Tenkács művésztelep kialakítása) barna mezős pályázaton belül a városüzemeltető épületének felújítása – 3 milliárd forint nagyságrendben. Ezeknek a pályázatok a megvalósítása folyamatban van.

Aki ismeri a pályázatok eljárási rendjét, az könnyen megérti, hogy ebben a

választási ciklusban a tervek beadásig és annak a kormány részéről történő támogatásáig tudtunk eljutni. Ezután következik a megvalósítás szakasza, közbeszerезtetés, pályáztatás és kivitelezés. Mozgalmas időszak következik, és a leglátványosabb lesz ez a következő években.

- *Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?*

Változatlanul keresi Tokaj a helyét, szerepét, rangját, a borkultúra, a gasztronómia, turizmus-idegenforgalom és az ezekhez kapcsolódó szolgáltatások területén. A körülöttünk lévők, országhatáron innen és túl intenzíven fejlődnek, nekünk is így kell. Nagyon nehéz az állandóan változó gazdasági környezetben dolgozni, munkaerő elvándorlás, fiatalok elköltözése (ezért találtuk ki a „Tokaj, Nálunk jó” pályázatot, amiben lakások felújítása történik, hiányszakmákba fiatal munkaerők visszahozatalának támogatása), sajnos a szakképzett vagy fizikai munkaerő hiánya, idősödő lakosság, rossz egészségi állapot, tőkeszegény helyi vállalkozások nehezítik munkánkat.

A választókkal való kapcsolatom közvetlen, minden problémához (csapadékvíz-elvezetés, személyszállítás, viharok, tüzeset, segélyezés, csúszik az út stb.) személyesen kimegyek, mobiltelefon is bármikor felhívhat, mellyel teljes egészében él is a lakosság. Nem zárkóztam be a hivatali irodámba, jártamban-keltemben megállíthatnak gondjaikkal a tokajiak. Szívesen részt veszek a civil szervezetek ülésein, rendezvényein, melyekre szinte mindig meg is hívnak, így még több szempontból látom egy-egy réteg, csoport problémáját.

Jó a kapcsolatom a helyi vállalkozásokkal, éttermi szolgáltatókkal, borászatokkal, erősítjük egymást a fejlesztések megvalósításában.

- *A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?*

Valóban, a településvezetés sokrétű tevékenység, egyfelől menedzseri feladat, másrészt közfeladat ellátása, közszolgáltatás biztosítása, sokszor szűk anyagi lehetőségek között. Igazi kihívás, de annak az intézményhálózatnak az apparátusával, amellyel Tokaj rendelkezik, sokkal könnyebb. Gondolok itt a Fesztiválatlanra, a Világörökségi Bormúzeumra, a Kulturális és Konferencia Központra, a Tourinform Irodára, a Városüzemeltető szervezetre, a szociális intézményekre, valamint az előterjesztéseimet támogató, segítő képviselő-testületre, a polgármesteri hivatalra és nem utolsósorban a helyi civil szervezetekre, valamint a helyi lakosokra.

- *Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?*

Több ilyen pillanat is van, itt néhányat említek a teljesség igénye nélkül:

- Orbán Viktor miniszterelnök látogatása a Kajak-kenu Vízitúra Központ átadása kapcsán,

- a Tokaji Tanuszoda átadása a fiataloknak,
- turisták vonattal érkezése a 2018. évi Tokaji Szüreti Napokra, amikor nem lehetett látni a tömeg végét – úgy éreztem ki lehetett volna tenni a „Tokaj, megtelt” táblát –, elmondhatatlan érzés, hogy Tokaj ilyen hívó szó,
- Antal érsek Budapest-bécsi ortodox egyházi méltóság a Szent Miklós templom felújítása kapcsán Tokajban tett látogatása,
- Jókai Anna író nő Tokajban tett látogatása és hivatalomban történt fogadása,
- Felemelő pillanat volt Tokaj legidősebb polgárának, Kárász Józsefnek a köszöntése a 100. születésnapja alkalmából,
- A Doni Kozákok Atamánjának látogatása Tokajban.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Talán a legörömtelibb pillanat számomra, ezáltal a város számára is, a Tokaj Grand Rock Hotel építésének bejelentése a beruházó részéről, mely szerint ötcillagos szálloda épül Tokajban a Csurgó-völgyben. Évtizedes hiányt pótolna a szálláshely szolgáltatásban, valamint 80 új munkahely megteremtését.

A legkevésbé szívesen emlékszem vissza arra, amikor a „fülembe jutott”, hogy megszűnhet Tokaj járási székhely rangja. Hatalmas presztízaveszteség lenne, elképzelhetetlennek tartom, hogy Tokaj közigazgatási szerepköre megszűnjön, ezért nagyon sok egyeztetést folytattam és folytatok ez ügyben az illetékeseknél.

- Van-e olyan emlékezetes történetet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

2014. október 23-án az első polgármesteri megszólalásomkor az ünnep méltatásakor felelevenítettem az 1956-ban Tokajban történeteket, megemlékezve tokaji emberekről. A felszólalás után sokan jöttek oda hozzám, hogy elmondják, majdnem megfélemdkeztek arról, hogy mi is történt itt valójában, pedig ezek azok a dolgok, melyekről sosem szabad elfelejtkeznünk, és megköszönték, hogy az akkori történéseket és személyeket megemléltettem.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Család, család és család – így háromszor is kiemelve. Feleségem, három gyermekem és a velük töltött közös munka (szőlőművelés, borkészítés) és a szabadidős kirándulások abszolút kikapcsolnak a napi stresszhatásokból. Sportot (focista pályafutásom 1977 óta szinte minden magyarországi labdarúgópályán játszottam) szerető emberként fontos számomra a futás, kerékpározás és úszás. Természetközeli, Tokajt imádó ember vagyok, aki a mindennapokban is élvezem, szeretem azt a csodálatos környezetet, melyet Tokaj jelent nekem; szerencsésnek érzem magam, hogy ebben a világhírű városban élhetek, és polgármesterként még többet dolgozhatok

-Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, indulok az idej önkormányzati választásokon polgármesterjelöltként.

-Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Amikor polgármesterjelölt voltam, az alábbi fontos üzenetet szerettem volna eljuttatni a város polgárai számára: Hagyományt őrzünk, értéket teremtünk.

Ma 2019-ben az elmúlt időszak változásait, a jövőbe vetett hitünket erősítve hiszem, hogy TOKAJ a miénk! Mi tehetjük nagygyá! Együtt sikerülni fog!

ÚJCSANÁLOS KÖZSÉG

Első írásos említése 1352-ből való "Chanalus" néven, a Czudar család birtokában állt ekkor. Az elkövetkező évszázadok során csupán néhány esetben történt birtokos váltás a falu törökkori pusztulásáig. A XVI-XVII. század alatt a falu elnéptelenedett, csak a török kiűzése után népesült be újra. 1865-ben a Hernád többszöri áradása miatt az addig Hernádcsanálosnak nevezett település lakosainak egy része védettebb helyre, a mai Újcsanáros területére költözött. Utóbbi nevet 1904-ben kapta a falu, az egykori Hernádcsanáros pedig Ócsanáros néven élt tovább.

A település mezőgazdasági jellegű. Nagy hagyományokkal rendelkezik az állattartás. Jelentős a földművelés és az egyéb mezőgazdasági tevékenység is. A jelenlegi önkormányzati választási ciklusban folytatott erőfeszítések eredményeképpen a község látványos fejlődésen ment át.

A zsáktelepülés bekötőútja teljes felújításon esett át, a faluban több utca, vízelvezető árok, járda, park, parkoló készült el. Modernizálódott, fejlesztésen esett át a háziorvosi rendelő, a klubház, a focipálya, a temető ravatalozója. A község református templomának külső és belső megújulása történt meg.

A falu nyugodt, biztonságos életteret kínál, fejlett infrastruktúrája, kiválóan működő intézményei, tiszta ápolt környezete, tiszta levegője a gyermekes családok számára ideális.

A település festői szépségű Hernád partja kitűnő kikapcsolódási lehetőséget biztosít.

Csáki Lajos
(1975) polgármester

*„Mindegyikünknek a rábizott talentumaival kell jól sáfárkodnia.”
Talentumaink a gyökereink és a szárnyaink: követnünk kell elődeink
hagyományait, és ha kell, új utakat kell bejárnunk, szárnyalnunk.*

Újcsanáros elődeim ősi fészke. Dédszüleim jelen voltak alapításakor, részei voltak alapköveinek letételében. Ma is áll még az a fa, amelyet édesapám születésekor ültettek a gyermekkorra színhelyeként szolgáló telken. Ő egy évtizede nincs már közöttünk. De ha megállok a fa tövében, még mindig hallom szavait: „Újcsanáros ott terül el, ahol az ég a földet éri.”

Valóban gyönyörű panoráma tárul elénk, ha a dombtetőn elhelyezkedő falu határából körbekémlelünk. Észak-keleti irányban az Eperjes-Tokaji hegyvidék terül el, nyugat felé elláthatunk egészen a megyeszékhelyig, Miskolc városáig háttérben a Bükk hegység gyönyörű díszletével. Közelségünkben kanyarog a Hernád-völgye nyugodt vizével. A folyó túlsó oldalán bukkanhatunk Újcsanáros anyaközségére, Ócsanárosra. Ez a kicsiny falu a hajdani nagykiterjedésű, erős, összetartó község – Csanáros vagy Hernádcsanáros – délnyugati része volt. Az ott élőket záporozták a csapások: árvíz, tűzvész, földcsuszamlás, aszály tette próbára hitüket, erejüket. Néhány mindenét elvesztő család az új, jobb élet reményében költözött a közeli dombtető védelmet nyújtó magasába. Nekik köszönhetjük a mintegy másfél százada alapított Újcsanárost.

A korabeli református és az evangélikus egyház feljegyzéseit lapozgatva azt láthatjuk, hogy a lakosság addig soha nem tapasztalt összetartásba, egységbe kovácsolódott egymás, a tehetetlenebb, „tehetségtelenebb”, szegényebb családok megsegítésére. Mivel megértették, elfogadták a költözés, az új faluközösség kialakulásának elengedhetetlen és szükségszerű voltát.

Rendíthetetlen kitartással, fegyelmezetten, nélkülözések árán, hosszú évekig tartó kemény munkával, céltudatos szorgalommal, összetartással készült-épült az új falu, az új házak, és amint erre mód volt, 1900 és 1910

között ugyanilyen összefogással készültek el a családok számára fontos, közös épületek, a református és az evangélikus templom, illetve a polgármesteri hivatal épülete.

A községünk a háborús frontvonalon terült el, így ezt követően sok családnak előlről kellett kezdenie az építkezést, renoválást.

A száz évvel ezelőtti gyülekezet névsorát böngészve ma is ismerős nevekre bukkanhatunk, hiszen ezeknek a családoknak a leszármazottai közül sokan élnek jelenleg is Újcsanáloson és persze szerte a világban, akiknek az elődei innen származnak.

Számunkra is meglepetés volt 2007-ben, a református templom százéves évfordulóján és 2018-ban, a 111 éves ünnepségünkön, hányan tartották fontosnak, hogy jelenlétükkel megtiszteljék ezeket a nagyszabású rendezvényeket, bár nem élnek itt, büszkén vallják magukat Újcsanálosról származóknak.

Amikor 2014-ben indultam a választáson, mindez a szemem előtt lebegett. Óvni a kincseinket, megőrizni hagyományainkat, fejleszteni a fejleszthetőt, felújítani az arra szorulókat, és legfőképp úgy tevékenykedni, hogy büszkék legyenek rám, ránk a fentről letekintő elődök.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Úgy érezhetjük, a Gondviselő a tenyerén hordoz minket. Felsorolni is nehéz az elmúlt években megvalósított infrastrukturális megújulásainkat.

Sikeres belügyminisztériumi pályázattal újíthattuk fel községünk több utcáját és vízvezető árkait, illetve a falu járdáit. Jelenleg folyik két mezőgazdasági külterületi utunk felújítása a Vidékfejlesztési program keretén belül és ennek támogatásával. Újabb pályázat eredményére várunk, mellyel folytatnánk minden utcánk rendbetételét.

Óriási mérföldkőnek számít, hogy végre sikerült felújítatnunk a rendkívül rossz állapotban lévő bekötő utunkat. Újcsanálos zsáktelepülés, így ezt az utat terheli a faluba és faluból kivezető teljes forgalom. Községünk iskolája előtt parkolót építettünk, parkosítottunk.

Sokan edzenek, futnak, sportolnak a felújított focipályánkon egyénileg, a lelkes fiatalok pedig a rendszeres fociedzéseket választják. Büszkén mondhatjuk, hogy itt edzett napi rendszerességgel a jelenlegi magyar bajnok ökölvívó, akinek ezúttal is gratulálunk!

Büszkélkedhetünk a klubházunk modernizálásával, a református parókia korszerűvé tételével. Orvosi rendelőnk a Nemzetgazdasági Minisztérium támogatásával, terület- és településfejlesztési operatív program keretében újult meg. A "házi orvosi rendelő fejlesztése" – pályázatunk sikerességével történetesen tető- és nyílászárócseré, fűtéskorszerűsítés, energetikai felújítás (megújuló energiaforrás), illetve a védőnői szolgálat új várótermet kaphatott.

A temetőnk ravatalozójának udvarát térkő burkolattal láttuk el, így méltóbb környezetben tudunk halottainktól elbúcsúzni, a hozzátartozók szereteteiket eltemettetni. Előkészületi munkák folynak önkormányzatunk épületének energetikai korszerűsítéséhez a TOP- programnak köszönhetően.

A „Településképet meghatározó épületek külső rekonstrukciója és energetikai korszerűsítése” elnevezésű sikeres pályázatunknak köszönhetően megtörtént református templomunk külső és belső megújítása. Hálásan köszönjük gyülekezetünknek, a falu jelenlegi és egykori lakosainak, a környékbeli polgármestereknek, vállalkozóknak és mindazoknak az adakozó szándékát, akik segítettek a hiányzó összeg előteremtésében.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Úgy érzem, aki hajlandó a kommunikációra, azzal sikerül a közös hangot megtalálnom. Egyformán számít számomra minden újcsanálosi lakos. Nagyon gyakori, hogy kéréssel, kérdéssel fordulnak hozzám, én pedig törekszem erőmtől, lehetőségeimtől függően segíteni. Van, akinek tűzifa gondjai akadnak, van, akit a kórházba kell szállítani (hetente egyszer kórházi járatként működik a pályázaton nyert falubuszunk), esetleg gyógyszerértől gyógyszer kiváltani, vagy családi krízishelyzetben anyagi támogatásra van szüksége.

Nem egy álomvilágot kívánok az olvasók számára festeni, mert olyan is előfordul sajnos, hogy hálátlanságot tapasztalok a sok támogatás ellenére, vagy csalódnom kell egy-egy támogatott lakosban. Ennek ellenére mégis azt mondhatom, hogy szerencsés vagyok, mert a falu életéhez szükséges minden területen akadnak segítőkész, támogató, tettere kész emberek.

Lelkiismeretesen végzi munkáját képviselő-testületünk és önkormányzatunk minden dolgozója. Civil szervezeteinkben szintén odaadó munkát tapasztalok. Működnek alapítványaink, polgárőrségünk, a Közösségi- és Szolgáltató Terünk.

Községünk óvodájában és iskolájában kiemelkedő oktató-nevelő munka folyik. Ez kiemelten megmutatkozik nemzeti és egyházi ünnepeinken, melyeken együtt ünnepel, szerepel a falu apraja-nagyja. Számos hagyomány elevenítettett fel, alakult ki újra a faluban, melyek közül kettőt kiemelnék. Október 6-án fáklyás menettel emlékezünk nemzetünk hőseire. Ilyenkor még a legkisebb gyermekek is gyertyával kezükben szavalnak lelkesen. A másik hagyományunk a kántálás. Szenteste végig látogatjuk a minket váró családokat, énekszóval, hangszerekkel járjuk a falut. A gyerekek a nagyszüleiktől átvett szokást örömmel támogatják, gyűjtik hátizsákjaikba a szaloncukrot, csokoládét, ajándékokat, melyeket az énekükért cserébe kapnak.

A külső kapcsolatrendszerem is nagyon jó. Támogatjuk egymást rendszeresen a környékbeli polgármesterekkel, önkormányzatokkal, részt veszünk egymás rendezvényein, műsorain. Fontos számomra testvértelepülésünk, az erdélyi Csanalos lakosaival való folyamatos kapcsolattartás, találkozás.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Kiemelten mondok köszönetet képviselő-testületünknek, önkormányzatunk dolgozóinak, ugyanakkor köszönettel tartozom mindazoknak, akik bármilyen módon hozzájárultak a falu épüléséhez, előrébb lépéséhez, felvirágoztatásához.

A Biblia szerint mindegyikünknek a rábízott talentumaival kell jól sáfárkodnia. Az idős lakosaink számára hatalmas segítség, ha egy közmunkaprogramban részt vevő ellapátolja a havat a háza előtt. Az éjjeli őrszolgálat minden lakos álmát nyugodtabbá teszi. S folytathatnám a felsorolást, de a lényeg, hogy mindeki ott segítsen, ahol tud. Újcsanálós a szűk kilencszáz lakosával olyan, mint egy nagy család.

Természetesen nem felejtettem ki a saját családtagjaimat sem, akik mintegy hátországgént mindenben mellettem állnak, és erejükön felül támogatják tevékenységemet.

- Mi volt eddigi munkája legemlékezetesebb pillanata?

Legbüszkébb a református templomunk külső és belső megújulására vagyok. A 111 éves épületet ünnepi Istentisztelet keretén belül adtuk át. Dédszüleink biztosan elégedetten néznek le ránk, hogy a fáradozásaik, nélkülözéseik árán megépült templomot megővjük.

Az ünnepségen nagy szeretettel köszönthettük magunk között a településünkről elszármazottakat és testvértelepülésünk lakosait is. A St. Martin koncert is méltó keretet adott ennek a szívet melengető eseménynek.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Egyetlen történetet, eseményt nagyon nehéz lenne kiragadni az elmúlt évek történéseiből. A mindennapjaimat az emberek között töltöm. Most is éppen a falu utcáiról takarítottam a havat az új hótolóval, melyet az önkormányzat vásárolt.

Rossz emlék helyett inkább úgy fogalmaznék, hogy vannak családok, amelyek a hétköznapi rohanás mellett nem tudnak időt szakítani arra, hogy részt vegyenek a faluközösség életében. Nem fontos számukra az összetartás, a minél inkább magasabb szintre emelt kis helyi társadalmi élet támogatása, amit erőltetni nem lehet. Számos család azonban napról napra szívvel-lélekkel odaadó támogatást nyújt széplésünkhöz, fejlődésünkhöz. A kesergés helyett inkább erre figyelek.

Amit mégis talán kiemelnék, éppen azért, mert kissé felrázott minket a hétköznapi taposómalomból: a Tök-Jó fesztivál, melyet két alkalommal tudtunk megrendezni az elmúlt években. Neves fellépőket hívtunk, emellett a környékbeli néphagyományt űzők is felléptek. A helyi termelők és a környező települések termékei szintén jelen voltak. Nagyon fontosnak tartom, hogy támogassuk az egészséges, kistermelők által előállított termékeket. Kecsesajt, termelői méz, tökmag, bio-szappan, melyeknek nagy sikerük volt. Helybeli lovasok hintóztatták meg a gyerekeket. Képzőművészeti és népművészeti kiállításokat szervez-

tünk. A néphagyományok felelevenítéséhez ki lehetett próbálni a kosárfonást, szappankészítést, tökfara-
gást. A főzőversenyen kiváló ételekkel jelentek meg a környékbeli falvak és a helyi csapatok. De minden
programot felsorolni lehetetlen. Szeretnénk a Tök-Jó fesztiválból hagyományt teremteni, és amennyiben
az anyagi háttér adott lesz, rendszeresen megrendezni.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Mint azt az előzőekben részleteztem, hosszú, rögös, de örömeiben gazdag úton kellett polgármes-
terként járnom azt elmúlt bő négy esztendőben. Az út közepén semmiképp sem szeretnék megtorpanni.
Kötelességemnek érzem, hogy folytassam a megkezdett munkát, legjobb tudásom szerint haladjak tovább.
A kitűzött célok világosak, számos folyamatban lévő projekt, pályázat van, amellyel tovább építhetem, a
falu közösségével együtt tovább szépíthetjük, fejleszthetjük életterünket, amennyiben mindannyian így
gondoljuk.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

*„Az igazi, az élő virágnak is szüksége van a gyökerekre és a földre, amelyből táplálkozik. Így lesz igazi
sorsa, amely néha szép, néha fájdalmas, de mégiscsak igaz.”* (Bódi László)

Ezeket a sorokat idézve kívánom hangsúlyozni azt, mennyire fontos ismernünk a gyökereinket,
ahogyan a növények is, ezekből táplálkozhatunk, meríthetünk erőt, ezekbe kapaszkodhatunk, ezek
éltethetnek és védhetnek meg vihartól vagy akár árvízről, az elsodródástól.

A hétköznapokban azt tapasztalom, hogy a hazaszeretet, a nemzettudat, nagyszüleink értékrendje,
hagyományaink tisztelete, ápolása kevesek számára fontos és követendő. Az előzőekben olyan elődökről
meséltem, akik életükkel, munkásságukkal, magyarságukkal, hitükkel példaként jelenhetnek meg, és kell,
hogy jelenjenek meg. Nem csak az elöljárókra gondolok, hanem az egyszerű földművesekre is, akik az
ófalut hátrahagyva a semmiből gyúrták újjá és újjá életüket kegyetlen küzdelmek közepette, akik
hihetetlen összefogással, akarattal száz évvel ezelőtt templomot építettek számunkra, mutatva ezzel hitet,
példát, életteret és tudást, hogyan érdemes élni. Az pedig óriási reményre ad okot, hogy ma is fontos az
emberek, családok számára, nemcsak ezek alkalmazása, hanem tovább és továbbadása.

TARTALOM

Ajánló (Koncz Ferenc)	5
Ajánló (Fehér Miklós)	6
Előszó (Sári Andrea)	8
Alsódobsza (Búdi Károly)	11
Aszaló (Dr. Mészáros István)	15
Bekecs (Dr. Bodnár László)	19
Borsodnádasd (Kormos Krisztián)	24
Bőcs (Nagy László Győző)	30
Csernely (Borsodi László)	34
Csobaj (Ivanics Imre)	39
Domaháza (Elek István)	43
Felsőnyárad (Bihari Aranka)	47
Felsőzsolca (Dr. Tóth Lajos József)	52
Gesztely (Simon István)	57
Halmaj (Tóth József)	61
Hernádkércs (Kozma István)	64
Hernádnémeti (Dr. Orosz Zsolt)	68
Hollóháza (Hegedűsné Lovas Adrienn)	73
Ináncs (Kiss Péter)	77
Járdánháza (Kovács Gábor)	81
Karos (Dakos János)	85
Kázsmárk (Kecskés Attila)	89
Kurityán (Sziráczki Sándor)	93
Litka (Kardos Endre)	97
Megyaszó (Hajdú Istvánné)	102
Miskolc (Dr. Kriza Ákos)	106
Monok (Demeterné Bártfay Emese)	111
Nekézseny (Uj-Tózsza Csabáné)	117
Nyomár (Bártfay Attila)	122

TARTALOM

Onga (Dr. Madzin Tibor)	125
Pácin (Gégény Zsuzsanna)	128
Prügy (Csehely Richárd)	134
Putnok (Tamás Barnabás)	138
Sajóbábony (Dr. Szilva István)	142
Sajóalgóc (Jaskó Péter)	148
Sajókaza (Stefán László Mihály)	153
Sajókeresztúr (Kollár Miklós)	158
Sajószöged (Dr. Gulyás Mihály)	163
Sajóvámos (Váradi Lajos)	167
Sáta (Szalmás Zsoltné)	171
Szalaszend (Dr. Tóth István)	174
Szendrő (Tomorszki István)	178
Szikszó (Füzesséri József)	182
Szirmabesenyő (Huszti Gábor)	188
Taktabáj (Virág Zoltán Károlyné)	193
Taktaharkány (Dr. Szemán Ákos)	197
Taktakenéz (Molnár Tibor)	201
Taktaszada (Filep András)	206
Tiszaladány (Dr. Liszkai Ferenc)	210
Tokaj (Posta György)	215
Újcsanáros (Csáki Lajos)	220
Tartalom	226
Impresszum	228

*Köszönet Fehér Miklósnak,
az Országos Széchényi Könyvtár
Könyvtári Intézet igazgatójának
a szakmai ajánlásért.*

*Köszönet
Borsod-Abaúj-Zemplén megye országgyűlési képviselőjének,
Koncz Ferencnek,
hogy segítette a kötet elkészültét, és
ajánlásával támogatta a célt.*

*Sári Andrea
szerkesztő*

*Felelős kiadó és szerkesztő: Sári Andrea
Magyar nyelvi lektor és korrektor: Ötvös-Varga Krisztina
Olvasó-szerkesztő: Dr. Majoros Lajos
Grafikai szerkesztő: Vincze László*

© Dono Te Libro

ISBN 978-615-00-5364-6

*Készült: a Kapitális Kft. nyomdájában,
Debrecenben 2019-ben.*

Mindig tükörbe kell tud nézni egy-egy
nagyobb tett után. Ha ezt a gyermekeink
életébe is át tudjuk csempészni, valódi
értéket adtunk a világnak.

*Kormos Krisztián polgármester,
Borsodnádasd*

